Verksamhet
i
Föreningslivet

Bethnahrin Kulturförening i Botkyrka

2005

Ninwe sommarläger

Kvinnosektionen duktiga flickor

Camp Assyria

Bethnahrin Kulturförening i Botkyrka
BKF

Organisationsnummer
802404-0134

Besöksadress:
Tomtbergavägen 16, 1 tr.
145 67 Norsborg

Postadress:
Box 77
145 01 Norsborg

telefon & fax
08- 531 709 30

E-post:
info@bkf.se

Hemsida
www.bkf.se

Plusgiro
839 39-9

Bankgiro
5780-5038

Innehar F-skattebevis

VERKSAMHET I FÖRENINGSLIVET

Produktionsledare: *George Baryawno*
Text –och Databehandling: *George Baryawno & Afram Baryakoub*
Formgivning/Layout: *George Baryawno*
Fotograf: *Irfan Kerimo*
Produktion och utgivning: *Bethnahrin Kulturförening i Botkyrka*
Stockholm mars 2006/6755

ISBN 91-631-6752-2

Innehållsförteckning

Sidan

4- **Ledare har ordet**

6- **Årskrönika –** Afram Baryakoub

9- **BKF struktur och målsättning**

10 **Årsmöte, styrelsemedlemmar, revisorer, styrelse- och presidiemöten, personal, medlemsantal, sammankomster**

12- **Vikten av marknadsföring**

13- **planeringskonferens den 11,12 juni 2005**

14- **Information om symposium i Istanbul**

15- **Ungdomssektionens verksamhet**

18- **Ungdomssektionens aktiviteter i bredare formulering**

19- **Barn- och Ungdomspriset till BKF**

23- **Ninwe Sommarläger**

27- **Camp Assyria**

41- **idrottssektionen – DAMLAGET**

49- **Slutrapport av Damlagets projekt**

55- **Idrottssektionen – HERRLAGET**

58- **kvinnosektionens verksamhet**

62- **BKF startade Nouri Eskandars Musikskola**

63- **Ett lyckad Assyriskt Julbord**

66- **Aktiviteter i korthet**

69- **”Postadress Botkyrka”**

76- **BKF Ekonomiskbidrag till olika instanser**

77- **Några ord om BKF talanger**

87- **Vad tycker BKF medlemmar**

93- **Så här tycker vi!**

94- **Därför flyr kristna till Södertälje –** Nuri kino

95- **Migration och Trauma –** Besim Aho

99- **Medlems- och samarbets organisationer**

105- **Jämställdhetsarbetet i invandrar-organisationerna i Sverige ligger nere –** Sonya Aho

121- **BKF Verksamhetsprogram**

124- **SEYFO 90 ÅR – Folkmordet på Assyrier**

160- **Assyriernas situation i hemlandet - Assyrien** (Syrien, Libanon, Georgien, turkiet, Irak)

203- **Därför skall vi minnas naum Faik**

204- **Därför kallar judarna sin skrift för Assyrisk skrift –** Gabriel Afram

206- **Artiklar och dikter på assyriska**

212- **En historisk nyhet**

Ordförande har ordet

Ena året liknar inte det andra

Text: Aziz Poli, ordförande

Så är det. Vi har passerat 2005 med många nya och fina idéer som ledde till fantastiska aktiviteter i Bethnahrin kulturföreningens (BKF) regi. Vår verksamhet började eka omkring och gav inspiration till de flesta organisationer i vår kommun och i övriga delar av Sverige och till och med utomlands. Våra eldsjälar i BKF tände stubinen på verksamheten som stagnerade i en hel del av våra organisationer, och gav inspiration för bättre och mer målinriktad verksamhet.
Om vi skall jämföra år 2005 med det gångna året kan vi konstatera att professionalismen och produktiviteten har ökat markant. Kvalitén på aktiviteterna har blivit mycket bättre, deltagarantalet har ökat och även betalande medlemsantalet går också framåt. Antal medlemmar fortsätter att öka och uppskattningen av det som vi presterar stiger jämt, både inne och utifrån. Till exempel, att just vår förening får kulturpriset i kommunen är inte utan anledning. Bakom det hela ligger naturligtvis ett bra och sammansvetsat arbetsteam, med framgångsrika talanger, ett väl fungerande kansli med duktig personal, bra marknadsföring genom att kunna använda alla möjliga kommunikationskanaler, bra stämning och gästvänlighet, och sist men inte minst föreningens ryggrad och demokratins bästa exempel, där i praktiken alla kan yttra sig fritt och kan ha inflytande i all verksamhet som genomförs på stadier och kategorier oavsett om man är medlem eller inte, där man har möjlighet att påverka verksamhetens inriktning, nämligen våra berömda PRESIDIEMÖTEN. Mötena har funnits sedan verksamhetens start och tills idag. Där gäller fortfarande ömsesidig respekt för varandras idéer och tankar samt att det är majoritetens beslut som gäller. Tack vare det här systemet och policyn har BKF stått stadigt på sina fötter och går framåt år efter år.

Det som vi var bra på:
Exempel på bra utveckling och rutinerad verksamhet är presidiemöten, medlemsbladet, lägerverksamhet för barn och ungdomar, planeringshelger, cirkelledarutbildningar via ABF och andra institutioner, studiecirklar, barn och ungdomsaktiviteter, fotbollsverksamhet framförallt i damfotbollen, dansverksamhet för barn med inköp av mycket fina och färgglada dräkter som tillverkades i Georgien av en assyrisk förening, teaterverksamheten bland vuxna, fantastiska assyriska julbordet med cirka 80 olika maträtter, samt kvällar, matlagningskurser, föreningens hemsida, hjälp för välgörenhet för Assyrien och stöd till våra organisationer, hjälp till katastrofdabbade områden i Asien och övriga områden i Världen över. Stöd till våra riksorganisationer likt ARS (Assyriska riksförbundet), AUF (Assyriska ungdomsförbundet), AKF (Assyriska kvinnoförbundet) och ADS (Assyriska distriktet i Stockholm).
Det som är nytt är att starta dagcenter verksamhet för våra äldre, som vi är stolta över. För detta ska vi söka bidrag hos kommunen. Allt är planerad och klart förutom det formella beslutet från kommunen. Enligt muntligt löfte från kommunens ledning kommer BKF att beviljas anslag under februari 2006 för att starta verksamheten under våren 2006. Så snart kommunen fattar sitt beslut kommer BKF att börja sin planering genom att tillsätta en grupp under ledning av en kvalificerad projektledare.
Det andra är att organisera om musikskolan i BKF. Med den nya organisationen har vi lockat fram nya musikledare och lärare som kan samarbeta med att uppfylla våra ambitioner i musikverksamheten. Den duktige läraren och kompositören Mousa Elias har både erfarenhet och samma ambitioner som BKF har. Sedan omstarten har elevantalet ökat från cirka 12-14 till 42-45. Lektionerna är spridda över hela veckan då eleverna har möjlighet att välja olika tider och instrument mellan piano, trumma, luta, tambur (saz), fjol, dahole (stortrumma) och flöjt. Verksamheten är baserad på teori, praktik och körlektioner. Vi har stora förväntningar och hitintills går allt som planerat. Intresset ökar fortfarande bland folket.

Innan Mousa hade vi Josef Malke som musiklärare i flera år. Vi var mycket nöjda med honom och hade velat ha kvar honom, men han hade dessvärre inte tid för att satsa fullt ut på denna verksamhet. Detta på grund av att han är aktiv i olika områden i musiken och hinner inte med flera elever därmed kom vi överens att samarbeta Mousa Elias istället utan någon osämja med Josef Malke. Vi tackar Josef Malke för hans insatser i BKF.

Det tredje: att satsa med personella resurser för att stödja och pushaa våra assyriska organisationer i landet. Här tror vi att vi har lyckats en hel del. Men det är förtidigt att säga än eftersom det ger inte effekt direkt, det tar lite tid.

Det fjärde: att planera en resa till hemlandet Assyrien under sommaren 2006. Hittills har 20 personer visat intresse och anmält sig. Förberedelser och bokningar går enligt planerna. Det kommer att vara spännande eftersom flera bland dem som har visat intresse har inte varit i hemlandet på länge, för att politiska situationen var ostabil och för att det inte blivit stora förändringar hos makthavarna när det gäller synen på minoriteterna och deras framtid. Demokratin funkade inte som det skulle, mänskliga rättigheter, fritänkande och yttrande friheten var och är fortfarande en bristvara, Men vi får se vilka förbättringar det blir till dess.

Musikläraren Elias Zazi provspelar för elever som visat intresse att börja på musikskolan

Det som vi är dåliga på:
Om man jämför med dem andra aktiviteterna; det blev mindre satsning på konferenser och föreläsningar, få aktiviteter för äldre ungdomar (pga. satsning på AUF`S verksamhet), få diskussionsträffar och samkvällar.

Vad bör vi göra i framtiden:
- Det är viktigt att vi delar våra personella och ekonomiska resurser på rätt sätt och över alla aktivitetsområden.
- Vår granne, Assyrien Institut, är på väg att starta en ny assyrisk TV- kanal med namnet Free Assyria TV. Vi har bra samarbete med Assyrien Institut och det är därför vi bör ta vår plats även i den verksamheten också, då vi kan utnyttja den i våra aktiviteter som vi vill framföra till vårt folk i andra delar av världen. Så vi måste vara beredda att utbilda en hel del av våra medlemmar i den inriktningen.
- Satsning på ungdomar och ungdomssektionen, framförallt flickor som vill vara verksamma i idrotten och övrig ungdomsverksamhet.
- Minst lika mycket satsning på rutinerade aktiviteter, för att locka fram flera betalande medlemmar och öka deltagarantalet i BKF´s verksamhet.
- Försöka vara bättre på att öka samarbetet mellan BKF och skolorna i området.
- Försöka förbereda en mer omfattande kulturell och politisk verksamhet i samarbete med övriga assyriska organisationer i landet för att dra mer uppmärksamhet för vårt folk och framförallt i SAYFO frågan man kan förlänga listan hur mycket man vill. Eftersom vårt folk i allmänhet och våra ungdomar i synnerhet är i behov av att tackla massor med problem för att kunna vara stolta över sin identitet och kunna anpassa sig till det svenska samhället i övrigt.

Avslutningsvis vill jag passa på och tacka alla våra underbara medlemmar, alla våra eldsjälar i BKF, alla medarbetare, hela huvudstyrelsen, övriga sektioner och alla andra som hjälp till så att vi fick möjlighet att förverkliga våra samhällsnyttiga och dyrbara verksamheter. Jag vill även tacka vår kära Botkyrka Kommun med alla sina förvaltningar, Områdesgruppen, Hallunda/Norsborg Och Fittja Föreningsråden, Riksteatern, Hallunda Folkets Hus, ARS, AUF, AKF, ADS och alla andra föreningar och organisationer som vi har haft gott samarbete med. Å våra medlemmar och förenings vägnar önskar jag Er alla en god fortsättning på året 2006 med massor av fina och värdefulla aktiviteter.

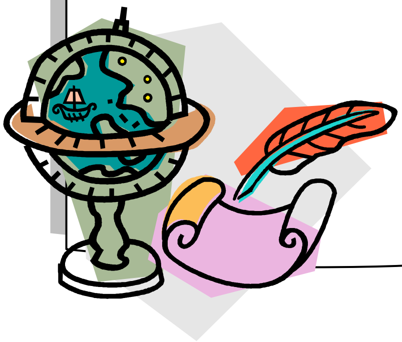

Årskrönika

text:
Afram Baryakoub,
sekreterare

I krönikan över år 2004 skrev jag att de kommande åren kommer att bli kritiska för vårt folk. Och de flesta håller nog med om att år 2005 har varit ett sådant kritiskt år. Jag vill påstå att assyrisk aktivism och medvetenhet har varit väldigt hög under 2005, kanske högre än på väldigt, väldigt länge. Låt oss gå igenom de viktigaste händelserna.

Svensk – assyrisk ordbok (mars 2005)

Vi börjar listan med något vi alla är väldigt stolta över. Gabriel Afram svensk-assyriska ordbok är en vitamininjektion för vårt språk på alla sätt. Nu kan vi fortsätta med att förnya och vitalisera ordförrådet och göra språket än mer levande. Vi är väldigt tacksamma för Gabriel Afram som lade ner 15 år på att skapa ordboken.

Ramona Amiri

Den vackra assyriskan utsågs till att representera Kanada i miss universum tävlingen i Kina. Tyvärr vann hon inte den prestigefyllda titeln. Vi är hur som helst stolta över att Ramona för att hon betonade framför världens kameror och journalister att hon är en stolt assyriska.

Meet Miss World Canada 2005
Ramona Amiri
MISS WORLD

Kha B`nison Assyrisk nyårsfestival i Assyrien

För första gången på väldigt länge firade assyrierna i Turabdin den assyriska nyårsfesten som äger rum den första april varje år. Firandet av Kha B’nison har en annan känsla när man firar den i självaste Assyrien och den ger hopp till människorna där om bättre tider för vårt folk.

Seyfo konferens i Istanbul

Fr.v Besim Aho, Feyyaz kerimo, Yilmaz Kerimo och Andreas Arslan informerar om konferensen i Istanbul hos BKF

För bara några år sedan skulle det vara helt otänkbart att hålla en konferens om det assyriska folkmordet i självaste Turkiet.

Men detta blev verklighet under 2005 då en delegation från Sverige talade öppet om slaktandet av över en halv miljon assyrier av turkar och kurder.

Kulturpris till BKF

Fr.v. Sebrin Poli och Mecide Turgay tar emot priset från Kulturnämndens ordförande Mattias Gökinan Foto: Vihan de Mel

En händelse som betyder extra mycket för oss är när BKF fick Botkyrka Kommuns kulturpris för 2005. Priset ger ett erkännande till det hårda jobb som vi har utfört och gör hela föreningen väldigt stolt. Bli inte förvånade om vi vinner priset ännu en gång i framtiden.

Fr.v. Edgar Bitbunov och t.h Michail Saakasjvili (Georgiens president) tillsammans med George Bush i mitten)

Möte med George Bush

I samband med George Bushs resa till Georgien fick vår vän Edgar Bitbunov tala med den amerikanske presidenten om möjligheterna till amerikanskt stöd för Assyrien. Det är naturligtvis inte varje dag en assyrier får prata med George Bush i en cirka tjugo minuter över assyriska frågor.

Ishtar TV

En ny satellit kanal har startats under 2005. Den heter Ishtar TV och sänds från Assyrien. Kanalen är ett välkommet tillskott för vårt folk men samtidigt måste vi hålla i minnet att den troligtvis är medfinansierad av kurder som försöker hjärntvätta vårt folk till att bli passiva och acceptera den kurdiska ockupationen av Assyrien.

The Crimson field

Rosie Malek Yonan gav ut den tjocka romanen om hur hennes familj dödades under den assyriska förintelsen – Seyfo. Boken är väldigt välskriven och läsvärd på alla sätt. Du som inte ännu köpt den – gör det nu!

BKF har vid flera tillfällen skrivit om den nyutkomna boken i hemsidan och köpt ett antal ex. av boken. I samband med detta har författarinnan skickat e-mail till BKF:s ordförande där hon tackar föreningen för visat intresse. E-mailet publiceras härmed:

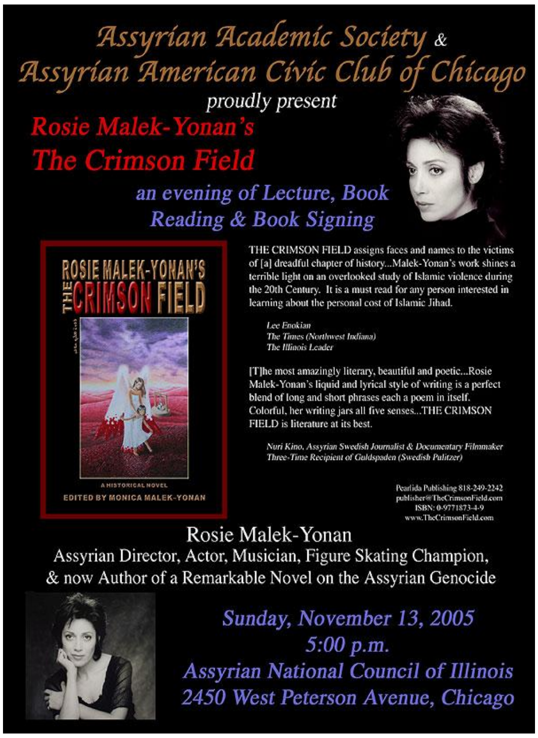

Assyrian Academic Society & *Assyrian American Civic Club of Chicago*
proudly present
Rosie Malek-Yonan's
The Crimson Field
an evening of Lecture, Book Reading & Book Signing

ROSIE MALEK-YONAN'S
THE CRIMSON FIELD
A HISTORICAL NOVEL
EDITED BY MONICA MALEK-YONAN

THE CRIMSON FIELD assigns faces and names to the victims of [a] dreadful chapter of history...Malek-Yonan's work shines a terrible light on an overlooked study of Islamic violence during the 20th Century. It is a must read for any person interested in learning about the personal cost of Islamic Jihad.

Lee Enokian
The Times (Northwest Indiana)
The Illinois Leader

[T]he most amazingly literary, beautiful and poetic...Rosie Malek-Yonan's liquid and lyrical style of writing is a perfect blend of long and short phrases each a poem in itself. Colorful, her writing jars all five senses...THE CRIMSON FIELD is literature at its best.

Nuri Kino, Assyrian Swedish Journalist & Documentary Filmmaker
Three-Time Recipient of Guldspaden (Swedish Pulitzer)

Pearlida Publishing 818-249-2242
publisher@TheCrimsonField.com
ISBN: 0-9771873-4-9
www.TheCrimsonField.com

Rosie Malek-Yonan
Assyrian Director, Actor, Musician, Figure Skating Champion,
& now Author of a Remarkable Novel on the Assyrian Genocide

Sunday, November 13, 2005
5:00 p.m.
Assyrian National Council of Illinois
2450 West Peterson Avenue, Chicago

Dear Aziz,

I have been in touch with your son, Nabu, in Los Angeles. Yesterday he sent me the link to the Bethnahrin website that had the article about my book The Crimson Field. I asked Nabu for your email so that I could personally thank you for that. I'm very grateful for the acknowledgement.

I also visited your beautiful and talented daughter, Ninsun's website yesterday. I am very proud to learn of her accomplishments. She has a lovely voice and I wish her all the best.

I look forward to meeting you one day in person. Until then, God bless you and your family.

Kind regards,
Rosie Malek-Yonan 2005-09-20

Val i Irak

Vårt folk från Irak har deltagit i två val under 2005, ett för den nya irakiska konstitutionen och ett för det nya irakiska parlamentet. Under båda valen deltog mindre än femtiotusen assyrier. Detta är naturligtvis alarmerande och en stor besvikelse. Det glädjande däremot är att folket har klart visat vilket parti som det stödjer, för den Assyrian Democratic Movement (ADM) har fått över 80 % av de assyriska rösterna.

Ny ledare för AUA

Assyrian Universal Alliance har fått en ny ordförande. Emanuel Kamber förväntas av många kunna återuppliva AUA och bidra till bildandet av det kommande assyriska parlamentet.

SEYFO konferens

Under 2005 uppmärksammade vårt folk världen 90 års minnet av Seyfo. Vi har haft två konferenser i Sverige – arrangerade av ARS och AUF - båda väldigt givande. Vi kan idag med stolthet säga att Seyfo frågan drivs allt skickligare av oss med fler och fler böcker i ämnet, konferenser och kontakter med icke assyriska forskare.

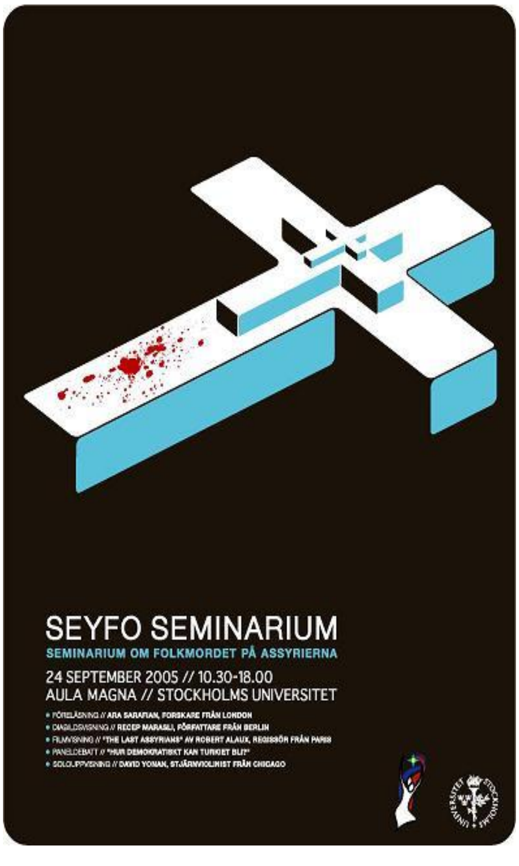
SEYFO SEMINARIUM
SEMINARIUM OM FOLKMORDET PÅ ASSYRIERNA
24 SEPTEMBER 2005 // 10.30-18.00
AULA MAGNA // STOCKHOLMS UNIVERSITET

- FÖRELÄSNING // ARA SARAFIAN, FORSKARE FRÅN LONDON
- DIABILDSVISNING // RECEP MARASLI, FÖRFATTARE FRÅN BERLIN
- FILMVISNING // "THE LAST ASSYRIANS" AV ROBERT ALAUX, REGISSÖR FRÅN PARIS
- PANELDEBATT // "HUR DEMOKRATISKT KAN TURKIET BLI?"
- SOLOUPPVISNING // DAVID YONAN, STJÄRNVIOLINIST FRÅN CHICAGO

Seyfo monument i Frankrike

Ett monument uppfördes i Sarcelles i Frankrike till minnet av offren för Seyfo. När den turkiska staten fick veta det blev de rasande och anklagade assyrierna för falska anklagningar.

Fr.v. Ninos Poli (AUF ordförande) ger blommor till Sabri Atman för hans engagemang under konferensen den 24 september 2005

Assyriska ungdomar tände ljus till minnet Seyfo under konferensen

BKF struktur

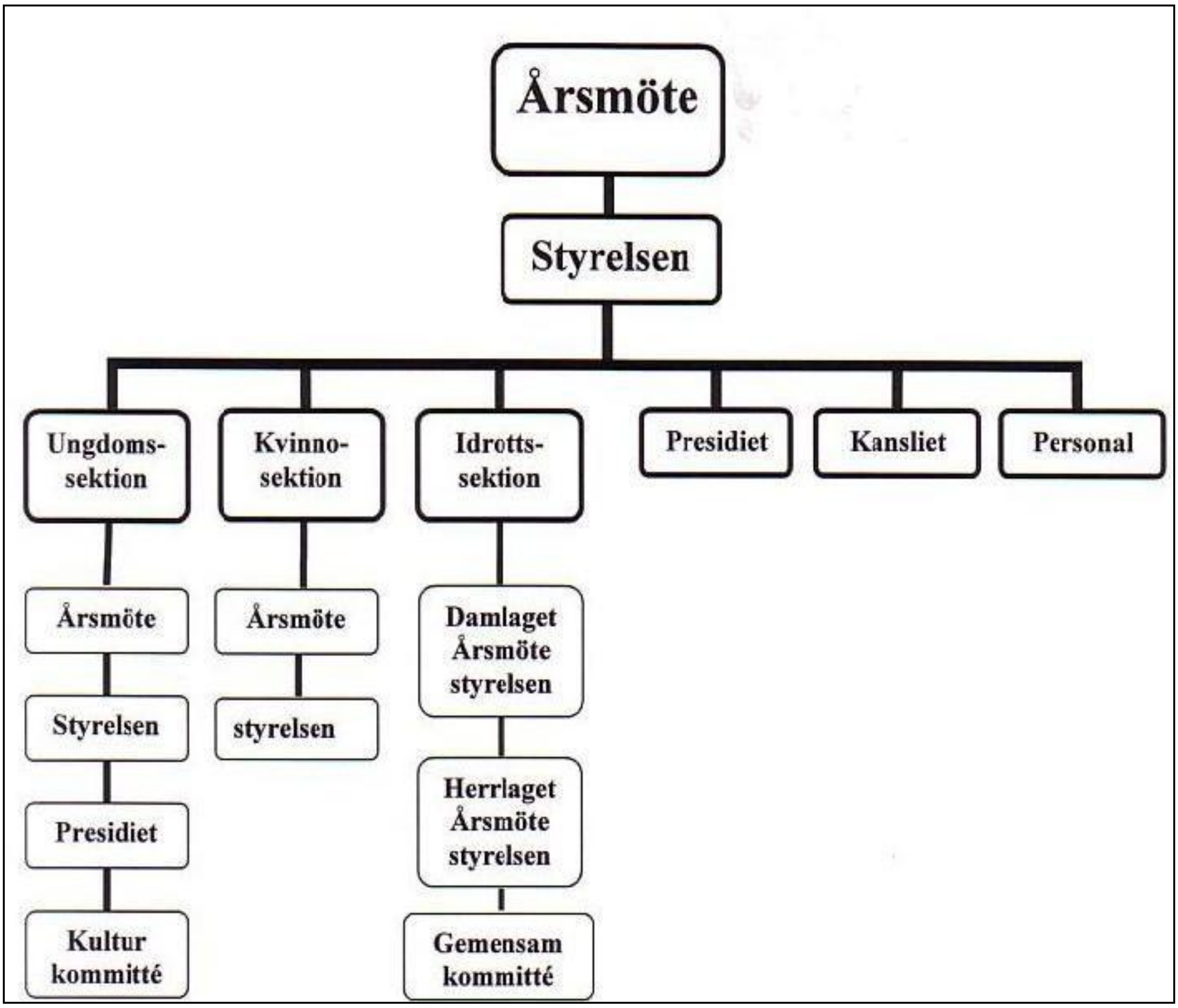
Årsmöte
Styrelsen
Ungdoms-sektion
Kvinno-sektion
Idrotts-sektion
Presidiet
Kansliet
Personal
Årsmöte
Styrelsen
Presidiet
Kultur kommitté
Årsmöte
styrelsen
Damlaget Årsmöte styrelsen
Herrlaget Årsmöte styrelsen
Gemensam kommitté

Målsättning

BKF har förbundit sig att följa de av ARS antagna stadgar för sina medlemsföreningar då BKF blev godkänd som medlem hos ARS den 23 mars 2002. Följande är BKF´s målsättning:

§ att vara förenade organ för de assyrier som bor inom dess verksamhetsområde
§ att vårda det assyriska kulturarvet och verka aktivt för att bevara och utveckla det Assyriska språket
§ att stödja assyriernas olika strävanden med målsättning att uppnå jämställdhet mellan assyrierna och landets majoritetsbefolkning
§ att arbeta för assyriernas anpassning till aktiva medlemmar i det svenska samhället och för deras utveckling till en två språkig befolkningsgrupp.
§ att verka för jämlikhet mellan män och kvinnor
§ att representera assyrierna i Botkyrka kommun
§ att hålla förmedla kontakt med myndigheter som assyrierna kommer i kontakt med.

***Årsmöte** hölls den 25 mars 2005

*Styrelsemedlemmar

har varit följande personer efter konstituerandet:

Aziz Poli	ordförande
George Baryawno	v. ordförande
Afram Yakoub	sekreterare
Shabo Saldamli	kassör
Yildiz Kerimo	ledamot
Fehime Poli	ledamot

** Årsmötet beslutade att en representant från varje sektion har rätt att närvara vid styrelsemöten och ha rösträtt.
** Enligt dispens från Assyriska riksförbundet i Sverige har nuvarande styrelsen två års mandatperiod.

***Revisorer:** Behiye Poli, Nurten Haddad ordinarie och Eva Hawsho suppleant.

***Valkommitte:** Murat Poli, Seman Kahlaji, Edvart Kerimo och Rahel Poli.

***Styrelsemöten:** styrelsen har under verksamhetsperioden hållit 7 protokollförda möten.

***Presidiemöten:** Medlemmarna har under ledning av styrelsen haft 42 presidiemöten. Mötena är på måndagar och alla är välkomna med sina förslag då.

***Personal:** Vi har under 2005 haft 5, 5 tjänster. Samtliga anställningar finansieras genom statlig lönebidrag där BKF får 90% av den totala lönekostnaden. Samma personal beräknas fortsätta under år 2006

***Medlemsantal:** antalet medlemmar har ökat med tjugo personer till 464

***Sammankomster/deltagar besök:** underlaget för beräkningen ab sammankomster fram till 2004 varit bristfälligt. Man utgick ifrån de genomförda aktiviteter utan att räkna antalet deltagare och tillfällen. Detta gav styrelsen upphov till att misstänka att antalet sammankomster inte stämde överens med verkligheten.
I början av år 2005 upprättades en blankett som skulle utgöra underlag för beräkning antalet sammankomster och deltagare specificerad på olika ålder anpassad till kommunen och AUF:s krav.
Blanketten delades ut till resp. ansvariga inom varje sektion. Efter några månader visade sig att systemet gav positiv resultat och under hela året fick alla ansvariga sköta uppgiften. Resultatet var som väntat.

Totalt antal sammankomster/tillfällen utan åldersgräns:
år 2005= 1679 st.
Därav för åldrarna 3-18:
år 2005= 1177 st.
Därav för åldrarna över 19 år:
år 2005= 1319 st.
Totalt antal deltagarbesök för åldrarna 3-18:
år 2005= 9489 st.
Total antal deltagarbesök för alla åldrar:
år 2005= 17 611 st.

** Föreningar som får över 75 000 kr. i bidrag har skyldighet att under hösten träffa politiker för att informera om nästa års verksamhetsplan och budget. Detta möte utgör ett underlag för kommunens bedömning av bidragets storlek till resp. förening.

Då BKF representanter träffade kommunala politikerna under oktober 2005 informerades om blanketten för beräkning av antalet sammankomster och deltagarbesök. Detta betraktades som en positiv handling.
BKF har under de senaste tre åren fått verksamhetsbidrag från kommunen enligt följande:

För år 2004= 110.000 kr.
För år 2005= 150.000 kr
För år 2006= 170.000 kr.

Kommunens motivering att öka bidraget är att, BKF bedriver omfattande och expanderande verksamhet för barn och ungdomar.

BKF:s Årsmöte:

- *speglade framgångar av ett helt års verksamhet*
- *Gabriel Afram hedersmedlem*

text: **George Baryawno**

Gabriel Afram – fr.v. håller tal under BKF:s årsmöte

Fredagen den 25 mars 2005 hölls BKF: s ordinarie årsmöte. Det var intressant av många skäl. De findukade borden i den stora salen var det som gav första positiva intrycket.
Gabriel Aframs närvaro och de andra inbjudna representanterna från ARS, AKF, ADS och föreningarna i Stor Stockholm var det andra skälet till att årsmötet kändes speciellt.
Mötets ordförandeskap som utfördes av Feyyaz Kerimo slutade med stor framgång i och med att den tog endast två timmar trots några tal från inbjudna gäster med bl.a. Gabriel Afram som berömde BKF för den 191 sidiga verksamhetsrapporten som speglade ett helt års verksamhet. Han gav också BKF en av de nyligen utkomna svensk – assyriska ordboken som present. Även Barsaum Dikmen från ADS hade tackat och lyckönskat BKF för inbjudan, förutom några mejl från AKF och övriga föreningar. Aziz Poli läste upp brevet från AUF som beklagade att man inte kunde närvara vid Årsmötet p.g.a. en pågående veckoslutskurs i Mjölby och önskade BKF lycka till i framtiden.
Styrelsen fick ansvarsfrihet för förvaltningen av föreningens ekonomi och för verksamheten under 2004.

BKF medlemmar var välengagerade under årsmötet

Årsmötet behandlade 8 förslag. Medlems- och uthyrningsavgiften för lokaler skulle vara den samma som förra året, medan Kvinnosektionen återbildas på förslag av Kvinnokommittén.
Sargon Hawsho utsågs till kontaktperson för Allsvenska laget Assyriska FF i Södertälje medan mandatperioden för styrelsen utökades till två år – under förutsättning att ARS beviljar dispens.
En person från varje sektion (Ungdoms, kvinno- och idrottssektioner) skall automatisk ingå i huvudstyrelsen.
Assyria TV fick använda en del av BKF:s lokaler som studio för att producera sina program för sändningar på AssyriaSat kanalen, en representant från Assyria TV informerade årsmötet om de nya förutsättningarna.
Gabriel Afram hälsades med stor glädje välkommen som hedersmedlem hos BKF när

Fr.v. Afram Barryakoub, Feyyaz Kerimo och Aziz Poli

Aziz Poli presenterade förslaget.
Murat Poli från valberedningen föreslog årsmötet att välja om Aziz Poli, George Aydin, Yildiz Kerimo, Fehime Poli, Afram Yakoub och Sabo Saldamli till styrelsen som kommer att kompletteras med en person från varje sektion. Förslaget godkändes utan diskussioner.
Behiye Poli och Nurten Haddad valdes som revisorer medan Eva Hawsho till suppleant. Till valberedningen omvaldes Murat Poli, Edvart Kerimo och Seman Kahlaji.
Årsmötet avlutades genom att Feyyaz Kerimo och Aziz Poli tackade årsmötet och önskade nya styrelsen lycka till.

Till sist vill jag tillägga att, Yilmaz Kerimo riksdagsledamot och hedersmedlem hos BKF, hade några dagar innan årsmötet ringt personligen till mig och beklagat över att inte kunna närvara vid mötet p.g.a. utlandsresa. Han framförde sina hälsningar till årsmötet och önskade lycka till den nya styrelsen. (Jag hade glömt att ta upp den under årsmötet. Beklagar över misstaget och ber om överseende.)

Vikten av marknadsföring

Presidiemöten är BKF klassiker numera. Den som vill ta del av färsk information är välkommen att besöka föreningen varje måndag kl. 18.00.

Vi i BKF: s styrelse anser att marknadsföring är en viktig del av vårt arbete. Vi vill att så många som möjligt ska känna till och deltaga i föreningens aktiviteter och för dem som inte deltar vill vi gärna berätta vad de gått miste om.

För att kunna göra detta tillämpar vi olika metoder. Vårt bästa marknads- föringsredskap är egentligen mun mot mun metoden. Vi sprider information om föreningen till andra som för den vidare osv. det är den traditionella informationsspridningen bland assyrier. Men utöver detta har vi **hemsidan** som har visat sig väldigt praktisk. Där lägger vi ut kontinuerligt information om aktiviteter, medlemsbladet och andra saker som vi tycker våra medlemmar bör känna till. Dessutom använder vi vår långa **E-mail** lista för att skicka **månadsbladet** (där står alla kommande aktiviteter för kommande månad) till alla medlemmarnas E-mail adresser.

I vissa fall, då en ny kurs startar exempelvis **ringer** vi upp de som har anmält sig eller så skickar vi **post** till dem. En annan viktig marknadsföringsåtgärd är **presidiemöten** vi har varje måndag kl. 18.00. Då är alla medlemmar välkomna att vara med och bestämma i olika frågor och ta del av färsk information.

Alla dessa sätt att marknadsföra föreningens aktiviteter hjälper oss att skapa intresse för BKF större delaktighet. För det är ingen idé att ha en förening som man inte marknadsför ordentligt. Allt arbete skulle gå till spillo när folk inte vet vilka aktiviteter som erbjuds och under vilka tider.

I syfte att ytterligare vässa vår marknadsföring har vi börjat undersöka möjligheterna till att skicka ut så kallade ”mass utskick” till medlemmarnas mobiltelefoner i form av sms meddelanden. Nu behöver ingen längre undra varför BKF:s medlemsantal ständigt ökar.

Planeringskonferens 11, 12 juni 2005

Bakgrund

Den årliga Planeringskonferensen ägde rum den 11-12 juni 2005 på BKF lokaler.
Sammanlagt 39 personer deltog i konferensen.
Aziz Poli, ordförande förklarade konferensen öppen genom ett kort tal. Därefter berättade han om bakgrunden och vikten av årets konferens. Det är tack vare dessa planeringskonferenser som föreningen har kunnat utveckla sin organisation och verksamhet. Därför är det av stor vikt att man deltar i dessa konferenser för att kunna bidra med utvecklingen av föreningen.

Grupparbete

Konferensdeltagarna delades i 6 grupper. Gruppernas arbete bestod av att arbeta fram ett verksamhetsprogram inom sitt verksamhetsområde till kommande året och utifrån den planerade verksamheten komma med budgetförslag.
Varje grupp representerade en sektion med undantag av grupp 5 som skulle komma med förslag om verksamhetsprogram och budget som omfattade teater, musik, folklore och barnaktiviteter.

Gruppindelningen var enligt följande

1- Ungdomssektion (även deltagare från projektet ”Upplysta ungdomar i Botkyrka)
2- Kvinnosektion
3- Idrottskommitté – Damlaget
4- Idrottskommitté – Herrlaget
5- Barnaktiviteter - teater, musik, folklore, övriga
6- Huvudstyrelsen, kansli –och administration

Anvisningar till grupparbete

1- Varje grupp/sektion får göra anteckningar på de aktiviteter som man har genomfört under år 2004 och våren 2005. (se verksamhetsrapport 2004)

2- Utifrån de genomförda aktiviteter samt de aktiviteter som man inte kunnat genomföra får man planera, anteckna de aktiviteter som man kan tänka sig genomföra under de kommande åren 2005/2006. (se förra årets planering)

3- Utifrån den planerade verksamheten får gruppen arbeta fram en budget. Man får räkna kostnader och intäkter för varje aktivitet. (se förteckning över förra årets kostnader för varje post)

Under hela eftermiddagen koncentrerades arbetet i grupper. Varje grupp utarbetade ett verksamhetsprogram utifrån de gångna årens aktiviteter och även nya aktiviteter fanns i programmet. Man har även budgeterat verksamheten. Dock kommer en del justeringar att göras under kommande veckorna.
Varje grupp redovisade sitt arbete med frågor och diskussion. De grupper som inte hann redovisa första dagen fick göra det andra dagen av konferensen.

Informationsmöte om symposium i Istanbul angående Assyrier

Den 26,27 maj 2005 arrangerades ett två dagars symposium/konferens om Assyrier i Istanbul. På uppdrag av svenska regeringen arrangerades dessa dagar av svenska konsulatet i Istanbul under ledning av Ingemar Karlsson. Detta är resultatet av Yilmaz Kerimos strävan att föra upp assyriernas fråga på internationell nivå.
Temat under konferensen var Assyriernas utvandring/flykt från Turkiet och dess orsaker, möjligheter att återvandra till Turkiet samt Turkiets ansökan om EU medlemskap.
De flesta personer som var bjudna att föreläsa under konferensen var från Sverige verksamma Assyriska organisationer. I spetsen fanns Yilmaz Kerimo som både öppnade och avslutade konferensen, där var även Samira Barmano, Besim Aho, Feyyaz Kerimo, Andreas Arslan, Adnan Can, Sait Yildiz och många andra personer som visade modet att berätta just i Turkiet under dessa två dagar om orsakerna till Assyriernas flykt från Turkiet, om Seyfo – folkmordet på assyrier som skedde under 1915 och många andra frågor som handlade om de orättvisor som assyrierna drabbades av i Turkiet.
Trots turkiska säkerhetspolisen och flera myndigheters närvaro kunde assyriska representanter komma tillbaka utan några problem. Detta berodde naturligtvis på det svenska konsulatets närvaro samt att detta var arrangerat av svenska regeringen.

Information om detta i BKF

Den 12 juni 2005 bjöds några av dessa personer till BKF för att informera om Istanbul konferensen.
Yilmaz Kerimo, Andreas Arslan, Besim Aho och Feyyaz Kerimo närvarade sig vid mötet.
Ca.45 personer lyssnade med stort intresse på dessa personer när var och en informerade i korthet om de ämnen som de hade tagit upp i Istanbul. Därefter ställdes många frågor och efter 2 ½ timme avslutades

(Översta bilden fr.v.) Besim Aho, Feyyaz Kerimo, Yilmaz Kerimo och Andreas Arslan informerade om Symposiumet i Istanbul

mötet.
BKF:s medlemmar var mycket nöjda för de upplysningar de fick under mötet.

Utvärdering/sammanfattning

Man kan konstatera att även årets konferens avslutades med mycket givande arbete som kommer utan tvekan att bidra föreningens utveckling under de kommande åren. Bland de nya förslagen är Assyrien resa, dagcenterverksamhet för äldre, satsning inom fotboll för yngre ungdomar m.m.
Det är styrelsens förhoppning att alla ansvariga inom resp. sektioner arbetar intensiv för att kunna förverkliga de program som utarbetats under konferensen.

- **Konferensen arrangerades i samarbetet med ABF**

Ungdomssektionens verksamheten 2005

Samtliga texter i detta kapitel som saknar namn är skrivna av:
Bethnahrin Hawsho

Ungdomsstyrelsen 2005

I början av år 2005 fem startade man en ny styrelse i BKF´s ungdomsstyrelse. Dessa
medlemmar bestod av:

Gabriel Baryawno	ordförande
Siduri Poli	sekreterare
Mecide Turgay	
Ninib Baryawno,	
Bethnahrin Hawsho,	
Babel Poli,	
Dita Kleman	
Naramsin Poli.	

Fr.v. Siduri Poli, Sargon Kerimo och Ninib Baryawno höll ställningarna under årsmötet den 27 mars 2005

Styrelsens viktigaste Uppgifter

Efter årsmötet har styrelsen fastställt sina preliminära arbetsuppgifter enligt följande:

* fastställa sektionens medlemmar (ålder, antal, deras tel. och mail adresser)

* hålla årsmöte, välja en styrelse och fatta beslut om de viktigaste frågorna som bör beslutas under årsmötet

** hålla första styrelsemöte (konstituerande mötet) för att konstituera sig, d.v.s. fördela arbetsuppgifterna. Upprätta en lista på styrelsen namn, tel, e-mail etc. skicka listan till alla medlemmar – även till kansliet.*

** gå igenom de befintliga pärmar och andra material som finns i kansliet, skapa ny ordning som passar nya ledningen,*

** gå igenom de filer och mappar i kansliets huvuddata som tillhör ungdomssektionen. Uppdatera materialet, införa nya rutiner*

** kolla inkommande post. Minst 2 gånger i veckan.*

** håll regelbundna möten, minst varannan vecka. Antingen i form av ungdoms-presidiemöte eller styrelsemöte. Dessa möten är viktiga för att kunna diskutera de frågor och övriga ärenden som samlas.*

** skicka en eller flera personer till BKF:s ordinarie presidiemöten som hålls på måndagar. Om inte varje måndag då är det viktigt att åtminstone en gång i månad. Detta är viktigt för att hålla kontakten mellan ungdomssektionen och övriga sektioner i föreningen. Under dessa möten kan man informera om de genomförda aktiviteter och diskutera allmänt om de viktigaste frågor.*

** arbeta fram periodiskt verksamhetsprogram. T.ex.1,2 el. 3 månaders program. Styrelsen håller ett möte för att diskutera om vilka aktiviteter sektionen kan genomföra de närmaste månaderna. Dessa förslag kan diskuteras med sektionens samtliga medlemmar. Där efter fastställs programmet för den perioden. Denna planering är mycket viktigt av tre skäl:*

***den första** är att styrelsen planerar i förväg vilka aktiviteter som kommer att genomföras kommande period och på så sätt styrelsen känner sig inte passiv och handlingsförlamad.*
***den andra** är att även sektionens samtliga medlemmar känner sig delaktiga i planeringen för att i förväg kunna förbereda sig i genomförandet*

av aktiviteterna. Hjälpa till och vara med!
den tredje *är att kansliet kan hjälpa till sektionen att informera alla medlemmar om de planerade aktiviteterna i den månatliga Medlemsbladet, i hemsidan och ev. övriga sammanhang.*

** samarbeta med övriga sektioner i föreningen. Planera vissa aktiviteter tillsammans, t.ex. Picknick, shahro, pubkväll m.m.*

** representera ungdomssektionen hos AUF och övriga instanser där ungdomarna får inbjudan*

** sist men inte minst håll ett öga på Hemsidan, skriv nyheter och artiklar och ungdomssektionens aktiviteter, gör det till vana att besöka* ***www.bkf.se*** *för att se vad som skrivs om BKF i allmänhet.*

Kulturkommitté
Bethnahrin Kulturföreningen grundades 1997. En av de viktigaste frågorna för föreningen i framtiden är att stärka organisationen kring ungdomarna. Därför bildade man en ungdomssektion och en kulturkommitté. Syftet med kulturkommittén är att anordna aktiviteter för barnen. Vi vill få våra barn att känna till deras identitet och stärka den samt få dem att känna en trygghet till föreningen och människorna där. Vi anser att detta kan vara bra tillfällen att lära känna varandra samt bygga upp ett socialt umgänge.

Ungdomsverksamheten
Bethnahrin Kulturförening har ett bra rykte i kommunen. Idag har BKF lockat till sig cirka140 ungdomar. Ser man tillbaka kan man se att det gångna året har varit ganska bra. I och med att det har varit brist på arbetskraft har ungdomsverksamheten inte nått det mål man satt. Det krävs engagemang och ett hårt arbete för att genomföra ungdomsverksamheten. Vårt mål är att kunna ta emot alla ungdomar oavsett åldrar är. På så vis får vi både barn och vuxna att utvecklas socialt i grupp. Man skapar också en trygghet i kommande generationers framtid.

Genomförda aktiviteter:

- Förnyelse av ungdomsrummet
- Invigningsfest
- Pingisturneringar
- Filmkvällar, Simpsonkväll
- Biokvällar
- Möten
- Paintball
- Matchvisningar i föreningen
- Danser
- Ninwe sommarläger, Camp Assyria
- Föreläsningar
- Simning
- Picknick
- Övernattning
- Halloween
- Julfest
- Disco

Sammanfattning
Syftet med det hela är att skapa en välfungerande organisation. Vi måste ta tag i saker och ting och spegla verkligheten för den kommande generationen. Med bra gemenskap och ett effektivt arbete kommer vi att lyckas. Se hit alla ungdomar som vill att ungdomsverksamheten skall blomstra och inte vissna.

Ungdomssektionens aktiviteter i bredare formulering

En videokväll

text: **Siduri Poli**

Vad heter han? Jag gör en sökning.
Vi kan kolla om mannen lever.

Det finns vissa saker man faktiskt inte kan tröttna på. En utav dessa saker är videokvällarna i föreningen… så som vi hade i fredags.
Allting var egentligen som det skulle… bara det att denna gång hade vi tänkt göra aktiviteten på ett mer annorlunda sätt. Vi bestämde oss för att bjuda in alla över 11 år in i föreningen (vi var ganska strikta med denna regel med anledning att vi faktiskt bara ville ha 11 åringar och uppåt där). Det kom mycket folk, ca 20 st, och första

gången på ganska länge började föreningens lokaler skratta och ha liv igen. Man blev ganska glad av denna uppenbarelse och man märkte att det var länge sedan dessa människor i denna ålderskategori hade någonting att göra.

Det började som vanligt, man väntade in alla de som inte dök upp på den tiden de ska dyka upp, och tills alla samlades hade det redan gått flera timmar.
Men sånt är livet och enda ursäkten jag har är att det ligger i vårt blod.

Vi hyrde film (Dodge Ball efter Ninsuns råd….Men det var ju nästan lyckat). Allting var i och för sig frid och fröjd. Ända tills hela rullen slocknade och projektorduken blev svart. I denna rådande förvirring kontrollerade de mest tekniskkunniga människorna maskinerna utan att hitta något fel. Det roligaste med hela situationen var att ingen faktiskt brydde sig så mycket om apparaterna var trasiga, man va rädd för att man inte skulle få se klart slutet.
Problemet var att allting hade kraschat i mitten av finalen (de som har sett filmen förstår vilken spännande upplevelse den delen av filmen är).

Hursomhelst… vi satt på filmen på en vanlig tv och vi kunde se slutet. Efter slutet började grabbarna spela pingis och tjejerna samlade sig i grupper med varsin fnittrande eko.

Ytterligare en gång insåg vi hur mycket dessa barn/ungdomar uppskattade dessa slags aktiviteter, men för att inte tjata ut saker och ting bestämde vi oss för att vi skulle vara utanför föreningen under sportlovet. Ett löfte vi gav var Eriksdalsbadet.
Så om du inte har hört om det än; kom till föreningen 1 Mars kl. 11.00. En viktig upplysning är att 11-ålders-regeln gäller även för denna aktivitet, då vi vill att alla som deltar ska vara födda högst år 1994. För mer info kontakta Dita (0707884982).

Till dess.. ha det bra gott folk så ses vi då jag ska skriva om Eriksdalsbadet om några veckor! Jag vet att du undrar vad som kommer hända då…

Februari 2005

BKF får Barn- och ungdomspriset för år 2005

Botkyrka kommun har den 17 maj 2005 beslutat att bevilja bl.a. Bethnahrin Kulturföreningens barn- och ungdomar –Barn- och ungdomskulturpriset för år 2005. Beslutet innebär att BKF har vunnit 5000 kronor.
Prisutdelningen äger rum i Hågelbyparken den 28 maj 2005, kl. 16.00 i samband med arrangemanget "Postadress Botkyrka".

BETHNAHRINS TEATERGR

Fr.v. Sebrin Poli och Mecide Turgay visar stolt prisplakatet de fick. *Foto: Vihan de Mel*

BOTKYRKA KOMMUN

Bakgrunden till Barn- och ungdomskulturpriset 2005

Botkyrka kommuns barnkulturpris delades ut första gången 1997. Namnet på priset benämns numera barn- och ungdomskulturpris.
Priset skall uppmuntra barn och ungdomar till kulturell verksamhet och att verksamheten sker i grupp för att skapa gemenskap.
Prissumman uppgår till 10 000 kronor. Beloppet kan delas och tillfalla olika grupper.
Vid anmälningstidens utgång den 31 mars 2005 hade fem förslag inkommit.
Samråd har skett i ärendet med arbetsgruppen KIBBUF – tjänstemän från Kulturen i Botkyrka och Barn- och ungdomsförvaltningen.

Förslag till mottagare av barn- och ungdomskulturpriset 2005:

Föreningen Bethnahrins Teatergrupp med motiveringen:
Teatergruppen engagerar ett stort antal barn och unga inom Bethnahrin kulturförening i en mycket ambitiös teaterverksamhet och utgör ett viktigt nav i Bethnahrins verksamhet för de unga, tilldelas 5.000 kronor samt
Klass MP3 på Tumba gymnasium/Botkyrka Mediecenter för arbetet och genomförandet av filmfestivalen ”Vårrullen” med motiveringen:
”Vårrullen” har lyckats engagera ett stort antal ungdomar i hela Sverige och har lyckats etablera sig som en viktig kultursatsning i Stockholmsregionen, tilldelas 5.000 kronor.

Ordförandens förslag
Kultur- och fritidsnämnden beslutar:

- att utse Föreningen Bethnahrins Teatergrupp och klass MP3 på Tumba gymnasium/Botkyrka Mediecenter, till mottagare av barn- och ungdomskulturpriset 2005 samt

- att uppdra åt kultur- och fritidsnämndens ordförande att dela ut priserna den 28 maj 2005 i Hågelbyparken i samband med arrangemanget Postadress Botkyrka.

Kultur- och fritidsnämnden beslutar enhälligt i enlighet med ordförandens förslag.

BOTKYRKA KOMMUN Kultur- och fritidsnämnden

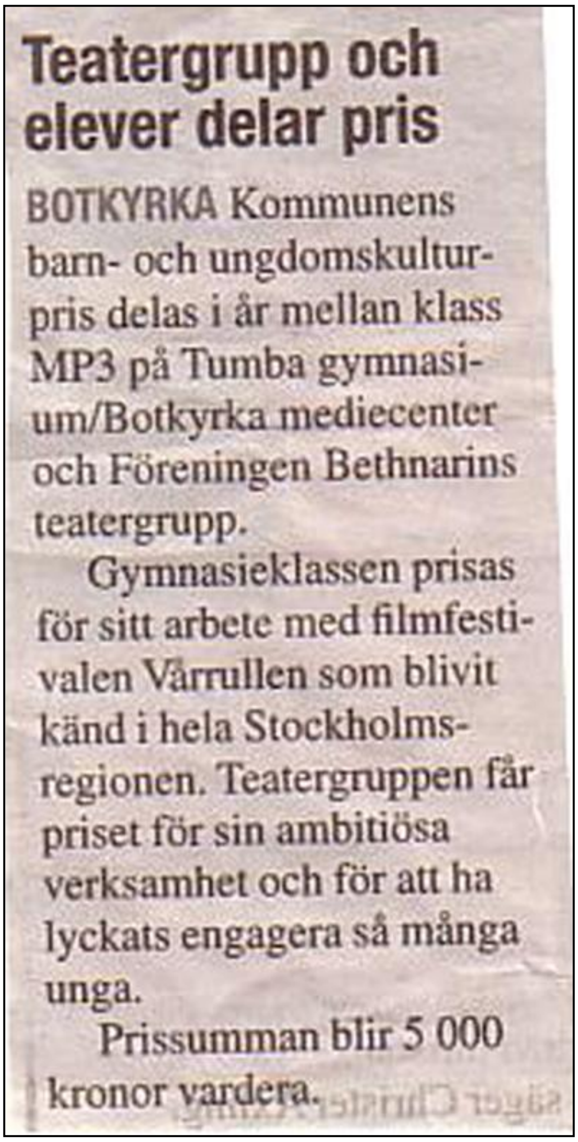

Teatergrupp och elever delar pris

BOTKYRKA Kommunens barn- och ungdomskulturpris delas i år mellan klass MP3 på Tumba gymnasium/Botkyrka mediecenter och Föreningen Bethnarins teatergrupp.

Gymnasieklassen prisas för sitt arbete med filmfestivalen Vårrullen som blivit känd i hela Stockholmsregionen. Teatergruppen får priset för sin ambitiösa verksamhet och för att ha lyckats engagera så många unga.

Prissumman blir 5 000 kronor vardera.

Mitt i Botkyrka 2005-05-31

Återträff för Ninwe sommarläger deltagare

Fredagen den 2 september var det äntligen dags för den efterlängtade återträffen (Ninwe sommarläger) som ägde rum i BKF. Målgruppen var barn i åldrarna 8-14. Ca 35 barn deltog och fyra ledare bestående av Nisha Kerimo, Bethnahrin Hawsho, Melissa Hawsho och Anton Koc. Man fick ta del av sång, dans, snacks och filmvisning. Syftet med det hela var främst att samla barnen och skapa ett socialt umgänge.

Bilderna ovan är tagna underBotkyrkadagen

Botkyrkadagen ABF

Lördagen den 4/9 framförde barnen tre vackra danser i Hågelby. Målgruppen var barn i åldrarna 8-14 och 12 barn deltog. Barnen dansade med en enorm stolthet.

Föreningsdagen

Söndagen den 10/9 framförde barnen ännu en gång tre vackra danser under Föreningsdagen anordnad av Hallunda/ Norsborg Föreningsråd. Målgruppen var barn i åldrarna 8-14 och 14 barn närvarade. Barnen var verkligen laddade och sprang stolta in på dansgolvet. Vi ska visa alla…

Folkloregruppen efter en föreställning under Föreningsdagen tillsammans med Bettnahrin Hawsho (sittande t.v.)

Besök till Storvretens simhall

Den 17/9 åkte Bethnahrin Hawsho som ledare tillsammans med 11 barn till Storvretsbadet. Målgruppen var barn i åldrarna 7-14. Aktiviteten var mycket populär och uppskattades av barnen. Detta kommer absolut inte att vara sista gången som man arrangerar en sådan aktivitet.

Övernattning i BKF

Lördagen den 24/9 var det dags för den populära övernattningen i föreningen. Målgruppen var barn i åldrarna 7-13 och 40 barn deltog. Föreningens lokaler var fullsatta till max. Föreningen bjöd på mat, snacks och i samband med detta hade vi även filmvisning. Denna kväll förblir oförglömlig. Vad ska man säga? Barnen hade det bäst och min temperament gick upp i taket flera gånger…Men, men, detta är ju normalt och barns kärlek är ju oändlig.

Paintball

Text: **Naramsin Poli**

FG Illustrator

Vi hade samling i föreningen 22 oktober 2005 kl 13.00 och åkte dit med bilar. Vi kom dit kl. 14.00 och började spela direkt… vi var tio ungdomar så vi delade upp oss i två lag alltså fem i vardera.
Det vita laget bestod av Nahir Kerimo, Aram Kerimo, Ninib Baryawno, Ninos och Naramsin Poli. Det färgade laget bestod av Tiglat Poli, Isa, Andreas Aho, Andreas Kerimo, Josef Haddad och Matti Adam. Ledarna var Naramsin Poli och Ninib Baryawno.
Innan vi började spela så fick vi en genomgång om hur allt funkade. När vi var klara med genomgången så tog vi på oss våra tunna skyddskläder och skyddsmask. Platsen hette city paintball och hade två olika banor, en som var mindre och lite lättare och en som var större och mer för de som hade spelat förut. När vi hade spelat i ungefär en halvtimma på lilla banan och fått känna den där sköna smärtan av skott på hela kroppen så uppgradera vi oss till den större banan.
Vi började spela en annan sorts spelstil som heter hämta flaggan. Man ska alltså hämta flaggan från mitten och komma tillbaka till sin sida utan att bli skjuten. Båda lagen var ganska jämna hela tiden så det blev en avgörande match på slutet. Alla fyllde sitt magasin för sista gången och kämpade som när man bråkar med brorsan om mat. Alla sköt som galningar, och ingen träffade… men huvudsaken var att det var kul. När allas kulor var slut så räknade vi alla vinster och det visade sig som tidigare spekulerat att det vita laget vann.

När alla tog av sig sina terroristdräkter som var dekorerade med gula prickar så betalade var och en. Sen som en avslutning på dagen så åkte vi tillsammans till Mac Donalds och tog oss för första gången något att äta som inte var kebab. Vissa kunde inte stå emot och la till kebabsås på hamburgaren. Hursomhelst så smakade det gott och alla var nöjda med dagen.

Ninwe Sommarläger

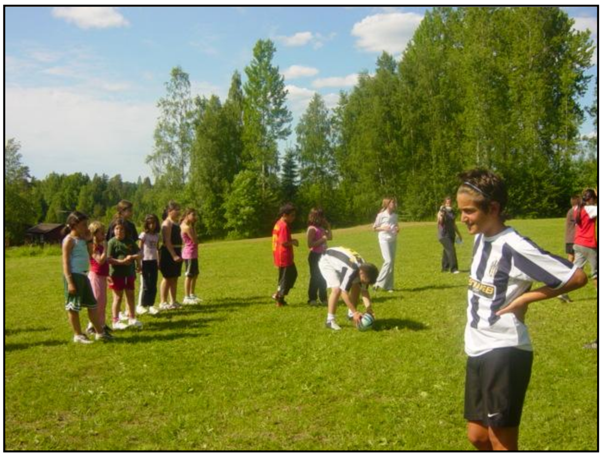

Text: Melissa Hawsho

Fakta:

Period: ***19-24 juni***
2005-08-08

Plats: ***Uskavigården, ca. 50 km. norr om Örebro***
Deltagare: ***29 barn i åldrarna 8-14***
Antal ledare: ***6 och 3 kökspersonal***
Lägeransvarig: ***Bethnahrin Hawsho***
Lägeranordnare: ***Bethnahrin Kulturförening i Botkyrka***

Melissia Hawsho var en stor stöd för Bethnahrin under lägret

Dag 1: 08.00 samling utanför Bethnahrin kulturförening. Ledarna kollar igenom vilka som kommit samt vilka som saknas. 09.00 åker bussen mot Uskavi. Vi blev försenade 1 timme p g a förseningar från samtliga assyrier men det var väntat.
Vi anländer till Uskavi gården ca 13.00 (om inte senare) vår chaufför körde lite vilse så vi blev ytterligare försenade 1 timme. När vi väl var framme samlades vi alla utanför stugorna.
Det skulle dröja 2 timmar innan vi skulle få tillgång till rummen. Jag samlade alla barn i en ring och körde en lek medan vi väntade på ett godkännande för att få gå in i stugorna. Leken var en bra början för barnen och ungdomarna att börja lära känna varandra. Leken gick ut på att man skulle säga alla namn i tur och ordning, den som kunde säga alla rätt utan att misslyckas fick 3 poäng tillägg inför fairplay.
Efter lunch fick alla gå in till sina rum och packa upp samt bädda sina sängar och förbereda sig inför fotbollsturneringen. Innan dess delade vi upp alla i grupper: Burgul, Dobo, Kuttle, Apprach och Garso. (namnen betyder olika maträtter på assyriska)
Turneringen gick jätte bra men vi hann inte köra klart så vi fick ändra schemat lite inför Dag 2 för att hinna köra klart. Barnen kom jätte bra överens med varandra, speciellt de yngre som verkligen stöttade varandra och lämnade ingen utanför, samtliga var lite blyga men det kommer att ändras så fort man lär känna varandra lite. Efter middagen samlades vi för att ha lektion.
När det blev dags för läggdags blev det lite svårt att få alla att lägga sig med det huvudsakliga var att det skulle vara tyst i rummen 22.00. Istället vart det 23.00, ibland 24.00, men så är det jämt när man är utan föräldrar, men utnyttjar sin frihet extra mycket då he he.

Dag 2. Väckning 08.30, det var väldigt varmt redan på morgonen, alla vaknar glada och pigga inför dagen. För oss ledare är det väldigt glädjande och uppiggande att se våra ungdomar uppåt. Varje ledare samlade sin grupp som vanligt för att sjunga nationalsången, efter det hade vi morgongympa med Anton. Medan samtliga grupper hade morgongympa fick grupp ”Kuttle” förbereda frukosten med vår mattant Janet (den bästa!).

Efter frukosten hade vi delat upp på barnen till 2 grupper. Grupp 1 fick ha lektion med malfono Ninos och malfonitho Aylin. Grupp 2 hade lektion med Anton, Nisha, Bethnahrin och Melissa. Vi tog upp viktiga frågor inom Etik och moral, hur viktigt det är att förhindra mobbing etc. Barnen var väldigt aktiva och gav sina åsikter till alla andra.

Senare under förmiddagen var det dags avsluta fotbollsturneringen, det var väldigt varmt denna fina sommardag ca 30-35 grader, barnen var helt utmattade, särskilt de yngre som fått solsting. Alla var jätte duktiga och spelade hur fint och proffesionellt som helst. Grupp ”Burgul” vann turneringen. Men jag måste säga att alla grupper spelade på samma nivå.

Efter matchen fick alla ha en fri timme strax innan middagen, ledarna lekte med barnen samt ungdomarna var hur trevligt som helst måste jag säga.

Sedan var det dags för Grupp ”Dobo” att förbereda middagen med Janet. Jag tycker att mat schemat har fungerat ganska bra hittills vissa gör mer än andra men alla hjälps åt vid dukningen och diskningen. Syftet med det här schemat är att barnen ska lära sig att ta ansvar även när de inte är hemma, och hur viktigt det är att hjälpas åt inför matlagning och städning. Man kan tyvärr inte bara få allt serverat och städat när man vill.

Efter middagen hade vi lektion (dubbelpass), barnen var ganska trötta men det är viktigt att hålla lärandet igång. Lektioner är inte alltid roliga men de är väldigt lärorika och hjälper oss alltid senare i livet. Jag tror och hoppas att barnen förstår det. Självklart får de rast och lite fri timme mellan lektionerna.

Nu har dagen tyvärr nått mot sitt slut klockan är cirka 21.30 och det är dags för alla barn att borsta tänderna samt förbereda sig inför läggdags. Imorgon är det vattenkamp och jag hoppas på bra väder! God natt.

Dag 3. Väckning 08.30 alla vaknar som vanligt. Varje ledare samlar sin grupp för att sjunga den assyriska nationalsången. Efter nationalsången hade vi morgongympa med malfono Anton (”fajoro” – ”flygaren” som barnen har bestämt att han ska heta). Det var kul när Axel skulle visa hur man stretcha efter det hade vi frukost.

Efter lunch fick barnen ha lite tid för sig själva, medan ledarna förberedde inför vattenkampen. Bethnahrin fick vara i det iskalla vattnet i ca 1 timme för att hålla i badringarna. Det blåste ganska mycket idag och det såg ut att bli regn och det blev det också. Det ösregnade, men det hindrade inte de Assyriska ungdomarna. De var helt inställda på att köra vattenkampen, men tyvärr var vi tvungna att avsluta den innan sista grenen p g a åska.

Barnen fick gå duscha och fixa sig själva inför middagen, efter det hade vi lekar för barnen. Medan barnen leker planerar Melissa ett eget spö tåg med barnen (trodde de), bara de över 10 år fick då delta.

Kvällen lider mot sitt slut och det är dags för ”läggdags”. De äldre sov med kläder för att Melissa skulle hämta ut de senare för att gå mot eldstaden. När vi väl var framme vid eldstaden satt alla tysta medan Melissa berätta en spökhistoria (fortsättningen på förra årets), det roliga var att Melissa blev mer rädd än barnen så hon skrämde ihjäl de när hon började skrika, alla blev hysteriska och grannarna började klaga på att vi var för högljudda. Efter det var vi alla tvungna och gå lägga oss. Axel och Sara höll någon form av pakt de var så roliga de va helt inställda på att de ville göra busigheter men de lyckades inte, i alla fall inte i natt.

Dag 4. Idag försov sig ledarna ca 30 minuter, vissa barn var väldigt alerta, de väckte oss andra, det var ganska kul faktiskt. Som vanligt är det dags att sjunga vår älskade nationalsång. Jag tror att barnen sjöng bättre idag än föregående dag.
Sedan var det dags för morgongympa, och efter det var det frukost. Idag var det grupp ”kuttle” som ordnade frukosten. Efter det hade vi lekar med barnen medan Nisha skulle förbereda frågor inför gåt jakten, och vi alla såg verkligen framemot den idag.
Det tog lite tid med frågorna så malfono Aziz och vi övriga ledare hade en lek medan vi väntade ivrigt på att gåt jakten skulle börja. Barnen skulle gissa på Assyriska vad vi pekade på (objekt) det var ganska kul faktiskt, vi har faktiskt märkt av en skillnad hos barnen, malfono Ninos lektioner i Assyriska har verkligen hjälpt de att förstå det Assyriska språket betydligt bättre.
Strax efter lunch var det dags för gåt jakten, ledarna samlade alla barn för att förklara reglerna, sedan var det dags för jakten efter guldet att börja!
Jag tror att den absolut bästa aktivitet vi haft hittills har varit gåt jakten, jag har aldrig sett på maken. Barnen var verkligen aktiva och de kämpade järnet enda in till slutet då alla hamna på sista gåtan för att hitta ”guldet”. Grupp ”Burguls” deltagare Akadia hittade bandet, men alla fick lika många poäng på denna gren på grund av fusk i slutet, det var synd.

Efter gåt jakten hade vi middag vid eldstaden, vi grillade korv, hamburgare, potatisbullar och mycket annat gott. Alla var nöjda och belåtna efter maten. Vi satt ett bra tag och pratade med varandra.
Efter vår trevliga middag delade vi upp igen alla barn i två grupper för att ha lektion i etik och moral. Denna gång var det lite känsligt för samtliga barn och vuxna. Vissa berättade om vad de varit med om under barndomen, hur den känns att bli mobbad. Det var känsligt som jag sa, vissa blev så starkt berörda att man började få tårar. Det är verkligen hemskt att bli mobbad och vi ville tydliggöra det för barnen hur viktigt det är att hjälpa varandra och stötta varandra i vått och torrt. Samt hur viktigt det är att ingripa fort när man upptäcker att någon blir mobbad.
Senare ikväll var det dags för ”spöktåget” igen. Jag måste säga att det blev lite dramatisk i slutet, jag vill inte gå in på detaljer men t o m ledarna vart vettskrämda av historierna, speciellt Melissa. Efter vårt ”spöktåg” samlades ca 20 ungdomar i Saras o co rum vi försökte lugna ner alla och få de att gå och lägga sig snabbt, klockan är nu 02.00, nu måste vi alla verkligen sova.

Dag 5. Idag försov vi oss alla i 1 timme, men det var väntat eftersom alla sov ganska sent inatt. Vi samlades och sjöng nationalsången, många orkade inte sjunga med idag, många var helt slut och väldigt trötta efter gårdagen. Men det hindrar inte Anton ”fajoro” från att ha en intensivmorgon gympa med barnen, det är viktigt att alla är pigga idag eftersom det är sista dagen innan vi åker mot Bethnahrin kulturförening.

Idag är det den viktigaste kampen av de alla, nämligen den Assyriska traditionella 5 kampen. Den gick väldigt bra, alla kämpade aktivt i alla grenar, men jag tror den bästa grenen var ”do katiro”. Grenen gick till att två stycken från varje grupp skulle sitta mittemot varandra med ögonbindel och mata varandra med en sked yoghurt. Men det slutade i kaos, alla spillde på varandra i håret, det var verkligen jätte kul att åskåda detta. Jag tror att barnen hade jätte kul denna sista dag på 5 kampen. Vilken grupp vann??

Efter 5 kampen var det dags att träna inför teatern, man fick ca 2 timmar på sig att öva. Tyvärr hade det behövts lite mer tid till att öva på teatern men det var fullspäckad schema varje dag o träningen blev uppskjuten. Uppvisningen skall ske i kväll strax innan diskot börjar.

Efter att vi tränat hade vi en super god middag, grillspett med ris, tzatziki och sallad, allt tack vare Malfono Aziz och Janets. Alla var mätta och belåtna.

Många föräldrar kom för att se sina barn hur de har haft det samt för att se de uppträda. Efter middagen fick alla en fri timme till att förbereda sig, duscha sminka sig och allt vad man gör innan festen börjar.

Teatern började och gruppen som startade var grupp ”Burgul” som gjorde en grym uppvisning som Assyriska gamlingar, helt underbart framträdande av hela gruppen. Det var också grupp ”Burgul” som vann, men alla var lika duktiga med tanke på den korta tid de hade att öva var de alla enastående, måste jag säga. Föräldrarna hade det jätte trevligt.

Senare var det dags för disco, det var blygsamt i början med tanke på att föräldrarna tittade på. Efter en kort stund blev det mer avslappnat även mammorna dansade med oss det var jätte trevligt måste jag säga. Ett underbar slut på veckan i kväll måste jag säga. Klockan är 00.00 och det är dags för oss alla att lägga oss, för imorgon skall vi resa hemåt mot Bethnahrin kultur förening.

Dag 6 hemresa Idag vakna vi som vanligt 08.30, vi sjöng nationalsången, sen hade vi frukost. Efter det var det dags för alla att städa järnet innan bussen skulle komma. Rummen var jätte rena t o m killarna städade rent sina rum, hyfsat resultat måste jag säga. Självklart hjälpte ledarna till.

Bussen kom och det var dags för alla att da ned sina väskor till bagaget, men det var något skumt på gång måste jag säga. Barnen planerade att göra något mot någon av oss ledare, och tyvärr blev det Melissa. Hon fick 3 stora hinkar med vatten på sig 5 mineter innan bussen skulle åka. Det var inte så roligt eftersom busschauffören var tvungen att ta ut hennes bagage för att hon skulle få byta om sina blöta kläder, men det gick bra till slut. Alla samlades som vanligt och nu var det äntligen dags att åka hemåt.

Det var en lugn hemresa de flesta var trötta och andra pigga. Det var också dags att utnämna de som vann fairplay samt fotbollsturneringen. Bästa tjejer som vann fotbollsturneringen var Macida och Sara. Bästa killar var Arim och Tobil. De två som vann fairplay var Akadia och Sargon Poli. Fairplay är handlar inte bara om hur mycket poäng man kunde samla utan hur pass aktiv man var varje dag, skötsam, trevlig, artig, hjälpsam och duktig och vi ansåg att dessa två var något extra.

Vi anländer till Bethnahrin kulturförening ca 14.00? vi möttes upp av många ivriga föräldrar som hade saknat sina barn oerhört mycket. Jag vill tacka alla barn och ledare som gjort ett enastående jobb, det är inte lätt att ta ansvar för 29 barn och ungdomar det krävs mycket jobb och tålamod. Jag vill tacka för en trevlig vecka.

Norsborg juli 2005

Camp Assyria 2005

Bakgrund

Sommarlägret genomfördes som planerat under perioden 10 – 19 juli 2005 i lägergården Molnbyggen vid Leksand i Dalarna. Sammanlagt 66 ungdomar deltog på ungdomslägret. Då ordet om ungdomslägret spridit sig genom Sverige fick ytterligare 3 föreningar deltaga i sommarlägret (Assyriska kulturföreningarna i Göteborg, Mjölby och Linköping).
Från BKF har 18 ungdomar och 4 ledare deltagit. Även huvudansvarig för lägret och projektledare var från BKF – Ninib Baryawno.
Nedan följer tre artiklar skrivna av lägerdeltagare som berättar om lägervistelsen i form av dagbok, utvärdering och rapportering.

Camp Assyria 2005
– VILJA

Text: **Aram kerimo**
(15 år, medlem hos BKF)

Under Camp Assyria 2005 använde ungdomslägret en ny metod för inlärning. Istället för konventionella föreläsningar införde man Problem Baserat Lärande, som kom att bli känd under namnet PBL. PBL är en metod där lärande (elev) är i centrum. Inlärningen är baserad på och uppbyggd kring problem för att eleven på och sett systematiskt sätt ska lära sig att söka kunskap och självständigt lösa uppgifter. Den största fördelen med PBL är att eleven aldrig glömmer bort det den lärt sig. PBL avslutas i regel med att eleven presenterar sin uppgift för alla deltagare på ungdomslägret.Något som vi, både ledare och deltagare, på Camp Assyria 2005 aldrig kommer att glömma är Aram Kerimos PBL presentation. Aram var medlem i grupp Ashurbanipal med Nahir Poli som gruppledare. Deras grupp fick frågan: ”Hur kan assyrierna få en nation inom 100 år ?”. Det var kanske men svåraste och mest komplexa frågan av de 8 frågorna som grupperna fick välja emellan. Nedan följer Aram Kerimos tal. Ett tal som rörde om allas känslor. Ett tal som överraskade alla åhörare. Ett tal som presenterade vem Aram Kerimo egentligen var!!!

Om ni frågar mig om jag tror att vi kan få ett land inom 100 år. Skulle jag nog svara JA. Men hur mycket vill folket egentligen ha ett land? Om vi imorgon hade fått ett land, skulle ni kunna flytta dit och lämna allt vi har här i västvärlden? Att få tillbaka ett land som man en gång har haft, är inte omöjligt. Allt handlar om VILJA, om man verkligen vill så går det.
Men innan man ska börja säga JA, jag vill ha mitt land där på kartan eller ”jalla” ge oss ett land nu, så finns det mycket som måste göras.
Man måste först och främst komma överens inom folket inom en massa saker. Jag vet inte om de här assyr/syrian tjafset kommer att ta slut, men de måste, annars kan vi glömma de här med att få tillbaka sitt land. De finns flera hundra saker som man måste diskutera med folket. De behövs en person som ska tala för folket, som ska se till att alla frågor och alla saker man tycker olika om ska kunna diskuteras, så att man kan komma överens om något tillsammans.

Om allt e klart, om vi är överens med folkets frågor om assyrier och syrianer, om vi är överens om allt, då finns de inget som kan stoppa oss. Man måste bara förbereda sig. När alla är överens och då man vet att allt stämmer kommer man börja se saker och ting på ett nytt sätt. Men även om det är klart och alla politiska frågor också är förbereda så kommer en mycket viktig sak in i bilden som egentligen måste finnas hela tiden, nämligen viljan. Om ni vill veta vad ordet vilja betyder kolla på filmerna Rocky 1,2,3,4 och 5. Man måste ha den där glöden i sig. Man kommer ingenstans om man inte har ”eye of the tiger”. När man är överens om allt så tror jag att folk kommer få en mycket klarare bild vad gäller vilken orättvisa vi lever i. ”Lak” vi e inte erkända som ett folk, ”jahni” va säger världen till oss, jo att allt vi är och tror om oss själva inte stämmer - att vårt folk är en bluff!!!
Varför vi idag bor här utan ett SEYFO erkännande och utan ett land beror mycket på oss själva. Om vi inte lägger ner tid på att reda ut dessa saker vem ska då göra det? Jag tror inte att vi får så mycket hjälp om vi inte själva gör så mycket. Vi kommer få hjälp när vi bevisar att vi har rätt till det, och behöver det.

Om jag t.ex. visste att allt jag nu får veta stämmer om vårt folk, att alla är överens och att man inte HATAR varandra inom folket. Om dessa konflikter försvinner då blir man mer stolt att kalla sig för assyrier. Om man hade alla förberedelser klara inom de politiska frågorna, då e de dags att berätta om oss till resten av världen.
”Lak” ha en demonstration en gång i veckan tills folk verkligen börjar lyssna på vad vi har att säga - kanske inte på tisdagar och torsdagar för då har jag fotbollsträningar. Men har vi rett ut allt inom folket, vi börjar demonstrera, då börjar folk att lyssna. Rättvisan kommer komma fram till slut om vi agerar på rätt sätt. Om ni verkligen vill ha ert land tillbaka va e då att demonstrera en gång i veckan, de e ingenting ”bree”. Då det inte finns några bortförklaringar som, ”nej ja kan inte komma ja missar nya delen av OC på tv” eller som ja sa innan ”nej de går inte ja har fotbollsträning”. Att få sitt land tillbaka är inte omöjligt, jag tror att det har med viljan att göra.

En sak jag inte förstår är varför många här (på ungdomslägret) också hela tiden frågar eller pratar om religionen på ett negativt sätt. En fråga som ja stör mig på är: ”vad är viktigast för dig religionen eller din nationalitet”. För mig är båda är lika viktiga. Dom hör ihop. De är som kebab med röd sås, ”jahni” om man inte kombinerar båda så funkar det inte. Varför ställer folk den frågan om vilket som e viktigast. Är de någon person som siktar en pistol mot ditt huvud och tvingar dig välja? Religionen e nåt man har för sig själv, något man tror på. Eftersom assyrierna är ett kristet folk så tycker jag inte att man behöver ställa den här frågan till folket.

Om du drar till t.ex. Spanien, tror du då folket där säger till varandra, ”vilket e viktigast för dig att vara kristen eller att vara spanjor?”. Om man säger religionen för att man är starkt troende, tror ni då att dom säger till den här personen stick, du är ingen riktig spanjor. Denna person kanske känner sig väldigt stolt för att vara spanjor men tycker att religionen kanske är lite viktigare eller lika viktig, de gör honom inte till en dålig ”espanol, amigo”. Jag tycker att det är en dålig fråga. Jag tror att folk ställer den här frågan för att folk inte är så starkt troende. Enligt mig så blir folket mindre troende med tiden, folk går bara till kyrkan på högtiderna, de är ok men vissa gör inte ens de. Man behöver inte gå till kyrkan varje söndag för att vara kristen de är inte det jag menar, utan hur dagens människor ser på religionen tycker jag har blivit mycket sämre än hur det var förut. Sakta med tiden blir det sämre, de är kanske MSN som har psykat folket, ”jaoo” ja vet inte. Att skylla på religionen för att det har gått dåligt för vårt folk, jag tycker de är dåligt. Folk ser då religionen på ett negativt sätt. Kristendomen är en fredlig religion, de e inte som dom där självmordsbombarna, som skriker ”allah o agbar”o dödar tusen personer. Dom dödar i Guds namn. Om de dödar för att det ”jahni” ingår i deras religion, då är det ingen religion om ni frågar mig. Jag vet inte så mycket fakta om hur kyrkan förut förstörde för vårt folk som vissa tycker, men de kanske gjorde så för att skydda vårt folk. De kanske gjorde va de trodde var bäst. Men om de finns en dålig präst eller biskop som man inte gillar eller om en kyrka har handlat fel på grund av hur prästerna har styrt och ställt så tycker jag inte att deras handling ska påverka din tro. Det kanske stämmer att kyrkan har gjort fel i en massa saker. Men bara för det ska du inte gå och bli muslim, eller glömma bort din religion totalt. De tycker jag är fel.

Jag bestämde mig för att göra en liten undersökning på alla deltagare. Jag ställde frågan: ”Om vi hade fått ett land, hade ni då flyttat tillbaka?”.
När jag gick runt och gjorde undersökningen fick jag svar som, ”JA, jag skulle nog kunna flytta dit, kanske när jag är pensionär”. Andra sa att dom skulle köpa en sommarstuga där. Personerna som sa så kryssade jag för i spalten, att de skulle flytta tillbaka. De personer jag kryssade för i nej spalten då de inte skulle flytta tillbaka var personer som gav mig ett starkt NEJ som svar. Jag fick till och med höra ett svar som lät såhär: Nej jag skulle aldrig flytta tillbaks, jag är svensk. Jag vet inte om ”shono” drev när han sa så till mig men han menade allvar med att inte flytta tillbaks. Efter att ha gjort min undersökning fick jag ett resultat på att mer än hälften av alla som är här (på Camp Assyria 2005) skulle inte flytta tillbaks om vi hade fått ett land. Alltså mer än hälften svarade nej på den frågan. Den här viljan att lämna Sverige och flytta till sitt hemland, den viljan är inte så stark. Jag tror att den kanske kommer att bli svagare med tiden.

Assyrier och syrianer! Jag tror att vi är ett och samma folk, vi snackar likadant, vi är från samma område, vår kultur är samma och vi är båda ett kristet folk. Jag vet inte om någon har bevisat på papper eller att det står i en vetenskaplig bok om att vi är två olika folk, eller att vi är samma. Hade det funnits sådant då kanske de inte skulle va så mycket tjafs nu. En sak jag inte förstår är: varför man hatar varandra så mycket. Jag har själv nästan hamnat i bråk med syrianer för att jag är assyr. Jag har t.ex. hört en syrianfarsa säga: ”jag hatar assyrier mer än vad jag hatar muslimer”. ”Ee” snälla säg mig varför man ska säga så. En sak att tänka på är att det är en farsa som säger så inte någon liten skitunge som inte vet vad han pratar om. Jag säger inte att syrianer är dåliga, de finns assyrier som säkert säger likadant. Jag är inte alls emot syrianer, jag bara berättar vad jag själv har varit med om. Om en syrian frågar mig vad du är för något och jag säger att jag är assyr, då känns de som att jag jävlas med honom. Varför jag berättar sånt e för att jag tycker det är viktigt. För om vi ska få ett land så tror jag att vi måste komma överens inom folket. Kanske inte så många som vet hur en massa ungdomar tänker nuförtiden - därför berättar jag. Folk svär, tjafsar till och med bråkar med varandra på grund av assyr/syrian tjafset. Därifrån får de mer och mer hat för varandra, och hatet förs vidare till deras barn som växer upp och blir den nästa generationens ”idiiter” (= idioter på dogge slang).

Om vi ska komma nånstans så tror jag att de här måste få ett slut innan de blir värre och värre.
Om ni frågar mig om ja skulle flytta till hemlandet så kanske jag i början skulle tänka nej. För saken är att hemma pratar vi inte assyriska, utan vi pratar turkiska och svenska. Därför har jag aldrig riktigt fått den här känslan: jag är assyrier.
Att inte kunna prata sitt eget språk gör mycket. Min ”mama” är armenier och min ”baba” är assyr. För att morsan inte kunde assyriska har båda pratat turkiska med varandra.
När dom flyttade hit från Turkiet så va turkiska de enda språket dom kunde prata med varandra. Min farsa lyssnar inte på Snoop doogs låtar så han kan inte engelska.
Som sagt att inte kunna prata sitt eget språk gör otroligt mycket, jag har nästan ibland känt att jag inte är assyr. När jag har försökt att lära mig om assyrier, så har ungefär 80% av de jag har fått höra bara handlat om konflikter. Assyr/syrian tjafset och alla dessa konflikter gör att man tröttnar. Man känner sig inte lika stolt att kalla sig assyrier. Men samtidigt så vet jag att min pappa är Assyr, då börjar man tänka lite hur det har varit i släkten och vad assyr egentligen är.

Men jag tror att folket behöver lite inspiration, dom behöver vakna upp. Exempel SEYFO. Jag vet att släkt från min pappas sida har varit inblandade. Men jag har än inte fått höra farsan berätta sina historier. När jag får höra vad mitt folk har gått igenom och jag verkligen börjar tänka till, hur de har kämpat för sina liv, hur de har blivit behandlade och allt som har hänt. Då får jag kraften att säga: ”jag skulle inte bara flytta till mitt hemland. Jag skulle kunna offra mitt liv för den”.

Artikeln är skriven mellan 03:00 – 12:00 på Camp Assyria 18 juli 2005 alltså samma dag som presentationen ägde rum).

Om ni vill kontakta Aram kan ni skicka mail på :
elektrikern_aramoo@hotmail.com

Camp Assyria 2005

– 10 dagar av PBL och nöjen

Text: **Jemma Touma,**
Assyriska kulturföreningen i Tensta

I nio dagar umgicks 66 deltagare och ledare i södra Dalarna. Tack vare ett välplanerat schema, kvalificerade ledare och trevliga deltagare blev dessa dagar lyckade. Vi blev indelade i åtta grupper, en medlem från varje förening i gruppen. Det gillade jag för det gav en möjlighet att träffa fem-sex andra okända deltagare som blev ens vänner.

Efter flera timmars bussfärd, ankomst och väljandet av sovrum samlades vi för genomgång av huvudledaren där han presenterade sig själv, lägret och deltagarna. Efter en genomgång av diverse, så som regler, hade vi fria aktiviteter resten av dagen. Då passade vi på att se oss omkring, lära känna både omgivningen och deltagarna.

Under de följande dagarna bestod våra scheman av främst fyra aktiviteter; 8-kamp, mat, fria aktiviteter och det viktigaste, PBL – problem baserat lärande.

8-kampen bestod av flera deltävlingar, praktiskt taget en deltävling varje dag. Tanken, som jag uppfattade den var att man skulle umgås hela lägret tillsammans och att man skulle hålla sig fysiskt aktiv. Segerplatserna i varje deltävling gav ett visst antal poäng i 8-kampen.
Jag gillade 8-kampen, deltävlingarna var varierande, så att om man ogillade en deltävling kanske man gillade en annan. Fotbollsturneringen var den enda deltävlingen som varade i två dagar. Jag vet att många, främst killarna gillade att få lira. Till de killar och tjejer som lirar i de assyriska lagen, vill jag bara framföra ett tack för att de håller hoppet uppe. Ni är väldigt duktiga. Andra fysiskt aktiva deltävlingar var vattenkrig, 5-kamp och gåtjakt.
Mer estetiska deltävlingar var kreativitet, Jeopardy, musiktävling och föreläsningar. Kreativitet innebar att gruppen skulle hitta på något som hela lägret fick njuta av, till exempel en teater eller en lek.
Föreläsningarna var kopplade till PBL.

PBL är en förkortning av Problem Baserat Lärande. Poängen med det är att man ska inhämta nya kunskaper medan man arbetar på att lösa ett problem. Varje grupp fick själva välja ett av åtta problem/frågor, fast i det här fallet var vissa problem, andra frågor. Som huvudledaren sa så var detta ett assyriskt läger och då är det självklart att uppgifterna handlar om vårt folk, vår historia och mycket annat som berör vårt folk.
Min grupp valde, efter stort bevis på ambivalens, en fråga som handlade om rasism. Frågan handlade bland annat om rasismens historia, rasism mot vårt folk, assyrisk rasism samt definitionen av rasism. Under flera dagar samlade varje grupp information individuellt. På grund av att internet saknades i området hade Ninib Baryawno (huvudledaren) och Tibella, min gruppledare skrivit ut all information vi behövde i förväg samt installerat uppslagsverk på de två, tre datorerna som fanns tillgängliga.
Senare fick man möjlighet att gå igenom den information man samlat in och bearbeta den samt att förbereda inför dagen då man skulle presentera sin information inför hela lägret. Hur man skulle presentera det var helt upp till gruppen, alla grupper valde en vanlig föreläsning med en vacker gjord

PowerPoint-presentation till. Alla grupper engagerade publiken med frågor och utförde ett bra arbete. Domare, rättvist då han var opartisk var Ninib. Han satt under alla de fyra timmarna och antecknade. Där rök ytterligare ett träd, Ninib.

De fria aktiviteterna var till för att deltagarna och ledarna skulle passa på och njuta av det vackra vädret, så länge det varade. Då passade vi på att sola, paddla kanot och bada i det renaste vatten jag någonsin sett utomhus i Sverige. Under kvällarna och de mörka dagarna umgicks vi tillsammans, spelade kort, spelade musik, satt vid eldstaden och pratade om våra liv.

Maten förbluffade många som hade förväntat sig att det skulle smaka som skolmaten. Istället smakade den som maten hemma. Allt tack vare de två tjejer (Madelene Cicek och Izla Barhanko) som offrade nio dagar av sin semester för att stå i köket. De flesta gillade maten, däribland jag.

Sammanfattningsvis kan jag säga att det här var ett av de bättre läger jag varit på. Stor variation, inte bara i schemat, utan också mellan medlemmarna gjorde att det fanns alla typer av människor där. Jag vet att de flesta, praktiskt taget alla där njöt av lägret. Och vi ser fram emot nästa år, för då är vi där igen. Ibrahim, se då till att du inte fyller år samtidigt. Om du inte gillar senap blandat med mjöl innanför tröjan. Jag misstänker att flera andra killar, bland annat Nahir, Ninib och Sargon gillade det.

Camp Assyria 2005 – ett läger utan gränser

text: **Ninor Garis – Media Utskottet, AUF.**

Solen steker tropiskt i Göteborg när fyra göteborgare med stor möda kämpar med sitt tunga bagage genom den täta folkmassan till Centralstationen. Svetten rinner från pannan på alla fyra och deras armar har fått kramp på grund av de tunga väskorna. Redan efter den kvava och instängda bussresan till stan var deras krafter uttömda och nu när byggandet av den nya Brunnsparken är i full gång blir det ännu svårare att ta sig fram. Jämrande efter luft och vatten lyckades de till slut ta sig till Centralstationen och in till det svala tåget. Där väntade en 4 timmar lång resa till Norröping, och redan dagen efter väntade ännu en bussresa ändå upp till Dalarna.

Jag kanske överdriver, men det mesta stämde…
Väl framme i Norrköping hade himlen färgats röd då solen var på väg ner bortom husen.
Jag tog ut mina väskor ur tåget och hjälpte dom andra ner på fast mark. Några hållplatser senare med spårvagn genom Norrköping, dök en sprallig Tibella ner från en kulle och välkomnade oss därefter till sitt hem. Efter några timmars sömn och en bilresa senare samlades vi från Göteborg och alla deltagare från Norrköping vid konstgräset utanför deras förening. Där stod den stora vita bussen och väntade på att bli full, och efter en sex timmar lång bussresa anlände vi äntligen till lägerplatsen; Molnbyggen.
När vi väl ordnat upp med rummen, som var lite krångligt, samlades vi i samlingssalen för att bli indelade i våra grupper. Där fick varje grupp ett känt historiskt assyriskt kunganamn och om man behövde rådgivning var det till gruppledaren man hänvisades till. Bara någon timme efter grupperingen var det dags för 8-kamp. Lägerkommittén hade ordnat med en 8-kamp som gick

ut på att man varje dag hade en kamp, och det lag som samlat på sig mest poäng under kamperna skulle vinna hela 8-kampen och därmed äran som bästa läger grupp. Självklart hamnade dom bästa i en grupp, Ashurnasirpal II (min grupp alltså).

Lägrets första kamp var en musiktävling som liknade ”Så ska det låta” där sista deltävlingen gick ut på att man så fort som möjligt skulle ställa sig upp ur sin stol när man trodde man visste vilken låt som spelades upp ur högtalarna.. Sångfågeln Frida Barhanko fick sig ett riktigt motionspass under tävlingen då hon hela tiden flög upp ur sin stol, svarade rätt på frågan och sedan satte sig ner igen.

Dagen fortsatte med fria aktiviteter så att vi deltagare skulle få lära känna varandra lite bättre, och innan vi visste ordet av det var det läggdags.

– Piiip! Med en visselpipa 2 centimeter från mitt öra står en morgonpigg Rabi Ousi och blåser för full hals. Halv döv och trött drar jag på mig en t-shirt och går ut till dom andra. Där står huvudledaren Ninib Baryauno med rak rygg och en pinne i sin högra hand och dirigerar hur vi ska stå. Alla skulle nämligen sjunga den assyriska nationalsången, något som vi gjorde varje morgon, och för att visa respekt stod vi alla med raka ryggar.

Efter frukosten var det samling i kyrkan igen för Ninib skulle gå igenom vårt arbete som vi skulle jobba med under lägret. Istället för konventionella och jobbiga föreläsningar skulle vi ha PBL som just nu används på universitet och som står för ”problem baserat lärande” (problem based learning).Det gick ut på att varje grupp skulle få en svår fråga att svara på, och dessutom skulle allt sökande ske individuellt. Man skulle själv ta reda på svaret genom böcker, Internet eller intervjuer. Grupperna satte genast igång med arbetet, men eftersom det var så varmt ute valde flera grupper att jobba utomhus så att de kunde få njuta av det fina vädret. Endast en grupp satt kvar inomhus, Ashurnasirpal II, min grupp.

Dagens 8-kamp var fotbollsturnering som var uppdelad i två dagar. Första dagen skulle vi spela gruppspel och dagen efter skulle det slutligen spelas slutspel. Efter att en viss person bombat en fotboll rakt i ansiktet på mig var jag helt slutkörd och snurrig, precis som det ska vara efter att man spelat fotboll.

Framåt natten så va alla så trötta att de gick och la sig direkt. Nästan alla sov, nästan alla…

Nästa morgon fick vi reda på att ett bus hade skett mot de tjejer som sovit i köket. Deras hår hade blivit dränkt med senap av ett gäng idioter (undrar vilka det kan vara…. Som straff för sitt uppförande fick de ingen frukost och var sedan tvungna att gå runt med smink hela dagen. Gissa om de blev retade.

Efter frukosten var det dags för PBL igen, ändå fram tills slutspelen av fotbollsturneringen skulle äga rum. Lagen kämpade tappert, men endast ett lag lyckades ta sig hela vägen genom en dramatisk straffläggning och vann därmed cupen.

Senare under kvällen var det Beach-party vid stranden och alla dansade och umgicks. Framåt natten och vid slutet av dagen myste vi vid brasan och berättade skräckhistorier för varandra.

Onsdagen startade som vanligt med nationalsången och därefter frukost. Det följdes av PBL ända fram till klockan fem då vi fick fritid. Under tiden vi väntade på dagens 8-kamp så hängde vi i allrummet och softade. Vi spelade kort, kollade på tv och snackade med varandra.

Då det va hög tid för 8-kamp begav vi oss till samlingssalen för att spela Jeopardy! Som vanligt var det Ashurnasirpal II (min grupp) som dominerade spelet, vilket misstycktes av ledarna. De ansåg att vi var alltför överlägsna mot dom andra grupperna, så de spelade ett eget spel emot oss. Arg och förkrossad över förlusten och andra händelser gick jag till mitt rum och sov ut resten av dagen. Med dahole och visselpipa brakar Sargon Kerimo och Enkido Poli in i rummet.

– Vaknaaa, jalla!

Skräckslagen reser jag mig upp och slår samtidigt huvudet i sängkanten medan musikgruppen fortsätter till de andra rummen för att väcka dom andra, lika förskräckt. Med huvudvärk och en bula rakt i pannan tar jag mig ut till dom andra för att sjunga och käka.

Som vanligt startade dagen med att vi arbetade med våra PBL presentationer som skulle presenteras om bara några dagar. Vi hade även fått besök dagen innan av några från AUF's styrelse för att ha ett par föreläsningar med dom. Där fanns ordförande Ninos Poli, vice ordförande Aryo Makko och ordförande för Mediautskottet samt kassör Ninib Staifo.

Efter lunch var det dags för 8-kamp, vattenkrig! Under våra raster som vi haft tidigare under dagen var vi tvungna att fylla på vattenballonger som sedan skulle användas till vattenkriget. Eftersom alla inte hjälpte till så fick vi lite mindre ballonger än vi hoppats, men turneringen blev av ändå.

Som vanligt så hade gruppen Ashurnasirpal II övertaget redan under första matchen. Då andra matchen var över så valde domarna att diska gruppen från matchen på grund av något obetydligt. Gruppen gick då i strejk och hotade med att de vägrade vara med på 8-kampen och PBL presentationerna om de inte fick sin vinst. Efter flera dispyter och diskussioner gick Ashurnasirpal med på att hoppa in i turneringen igen. De lyckades inte ta sig långt, men deras heder hade dom i alla fall i behåll.

Kvällen fortsatte med massa olika lekar i kyrkan ända tills det blev natt, då flera begav sig till eldstaden, vissa till sina sängar och vissa för att ta sig ett nattdop.

Fredagen och lördagen var i princip likadana som dom andra dagarna. Dagarna började med PBL och senare hade vi 8-kamp.

Fredagens 8-kamp var kreativitet som gick ut på att varje grupp skulle tillsammans med sin fantasi komma på en rolig sketch eller liknande för att underhålla dom andra som tittade på. Jag kan lova att alla skrattade hysteriskt den natten.

Lördagens 8-kamp var en gåtjakt som ledarna hade jobbat med under dagen, det vill säga att de lagt ut lappar som de dolt i lägerplatsen. Varje ledtråd i lappen skulle leda till en annan lapp och så vidare, tills man till slut skulle finna skatten. På grund av att en grupp tagit ut skatten ur sitt gömställe och visat den för dom andra grupperna så var tävlingen död. Alla grupper fick då likadana poäng istället för olika som dom andra grenarna.

Under söndagen var alla nervösa inför PBL presentationerna vi skulle ha. Att tala inför 65 personer är inte lätt om det är första gången. En efter en gick grupperna upp på scen och föreläste om sitt ämne de tidigare valt att forska om. Alla lyckades presentera sitt ämne på ett mycket bra sätt, och det fanns ingen som såg nervös ut när dom väl var uppe på scen. Presentationerna flöt på galant och efter rasten så var det dags för lägrets sista 8-kamp. Det var en kamp som grenade ut sig i 6 olika assyriska tävlingar. Första tävlingen var ”trasan” (mandelo) som överlägset vanns av Abgar Bargariels grupp. De andra grenarna som vi tävlade i var hoppa säck, krona i mjöl, kläd-leken, äpple i vattenhink och snurra-pinn-leken.

Senare på kvällen var det återigen Beach Party vid stranden. Vi dansade, lekte lekar, umgicks och badade. Framåt natten gick de flesta och la sig medan ett par var kvar vid brasan ett tag längre än dom andra.

Lägrets näst sista dag var inte så fullspäckad, vi hade mest fria aktiviteter för att ta det lugnt. Men på dagens schema så stod det Vardagens Teater. Det var två skådespelare från Stockholm

som gästade och hade några lärdomsfulla saker att berätta. Det hela var mer som en kunskapsförmedling än en teater, men vi lärde oss väldigt mycket av det dom hade att säga.
Framåt kvällen hade vi en lysande avslutningsfest i den stora samlingssalen. Med musik från vår egna DJ och från Renio vid sin keyboard så dansade i stort sett alla i lägret. De som inte dansade kunde stoppa i sig chips, läsk och godis eller ta sig en bit tårta. Tårtan hade våra underbara och duktiga kockar gjort; Madelene Cicek och Izla Barhanko (tack).
Vid midnatt gick Ninib Baryawno igenom poängtavlan, och avslöjade vilket lag som vunnit hela 8-kampen. Vinnaren blev Ashurnasirpal II (min grupp!). Trots alla motgångar och fusk de tvingats stå emot så lyckades de ändå vinna den åtråvärda 8-kampen. Lyckliga över vinsten och sina priser satte de sig ner igen för att därefter hylla Jemma Touma och Aram Kerimo som båda vann priser för bästa PBL presentationer. Speciellt Aram berörde många hjärtan med sitt tal om hur vi skulle få en nation om 100 år, och som han jobbat med hela kvällen.
När festen väl var avslutad ville ingen sova, ingen vågade. Som vi vet så kan vad som helst hända under sista natten på ett läger, om man väljer att sova. Dagen slutade vilket fall väldigt lyckad och bra.

Med halva ansiktet täckt av tandkräm och med tigerbalsam på överläppen vaknar jag upp den sista dagen på lägret helt förstörd. Hela rummet var upp-o-ner och smutsigt. Men det var inte bara jag som hade attackerats, de andra som sovit i rummet hade det ännu värre än mig.
När vi väl tvättat av oss var det dags att städa rummet och hela lägret. Vart man än gick så städades det. Kyrkan, köket, gården, stranden och allrummet var fullt av deltagare som städade och gjorde rent. Då det var dags att packa in väskorna i bussen tog vi ett sista kort med varandra och sjöng nationalsången för läger innehavaren.
Rörda med tårar lämnade vi lägerplatsen Molnbyggen i Dalarna… kanske för sista gången.
Jag vill tacka alla som suttigt i lägerkommittén och gjort det här lägret möjligt. Jag vill dessutom tacka huvudledaren Ninib Baryauno för sin insats och kockarna Madelen Cicek och Izla Barhanko för att de offrat tio dagar av sin semester för att laga sagolik god mat åt oss. Tack allihopa, och på återseende.

Vi ses på återträffen 19-21 augusti. Puss hej. /ng

Camp Assyria 2005
– Ett läger att minnas

Text: **Ninos Kurt**, Assyriska Dolabani Kulturförening i Upplands Väsby

Så var det äntligen dags för årets stora sommarläger Camp Assyria 2005. Söndagen den 10 juli steg vi på bussen som skulle ta oss till vår destination Molnbyggen, en lägergård vid Leksand i Dalarna. Det var här som 66 personer från bland annat Göteborg, Norrköping och Stockholmsområdet skulle få njuta av tio härliga dagar.

Vi kom fram till ett regnigt Leksand på eftermiddagen och det första vi såg av lägergården vid ankomsten var en stor entré där det stod Molnbyggen, vilket påminde lite om Ishtars port. Efter att ha lastat våra väskor ur bussläpet hjälpte vi till med att bära annat som fanns. Vi hade dessutom fullt upp med att hitta ett lämpligt rum och packa ur våra tillbehörigheter vilket ledde till att det tog ett tag innan man kunde utforska området. Stämningen var inte precis på topp, vilket inte är så konstigt med tanke på det dåliga vädret och det faktum att de flesta ännu inte hunnit bekanta sig med varandra. Det dröjde inte länge förrän det var dags för genomgång när bjällerklockan ringde för första, men långt ifrån sista, gången. Huvudledaren Ninib Baryawno gick igenom schema, grupper och regler. Man märkte redan nu att det fanns en hel del aktiviteter, såväl fria som gemensamma, men man blev även väl medveten om att det gäller att hålla sig innanför reglernas ramar. Deltagarna delades upp i åtta grupper med ca 6-7 pers i varje grupp. Grupperna hade varsin ledare och mäktiga assyriska namn som t ex Sammuramat, Esarhaddon, Tiglath-Pileser II, Shamshi-Adad V, Sennacherib och Ashurnasirpal II.

Efter en lugn middag senare mot kvällen inleddes den första grenen av den stora 8-kampen, musiktävling. Tävlingen innehöll flera moment där man bland annat skulle gissa på artist och titel till olika låtar men också sjunga själv om man kunde en sång som började på den utvalda bokstaven. En stor del av musiken var självklart assyrisk men det fanns även andra genrer, allt från svenska ballader till hiphop och r´n´b. Stämningen var smått galen och högljudd men det var väldigt underhållande och gav oss en liten försmak på andra roliga aktiviteter som skulle komma. När musiktävlingen var avslutad var det fritt att göra vad man ville och det var helt upp till en själv när man skulle sova, så länge det var tyst efter midnatt samt att man skulle vakna halv nio på morgonen. Många samlades runt brasan och berättade historier medan andra tog nattdopp i sjön. Just naturen i Dalarna är mycket fin, kanske den vackraste i Sverige. Utsikten vid sjön, som dominerades av den sköna skogen, var fantastisk. Det som var bra med lägergården var att allt var kompakt och det kändes som att allt var nära allt, vart man än befann sig.

På måndagsmorgonen inleddes den dagliga rutinen, väckning för att sjunga nationalsången. Att det tog tid för de flesta att vakna upp är ingen hemlighet eftersom man inte var van att vakna vid denna tidpunkt, men så småningom kom alla upp på benen och sjöng ”Desht d´bakuba” intill flaggstången med den assyriska flaggan. Efter en kort paus var det frukostdags, som tillsammans med lunch och middag inte var obligatoriskt. Så här såg en lägermorgon ut, mer eller mindre.

På förmiddagen introducerade Ninib PBL, som står för Problembaserat Lärande. Det är en arbetsmetod som skiljer sig avsevärt från lektioner där läraren är i centrum. Här kretsar allt kring eleven som självständigt ska arbeta och ta ansvar. Hur bra resultatet blir är helt upp till eleven. Steg för steg fick vi veta hur man ska gå tillväga fram till presentationen på söndagen. Sedan gick alla grupper och satte sig på utspridda platser under det starka solskenet för att börja jobba. Grupperna gick igenom sin fråga noga och efter att ha ”brainstormat” och sållat information fick varje person sitt eget ansvarsområde att arbeta med. Det var här som det självständiga arbetet tog sin början och nu skulle var och en lägga upp och planera sitt PBL-jobb de närmaste dagarna. Efter lunch bestämde sig de flesta för att bada och några åkte kanot och trampbåt till andra sidan sjön. På eftermiddagen var det dags för den andra grenen som förmodligen var 8-kampens mest prestigefyllda, nämligen fotbollsturneringen. De åtta lagen delades upp i två grupper, vilket betydde att varje lag skulle spela tre matcher. Gruppspelsmatcherna spelades i tio minuter utan halvtidsvila och alla lag gick vidare till slutspelet som spelades den följande dagen. Det bjöds på trevliga matcher tillsammans med musik och klockrena kommentarer av assyriernas Arne Hegerfors, Enkido Poli. När gruppspelet var färdigspelat var det middag och fria aktiviteter som gällde men det blev även tid över för lära känna-lekar med nöjesgruppen som ansvariga.

På tisdagen fortsatte sökningen med PBL och minglandet vid sjön. Alla njöt av värmen innan fotbollsturneringens slutspel skulle spelas. Dessa ”vinna eller försvinna”-matcher spelades i 2x8 minuter bortsett från finalen som spelades i två 12-minutershalvlekar. Vissa matcher avgjordes på straffar, så även finalen, där Nahir Polis lag, Ashurbanipal, segrade. Domarna höll hög nivå under turneringen, trots att vissa domslut var tveksamma men på det stora hela gjorde de en bra insats. Av spelarna var det två som utmärkte sig: Babel ”Bobinho” Poli och Daniella Barhanko. Deras lysande spel ledde till att de blev prisbelönade efteråt, helt välförtjänt.

På kvällen hölls ett beach party, en mindre fest där nyöppnade Lundagrillen debuterade genom att ”sälja” grillat korv och hamburgare till allmänheten. Tyvärr fick man inte se mycket mer av den här matkedjan de andra dagarna. För Rabi Ousi och Elias Ego blev denna kväll speciell då de fyllde år och det firades i riktig Camp Assyria stil. Dessa två fick med andra ord en födelsedag de sent kommer att glömma, en riktig kalldusch.

Onsdagen var den sista dagen för informationssökning av sitt område inom PBL och tiden mellan lunch och middag spenderade de flesta med att umgås och ta det lugnt helt enkelt. Framåt kvällen var det dags för gren nummer tre, Jeopardy. Denna deltävling var troligtvis den mest omdiskuterade då vissa ansåg att reglerna var konstiga och en del ledare misstänktes för att ha gynnat sitt eget lag, med andra ord fusk. Det hela gick till på så sätt att om någon kunde svaret skulle man resa sig upp och det slutade ofta i kalabalik vid frågeställningen, speciellt när det var frågor som var enkla och det var svårt att avgöra vem som egentligen var först. Jag kan dock inte klaga för mycket eftersom mitt lag Esarhaddon vann denna gren rättvist, med lite flyt vid dubbelchanserna.

På torsdagsförmiddagen höll AUF:s ordförande respektive vice ordförande Ninos Poli och Aryo Makko tal. Tillsammans med kassören Ninib Staifo hade de kommit på besök och sovit över en natt och pratade lite allmänt om vad AUF gör, om organisationen och dess verksamhet men också om vårt folks situation idag. Efter dessa herrars tal var det fria aktiviteter och några passade på att diskutera med dem och få en hjälpande hand i sina respektive PBL-frågor. Nu började vädret tyvärr vända ryggen mot oss vilket ledde till att deltävlingarna vattenkrig och kreativitet bytte plats. Det var alltså dags för kreativitet som helt enkelt gick ut på att varje grupp fick göra ett valfritt framträdande. Det kunde vara en dans, sketch, teater eller någon annan form av underhållning. Man kan säga att den här tävlingen levde upp till sitt namn, tack vare allas kreativa fantasier och förmåga att hitta på så roliga saker. Tillsammans såg de uppträdande till att alla näst intill skrattade ihjäl sig ett flertal gånger. Det blev även en hel del skrattande på kvällarna, på ett och annat sätt. Det spelade egentligen ingen större roll om historierna var bra eller dåliga, så länge det var någon som höll i taktpinnen och berättade. Dessutom stod Gabriel Baryawno för något som måste vara årets blåsning när han lurade i princip alla åskådare vid ringleken (isaqtho). Han påstod gång på gång att det var han som hade ringen i handen, vilket var sant, och för varje gång han uttryckte sig själv förvirrades

allmänheten alltmer. Det hela slutade med att motståndarlaget uppmanade honom att öppna handen och det snygga skådespeleriet var ett faktum. Hollywood nästa, Gabi!
Ett annat ”roligt” ögonblick var när Ninib BarYawno en kväll berättade en historia vid namnet ”Gröna pingisbollar”. För er som känner till den är ni säkert medvetna om hur irriterad man blir när den är färdigberättad. Efter att ha gått inomhus och lämnat brasan ett tag tändes det små ljus på golvet för att få en kuslig stämning. Ninib berättade på och många gjorde sitt yttersta för att hålla sig vakna, allt för att veta hur sagan skulle sluta. Men det var verkligen inte värt det och det gick inte att undvika hur publiken blev sammanbitna när berättelsen hade tagit slut. Alla hade ansträngt sig i onödan och småsurade framför en hånflinande och skrattande Ninib.

På fredagen inleddes sammanställningen av det material deltagarna hade funnit i sitt PBL-sökande. Vädret var halvdant när vi begav oss till vårt krigsfält för att tävla i vattenkriget och det var verkligen efterlängtat hos de flesta, speciellt efter alla ballonger som fylldes med vatten, trots att antalet blev mindre än vad det egentligen skulle bli. På planen hade snygga hinder lagts upp och det stod klart tidigt att nyckeln till framgång stavades strategi. Turneringen kom dock att präglas av vilda protester och klagomål av Enkidos grupp Ashurnasirpal II som hotade att bojkotta hela 8-kampen efter att de i sin första match konstigt nog togs ifrån sin seger. Det hela slutade dock med att ett demoraliserat Ashurnasirpal II fortsatte spela. Annars handlade det mesta om domaren Rabi som fick utstå en hel del kritik av många lag på grund av sitt dömande. Redan under fotbollen och Jeopardy hade hans agerande klandrats och han stod under vattenkriget för några tveksamma domslut som påverkade matchbilden. Det ska dock sägas att det inte är så enkelt att ha koll på vem som blir träffad och var, vilket leder till många svårbedömda situationer. Ett sätt att delvis bli av med detta problem är att använda sig av två domare som kontrollerar var sin sida av planen, eller något liknande, vilket gjordes i slutet. Hur som helst tyckte alla generellt att denna gren var oerhört rolig.

Lördagen ägnades inledningsvis åt att avsluta det sista inom PBL-förberedelserna. Nu skulle man presentera sitt arbete inför sin egen grupp så att det skulle bli något enklare att tala inför hela lägret följande dag. Sedan var det dags för gåtjakten, en tävling som helt klart tillhörde de mest intressanta. Vi var tvungna att vara i samlingssalen ett tag och roade oss med lekar under tiden som ledarna placerade ut gåtorna. Det var tio gåtor där den ena ledde till den andra och den sista skulle leda till den åtråvärda skatten. Detta skulle ta flera timmar och vi skulle bli utslitna, enligt ledarna som även hade gjort i ordning fika som en paus. Tävlingen tog dock slut snabbare än de hade tänkt sig. När grupperna satte igång att finkamma och göra rent hela Molnbyggen ”råkade” de stöta på flera gåtor på måfå. Det var lite synd att många av gåtorna hittades slumpmässigt eftersom man inte fick tillfälle att använda sin intelligens. Ledarna, som hade slitit hårt med denna gren, hade inte räknat med detta och som salt på såren gick det segrande laget ut offentligt och skrek ut sin glädje när de hade hittat skatten då de egentligen skulle gömma skatten och tyst gå till ledarna. Nu kunde inte en tvåa och trea utses och tävlingen tog slut efter dryga timmen. Senare bestämde sig ledarna för att ge lika mycket poäng till alla förutom vinnarlaget. Middag den här dagen var kebab med ris, bröd, sås och sallad samt läsk vilket garanterat inte gjorde någon besviken.

Så var det dags för D-dagen, eller PBL-dagen rättare sagt. Nu skulle samtliga gruppdeltagare redovisa det de hade hållit på med under lägret och det mest imponerande var att ingen såg ut att vara speciellt nervös. Personligen brukar jag bli väldigt nervös minuterna innan jag ska redovisa ett föredrag i skolan. Mitt hjärta och min puls börjar gå i 180 km/h och jag brukar ofta prata för snabbt. Men idag kände jag inte alls någon nervositet. Jag tror att det beror på att jag kände en slags trygghet över att prata inför mitt eget folk och hade möjlighet att vara mig själv mer. Det andra kanske också kände så för att alla såg ut att vara hur lugna som helst och pratade om bland annat historia, religion och kultur. Namnet som var på allas läppar efter presentationerna var Aram Kerimo. Aram höll ett mycket vackert tal som handlade om vilja, ett tal som ingen troligtvis glömmer. Han blandade humor med allvar på ett mycket professionellt sätt och hade slitit hela natten. Han förtjänar all beröm man kan få. På eftermiddagen var dags för den sista deltävlingen i 8-kampen, assyrisk femkamp, som Sargon Kerimo och Enkido Poli ansvarade över. Den första grenen var ”trasleken” som var utformad som en turnering, precis som fotbollen och vattenkriget. Den delen vann Josef Shabos grupp, Shamsi-Adad V, med vindsnabbe Abgar Bargabriel i spetsen. De andra grenarna var hoppa säck, äpplet i hinken, snurra med pinnen och ”klädleken”. Vissa av de här lekarna hade sina konsekvenser, som när några tappade bort sina kedjor i klädleken där man skulle rada upp (nästan) allt man hade på sig på marken. Vid dessa grenar rådde dessutom en hel del oklarheter då det var svårt att utse en klar vinnare. Dessutom hade Sargon Kerimo och Enkido gjort upp en ”sjätte” gren, där man skulle hitta kronan i en skål full av mjöl och ägg. Det gick inte att hitta kronan – för att det fanns ingen. Mycket fräckt gjort av dem! Det skulle komma att användas mer av mjölet och äggen.

Måltavla:
Ibrahim Kerimo som på söndagen fyllde 18. Han var den tredje Kerimo i rad som fyllde år. Den första, Sargon, fick en kalldusch på fredagen medan offer nummer två, Nahir, lyckades komma undan och hur mycket än folk försökte klarade de inte av att ta sig an honom trots att han bara fyllde 15. Men firandet av Ibos födelsedags var i en klass för sig. Många hade sett fram emot detta och efter en hel del slit lyckades man binda fast honom vid en lyktstolpe. Det som hände därefter kan närmast liknas vid en massaker. Det fanns förmodligen inte en enda ingrediens som inte användes på Ibo och hans inbakade flätor och som ”grand finale” användes vattenslangen. På kvällen var det dags för ännu ett beach party, som inte skiljde sig så värst mycket från den första, där alla njöt och hade trevligt.

En hel vecka hade nu passerat och lägret började lida mot sitt slut. Med PBL avklarat var det i princip bara fria aktiviteter som präglade den näst sista dagen, bortsett från Vardagens Teater. Två skådespelare, en man och en kvinna, hade kommit från Stockholm och pratade om kroppsspråk och vilka olika uppfattningar man kan få när folk uttrycker sig på detta sätt. Det hela var egentligen inte teater, det var viktigare att få fram budskapet. Ändå blev det underhållande på slutet. Senare var det dags för grill och med den erfarne Sargon Kerimo vid grillen slickade man sig om fingrarna bara vid blotta synen av maten. En del badade men så småningom började det regna och det blev inte bättre av att få höra att Assyriska förlorade mot Häcken.

På kvällen var det dags för den stora avslutningsfesten, Camp Assyrias ”shahro”. Det var nu som den segrande gruppen av 8-kampen skulle utses och min grupp med Sargon Kerimo som ledare ledde men vi fick se oss besegrade av Enkidos Ashurnasirpal II som vann slaget om PBL. Rättvist får man väl säga, med tanke på att gruppen som helhet stod för en mycket bra presentation. De individuella prisen, årets PBL:are, gavs till Aram Kerimo (vem annars) och Jemma Touma som även hon talade mycket fint. Dessutom prisades lägerkommittén och de duktiga kockarna Izla Barhanko och Madelene Cicek, som även stod för utsökta tårtor denna kväll. Varma och framförallt välförtjänta gratulationer framfördes även till vår huvudledare Ninib Baryawno innan det var dags att sätta igång musiken och dansen vid midnatt. För musiken stod bland annat Abgar, Renio och DJ Mettika. Eftersom det här var sista kvällen betyder det i lägersammanhang endast en sak: man bör inte sova, för ens eget bästa. Den som gjorde det skulle komma att ha det obekvämt under hela natten. Tidigare hade många drabbats av bus av olika slag. Nästan alla deltagare hade förr eller senare blivit inslängda i sjön. Kockarna hade blivit attackerade med senap en kväll och Josefs bil dekorerades i toapapper och raklödder. För övrigt användes de klassiska metoderna med tandkräm, ägg, raklödder och smink. Ingen skulle få sova sista natten, vare sig man ville det eller ej. Denna natt användes vissa andra verktyg, som när hela ”maffian” strövade omkring med dahole och durbacke fem på morgonen och var knäpptysta ena sekunden för att sedan sätta igång festen och inte låta en enda människa sova. Det var även en liten hämndaktion på ledarna som hade använt sig av samma medel på morgnarna. En del hade inte glömt Rabi och hans domaraktioner med visselpipan så det är ingen överdrift att säga att han var en jagad man den natten. Och han klarade sig, men fick dessvärre rummet nersmutsat av gammal mat. De som straffades var, som så många gånger förr, Naramsin och Renio Poli.

Efter den livliga natten var de flesta trötta den sista dagen och på sedvanligt vis hade tiden nu kommit till storstädning av varenda kvadratmeter innanför lägergårdens gränser. Som avslutning sjöng vi vår nationalsång för pastorn som var ansvarig för gården på hans begäran och tog en gruppbild innan vi lade in våra väskor och klev på bussen som skulle föra oss hem. Vi fick fylla i en utvärdering om lägret i bussen och åt på McDonald´s innan det var dags för oss från Upplands Väsby och Tensta att ta farväl.

Jag skulle vilja tacka alla som gjorde Camp Assyria 2005 möjligt, speciellt Ninib BarYawno som är en av de största anledningarna till att det blev ett läger överhuvudtaget, samt hela lägerkommittén som har gjort ett otroligt starkt jobb. Ett stort tack ska även gruppledarna och kockarna ha. Då jag satt i kommittén insåg jag att vikten av kockarnas betydelse i ett läger inte ska underskattas. Izla och Madde stod för en mat som jag inte har några ord för hur god den var, med en bra kombination av svenskt och assyriskt. Ninib och Tibella ska också ha ett speciellt tack för att ha slitit ihärdigt i månader och fått fram fakta och material till PBL-arbetet. Jag vill även tacka ADS (Assyriska Distriktet i Stockholm) och AUF (Assyriska Ungdomsförbundet i Sverige) för deras ekonomiska stöd samt övriga ledare och deltagare som gjorde Camp Assyria 2005 till ett läger att minnas. Det fanns en stor nackdel med detta läger: att det hade ett slut. Vi ses på återföreningen!

Idrottssektion

Assyriska FF Botkyrka - Damlaget

Inledning

Assyriska FF, Damlaget som bildades hösten 2003 har även i år deltagit i division 5 seriematcher. Tack vare Tränaren Mario och styrelsen har laget uppnått goda resultat jämfört med gångna året. Det andra skälet till de fina resultaten är projektet som startades hösten 2004 och avslutades juli 2005. (läs slutrapporteringen av projektet längre fram i rapporten)

Årsmöte
Efter att ha hållit årsmöte så har man valt följande personer till styrelsen:
Elinor Yanko, Lucy Jano, ILibra Yacoub, Melisia Younan och Sonya Dag.
Styrelsen har hållit många styrelsemöten och planerat verksamheten. Före och efter seriematcherna höll tränaren Mario Vidal möten för att ge instruktioner om matcherna.
Serien avslutades oktober 2005 genom att laget anordnade en avslutningsfest där alla spelare och även tränaren tackades.

Man får absolut inte glömma Sonya Dag (målvakt) och Lucy Jano som har varit lagets stöttespelare både på planet och inom den administrativa verksamhetsområden.
Huvudstyrelsen för BKF framför ett stor tack till Damlagets samtliga styrelsemedlemmar och ett särskild tack till tränaren Mario Vidal samt Sonya Dag och Lucy Jano.

Här nedan publiceras rapporten om Barcelona träningsläger, de artiklar som skrivits om laget samt slutrapporten om Damlagets projekt ”Även Flickorna Kan Spela Fotboll”.

Träningsläger i Barcelona

av: Lucy Jano

Frågan om utomlandsträningsläger för damlaget dök upp ofta och vi i projektgruppen bestämde oss för att ta tag i det. Alla i gruppen fick olika uppgifter men just träningslägret var hetast. Med mycket letande och förfrågningar i flera månader lyckades vi få fram olika förslag där vi gemensamt fattade ett beslut tillsammans med damlaget. Från 4 olika arrangörer bestämde vi oss för Jannes resebyrå Värld Travel som har sitt kontor i Barcelona dels för att de erbjöd oss mer än de andra arrangörer och dels för att det var billigast, de specificerar sig för sportresor till Spanien. Besök gärna researrangörens hemsida **www.fotboll.se** för mer information.

Jag fördjupade mig i arbetet med hjälp av researrangören Janne, många e-mails och samtal blev det tills den dagen då vi skulle åka.

Här kommer förslaget som lockade oss:

Antal deltagare: 17 personer
Resan startar:
Söndag den 3 april, Kl. 07.00-10.15
Resan Slutar:
Fredag den 8 april, Kl. 10.40-13.50
Flyget: Ryan Air Skavsta Nyköping – Girona Barcelona
Buss Flygplats-Hotellet ToR: Från flygplatsen tar vi lokalbuss om vi hinner, som går direkt till Lloret. Skulle vi inte hinna så åker vi först till staden Girona, sen tåg till Blanes, därefter bussen till Lloret och hotellet.

Träning: 4 stycken om 90 minuter ingår, en varje morgon.

1 match ingår: Arrangerandet av matchen ingår, ej transporten dit, det bästa äratt välja vanliga bussar och tåg, då blir kostnaden ca 30-50 kronor per person. ***Ort*** Lloret de Mar

new wings
to new europe

Fotbollsplanen: Avstånd till hotellet, 200 meter. En helt ny Astraturfplan av högsta klass, godkänd av UEFA för matchspel.
Hotel: Hotell Don Juan, 3 stjärnor med HELPENSION

Webben http://www.donjuanhotels.com/english/granhotel/indexgh.html

Vårt omdöme: Ett av de största hotellen i Spanien, 870 rum!!! Här finns allt, hotellet är av mellanklass. Ni bor antingen i dubbelrum eller trippelrum i sista rummet om ni är ojämna par. Se på webben för foton och information om hotellet. ***Priser med ALLT inkluderat, specificerat i detta förslag:***

Pris pp med helpension: 3 – 8 April, 6 dagar, 3.500 svenska kronor (385 euros) Detta bestämde vi oss för att ta och så här såg resan ut för oss… Barcelona 3 april – 8 april

Antal: 16 styck superglada fotbollsbrudar och tränaren.

Dag 1 Söndag

Vi bestämde oss för att ta flygbussen till Skavsta flygplats, men tränaren Mario bestämde sig för att fylla sin bil med bagage och passagerare för att möta oss på flygplatsen istället. Många hade trötta ögon för att nästan ingen sov på ett helt dygn för att bussen skulle åka 04.35.
Alla dök upp förutom EN, samtal efter samtal, sms efter sms och ännu inget svar. Oroliga blev vi då vi även såg en krockad bil på vägen. Alla checkade in och sprang vidare till boardingen via säkerhetskontrollen. Nu var det för sent för den saknade Jasmine som inte dök upp. Under flygresan satt man och tänkte vad som kunde ha hänt henne.
Vi anländer till Barcelona – Girona flygplats, då kom ett sms fram till Lucy. ”Ring mig så fort ni kommer fram” stod det. Vilket vi gjorde. Stackaren tog fel på tiden då hon fick olika information av olika personer. Hon valde att ta nästa flyg som kom dagen efter. I väntan på vårt bagage gick Lucy ut för att möta reseguiden Janne. Alla fick sitt bagage utom Diana, Mario försökte med hjälp av språket att hjälpa henne. Som tidigare sagt var många av oss utan sömn… då upptäcktes en svart resväska rulla på bandet, Diana och ett annat par väntar på sina väskor. Trötta Lucy råkade ta fel väska så klart. Hennes väska var den som rullade och hon hade parets resväska som var nästan identisk. Ett gäng åkte vidare med Jannes bil till hotellet medan de andra tog taxi. Alla vi blev småchockande då vi såg att hela hotellet var full med pensionärer! Men vi fortsatte våra planer med att senare efter en skön vila åka till Barcelona för att se matchen Barcelona vs. Real Betis. Enligt Janne skulle det inte vara fullt därför behövdes inte biljetter i förväg… vilken tabbe. Det var slutsålt, vi var trötta och vissa irriterade, Melisia fick då tag på en som sålde svart. Vilken räddning! Alla vi gick in och det enda som hördes från oss var: ”Oh my God och wooow” så mycket folk som 90.000 åskådare, läktarna var fulla och vi fick inga platser så vi beslöt oss för att sitta på cementtrapporna. Matchen slutade oavgjort 3-3. Vi återvände hem då mat och vila var det enda som gällde för oss. OBS! Hotellets lunch och middag var hemsk, många åt ute. Frukosten dög.

Dag 2 Måndag

Strax vid 7 tiden väcktes alla av hotellets telefon som Mario hade beställt. Promenerade till det nya fotbollsplanet, mycket fin gräsplan (konstgräs). Träning. Tillbaka sen till hotellet för att äta frukost. Kort vila vid poolen fast det var tunna moln då och då, galningarna Sara, Rebecka, Natalie och Sandra badade i poolen, de lurade Libra och påstod att vattnet var varmt.
Surprise… Jasmine hade anlänt och desamma gjorde Dianas resväska då Janne åkte för att hämta de. Inga fler oroligheter. Mario samlade ihop oss för att börja med teorin. Han tog med

sig fem böcker som handlade om fotboll och från de skulle vi arbeta och dra slutsatser för att redovisa. Vi delades in i olika grupper och jobbade på tills lunchen avbröt oss. Efter lunch behövdes kort vila och sen promenad. Lite grupparbete tills det var dags för middag. Efter det var det fritt, gemensamt gick vi alla ut.

Dag 3 Tisdag

Väcktes av telefonen igen – samma tid, men underligt för vissa som inte ”hörde” som t.ex. Libra och Lucy (Libra tog upp luren och lade den åt sidan, ville ha sin skönhetssömn) som försov sig lite och fick springa ikapp till de andra som promenerade till löpningsbanan, Sandra väntade på oss så vi inte skulle gå vilse. Efter några uppvärmningsrusher gick vi vidare till fotbollsplanet och tränade. Ett gäng tjejer från England hade kommit dit för att spela turnering. De passade på att sno vår fotboll men Lucy och Caroline märkte och tog tillbaka den, inget går undan här inte. Efter träningen åt vi frukost och kort därefter gick vi en långpromenad ner till stranden där vi joggade. Lucy och Caroline gick uppför berget för att se den fina utsikten (synd att kameran inte fanns med). Alla kopplade av på stranden tills lunchen serverades. Kort därefter var det dags för grupperna att redovisa. Tamara upptäckte att hon råkade låsa nyckeln till resväskan i själva resväskan så stackaren fick klippa sönder den inifrån. Därefter var det fritt tills middagen serverades, då maten på hotellet inte var särskilt god åt många av oss ute sedan samlades vi för att gemensamt ta en kvällsrunda.

Dag 4 Onsdag

Telefonen gav upp, ingen väckning på det viset utan denna gång knackades det på dörren. Tog på oss träningskläderna och gick ner till löpningsbanan. Natalie och Rebecka var redan där och hade löpt innan, duktiga tjejer. Vidare gick vi till fotbollsplanen och kämpade tills kroppen sa ifrån. Åt frukost och vilade inför matchen som vi själva skulle spela mot ett spanskt damlag. Vi åt lunch och middag och förberedde oss för en ytterligare jobbig resa till fotbollsplanet där vi mötte det spanska damlaget. Vi började först med att missa bussen till tågstationen, Janne tog med sig några tjejer i sin bil och skulle möta oss där. När bussen nåväl kom fram åkte vi vidare till tåget, tåget vidare till fotbollsplanet. Såg fattigt ut, planet var så uselt att många av oss halkade flera gånger på plan. Lucy fick låna Nicoles gräs skor för att inte halka. Vi hann aldrig till någon uppvärmning. Domaren blåste igång matchen. Rolig match med ett roligt motstånd, små, snabba och korta tjejer (om inte någon kille var med). Bra med publik hade de. Janne filmade matchen. Matchen slutade 2 – 1 till dem, men om domaren bara hade sett när deras målvakt tog ut bollen från mållinjen då vi sköt in den i mål hade det varit bättre, det var mörkt och tyvärr räknades inte det målet. Men enligt rättvisa skulle det ha stått 2 – 2. Men med Marios teorilektioner så var vi glada ändå. Domaren var förtjust i Jasmine, han frågade om hon ville byta matchtröjan mot domartröjan. Inte så lätt för en tjej att byta tröja som en grabb mitt på plan så hon gick inte med på det. Deras damlag älskade våra matchtröjor och ville även de byta men det gick ju inte med tanke på att tröjorna kostar en hel del. Vi var trötta och åkte hem via tåg, från tågstationen fick Janne hämta oss i omgångar och köra oss till hotellet för att det inte fanns några bussar. Vi valde att avsluta denna kväll med att gå ner till lobbyn och ha det mysigt. Melisia, Ellen, Libra, Rebecka och Lucy var fortfarande på gång och passade på och göra en show av vår underbara tv kanal Suroyo TV.

Dag 5 Torsdag

Dörrknackning… Sista dagen för träning. Som tidigare berättat gick Rebecka och Natalie åter i förväg för träning. Denna dag var vi alla utmattade speciellt då vi skulle öva på inlägg. Vi blir färre och färre, medan hälften sitter och vilar på planet passar Rebecka på att skjuta inlägg. Som alla vet är Diana grym på plan men stackars Rima hängde inte med det inlägget då Diana skulle skjuta in bollen i mål, istället för mål fick Rima bollen mitt på ansiktet. Vi som stod närmast tänkte alla likadant: ”Tack gode Gud att det var Dianas vänsterfot och inte höger”. Vi avslutade träningen och några av oss satt kvar på plan tills magen kurrade. Vi åt frukost och fräscha till oss. Resten av denna dag hade vi det fritt. Sandra, Melisia, Caroline och Sebrin valde att åka och shoppa i Barcelona. De besökte katedralen.

Vi andra kopplade av i solen (så varmt att Lucy var tvungen att sola med svarta byxor och svart tröja, Tamara hade sin svarta jacka på) och redan efter någon timma började vi splittras helt, alla hamnade på shoppingrunda i Lloret de Mar. Vissa var ute efter kläder och andra efter mat. Sara var på jakt efter sin keps som hon beställde, hon hann inte till butiken då de stängde och kepsen med trycket ”ASSYRISKA” finns nu där, vi har nog aldrig sett Sara så förbannad som hon var denna dag.

När alla åter var på plats i rummen förberedde vi oss för sista kvällen. Hälften av gänget fick vänta nere i lobbyn på andra hälften för att duscharna var helt värdelösa. Sonja, Sebrin, Jasmine, Nicole och Diana passade på att dansa med pensionärerna. Alla samlades och vi gick ut för en sista barrunda runt Lloret de Mar. Alla packade sina väskor denna natt.

Dag 6 Fredag

Sista dörrknackningen för denna resa. Minibussen stod utanför hotellet. Då vi kom fram till flygplatsen började det regna (första regndagen under hela resan). Vi checkade in väskorna och förbi säkerhetskontrollen utan några problem. Medan vi väntade på boarding gick vi runt taxfreebutikerna. Vi klev på flyget och flög hem. Alla började inse att det var slutet på vår resa. Melisia fick hjälp av en Zigenare med sitt bagage som hon råkade tappa från vagnen på väg till flygbussen. Mario och gänget åkte bil och vi resten åkte flygbuss till Södertälje Syd där anhöriga kom och mötte oss.

Sammanfattning

Alla vi hade våra roliga stunder ihop. Sammanhållningen har blivit bättre än tidigare. Marios teoripass var mycket givande, vi stötte varandra, han fick oss även att tänka på vårt beteende mot domare och motståndare osv. Att vi ska vända det som är negativt till positivt, att kunna lita på sina medspelare och mycket mer. Vi hoppas på att vi får fler tillfällen där vi kan umgås med varandra.

Avslutningsvis vill jag tacka Melisia för sitt letande efter researrangörer, Sandra som hjälpte mig med att komma ihåg vad vi gjorde dag för dag till detta dokument, projektgruppen och styrelsen dvs. alla i laget!

Vinst för Assyriska Damer

av: Bethnahrin Hawsho
juni 2005

Förutsättningarna efter den senaste vinsten har avsevärt förbättrats för oss, men att förutse vad vi gör och tippa utgången är väldigt svårt. Fotbollsspelet går in i en oerhört intressant och pirrig säsong. Inför årets fotbollssäsong var det mycket snack till höger och vänster. Assyriska damerna har bra spelartrupper, både vad det gäller topp och bredd. Det visade ni mot Pappas pojkar, då ni vann 5-0 .

Grill under matcher är mycket uppskattat. Killarna i föreningen har lovat att alltid ställa upp.

Då var det äntligen dags för Assyriska Botkyrka att möta Pappas pojkar på Brunna IP. Assyriska Botkyrka dominerade under hela 90 minuter. Hemmalaget hade haft jätte chanser i den viktiga matchen och tog ledningen mot 3-0 i den första halvleken. Målgörare var Diana, Melisia och Melania. Spelmässigt gick det skapligt för Assyriska. Fler av spelarna är tekniskt skickliga, bland annat Nisha, Rebecca och Sandra. Passningsspelet var bättre och långbollarna färre. Det är varken sensationellt eller konstigt. Jag var överraskad. Det visade sig att vi var för laddade och anspända vilket dock visade vägen med 5-0 mot Pappas pojkar.

Hungriga tjejer från damlaget efter en hård match

Årets fotbollssäsong hittills har varit en färd i olika riktningar med laget. Med en seger i bagaget mot Pappas pojkar är jag övertygad om att vi skulle kunna ta några poäng till. Nu gör vi allt och lite till för att ta just en match i taget och optimera våra träningar och saker runt omkring detta. Vår målsättning för denna säsong har infriats och Mario Vidal kommer absolut att höja siktet ännu mer inför nästa år.
Jag tackar Assyriska Botkyrka och dess tränare för den sköna vinsten.
Ni är vingarna som hjälper oss att lyfta.
Stjärnor i laget *:

*** * * Rebecca, Farlig från alla positioner * * Sandra, En riktig kämpe**
*** Nisha, En viktig spelare i försvaret**

Vänskapsmatch mellan Assyriska Botkyrka och Assyriska Norrköping

Av: Bethnahrin Hawsho

Den 22/5 –05 var det äntligen dags för den efterlängtade träningsmatchen mellan Assyriska Botkyrka och Assyriska Norrköping. Matchen spelades på Brunna IP med start klockan 13.00.
Det skall egentligen inte vara nervöst. Det är ju en vänskapsmatch. Men, men…
I den första halvleken dominerade Assyriska Norrköping. Assyriska Norrköping

hade bättre passningsspel och i den 30:e minuten slog Nahrin Yacoub till med ett tjusigt lång skott och därmed tog ledningen med 1-0. Men detta varade inte så länge då Diana visade en otrolig revanschlust och sköt i mål till 1-1.

Assyriska Botkyrka FF och Assyriska Norrköping Damlagen är tillsammans före vänskapsmatchen i På Brunna IP

Andra halvlek var ganska jämn. Båda lagen skapade chanser, men Assyriska Botkyrka dominerade. Efter 60 minuters spel gjorde Assyriska Norrköping ett till mål och tog ledningen med 2-1. Men Assyriska Botkyrka var fortfarande vassa och den fräckaste nyförvärven Natalie gjorde 2-2, jäkligt snyggt! Matchen tog slut och resultatet var förlust med 3-2.

Domarna brukar ju vara ett ofta förekommande irritationsmoment. Många gånger hör man: ”om vi haft en annan domare hade vi vunnit” (Fråga Sargon Hawsho). Egentligen är vi nog aldrig riktigt nöjda, och har vi egentligen någon rätt ställa krav på våra spelare? De krav vi kan ställa är att de skall träna ordentligt, koncentrera sig och göra som tränaren säger. Ibland stjälper vi spelarna istället för hjälper!

Efter vänskapsmatchen serveras spelarna middag i BKF:s lokaler

Tjejerna har under denna säsong tränats av Mario Vidan och laget har gjort oerhörda framsteg. Man har tränat målmedvetet och resultatet har inte låtit vänta på sig, eftersom alla spelare i laget har gjort framsteg. Vi har idag en duktig målvakt där det gör ont att ta sig igenom. I anfallsspelet har vi framförallt utvecklat vår kant och linjespel. Vi har alltså överträffat målen med god marginal. Den enda ”plumpen” är väl att vinna.

I skrivande stund är jag övertygad om att potentialen finns i laget. Det gäller bara för tränaren att förvalta alla dessa talanger på bästa sätt.

Publiken är viktig. Jag tror att vi alla har lite av detta i oss mer eller mindre, och att vi tillsammans hjälper varandra att hålla en lagom nivå. Vi är viktiga och tillsammans med ledare och spelare skall vi göra Assyriska damfotboll till ett attraktivt lag. Publiken är en viktigt kugge för att hjulet skall snurra…

Assyriska damerna som kan gå väldigt långt

av: Bethnahrin Hawsho
Juni 2005

Med två raka segrar i bagaget, mot Tumba 3-1 och Salem 4-2 har vi för tillfället gott om råg i ryggen. Det har det däremot inte varit, om vi ser över hela säsongen såhär långt. Självklart är det ju så att det finns orsaker till både det ena och det andra. Men det är inget som vi i dagens läge lägger speciellt mycket energi på. Med facit i handen kan man nog säga att seriespelet i fotbollen aldrig varit så spännande. Det är kamp om placeringar och Assyriska damerna är hyperfarliga…

Dessa två matcher inleddes på ett mycket bra sätt. Det gick som en dans och Assyriska Botkyrka var obesegrade. Jag måste påpeka att ni är farliga från alla positioner. Som jag har nämnt tidigare
harvi ett stabiltförsvar där det gör ont att ta sig igenom. I försvaret har vi bland annat Lucy och Ellen som gjorde ett enormt jobb. I anfallsspelet har vi framförallt Diana och Melisia som krigade, pressade och kämpade till sig 3-1 mot Tumba och 4-2 mot Salem. Jäkligt snyggt måste jag nog säga. Lägg därtill Vår duktiga målvakt så förstår ni att våra motståndare har problem mot oss. Det visade Sonja när hon gjorde en kanon räddning (straff). Med andra ord vill jag tillägga att alla elva hade en otrolig insats och ni spelade på högsta nivå. Ni är stjärnor…

I dagens läge är intresset för damidrott i samhället stort, Publiksiffrorna har stadigt ökat under säsongen och jag är uppriktigt glad över att fler och fler hittar till föreningen och våra matcher. När detta skrivs väntar suveräna Assyriska Botkyrka på hemmaplan och därefter ett intressant derby mot Norsborg i avslutningen på Lördag.

Ännu en säsong lider mot sitt slut och Assyriska Botkyrka kan med stolthet blicka tillbaka på densamma och detta tack vare tränaren Mario Vidal.

Stjärnor i laget

* * * Diana, bra skott och speluppfattning

* * Melisia, levererar bra inlägg

* Ellen, stressar motståndarna

Slutrapport av Damlagets projekt

Luis Olavie informerar och föreläser om domarsyn på spelare etc.

Bakgrund
Första gången vi hört talas om Handlaget var sommaren 2004. Utifrån den information vi fick om Handslaget var att man kunde erhålla projektbidrag för bl.a. satsning av flickfotboll inom föreningen. Detta visade sig vara ett perfekt tillfälle för Assyriska Botkyrka FF –Damlaget tillhörande Bethnahrin Kulturföreningen i Botkyrka (BKF) – en Assyrisk förening som bildades 1997 som har gjort stora satsningar inom barn och ungdomsverksamhet sedan bildandet.

Assyriska Botkyrka FF - Damlaget hade bildats hösten 2003 och som nybörjare hade organisationen många brister som var i stort behov av satsningar inom såväl organisationen som spelarnas spelteknik, marknadsföring och många andra frågor som gör en fotbollslag till en permanent inom fotbollsverksamheten.

Under juli 2004 kontaktades Henrik Sjöberg – ansvarig för Projektbidrag via Handslaget. När vi berättade om föreningens nybildade Damlaget och de satsningar som man hade i tankarna visade han stort intresse och talade om de regler och rutiner som gällde för ansökan om bidrag via handslaget. Allt tydde på att Assyriska Botkyrka FF skulle via Handslaget år 2 skulle kunna erhålla bidrag för att kunna satsa inom de brister som rådde inom laget. Efter ett beslut som fattades i styrelsen, uppdrag gavs till George Baryawno att formulera en projektansökan under namnet ”Även flickorna kan spela fotboll”.

Ansökan om projektbidrag:
”Även flickorna kan spela fotboll”

Syfte
I och med framgångarna att engagera många flickor i föreningen samt bildandet av Damlaget hösten 2003 har behovet att satsa inom idrott för flickor skapat nya förutsättningar inom föreningen. Nu när föreningen är redan igång inom detta verksamhetsområde har behovet att öka ekonomiska satsningarna visat sig stora och viktiga, inte minst för att skapa en stabilare grund och kontinuitet för flickornas engagemang inom idrotten.
Sedan Damlaget har bildats, antalet anmälda flickor har ökat från att vara en liten grupp till ca 30 flickor i åldrarna 15 – 30. Alla vill spela fotboll och är intresserade att engagera sig inom idrotten genom föreningen.
Tyvärr alla får inte möjlighet att spela i ett lag. Men de kan engagera sig för att utveckla fotbollen inom föreningen för att skapa en grund för kommande generationen.

Mål

Målsättningen är att lära flickorna om de lagar och regler som gäller inom idrott dock i första hand fotboll. Flickornas kunskaper inom fotboll är tyvärr mycket begränsat. Det sekundära målet är att genom dessa flickor som har lärt sig grunderna, ska utveckla sig så att de i sin tur ska kunna utveckla organiseringen av verksamheten för att på så sätt skapa intresse inom idrotten hos flickorna vid tidigare ålder.

Metod
Bilda en projektkommitté/ledning av flickor som är redan engagerade i Damlaget. Kommittén skall ansvara för genomförandet av projektet under ledning av en projektledare som utses av föreningens Idrottssektion.
Projektledningens uppgift är att kartlägga behovet av insatser och kunskaper och därefter planera utbildningar, seminarier, föreläsningar, studiebesök m.m.
Det är även tänkt att använda de redan befintliga kunskaper inom föreningen hos Herrlaget som har varit aktivt i flera år.
ABF kommer att vara den utbildningsanstalt där utbildningen anordnas eftersom föreningen är medlem hos ABF och har mycket bra samarbete.
Assyriska FF som spelar i Superettan är den andra samarbetspartner där man kommer att anordna aktiviteter som ska ingå inom projektets ramar.
Utbildningar som anordnas av Stockholms fotbollsförbund kommer också att stå i planeringen.

Tidsplan
Tiden för projektet är tänkt att bli ett år fr.o.m. bidragets beviljandet i enlighet med Handslagets tidsramar.
Första månaden kommer projektledningen att arbeta fram en handlingsplan som skall omfatta både tid och verksamhet för hela perioden. Planeringen kommer att ske i samråd med samarbetsorganisationer samt med berörda personer och instanser. BKF har flera års erfarenheter inom projektverksamhet vilket innebär att även detta projekt kommer utan tvekan att ge de resultat som förväntas av. (se sidorna 112 – 116 i boken ”Verksamhet i Föreningslivet”)
Hela 10 månader kommer man att genomföra samtliga planerade aktiviteter som ska tas upp i verksamhetsplanen den första månaden.
Den 12:e månaden kommer projektledningen att egna resterande tiden åt att utvärdera och rapportera om projektets verksamhet och ekonomi.

Uppföljning/utvärdering
BKF har sedan flera år tillbaka presidiemöten varje vecka på måndagar som är öppna för alla medlemmar. I dessa möten behandlas alla förekommande frågor så väl nya som rutinmässiga.
Även ungdomssektionen har ungdomspresidiemöten på tisdagar med samma syfte och karaktär.
Dessa möten kommer att vara de kanaler där man kommer att följa upp projektet genom att projektledningen rapporterar varje vecka om projektets gång och därmed utvärderas tillsammans med de närvarande. Samtidigt inhämtas nya förslag om verksamhetens genomförande.
Tack vare presidiemöte systemet kommer både uppföljning och utvärderingen att vara mycket effektivt. Detta bygger på tidigare erfarenhet.
Den slutliga rapporteringen om både verksamhet –och ekonomin kommer att ske under den 12:e månaden i form av dokumentation och rapportering.

Med stöd av det som framgår ovan, ansöker BKF projektbidrag på 140.000 kr. från Stockholms Fotbollsförbundet.

75.000 kr. projektbidrag till Assyriska Botkyrka FF – Damlaget

Enligt ett meddelande till Assyriska Botkyrka FF från Stockholms Fotbollsförbundet i början av oktober fick beskedet att även vår förening fick bidrag via Handslaget år 2.
Föreningen fick 75.000 kr. vilket var den högsta summan man kunde få i enlighet med Handlagets regler.

I samband med detta hade tre representanter från föreningen varit på en informationsträff den 13 september 2004 i Solna Gymnasium. Detta möte hade planerats av STFF som första träff för att informera om Handslaget år 2 för de som hade skickat projektbidrags ansökan.

Även den 13 oktober anordnades en informationsträff för de som beviljades bidrag. Den här gången var mötet obligatorisk. Beskedet om bidrag samt viktiga information skulle informeras, vilket gjorde att minst en person från föreningen borde vara med på det här mötet. I annat fall skulle bidraget tillfalla någon annan förening.
Från föreningen deltog fyra personer.

Några kommittémedlemmar: fr.v. Rima Aho, Lucy Jano, Nisha Kerimo (projektledare) och Bethnaghrin Hawsho.

Projektstart medmedlemsmöte

Redan den 17 oktober 2004 tillkallades alla medlemmar i Damlaget till ett medlemsmöte för att sätta igång med projektverksamheten.
Dagens möte hade tre viktiga punkter i dagordningen: 1-informera om projektet, 2- utse en projektledare och 3- bilda en projektkommitté för att planera verksamheten.

Efter att man informerade bakgrunden till projektet och beviljandet av bidrag på 75.000 kr. från STFF har mötet beslutat att utse **Nisha Kerimo** till projektledare och till kommitté följande personer: **Mellanie Adam, Lucy Jano, Nicole Rhawi, Rima Aho, Caroline Bozkurt och Bethnahrin Hawsho.**
George Baryawno fick ansvaret att följa upp och dokumentera samt skriva slutrapporten. För detta skulle han få ersättning, lön i enlighet med projektets ramar.

Kommittén arbete

Första två månader ägnades tiden för kartläggning och planering. När dessa var slutförda bearbetades förslag till verksamheten som omfattade hela perioden. Det var fantastiskt arbete som kommittén hade uträttat de första perioden. Först hade man behov av kartläggning och analys av Assyriska Botkyrka FF – Damlaget för att kunna fastställa de aktiviteter som laget behöver. Därefter skulle man bearbeta verksamhetsplan för att kunna fortsätta med genomförandet.

Här nedan redovisas dessa arbeten i sin helhet:

Behovsanalys – kartläggning av Assyriska Botkyrka FF, Damlaget

Bakgrund

Hösten 2003 har BKF på initiativ av en grupp unga flickor inom föreningen bildat Assyriska Botkyrka FF, damlaget. Laget anmäldes hos Stockholms Fotbollsförbundet för att börja spela på serien.

Intresset för laget var ganska stort. Inom en kort tid antalet flickor som ville spela var över 25 personer i åldrarna 16 – 30.

Efter anmälan till seriespelet återstod många frågor att lösa! Tränare, material, träningsplatser, fotbollsplan, arbetsstruktur, organisation, kortsiktiga och långsiktiga planeringar – framtida visioner.

De allra viktigaste akuta frågor löstes på ett smidigt sätt utifrån de resurser som BKF förfogade. Man var medveten om att dessa lösningar var provisoriska tills man hittade bättre och välfungerande lösningar.

Laget har till slutet av säsongen – hösten 2004 tränats av en manlig ung tränare från herrlaget från BKF. Laget har numera utsett en kvinnlig tränare som ska börja träna laget i framtiden.

Organisatorisk styrs laget av en grupp unga flickor som har bildat en styrelse för laget.
Ekonomiska, materiella och
övriga förekommande behoven bemöts av huvudföreningen – BKF.

Vilka är de behoven?
För att Assyriska Botkyrka FF - damlaget ska kunna skapa sig en fastare grund för en tryggare framtid och satsa för kommande generationen inom flickfotboll, bör kommittén för projektet ”Även flickorna kan spela fotboll” inom ramen av projektets riktlinjer försöka lösa de problem och brister som råder inom damlaget. Detta är naturligtvis en stor möjlighet för laget att skapa en fastare och tryggare grund för laget tack vare anslaget som har beviljats av Stockholms Fotbollsförbundet för satsningen inom flickfotboll – 75.000 kr.
Generellt kan man säga att behov finns i alla de områden inom laget, för att ett vanlig damlag i fotboll ska kunna fungera. Tränare, materialhantering, organisation, inköp av material, marknadsföring, kortsiktiga och långsiktiga satsningar och många andra frågor.

Tre viktiga satsningsområden
För att kunna lösa dessa problem bör laget i första hand utbilda personer i de områden där behovet finns. För att i sin tur de ska kunna ansvara för de viktiga områden.
Den andra viktiga satsningsområdet är utökandet av spelarnas kunnighet i fotbollsspelet på plan. (teknik, regler m.m.)
Den tredje satsningsområdet är att alla inblandade – så väl spelare som funktionärer bör skaffa sig sådana kunskaper utanför planet. Vad som menas med detta är; marknadsföring, kontakter, vara med och representera laget hos de instanser som finns, anordna inkomstbringande aktiviteter, fester, seminarier, möten, konferenser och många andra områden.

Konkreta satsningar
Inom ramen av projektets riktlinjer har vi planerat att genomföra följande verksamhet:
- fotbollsskola
- fotbollsläger
- studiecirklar
- konferenser, seminarier, möten

- studiebesök, resor
- föreläsningar

För att kunna genomföra dessa aktiviteter bör kommittén arbeta fram en plan. Det är här kommitténs arbete kommer in i bilden – under ledning av projektledaren!

Kommitténs uppgifter
Nu när vi har en projektledare och en kommitté har vi redan genomfört första steget av projektet. Dock den viktigaste återstår.
För att kunna genomföra projektet och uppnå det uppsatta målet bör kommittén arbeta enligt följande ordning:
- kartläggning av behovet
- arbeta fram en organisationsstruktur – arbetssätt
- verksamhetsplan
- tidsplan
- kommittéarbete, verkställighet
- uppföljning
- utvärdering, rapportering, ekonomiskredovisning

Sammanfattning
Som utgångspunkt av ovan beskrivet läge av Damlaget, får kommittén skapa ett välfungerande verksamhets –och tidsplan, utifrån projektets ramar för att på ett smidigt sätt genomföra de planerade aktiviteter som ska ingå i denna planering. Allra viktigast är att efter ett år, bör Damlaget ha uppnått det uppsatta målet för att kunna fortsätta med sitt ordinarieverksamhet på ett tillfredsställande sätt, samt kunna planera nya satsningar inom flickfotboll för framtiden för kommande generationen.

Genomförda aktiviteter

Här nedan redovisas de aktiviteter som projektkommittén har kunnat genomföra under projektperioden.

- *7 Protokollförda kommittémöten*
- *Information om projektet samt uppföljning under presidiemöten på måndagar. (22 gånger)*
- *2004-11-20 fick Nisha Kerimo, Enkido Poli delta i en projektledarutbildning. Anordnad av ABF*
- *2004-11-22 Kurs för utbildningsansvarig kursnummer 418 hos STFF, 5 personer anmäldes till kursen*
- *2004-12-10 Deltagande till AUF:S Laljo Cup turnering i Botkyrka Hallen*
- *2004-12-28 Middag med damlaget*
- *2005-01-15 Pubkväll tillsammans med herrlaget*
- *2005-01-22,23 Deltagande i TIPSCUPEN turneringen – inomhusfotboll för damer som spelades den 22,23 januari i hallar i Stockholmsområdet*
- *Laget fick eget rum i föreningen för att kunna genomföra inomhus aktiviteter. Rummet renoverades och de viktiga möbler anskaffades.*
- *2005-02-19 deltagande i NFF:s futsalcup – en inomhusturnering för damer med futsal – regler*
- *2005-03-18 Föreläsning om Idrott och kvinnor (fotbollsregler m.m.) (föreläsare Yusuf Besara)*
- *2005-03-19 Studiebesök till Assyriska FF i Södertälje*
- *2005 februari – april, Studiecirkel i fysisk och hälsa 6 gånger (cirkelledare Yilmaz Poli)*
- *2005-03-24 Domarutbildning, information om domarsyn på spelare etc. (informatör: Luis Olavie)*
- *Träningsläger i Barcelona under perioden 3 – 8 april 2005. (kostnader betalades av de 16 deltagare som deltog i lägret).*
- *2005-04-20 (Utbildningsansvarig) fick samtliga i kommittén närvara.*
- *2005-04-12 Allsvensk match, AFF/Hammarby, hela laget deltog med ett stort nöje.*
- *2005-05-22 Vänskapsmatch mellan Assyriska Botkyrka och Assyriska Norrköping. Matchen spelades på hemmaplan.*
- *2005-06-11,12 Planeringskonferens i föreningens lokaler där flera från Damlaget deltog*

Vecka 24, 13 – 17 juni 2005, Fotbollsskola i samarbete med Assyriska FF i Södertälje

- 2005-06-18 Samkväm med diskussioner och utvärdering av projektet

Utvärdering, sammanfattning

Assyriska Botkyrka FF – Damlaget har från STFF fått 75.000 kr. som projektbidrag i enlighet med Handslaget år 2 för en period av ett år.
P.g.a. handläggningstiden av projektansökan och andra praktiska frågor från STFF har svaret på ansökan erhålles i mitten av oktober 2004 trots att projektperioden var t.o.m. 31 juli 2005.
De första två månaderna d.v.s. till slutet av december ägnades mesta tiden åt de teoretiska delen av projektet – bildandet av kommitté, kartläggning, planering, mm.
Det viktiga arbetet har inte kunnat igångsättas förrän i början av februari 2005. Detta innebar att på den återstående perioden som var inte mer än 6 månader kunna uträtta den verksamhet som projektkommittén hade planerat.
Projekttiden är slut den 31 juli 2005. Från projektledningens sida är man nöjd utifrån den verksamhet som man kunnat verkställa, dock ej tillfredsställande.
Ett annat skäl till att man inte kunnat genomföra allt som var planerat är att alla medlemmar i laget är unga, studerande och redan överbelastade på sina fritid, studier, träningar, matcher och många andra sysselsättningar som gör att de har begränsade möjligheter att kunna vara med i alla dessa planerade aktiviteter.
Trots tidsbristen som råder för alla deltagare har man ändå kunnat uträtta många aktiviteter som framgår ovan.
I slututvärderingen har man kommit fram till tre viktiga punkter som ska vara underlag för lagets fortsatt existens som är relaterat till projektet:

1- Både projektledningen och alla medlemmar i laget är överens om att, tack vore projektet har man kunnat skaffa sig kunskaper i många områden som är av betydelse för lagets fortsatt existens - organisation, spelteknik, regler, ekonomi, marknadsföring och många andra frågor.

2- Laget har diskuterat frågan att ansöka om ytterligare bidrag via Handslaget år 3. Man har kommit fram till att man inte ska ansöka om detta p.g.a. att man har övervägt en annan alternativ som kan vara lika effektiv för Damlaget.

3- Den andra alternativet är att man tackade ja till att ingå i projektet "Gränslös Idrott" som går under STFF ansvar. Man tror att genom detta projekt kommer man att skaffa sig både praktiska och teoretiska kunskaper av stor värde för hela laget.

Även om laget deltar i projektet "Gränslös Idrott" kommer man inte att nöja sig med detta. Laget har redan stora ambitioner med långsiktiga visioner:

- att skapa en stark grund för laget genom en välfungerande organisation
- satsa på utbildning för såväl spelare som för personer som ska organisera och marknadsföra verksamheten
- satsa på flickfotboll för de yngre ungdomar som skall utgöra framtida spelare för laget.
- Att avancera till de högsta divisioner för att i framtiden kunna spela i Damernas Allsvenska

Med dessa fyra punkter som framtida visioner, vill vi från projektledningens sida tacka för STFF och i första hand Henrik Sjöberg som är ansvarig för Handlaget, för den stöd han bidrog till projektet, och därmed avslutas projektet "Även flickorna kan spela fotboll". Detta projekt kommer utan tvekan att vara en ut av de avgörande faktorer för lagets fortsatta existens.

Nisha Kerimo, projektledare
Augusti 2005

Assyriska FF Botkyrka – Herrlaget

Ett år med toppar och dalar

Text: **Sargon Hawsho**

Det är svårt att beskriva den gångna säsongen. Efter högt skruvade förväntningar underpresterade laget med råge. En ljusglimt var resan till Paris efter en inbjudan av den Assyrisk-Kaldeiska föreningen i Paris.

Årsmöte – ny styrelse

En kall Januari kväll kallade vi alla spelare till föreningen för att utse en ny styrelse. Årsmötet gick smidigt till och till styrelsen valdes **Sargon Hawsho** (ordf), **Enkidu Poli** v. ordf/sekr), **Mikael Ayoub** (kassör), **Fadi Himo, Rami Baytar** (suppleanter).

Ny tränare – ingen målvakt

Inför säsongen 2005 satt vi i styrelsen i ett första möte för att dra riktlinjer inför säsongen 2005. Vi insåg att det mest akuta vi bör jobba på är inskaffandet av en ny tränare, samt en målvakt. Vi beslutade också att införskaffa nya overaller. Två av tre pusselbitar föll ganska snabbt på plats. Josef Besara, en erkänd duktig tränare som det mer berömda Assyriska FF i Södertälje har mycket att tacka för hans insatser inom ungdomsfotbollen. Kläderna köptes också in men det enda som nu saknades var en målvakt. Säsongen började närma sig

Herrlaget på Parisresan

med stormsteg och vi hade provat ett antal olika målvakter, men ingen som vi riktigt kunde känna oss trygga med.

Säsongen började resultatmässigt på ett katastrofalt sätt. Spelmässigt låg vi jämnt med nästan alla lag men vi släppte in alldeles för billiga mål. Slarviga försvarsinsatser blandade med målvaktsblunders gjorde att siffrorna gärna drog iväg. En anledning att det i några fall blev så höga siffror kan kanske bero på lagets unga medelålder. Yngre killar har kanske lite svårare att hantera motgångar.

Vårsäsongen blev ingen höjdare och under denna period provade vi om jag inte minns fel fyra målvakter. Men det fanns en glädje i laget, framförallt när paris resan låg bakom hörnet.

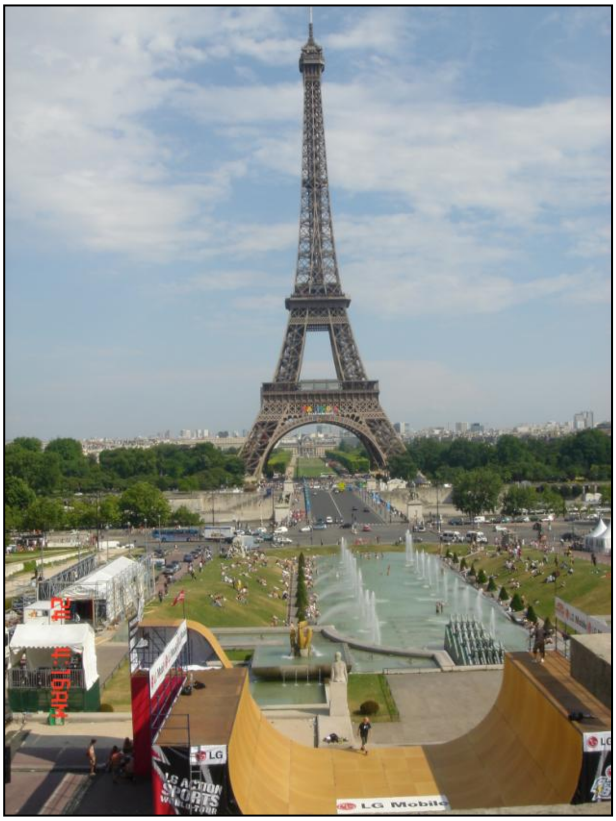

Parisresan

Vi samlades en skön sommardag vid föreningen för att därifrån samköra med bilar till Skavsta. Nu äntligen började man tro på en resa då det för många var mer som en dröm som nog ändå var lite overklig. Paris resan förtjänar egentligen en separat redogörelse.
Vi flög med Ryan ifrån Skavsta till Paris varav vi blev upplockade av tre Assyrier i sina bilar. Vi blev väl bemötta av dessa gentlemän och under bilfärden med en hel del biltullar bar det slutligen iväg till vårt hotell. Efter en kort genomgång med ledarna Josef Besara och Yilmaz Poli gick vi runt för att bekanta oss med omgivningen. Efter en stund bar det tillbaks till hotellet då de flesta nog var ganska trötta.
Dag två reste vi in till centrala Paris där vi besökte, Notre Dame katedralen, Louvren Museet på Franska fick jag veta att det uttalades (Muze du luv) där första

Fr.v. Ninos Kerimo och Ninos Baryawno på Louvren Museet i Paris stationen var den Assyriska avdelningen, sen blev det också medeltids målningar med självaste Mona Lisa som slutstation och höjdpunkt. Därefter tog vi en lång promenad genom en massa parker siktet inställt mot triumfbågen och Eifel tornet. Nu kunde man äntligen förstå varför Paris kallas för romantikens stad eller var det kärlekens? Nåväl, planerna blev inte infriade då det började åska, bullra och regna precis när vi hade anlänt. När vi skulle bestiga Eifel tornet utrymdes den av allt folk. Elavbrott och ett par decimeter regn på marken som spolade bort det mesta mindre än en bil.

Nästa dag gjorde vi ånyo ett försök och denna gång lyckades vi ta oss upp den fallos inspirerade tornet för att få en helt grym vy över Paris. Vi insåg snart att Stockholm ändå trots allt är ganska så litet och idyllisk i jämförelse.

Fotbollsturneringen i Paris fick gäster ifrån Holland, Tyskland och Schweiz. Men vi från Sverige var nog de mest exotiska. Tyvärr lyckades vi inte förmedla att vi inte är den berömda Assyriska som spelar Allsvensk fotboll i Sverige. Dom gick in stenhårt men trots tuff motstånd gick det ganska bra. Kan meddela alla läsare att vi åkte ur turneringen på världens mest självklara straff som någonsin skådats på en fotbollsplan. Det tyckte i alla fall den franske domaren som, av allt att döma, nog vräker i sig två karaffer mousserande Bordeaux vin till frukost för att sedan skölja ner det med en härlig fransk cognac till mellanmål 365 dagar om året. Än värre är att undertecknad orsakade den "övertydliga" straffen. Sorry guys!

Det var trots detta ändå en hel del glada miner och vi fick faktiskt också en buckla efter att ha vunnit fairplay priset. Sen blev det faktiskt en buckla till som jag inte minns varför vi fick. Det hade något med Yilmaz Poli att göra. Komma hem med två bucklor utan att egentligen ha vunnit!

Herrarna hade så roligt under Parisresan, så inte undra på at säsongen blev toppar och dalar

Väl hemma fortsatte säsongen som den började. Det blev faktiskt inte någon ordning förrän i slutet då vi äntligen fick tag på en duktig målvakt men då var gapet för stort att hämta och vi åkte ut med dunder och brak. De flesta killar är nog överens om att säsongen varit en besvikelse.

Med nya tag och ny säsong hoppas vi kunna prestera bättre år 2006. Hur långt det leder återstår att se.

KVINNOSEKTIONENS VERKSAMHET UNDER ÅR 2005

Det kom en motion till föreningens årsmötet om att medlemmarna ville att kvinnosektionen skulle återbildas igen. Därför beslutades det på årsmötet att det skall bildas en kvinnosektion.
Utifrån beslutet så fick valkommittén i uppdrag att komma med ett förslag till en kvinnosektion.

Årsmötet:

Årsmötet hölls söndagen den 10 april 2005 , kl 14:00 i BKF:s lokaler.
Mötet öppnades av Yildiz Kerimo och Fehime Poli. De hälsade alla närvarande hjärtligt välkomna.
Dagordningen och utlysningen av mötesbehörighet godkändes av mötet.
Förslag från valkommittén till en kvinnosektion var följande:

Lidya Eskander,	Ordförande
Sanfu Kerimo,	viceordförande
Sabriye Issa,	sekreterare
Nurten Haddad,	2:a sekreterare
Leyla Turgay,	kontaktman
Aygul Poli,	2:a kontaktman
Behiye Poli	-:- ledamot
Peyruze Poli	ersättare

Mötet valde samtliga förslagna till kvinnosektionen i BKF.

INTERNATIONELLA KVINNODAGEN

Tisdagen den 8 mars firades Internationella kvinnodagen. Kvinnosektion i samarbete med många föreningar i Norra Botkyrka ansvarade för arrangemanget. Kvällen började kl. 18.00 i Folketshus- med ett tal av Kommunstyrelsens ordförande Katarina Berggren. Strax därefter höll Bethnahrin Hawsho från BKF, ett kort tal som publiceras här nedan. Även BKF folkloregruppen stod för några assyriska danser som bemöttes med stora applåder.
Birgitta Englin – VD för Riksteatern berömde vid ett tillfälle några av BKF:s talanger inom teaterverksamheten - speciellt nämnde hon den duktige Naramsin Poli.

Kommunstyrelsens ordförande Katarina Berggren höll ett tal under Internationella Kvinnodagen

Det var flera kulturinslag från olika föreningar som bidrog till kvällens ära. Ca. kl. 21.00 avslutades kvällen. Brage salen var fullsatt.

BKF:s dansgrupp ställde upp med några assyriska danser

Bethnahrin Hawshos tal:

Ärade gäster, mina Damer och Herrar!

Å Bethnahrin Kulturföreningens vägnar hälsar jag er alla välkomna!
Internationella kvinnodagen är en främmande term för många kvinnor som lever i Mellanöstern. Speciellt för kvinnor tillhörande en minoritet som Assyrier.
Vi är lyckliglottade som får möjlighet att fira denna dag, då vi kan kräva våra rättigheter och påminna världen om de orättvisor som fortfarande råder mot kvinnor.
Sedan mänsklighetens begynnelse har kvinnan förtryckts, nedvärderats, använts som slav och betraktats som en egendom.
I väst har man gjort många framsteg för att uppnå jämlikhet mellan män och kvinnor, men det är långt ifrån tillräckligt.
Därför är det viktigt att vi kvinnor bör organisera oss bättre för att kunna kräva att de orättvisor som råder i världen reduceras - för att i framtiden elimineras helt.
Bethnahrin Kulturföreningen i Botkyrka som stödjer kampen för jämlikhet mellan både könen, gratulerar denna viktiga dag och hoppas att orättvisorna mellan män och kvinnor förblir en historia inom snar tid.

Tack för att ni lyssnat!
Norsborg 2005-03-08

MORSDAG

Vi beslutade att boka bord på ”Tusen och en natt” i Heron City för att fira morsdag med föreningens medlemmar/ icke medlemmar. Sammankomsten bokades till den 10 juni efter många ändringar. Kvällen blev väldigt lyckad med mat och levande musik till. Vi var ca 30 kvinnor.

Assyriska Kvinnoförbundet i Sverige - AKF: s sommarläger

Några från kvinnosektionen och övriga medlemmar var med på AKF: sommarläger i Örebro den 23- 26 juni 2005. Det var mycket givande med föreläsningar och utbyte av olika erfarenheter från övriga deltagare från andra föreningar. Detta läger var endast för kvinnor.

FOTBOLLSMATCH MELLAN MAMMOR OCH FLICKOR

Mammornas lag med sina egna regler

flickornas lag med sin teknik

Föreningens damfotbollslag bjöd in oss (kvinnor/mammor) till en fotbollsmatch.
Denna match gick av stapel den 15 sep-2005 KL 19:30 på Brunna IP.
Gissa vem som vann!!!!!! Mammorna slog tjejerna med 2-1 .
Många medlemmar var med och hejade på under matchen. Det var en väldigt händelserik match. Damlaget blev så överraskade och nöjda av hur bra vi kvinnor/mammor spelade, att de direkt efter matchen erbjöd oss kvinnor att spela flera matcher mot varandra i framtiden.

KNYTKALAS

Då var det dags för årets andra knytkalas. Den 23 sep 2005 kl 19:00. Hade vi knytkalas i BKF:s lokaler.
Kvällens program innehöll sketcher, lekar, mus dagcenter ik, sång och dans. Vi var ca 30 kvinnor som dansade åt och hade trevligt.

Det bjöds många läckerheter under knytkalaset

FÖRELÄSNING

Föreläsning om stress och smärta den 16 oktober 2005 KL 16:00 i BKF:s lokaler . Föreläsaren var Axel Karlsson från Apoteket i Hallunda. Axel berättade om olika alternativa medel att använda och lindra smärta vid besvär. En bra och mycket givande föreläsning, Ca 20 personer var närvarande.

FARSDAG

Vi i kvinnosektionen tyckte att vi skulle fira Farsdag i år. Just för att vissa lite uppskattning för våra herrar/pappor i föreningen. De brukar alltid ställa upp för oss kvinnor.
Detta firade vi med samkväm den13 nov. 2005. Kvinnosektionen bjöd på kaka, Kaffe och rosor till alla pappor som närvarade. Mycket trevligt och uppskattat.

STUDIEBESÖK

Kvinnosektionen anordnade ett studiebesök till Uppsala. Den 19 december 2005 samlades dem som hade anmält intresse utanför BKF; s lokaler. Väl i Uppsala besökte vi Domkyrkan och närvarade vid gudstjänsten som hölls, Vi hann även med att besöka Upplands museiumet.
På eftermiddagen gick vi runt i Uppsala centrum och därefter åt vi på en grekisk restaurang.
Vi var tio kvinnor. Alla var nöjda och tyckte att liknade studiebesök bör göras mer. Dagen blev väldigt lyckat.

Uppsala Domkyrkan var en av de platser som Kvinnosektionen besökte

BKF startade

- Nouri Iskandars Musikskolan

BKF:s Musikskolan – döpt efter den assyriske musikern Nouri Iskandar har startat fr.o.m. måndagen den 10 oktober 2005.

Över 40 elever har anmält sig för att lära sig spela olika instrument, så väl orientaliska som västerländska.

Föreningen anlitade duktiga, erfarna och bland vårt folk kända musiker som ska lära eleverna spela instrument och teori. Förutom Elias Zazi kommer ansvaret bäras av Moussa Elias.

Under hösten 2005 deltog sammanlagt 28 elever och många fick prova för att under våren 2006 börja.

Det många intresserade ungdomar lyssnade på Moussa Elias provspelning under informationsmötet

Föreningens visioner i framtiden är att skapa kontinuitet inom musikverksamheten samt utvidga den till att skapa kör, musikgrupp och övriga aktiviteter inom denna verksamhet som bemöttes av stort intresse - såväl av barn som vuxna. Det ligger också i föreningens målsättning, att samarbeta med Kungliga musikskolan samt Bredängs Musikskolan för att stabilisera ekonomin som annars belastar föreningens konto.

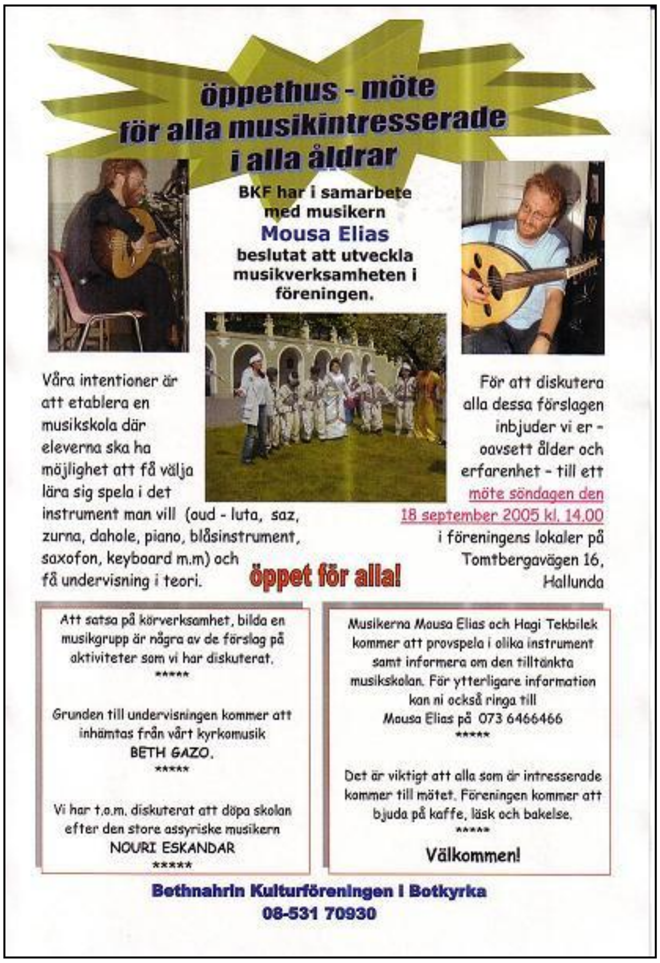

öppethus - möte
för alla musikintresserade
i alla åldrar

BKF har i samarbete
med musikern
Mousa Elias
beslutat att utveckla
musikverksamheten i
föreningen.

Våra intentioner är att etablera en musikskola där eleverna ska ha möjlighet att få välja lära sig spela i det instrument man vill (oud - luta, saz, zurna, dahole, piano, blåsinstrument, saxofon, keyboard m.m) och få undervisning i teori.

För att diskutera alla dessa förslagen inbjuder vi er - oavsett ålder och erfarenhet - till ett möte söndagen den 18 september 2005 kl. 14.00 i föreningens lokaler på Tomtbergavägen 16, Hallunda

öppet för alla!

Att satsa på körverksamhet, bilda en musikgrupp är några av de förslag på aktiviteter som vi har diskuterat.

*****

Grunden till undervisningen kommer att inhämtas från vårt kyrkomusik BETH GAZO.

*****

Vi har t.o.m. diskuterat att döpa skolan efter den store assyriske musikern NOURI ESKANDAR

*****

Musikerna Mousa Elias och Hagi Tekbilek kommer att provspela i olika instrument samt informera om den tilltänkta musikskolan. För ytterligare information kan ni också ringa till Mousa Elias på 073 6466466

*****

Det är viktigt att alla som är intresserade kommer till mötet. Föreningen kommer att bjuda på kaffe, läsk och bakelse.

*****

Välkommen!

Bethnahrin Kulturföreningen i Botkyrka
08-531 70930

Många musikintresserade deltog i mötet när förslaget att starta musikskolan presenterades

Ett lyckad Assyriskt julbord

Söndagen den 11 december anordnades för tredje året i rad Assyrisk Julbord i BKF lokaler. Ca. 170 personer vuxna och barn besökte julbordet.
Man dukade två Julbord. På BKF lokaler dukades ett bord för vuxna som innehöll ca. 80 olika assyriska rätter. Och för barnen i åldrarna 7-12 fick man använda Botkyrka Folkhögskolans lokaler som ligger alldeles under BKF lokaler.
Skillnaden med gångna åren var att lokalerna dekorerades på ett sätt där man skapat en riktigt julstämning. För dekorationsarbetet stod Habib Barsoum och Lydia Eskander. Samtliga dekorationskostnader betalades av Habib som bidrag till BKF.
Julbordet på barnavdelningen bestod också av de rätter som hämtades av övre våningen. De ca. 50 barnen som besökte julbordet omhänder togs av En grupp ungdomar under ledning av Bethnahrin Hawsho som ansvarar för barnverksamheten inom föreningen.
Över 40 personer engagerade sig i matlagningen. Julbordkommittén bestod av Simon Poli, Yildiz Kerimo, Fehime Poli, Irfan Kerimo och George Baryawno. Julbordsbesökarnas uppskattning och berömmelsen till BKF var överväldigande.
Ordförande Aziz Poli som öppnade kvällen med ett kort tal hälsade alla gästerna välkomna och framförde ett stort tack till Habib Barsoum för dekoration och Nahrin Hawsho tillsammans med Melisia Hawsho, Sara Poli, Johan Eskander, Kashir Poli och Elias för den ansvar de tagit för barnpassningen och dukade julbordet för barnen.

Välbesökt Assyrisk Julbord

Margareta Viklund – ordförande för Svenska Kommitté för Assyrier informerade om kommitténs verksamhet och den assyriska folkets utsatta situation i hemlandet Assyrien.
Strax innan kvällens avslut visade de duktiga tjejerna från Kvinnosektionen Yildiz Kerimo, Fehime och Rahel Poli tillsammans med Abboud Poli upp en kort sketch om hur en assyrisk äldre par firar julen.

Redan under kvällen började man diskutera om nästa års Assyrisk Julbord, många förslag uppkom under kvällen.

Duktiga tjejer från kvinnosektionen visade en sketch om julfirandet i hemlandet. (fr.v. Abbud, Rahel, Behiye och Yildiz)

Följande personer bidrog julbordet genom att laga resp. maträtter:

Duktiga personalen under ledning av Seman Poli (t.v.) som ansvarade för Joulbords förberedelserna är värda beröm.

Lydia Eskander	**Ghraybiye**
Nurten haddad	**Harise**
Suraya Lahdo	**Mshabbak**
Aida Chabo	**Baklawa**
Teres Baryawno	**Baklawa**
Pero & Sonya Dag	**Börek m. fårost**
Evlin Kerimo	**Burgul m. shiraye o. ris**
Bessi Aydin	**-:-**
Setta Poli	**Stekta auberginer, zuccini, morötter m. vitlöksyoghurt**
Dita Kleman	**Vitlökkryddade champinjoner**
Aziz & Rahel Poli	**Dåbå och Piyaz (kikärtor o. vitabönor sallad)**
Elisabet Gevriye	**Dabboule**
Gippa Poli	**Blomkålsallad**
Edibe Chamoun	**Mhammara**
Camille Chamoun	**Hummus**
Elisabeth Elyas	**Friterade strömmingsfilé**
Fehime Poli	**Shdukat**
Ayfer poli	**Shdukat**
Alexandra Poli	**Små Shamburak**
Tuma Duru	**Tärnad grillad kycklingsfilé och grillkött**
Samfo Kerimo	**Vitabönor med grytbitar**
Aylin Garis	**Dåbå**
Semire özgun	**Börek med köttfärs**
Rita Saldamli	**Börek med köttfärs**
Yildiz Kerimo	**Kubbe Trablosiye**
Jeanette Kahlaji	**Kubbe Trablosiye**
Yuvana Poli	**Maldum**
Terzo Turgay	**Aprakh**
Bercin Utay	**Aprakh**
Behiye Poli (lilla)	**Grillade kycklingvingar**
Leyla Turgay	**kutle**
Bercin Boghdo	**kutle**
Teres Baryawno	**kutle**

Julbordet besöktes av några svenska vänner från SKA som berömde BKF för det fina Julbordverksamheten.

BKF:s styrelsen tackar samtliga ovannämnda personer för deras värdefulla bidrag till Assyriska julbordet samt de personer som medverkade under kvällen i olika aktiviteter.

*Verksamheten arrangerades i samverkan med ABF

JULMIDDAG VÄRD NAMNET!

text: **Viktoria Soma**

Det anordnades ett fantastiskt julbord med åttiotalet olika maträtter i vår förening, BKF den 11 december 2005. Det var som vanligt ett evenemang som alla medlemmar fick vara delaktiga i, men det stora arbetet gjordes av kommittén för julbordet. (Simon Poli, Yildiz Kerimo, Fehime Poli, Irfan Kerimo och George Baryawno)

Margareta Viklund tackade alla för den ekonomiska bidraget, efter att ha informerat om SKA:s verksamhet

Det var en respektfull och god gemenskap som präglade stämningen bland alla som kom. Vi var väldigt många, vuxna men också ungdomar som njöt av den fantastiskt goda maten och trevliga gemenskapen. Alla barn fick ett eget julbord med alla de delikata maträtterna tillsammans med Bethnahrin Hawsho och andra ungdomar som ansvarsfulla ledare. Det var brist på plats i föreningens lokaler, vi var ju så många familjer där, därför hyrdes en närbelägen lokal för barnen.

Bethnahrin Hawsho's frivilliga insatser i vår förening är verkligen guld värda. Det var familjens högtid och våra nationalrätter avnjöts denna fantastiska kväll på BKF.

Flera medlemmar ur SKA (Svenska Kommittén för Assyrier) Var bjudna och närvarade under denna kväll och det påminde oss alla om våra medbröder i Assyrien.

Det fantastiska var att Tuma Duru tog initiativet till att samla in till SKA's -TIANS projekt för vårt folk- gåvor till våra behövande medsyskon i Bethnahrin. Och här gick verkligen julens budskap tanken om de behövande hem hos alla och alla gav med glädje. Detta är tredje året i rad som BKF anordnar julbord med vårt folks fantastiska maträtter, men det är första gången jag och min familj är med och deltar. Och hade jag vetat att det skulle vara så här trevligt och gott så skulle jag absolut vara med de andra gångerna också. Så nu vet ni som var förhindrade att närvara var ni ska äta julbord till nästa jul, så där lagom före Julfastan.

Även barnen fick eget julbord med alla de delikata maträtterna tillsammans med Bethnahrin Hawsho och andra ungdomar som ansvarsfulla ledare

Som kronan på verket fick vi uppleva ett nyårsfirande på hemlandets vis i sketchen med damerna Fehime Poli, Yildiz Kerimo, Rahel Poli och herr Abbud Poli. De var fantastiska rollfigurer som fick oss att skratta gott och minnas ett annorlunda nyårsfirande.

Jag såg att många av de som hade arbetat med att göra denna gemenskap så bra och glädjande för oss alla och det lyckades de verkligen också, var trötta men glada och trevliga. Jag och många med mig vill tacka er alla hjärtligt för ett kärleksfullt, ödmjukt och trevligt bemötande, denna oförglömliga kväll. Tack för att ni har gett oss ett gott minne av varm gemenskap och ett välsmakande och rikt julmiddag. Hoppas att vi möts i samma anda nästa år vid samma årstid och på samma plats.

Integrationen går som en dans

Södertälje rockar

Jhoni Masso och hans vänner är stolta, de har nämligen ordnat Assyriska föreningen i Södertäljes första rockparty någonsin.

– Hemma i Assyrien visste vi inte ens vad rock var för något men nu när vi bor i Sverige måste vi vara öppna för det som finns här, säger Jhoni.
Rockpartyt är en medveten satsning från föreningen i syfte att motverka segregationen som finns i staden.
– Vi tänkte att vi måste göra något som är öppet för alla Södertäljebor och inte bara för oss assyrier, då fick det bli ett rockparty med fyra olika band och det gick jättefint. Människor som annars aldrig skulle komma till föreningen fick festa loss tillsammans.

”Stämpla mindre”

Nima Shams och hans vänner har arrangerat tre Kankarshfestivaler i Kista. På Kankarsh, persiska för ”söka”, uppträder grupper med olika bakgrund.

– Det är fortfarande vanligt att stämpla saker som antingen invandrar- eller svensk-evenemang. Blanda i stället, säger Nima Shams.

Glöm Jansson – här är nya julbordet

Ett nytt julbord dukas upp i Stockholm. I Bethnahrin kulturföreningen i Botkyrka förbereder man sig för ett assyriskt julbord.

– Det var en liten idé som vi bestämde oss för att pröva för två år sedan och sen gick det över förväntan. Nu kräver medlemmarna att julbordet ska återkomma varje år. Vi tog ett svenskt koncept och gav det assyriskt innehåll och skapade något nytt berättar föreningens vice ordförande George Baryawno.

AFRAM BARRYAKOUB
Research: Afram Barryakoub och Nima Daryamadj

Ur tidningen: **Stockholm City 30 november 2005**

Aktiviteter I Korthet

Fr.v. Bertil Bengtsson och Feyyaz kerimo som höll föreläsning om Seyfo

2005-01-15

Föreläsning om Seyfo

Bertil Bengtsson höll en föreläsning om Seyfo för BKF:s medlemmar som var mycket givande. Han hade nyligen gett ut en bok om Folkmordet på Assyrier 1915. Under föreläsningen assisterades Bengtsson av Feyyaz Kerimo.

Filmen som alla borde se!

text: **George Baryawno**

En universitetslärare Hakan Aytekin från Turkiet hade under år 2001 fått från turkisk TV kanalen D i uppdrag att producera en dokumentär film om assyrierna i Turkiet. Hakan själv är Turk och muslim – så står det i mitt pass i alla fall sade han vid ett tillfälle när han presenterade sig hos BKF.

Resultatet av sitt arbete var en film om 40 minuter och visades minst 10 gånger på två turkiska TV kanalerna D och CNN Turk under de senaste åren just p.g.a. att filmen var en bra produkt och ämnet blir intressantare för varje dag då Turkiet vill göra rätt för sig inför EU och p.g.a. assyriernas utvandring från Turkiet under de senaste decennier då Turkiet upplever detta som en skyldighet mot assyrierna. Faktum är att idag lever ca. 5000 assyrier i hela Turkiet från att ha varit flera hundra tusen efter 1915 trots folkmordet på assyrierna.

Assyriska Riksförbundet i Sverige beslutade att utdela Erol Severs pris till filmproducenten och därför var Hakan Aytekin i Sverige och under hans vistelse planerades av riksförbundet visningen av filmen inom assyriska föreningarna.

BKF visade filmen till sina medlemmar torsdagen den 10 februari på kvällen. P.g.a. att planeringen av visningen kom så sent kunde man endast ta upp detta på presidiemötet måndagen den 7 februari. Men personal från föreningen ringde hem till medlemmarna om filmvisningen.

Filmen visades som planerat torsdagen den 10 februari kl. 19.30. Den var verkligen värd att titta på. Vi som var där fördes tillbaka till Turabdin – sydöstra Turkiet där de flesta assyrierna kommer ifrån. Och upplevde en oförglömlig resa i våra hemtrakter. Det var säkert många som inte kunde hålla sina tårar, speciellt när man återigen vittnade om hur ett folk har förintats/kuvats – från att vara flera hundra tusen – kvar endast 1500 personer i hela Turabdin.

Jag räknade de som var i föreningen och såg filmen. Endast 25 personer. Detta bör betraktas som ett stort skam för våra medlemmar. Att en Turk – muslim gör mödan att producera en film om vårt folk och kommer med den enda till Sverige och vi behagar inte ens att bry oss om filmen. I stället sitter vi hemma och prioriterar många andra saker som annars vi kunde göra de när som helst. Visserligen har styrelsen inte kunnat marknadsföra filmvisningen tillräckligt, men beskedet har säkert nått till mer än 25 personer. Så detta är inte ursäkt nog!

Det var inte svårt att läsa besvikelsen över den dåliga intresset på ansiktet av filmproducenten Hakan Aytekin och Sait Yildiz som följde med för att översätta hans tal till assyriska.

Var finns våra ungdomar?

En stor kritik får jag lov att komma med till våra ungdomar! Att deltaga på AUF:s veckoslutskurser och övriga nöjesinriktade aktiviteter är inte tillräckligt nog för att betraktas som en bra – aktiv assyrier! Att visa intresse och diskutera om planering av hemlandsresor är inte heller nåt som man kan skryta med! Det räcker inte heller föräldrarnas berättelser till sina barn om hur vi hade i våra hemländer. Det är dags att börja tänka om och visa intresse till det som händer runt omkring när det gäller Seyfo – folkmordet på vårt folk. Ty om vi inte lyckas väcka ungdomarnas intresse till vårt folks förflutna samt det som händer i hemlandet, då måste vi erkänna att vi har misslyckats totalt och därmed bidrar vi till assimileringsprocessen blir tidigare än man beräknat.

2005-02-10

2005-03-18/19
Ungkulturdagarna

Riksteatern I Hallunda arrangerade Ungkulturdagarna för ungdomar från hela Sverige. BKF bidrog verksamheten med servering av mat, dryck och övriga tilltugg båda dagarna. Ninsun Poli från BKF bidrog dessa dagarna med sin härliga röst och soullåtar.

Ninsun Poli med sin härliga röst berikade Ungkulturdagarna.

2005-04-29
UD möte för EU och Turkiet

Utrikesdepartementet – UD har anordnat ett möte för att diskutera landsstrategi för Turkiet i samband med Turkiets ansökan om medlemskap hos EU. BKF lämnade sina synpunkter om frågan av George Baryawno som representerade föreningen vid mötet.

2005-05-01
1 maj demonstration

En grupp från BKF deltog vid Socialdemokratiska paritets 1 maj demonstrations tåget i Botkyrka. I talarlistan fanns även Yilmaz Kerimo, riksdagsman och hedersmedlem hos BKF.

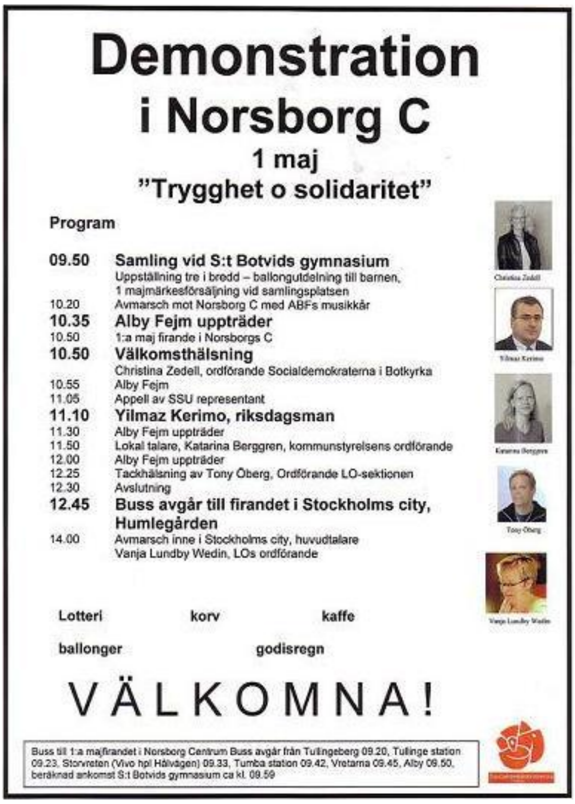

Demonstration
i Norsborg C
1 maj
”Trygghet o solidaritet”

Program

09.50 **Samling vid S:t Botvids gymnasium**
Uppställning tre i bredd – ballongutdelning till barnen,
1 majmärkesförsäljning vid samlingsplatsen
10.20 Avmarsch mot Norsborg C med ABFs musikkår
10.35 **Alby Fejm uppträder**
10.50 1:a maj firande i Norsborgs C
10.50 **Välkomsthälsning**
Christina Zedell, ordförande Socialdemokraterna i Botkyrka
10.55 Alby Fejm
11.05 Appell av SSU representant
11.10 **Yilmaz Kerimo, riksdagsman**
11.30 Alby Fejm uppträder
11.50 Lokal talare, Katarina Berggren, kommunstyrelsens ordförande
12.00 Alby Fejm uppträder
12.25 Tackhälsning av Tony Öberg, Ordförande LO-sektionen
12.30 Avslutning
12.45 **Buss avgår till firandet i Stockholms city, Humlegården**
14.00 Avmarsch inne i Stockholms city, huvudtalare
Vanja Lundby Wedin, LOs ordförande

Lotteri **korv** **kaffe**
ballonger **godisregn**

VÄLKOMNA!

Buss till 1:a majfirandet i Norsborg Centrum Buss avgår från Tullingeberg 09.20, Tullinge station 09.23, Storvreten (Vivo hpl Hålvägen) 09.33, Tumba station 09.42, Vretarna 09.45, Alby 09.50, beräknad ankomst S:t Botvids gymnasium ca kl. 09.59

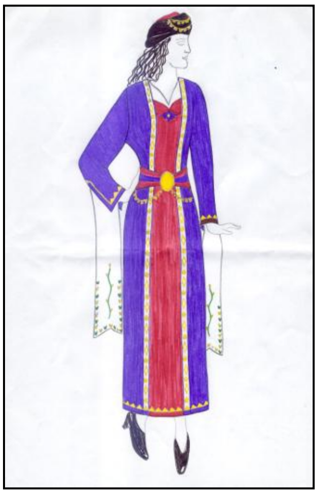

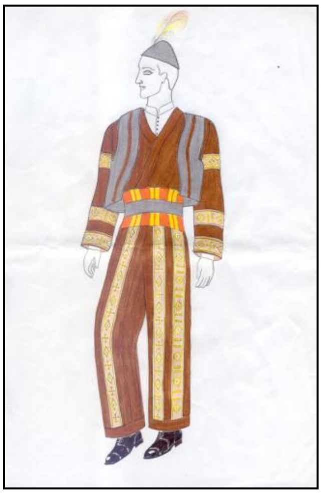

2005-05-11
Folkdräkter från Georgien

BKF beställde 24 st. handsydda Assyriska folkdräkter från Georgien. Syftet är att föreningens Folkloregrupper ska ta på sig vid officiella sammanhang under speciella Dagar så som Botkyrka Dagen, Förenings Dagen m.m.

2005-05-16

Barnböcker på Assyriska

Nursel Avrohom och Pelle Nordin från Södertälje informerade till BKF medlemmar om de böckerna för assyriska barnen. BKF köpte ett ex av varje bok.

2005-05-17

Barn- och ungdomspriset till BKF

Botkyrka kommun beviljad ungdomar. Motiveringen är att föreningens teater och folkdans grupper har genomför många fina aktiviteter. (läs mer om detta under avsnittet Ungdomssektionens verksamhet
Barn- och ungdomspriser till bl.a. BKF:s

2005-05-28/29

"POSTADRESS BOTKYRKA" - Vårens Folkfest för barn, ungdomar och vuxna

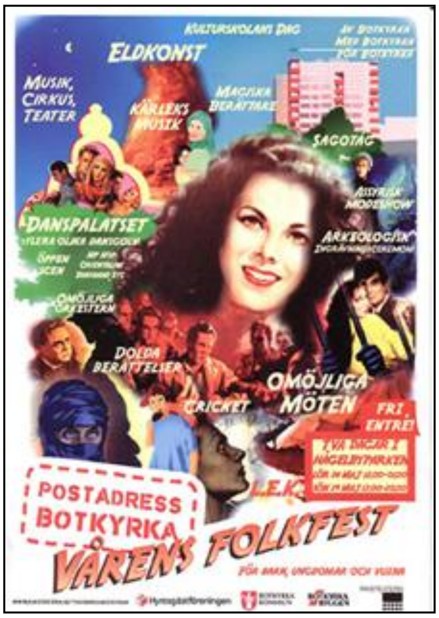
KULTURSKOLANS DAG
AV BOTKYRKA
MED BOTKYRKA
FÖR BOTKYRKA
ELDKONST
MUSIK,
CIRKUS,
TEATER
KÄRLEKS
MUSIK
MAGISKA
BERÄTTARE
SAGOTÅG
ASSYRISK
MODESHOW
DANSPALATSET
ÖPPEN
SCEN
ARKEOLOGISK
OMÖJLIGA
ORKESTERN
DOLDA
BERÄTTELSER
CRICKET
OMÖJLIGA
MÖTEN
FRI
ENTRÉ!
TVÅ DAGAR I
HÅGELBYPARKEN
L.E.K.
POSTADRESS
BOTKYRKA
VÅRENS FOLKFEST
FÖR BARN, UNGDOMAR OCH VUXNA
Hyresgästföreningen
BOTKYRKA KOMMUN
BOTKYRKA BYGGEN

assyrisk modeshow – sagotåg – magiska berättare – cricket – arkeologisk ingrävning – kaktävling

Vad är Postadress Botkyrka?
En tvådagars folkfest för hela Botkyrka. Alla medverkande kommer från Botkyrka. Alla idéer kommer från Botkyrka. De flesta av besökarna kommer från Botkyrka, tror vi.
Det kommer att finnas flera scener med många olika programpunkter, från assyrisk modeshow till eld konst ute på vattnet. I programmet ingår Kulturskolans Dag, ett evenemang som traditionsenligt hålls i Hågelby varje år.
Kl. 12 startar programmet. Lördag kväll avslutas med ett danspalats till sena natten.

Vilka står bakom evenemanget?

Initiativet kommer från RIKSTEATERN, som samlat erfarenheter i *VY 2003* och *Den goda människan*. Vi vill bjuda in våra grannar i hela Botkyrka till en gemensam manifestation där vi framför allt ska ha roligt tillsammans.
Den goda människan är ett projekt inom Riksteatern för att genom kultur söka skapa ett bättre samhälle. *Den goda människan* vill finna vägar att använda kultur till att förändra, utveckla och påverka samhället; ett projekt om delaktighet, kommunikation och initiativ.
Konstnärlig ledare är Reine Lööf.
Evenemanget stöds av BOTKYRKA KOMMUN, BOTKYRKABYGGEN & HYRESGÄSTFÖRENINGEN.

BKF genomförde många aktiviteter. Bl.a. utställning, information och bokförsäljning

BKF:s deltagande i festivalen Hågelby 28,29 maj var en stor framgång

Festivalen i Hågelbyparken under namnet ”Postadress Botkyrka” den 28, 29 maj 2005 slutade med en stor framgång.
BKF medverkade med många aktiviteter. Assyrisk modeshow, folkdanser, informationstält, utställning, och inte minst deltagandet i Karnevaltåget med ”Dahole” i spetsen drog ett stort uppmärksamhet.

En annan aktivitet som fokuserade BKF var utdelningen av Barn och ungdomskulturpriset som Botkyrka Kommun delade till BKF under invigningen av festivalen.
Trots vädergudarnas svek besökte många festivalen.
Man har redan börjat diskutera uppföljningen av festivalen under kommande året.

Dr. Daniel Afram

2005-05-30

Föreläsning av Dr. Daniel Afram

Dr. Daniel Afram ursprungligen från Syrien höll en föreläsning hos BKF. Han informerade om av honom speciellt bearbetat undervisning i assyriska samt de läroböcker han har skrivit. Vad som är speciellt är att han skriver vokaler och konsonanter i samma rad, bredvid varandra.

2005-08-17

Temadag på St. Botvidsgymnasiet

På begäran från St. Botvidsgymnasiet har BKF anordnat en tema för skolans lärare som innehöll teater, assyriska maträtter och folkdanser. Det var en givande Dag som uppskattades av lärarna. Teaterpjäsen som handlade om invandrarbarnens föräldrar deras bristfälliga samarbetet med skolan.

2005-08-22

Den uppskattade teaterpjäsen

BKF fick föreställa den uppskattade pjäsen även i Kärsbyskolan. Teatergruppen som bestod av tre personer fick stort beröm.

2005-09-04

Botkyrkadagen i Hågelbyparken

BKF deltog i av ABF arrangerat den årliga Botkyrkadagen. Under denne dag framförde BKF:s folkloregrupp tre vackra danser. BKF hade även en informations tält.

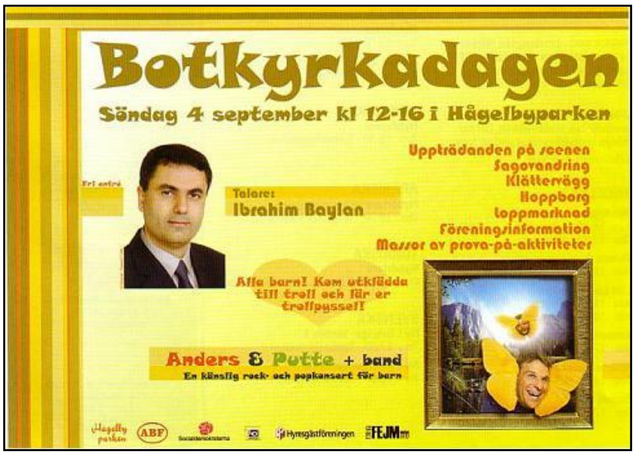

Botkyrkadagen

Söndag 4 september kl 12-16 i Hågelbyparken

Fri entré

Talare:
Ibrahim Baylan

Uppträdanden på scenen
Sagovandring
Klättervägg
Hoppborg
Loppmarknad
Föreningsinformation
Massor av prova-på-aktiviteter

Alla barn! Kom utklädda till troll och lär er trollpyssel!

Anders & Putte + band
En känslig rock- och popkonsert för barn

Hågelbyparken
ABF
Socialdemokraterna
Hyresgästföreningen
FEJM

BKF Folkdans Gruppen visade upp några vackra danser under Botkyrkadagen

2005-09-10

Föreningsdagen

BKF deltog i Föreningsdagen som arrangerades av Hallunda/Norsborgs Föreningsråd. Även här framförde barnen ännu en gång tre vackra danser. Barnen var verkligen laddade och sprang stolta in på dansgolvet.

Det var många åldersgrupper som var engagerade under Föreningsdagen

2005-09-19

Dialogträffar med politiker - I

Jens Sjöström och Maikel Ilias från Socialdemokratiska partiet i Botkyrka besökte BKF och informerade om olika verksamhetsområden inom kommunen. Besöket är en del av den planerade Dialogträffar med politiker i Botkyrka.

2005-09-24

Föreningskonferens

BKF representerades av Behiye poli och George Baryawno under föreningskonferensen som anordnas årligen av Botkyrka kommun kultur och fritid. Många viktiga frågor inom kommunen diskuterades.

2005-10-06

Invigning av Biblioteket i Hallunda

Besim Aydin och Yildiz Kerimo representerade BKF vid invigningen av nyrenoverade biblioteket i Hallunda. BKF gav några assyriska böcker i present till biblioteket.

2005-10-08

Rådslag hos Länsstyrelsen

Aziz Poli och George Baryawno representerade BKF vid ett rådslag anordnad av Länsstyrelsen i Stockholm. Många viktiga frågor om integration diskuterades under rådslaget.

2005-10-14/15

Må Bra Dagar

Folkets Hus i Hallunda anordnade Må Bra Dagar för att informera besökarna om folkhälsan. Från BKF deltog Lydia Eskander, Murat Poli och Simon poli.

2005-10-15

Temakväll med många inslag

Text:: **Viktoria Soma**

Det var första gången under denna Temadagen man visade de nyinköpta assyriska folkdräkterna

Lördag, den 15. oktober hade vi, medlemmar en intressant temakväll på Bkf; Det var öppen matbufé, levande musik och samtal om Seyfo. Det var trevligt och givande på många sätt. Som musikern, Musa påminde om kvinnors vana eller ovana att sitta tillsammans och prata och skratta högt och ogenerat, blev även jag förvånad över att dessa självständiga kvinnor som har erfarenhet av förenings livet, de som har kämpat sig fram till en någorlunda rättvisa i männens hierarki frivilligt väljer att föredra gamla regler, så som alla kvinnor sitter vid ett bord och alla män sitter vid ett annat bord. Jag har sett denna tendens tidigare bland kvinnorna på bkf, men då tänkte jag att de känner alla varandra, medan jag var relativ

ny i de sammanhangen. Även då tyckte jag att det var märkligt att alla kvinnor satte sig automatiskt vid samma bord och männen vid ett annat bord.
Men i lördags kom jag på att kanske var det så för att alla kvinnor inte var där med sina män, kan hända att man då känner sig tryggare tillsammans med de man redan känner...

Dukade bordet med många läckra rätter och andra aktiviteter lockade många medlemmar

Det intressanta var samtalet om Seyfo som Sabri Atman ledde tillsammans med Aziz Poli. Man blev verkligen påmind om sitt smärtsamma arv. Men detta är ju inget nytt.

Det som var nytt och viktigt var att Sabri påminde oss alla om vikten av att ha kunskap om Seyfo. Och det är verkligen sant att har man kunskap om det område man engagerat sig i ja... Då kan man också påverka i stora sammanhang och globalt. Världen kommer ju allt närmare oss och människan i dag är mera internationell en någonsin. Och ska vi ha en chans att göra oss hörda som en folkgrupp är vårt bästa vapen just kunskap om vår historia. Jag är dessutom övertygad om att våra nationella och kulturella föreningar och organisationer hade sett annorlunda ut om de som hade och har den rätta kunskapen fick och får organisera och styra dem. Man ser genast vilken förening eller kyrka som har de med rätt kunskap och med en förkärlek till organet som styr dem. De tragiska söndrings- och splittringseffekterna låter sig inte dröja, då de organisationer som styrs av de okunniga på området brister i kunskap och ansvar för sina uppdrag. Det finns goda krafter som verkligen kämpar för att vi som ett enat folk ska ha världsvid rätt att få Turkiet att erkänna sitt grymma övergrepp som folkmordet på det ass/syr. folket 1915 i Turkiet, och att vi ska erkännas av alla världens stater som en folkgrupp.

2005-10-20

Uffen Redhe föreningarnas ”Robin Hood”

Botkyrka kommun kultur- och fritid anordnade ett informationsmöte för föreningarnas representanter. Uffen Redhe även kallad föreningarnas ”Robin Hood” informerade om de olika möjligheter att skaffa projektbidrag hos olika instanser. Från BKF deltog Bethnahrin Hawsho, Ninos Garis och George Baryawno.

2005-10-26

Assyriska fotbollslaget i Norrköping har avancerat till div. 3

I helgen avancerade Assyriska fotbollslaget – tillhörande Assyriska Kulturföreningen i Norrköping till div. 3. genom att besegra BORS SK 3-1.
Detta betraktas som historiskt för assyrierna i Norrköping. Det var stora glädjescener på arenan när domaren deklarerade 3-1 resultatet genom slutsignalen.
- Jag satsade på den mentala biten och fick dom att höja sig till den nivå av fotbollspelare som dom är men inte visat i början av serien sade den lycklige tränaren Aziz Barkarmo. Laget måste komma med extra förstärkningar för att kunna hålla sig på div. 3 tillade Barkarmo.
BKF gratulerar Assyriska Kulturföreningen i Norrköping och önskar de många framgångar till högra divisioner.

2005-10-26

Träff med Botkyrka politiker

Föreningar som får över 75.000 kr. i bidrag bör träffa politikerna personligen för att berätta om resp. föreningens verksamhet och budget inför kommande året som i sin tur skall utgöra underlag för kommunens beslut om föreningens bidrag för nästa år. För år 2005 hade BKF erhållit
150. 000 kr.
Från BKF deltog Aziz Poli, Lydia Eskander, Yildiz Kerimo och George Baryawno.

2005-11-07

Dialogträff med politiker - II

Bosse Johansson från omsorgsnämnden tillsammans med Maikel Ilias besökte BKF och informerade om olika frågor inom Kommunen. BKF representanter tog tillfället i akt och diskuterade ansökan om medel för att bedriva dagcenter verksamhet för äldre assyrier inom kommunen. Ansökan om bidrag hade skickats april 2005. Bosse lovade att göra sitt bästa för att påverka beslutet att BKF beviljas anslag för denna verksamhet.

2005-11-14

Dialogträff med politiker - III

Peter Nyberg chef för Byggnadsnämnden, tillsammans med Maikel Ilias besökte BKF. Under diskussionerna framfördes av närvarande önskemål om lokaler med reducerade hyror. Peter lovade att ta upp frågan hos nämnden.

2005-12-11

Ett lyckad Assyriskt julbord

BKF anordnades för tredje året i rad Assyrisk Julbord i BKF lokaler. Ca. 170 personer vuxna och barn besökte julbordet. (läs mer om detta längre fram i rapporten)

Peter Nyberg chef för Byggnadsnämnden lovade BKF att se över för en ny lokal

2005-12-20

Föreningsstöd till BKF för 2006

Botkyrka Kommun beviljade BKF 170.000 kr. i föreningsstöd för år 2006. En ökning med 20.000 kr. med motivering att BKF bedriver omfattande barn och ungdomsverksamhet etc.

Den talangsfulla Ramtha Barsaum läste upp en dikt om Julen

2005-12-23

Julfest med Tomten (Mor Zokhe)

Anordnades för barn och vuxna. Barnen fick besök av tomten och fick var sin present. Även vuxna blev bjudna på kaffe och bakelse. Det var många kulturella inslag och lekar som arrangerades av Bethnahrin Hawsho och Habib Barsoum.

2006-01-02

Gebro Grigho besökte BKF

Måndagen den 2 januari fick BKF besök av Gebro Grigho (Polo) tillsammans med sin son Markus och sin syster Leyla från Österrike. Herr Grigho är en pionjär i det assyriska föreningslivet i Europa. Under sitt korta besök hann han berätta om assyriernas situation i Österrike. Bland annat berättade han att det finns runt sex tusen assyrier idag i Österrike. Det finns två kyrkor och två föreningar som betjänar det assyriska folket där. Gebro Grigho talade varmt om den assyriska rörelsen i Sverige och underströk dess roll som inspirationskälla för assyrierna i Österrike och andra europeiska länder. Han menade att assyrierna i Sverige borde fortsätta att driva utvecklingen framåt och ta på sig ett större ansvar för det assyriska folket som helhet. Gebro berättade även att aktivismen i Sverige ger dem i Österrike inspiration att utveckla sig själva sitt föreningsliv. I slutet på besöket fick Gebro mottaga en present av BKF bestående av olika saker som vår förening har lyckats genomföra, såsom verksamhetsberättelser, teatervideo och annat material.

BKF ekonomiskbidrag till olika instanser

Även i år har BKF visat sin solidaritet och generositet för olika instanser och personer när det gäller ekonomiskbidrag för olika ändamål. Här nedan redovisas de bidrag som beviljades:

Datum	Summa, kr.	organisation/person
2005-04-08	2000	ARS, för annonsering om Seyfo med anledning av 90 år.
2005-08-16	5000	Assyriska FF i Södertälje
2005-10-12	5000	ARS, för hjälp för inköp av Assyriska byn Ainbakre i Irak.
2005-11-26	5000	T.M.S, assyrisk skola i Libanon
2005-12-27	500	Dr. Meleks Hemlandsfond
2005-12-27	500	Svenska kommittén för Assyrier –SKA
2006-01-11	500	Rafael Bassams operation i Istanbul via Caritas

Rafael Bassam

Den totala summan uppgick till 18.500 s.kr.

Den 15 februari 2006 fick BKF ett tack brev för bidraget till Rafael Bassam från Samordningsgruppen för assyriska/syrianska/kaldeiska flyktingar i Irak. I gruppen ingår ADO, ARS, Assyriska hjälpfonden och Caritas orientaliska Föreningen.

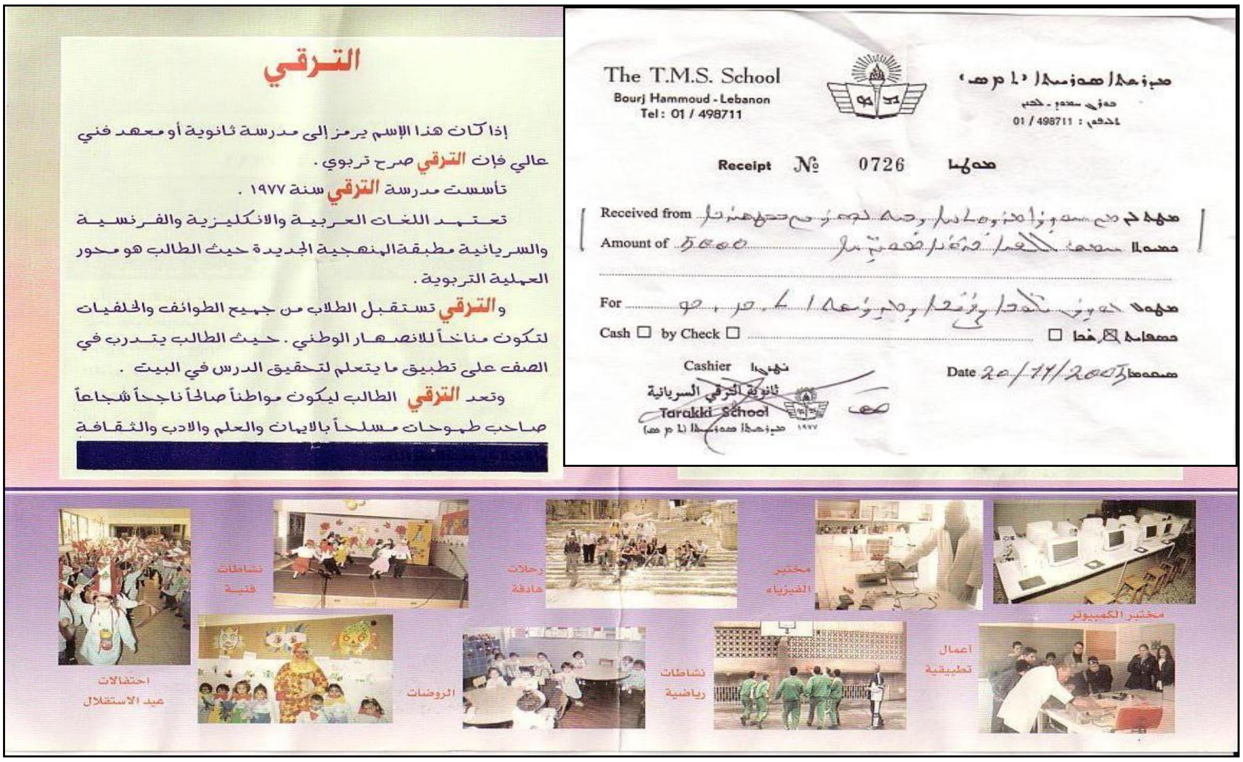

التـرقي

إذا كان هذا الإسم يرمز إلى مدرسة ثانوية أو معهد فني عالي فإن الترقي صرح تربوي.

تأسست مدرسة الترقي سنة ١٩٧٧ .

تعتمد اللغات العربية والانكليزية والفرنسية والسريانية مطبقة المنهجية الجديدة حيث الطالب هو محور العملية التربوية.

والترقي تستقبل الطلاب من جميع الطوائف والخلفيات لتكون مناخاً للانصهار الوطني. حيث الطالب يتدرب في الصف على تطبيق ما يتعلم لتحقيق الدرس في البيت .

وتعد الترقي الطالب ليكون مواطناً صالحاً ناجحاً شجاعاً صاحب طموحات مسلحاً بالايمان والعلم والادب والثقافة

The T.M.S. School
Bourj Hammoud - Lebanon
Tel: 01 / 498711

Receipt № 0726

Received from

Amount of 5000

For

Cash ☐ by Check ☐

Cashier

ثانوية الترقي السريانية
Tarakki School
١٩٧٧

Date 20/11/2005

Den assyriska skolan - T.M.S. i Libanon är i stort behov av bidrag från assyrier eftersom ingen statligbidrag beviljas

Några ord om BKF talanger

Det finns många framgångsrika och talangfulla personer bland BKF: s medlemmar. I år ville vi lyfta fram dessa personer och därför har vi här nedan en lista på några av BKF:s framgångsrika medlemmar.

Bethnahrin Hawsho:

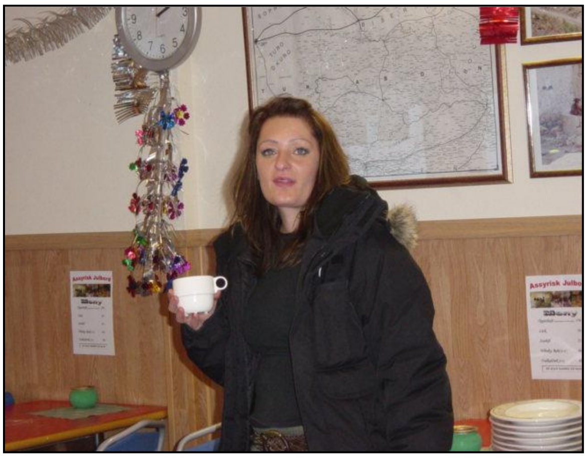

Hon är inte bara en ansvarsfull tjej som tar sig tid med alla barnen i föreningen. Nahrin har skrivit många artiklar om olika frågor och även författat en diktsamling som snart kommer att ges ut. Naturligtvis kommer den finnas att köpa i föreningen. Nahrin bedriver studier inom journalist linje vid sidan om sitt ordinarie arbete och sitt engagemang i föreningen.

Ninsun Poli:

vi är alla väldigt stolta över vår egen superstar Ninsun Poli som är idag en av Sveriges framgångsrikaste soulsångare. Om du ännu inte köpt hennes CD ”For real” så tycker vi synd om dig. (läs mer om Ninsun nedan)

Framtiden stavas Poli

I somras kramade Mats Nileskär nästan ihjäl henne i en intervju i P3 Soul. Ninsun Poli från Botkyrka utanför Stockholm gör organisk soul som lyser upp 2000-talets överhettade r’n’b-scen med en självklarhet som skulle få Stevie Wonder att klappa händer. I förra veckan kom ep:n For real. Halva assyriska föreningen trängs med moderatmän i kostym. På Lydmar hotel i Stockholm uppstår ofta så kallade eklektiska möten. I kväll känns det extra mycket så. Det beror på att Sveriges bästa soulhopp Ninsun Poli ska spela här.

När Ninsun Poli inte är r’n’b-hopp jobbar hon på kafé i Alvik och är engagerad i den assyriska kulturföreningen Bethnahrin. FOTO: JAN-ÅKE ERIKSSON

Att människor med väldigt olika bakgrund tycker om Ninsun Polis musik är egentligen inte så konstigt. Hon blandar influenser från allt det som hon själv gillar: amerikansk MTV-estetik, assyrisk folklore och bortglömda singer/songwriter-män från 1960-talet. Men allra mest har Ninsun Poli nog ändå lyssnat på Stevie Wonder. Det är i alla fall vad man tänker när man hör For real. På ep:n finns också en cover som heter Sugarman. En bortglömd låt från 1969, som Ninsun Poli grottade fram ur sin systers dator, skriven av en lika bortglömd mexikansk-amerikansk singer/songwriter vid namn Sixto Rodrigues, som under

1960-talet spelade med Bob Dylan och Donovan.

Ninsun Poli är 20 år. Ändå har hon en klangbotten som följer någon slags röd tråd genom soulhistorien. Därför skulle det kännas lika självklart att se henne på en scen med Sly and the family Stone eller i en Quincy Jones-produktion som en Jill Scott-video. Det finns med andra ord väldigt mycket att hämta här. Och det är nog bara en tidsfråga innan vi får se rätt så mycket mer av Ninsun Poli. För på något mystiskt sätt lyckas hon sålla och leta fram material och influenser som landar så … rätt. Som om hon har någon slags inbyggd smartness-detektor.

- Jag har inte studerat soulhistorien och medvetet försökt baka in smarta referenser i min musik. Det där kommer nog i från att jag har lyssnat på mycket olika sorters musik. Sen låter det bara sådär när jag sjunger. Det är inte genomtänkt och planerat, säger hon.

Sixto Rodrigues-låten är ett bra exempel på hur Ninsun Poli-detektorn fungerar. En låt som i princip ”ingen” känner till förutom de som läst den finstilta folkmusikhistorien. Låten ”råkade” ligga med på en samlingsskiva en kreddig London-dj sammanställt för ett par år sedan. Samlingsskivan låg och skvalpade i Ninsun Polis systers dator.

- Jag letade ganska målmedvetet efter en låt att göra en cover på, utan att förstöra den. Jag gillade Sugarman direkt. Men då hade jag ingen aning om vem Sixto Rodrigues var.

Hemma hos Ninsuns föräldrar i Botkyrka lyssnar man mycket på musik. Speciellt assyrisk musik, för Ninsuns familj är väldigt noga med att den assyriska kulturen ska vara levande i hemmet.

- Den assyriska musiken har gjort att jag blivit så bred musikaliskt. Den är helt annorlunda. Andra toner, andra taktformer och ett helt annat sätt att sjunga än vad vi är vana vid. Det är som att börja med det allra svåraste. Efter det blir allt annat mycket enklare. Som soul eller r’n’b till exempel.

I fyran började Ninsun i musikklass: hon kollade på MTV och ville plötsligt och jättegärna låta som Whitney Houston och Mariah Carey. Att skriva låtar i tonåren blev ett sätt att skapa en identitet.

- Att skriva texter, att uttrycka mig med ord, var inget jag var van vid men efter hand utvecklade jag det där. För varje låt hittade jag helt enkelt en ny sida av mig själv.

För två år sedan tog hon ledigt från musikgymnasiet Rytmus för att åka till brorsan och musikern Nabu Poli i Los Angeles för att spela in sin första demo. For real är också inspelad där.

På skivan medverkar kolossalt många stjärnmusiker, kompisar eller kompisars kompisar till Nabu. Det är bland annat folk som spelat med Ray Charles, Stevie Wonder och Chaka Khan.

- Det var otroligt skönt att komma bort och spela in i en helt annan miljö. Att komma bort från vardagen helt enkelt. Behöver jag säga att det kändes privilegierat att få jobba med alla de där proffsmusikerna?
PAULINA BYLÉN Arbetaren nr. 40/2005, 7-10 oktober

Yilmaz Poli:

Kommunen har uppmärksammat hans jobb med ungdomarna med ett fint pris och det vet vi att han verkligen är värd. Yilmaz har skapat en underbar boxningsklubb som ger många ungdomar en meningsfull fritid. (läs mer om Yilmaz nedan)

Stipendium till Yilmaz Poli

Norsborg Rotaryklubb har beslutat tilldela Yilmaz Poli 2004-2005 års stipendium på
5 000 kronor.

Motivering: Genom sitt arbete som kulturkommunikatör i skolorna i Hallunda/ Norsborg har Yilmaz Poli stor erfarenhet av att förebygga konflikter, våld, fördomar och missförstånd mellan såväl ungdomar som deras föräldrar och andra vuxna i området. Denna kunskap och erfarenhet kommer till stor nytta i hans arbete i den nybildade ungdomsboxningsföreningen i området. Utöver styrke- och boxningsträning med flickor och pojkar, är frågor om moral, etik, rätt och fel – konsekvenser av ungdomars uppträdande bärande delar i den ungdomsuppfostran som bedrivs i föreningen.
Som en av de ansvariga nattvandrande föräldrarna har Yilmaz under helgerna även arbetat för att förebygga våld och bråk bland ungdomar bl a genom att arbeta mot gängbildningar, stödja ungdomar som råkat illa ut samt verkat för att skapa dialog i stället för motsättningar.
Detta sammantaget gör Yilmaz Poli till en värdig mottagare av 2004-2005 års Rotarystipendium mot våld, främlingsfientlighet och rasism

Norsborg Rotaryklubb 2005-03-07
Stipendiekommittén

Afram Baryakoub:

Vi har kunnat höra hans röst i Sveriges Radio det senaste halvåret i programmet Qolo. Afram lyckades även med bedriften att skriva om vår förening i tidningen Stockholm City för ett tag sedan.

Ninib Baryawno:

tog examen inom Biomedicin våren 2005. Just nu doktorerar i ett högt specialiserat ämne inom cancerforskning på Astrid Lindgrens Barnsjukhus som anses vara Sveriges främsta sjukhus. Vi önskar honom lycka till och är stolta över att ha en sådan duktig forskarkandidat bland oss.

Ninib Baryawno

Rabi Kahlaji:

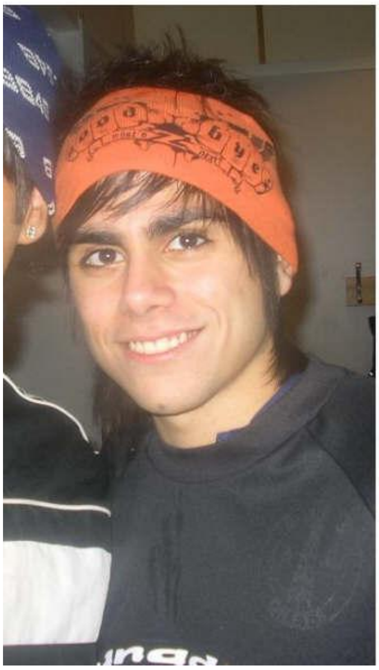

Ge honom en klubba och en boll så ska du få se på mirakel. Rabi har kommit långt med innebandy och spelar numera med Balrog som är bland Sveriges bästa lag.

Siduri Poli:

Vi i BKF är välsignade som har sekreteraren i Ungdomskommunfullmäktige som medlem.

Siduri är en duktig och tuff tjej som vi hoppas ska lyckas med kommunpolitiken.

Alexandra Mousa:

Skönsång i överflöd garanteras när Alexandra entrar scenen.. Så här presenterar hon sig på engelska:

I'm Assyrian and Lebanes singer and live in Sweden.

Music Master has released my first album in Feb 2004 and i hope it will be a success for me in the future and that my dreams vill come true someday.

Singing arabics makes me feel near to my country, no mater how far away i live.

Yilmaz Kerimo

(hedersmedlem) År 2006 är den 6:e året för honom i Riksdagen. Han har uppmärksammat många frågor så väl samhälleliga som politiska frågor som berör både den svenska samhället och assyrierna i synnerhet. Då år 2006 är valår kommer han att stå på Socialdemokraternas vallista för tredje gången. Det är föreningens förhoppning att han återväljs så att han får möjlighet att avancera inom politiska karriären. Ni kan läsa många av hans motioner om olika frågor i denna rapport.

Ninos Garis

är docent i fysik med många talanger. Han har varit aktiv i en assyrisk musikgrupp i Göteborg under 80-90 talen. Han har utvecklat ett system att lära assyriska språket i en timme. För detta har ha n hållit många föredrag, föreläsningar. Sedan han blev medlem hos BKF tillsammans med sin familj sedan ett par år har han hjälpt styrelsen med formulering av flera projektansökningar. BKF har turen att ha en medlem som Ninos och detta är en stor resurs.

Nadia Louis:

Love
Nadia
Tera D'Khobba

Hennes röst är numera välkänd på assyriska fester och hon har gett ut två skivor. Vi är stolta över att ha en assyrisk sångerska som gärna tar ton på våra fester.

Så här berättar Nadia Louis om sig själv:
Mitt namn är Nadia och jag har hunnit bli 36 år.
Kommer från Irak - Baghdad, är kaldé/assyrier. Har bott i Sverige i ca. 25 år och har både kulturerna i mig.

Min bakgrund är främst ekonomisk, jag har gått 2-årig Ekonomisk utbildning och har under 2 1/2 år drivit ett eget företag - kiosk och gatukök - i Linköping. Har även

studerat Kulturskolan och kungliga musikhögskolan i Stockholm och även andra musiklinjer, notläsning/teori sammanlagt 6 år.
När jag var 16 år startade jag ett rockband, som producerade 6 låtar. För nio år sedan beslöt jag att göra en comeback och visa alla att jag verkligen älskar musik.
Jag sjunger på assyriska, arabiska, engelska och svenskpop och folkmusik. Har gjort 2 musik video. Ska börja med tredje under 2006. Musiken är mitt liv.
År 2005-09-01 kom min andra skiva ut Tayra´dkhobba, egna låtar på assyriska/syrianska. Se **www.nadialouis.com**.
Har påbörjat min tredje och fjärde skiva i samarbete med utländska producenter utomlands som är på assyriska/syrianska som är en blandning av västerländska/österländs musik för både ungdomar och vuxna…

Feyyaz Kerimo

är veteran inom assyriska rörelsen. En av grundarna till AUF under 80-talet och bildandet av BKF 1997. Han är utbildad ekonomilärare och tjänstgör sedan flera år på st. Botvids Gymnasiet I Hallunda.

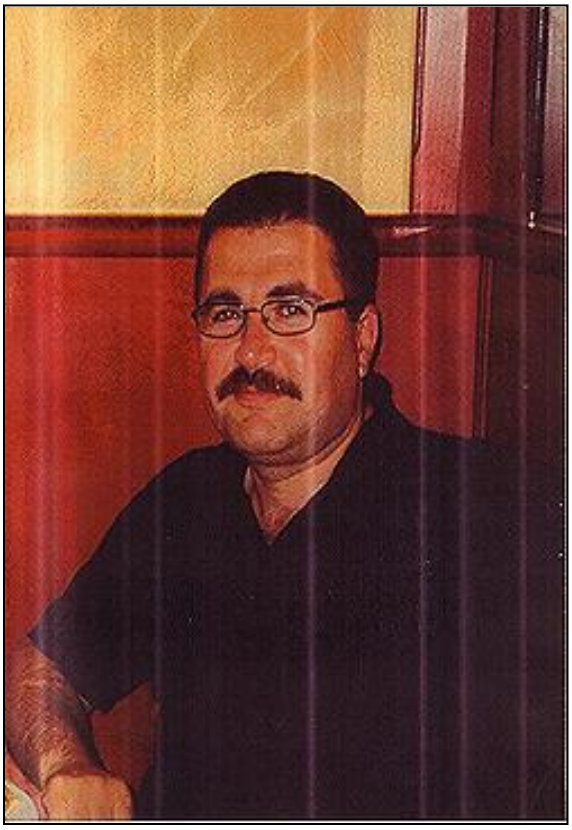

Han är fortfarande aktiv inom assyriska organisationer och är viceordförande för Assyriska riksförbundet i Sverige sedan mars 2005.
Hans berömda lärargärning inom skolväsendet har uppmärksammats av bl.a. **Kungliga Vitterhetsakademien** vilket ledde till att han tilldelas ett pris på 25 000 s.kr. för en framstående lärargärning som i hög grad bidragit till att överbrygga kulturella motsättningar.
Belöningen överlämnas vid Akademiens högtids sammankomst den 20 mars 2006 i Riddarhuset med åtföljande middag i Vinterträdgården, Grand Hotel.
Det är naturligtvis glädjande för Feyyaz i synnerhet och BKF i allmänhet att ett så värdefull pris tilldelas.

Styrelsen för BKF gratulerar Feyyaz Kerimo och önskar honom lycka till i sin lärarkarriär.

Gabriel Afram

(hedersmedlem) – en veteran med flera års erfarenheter inom den assyriska rörelsen i Sverige. Han var med och bildade Assyriska riksförbundet, tidskriften Hujådå, och skrev många böcker i form av diktsamling, artiklar m.m.
Hans största bedrift har varit utgivningen av den över 1000 sidige svensk – assyriska ordboken med över 100 000 ord och fraser. (läs mer om Gabriel Afram nedan) Sedan många år arbetar han hos Sveriges Radio i assyriska programmet QOLO som ansvarigutgivare för programmet. Afram tackade ja till BKF:s förfrågan om hedersmedlemskap och höll ett tal under föreningens årsmöte den 25 mars 2005.

Den efterlängtade ordboken av Gabriel Afram

Release söndag 13 mars kl. 16.00
Assyriska kulturhuset i Södertälje

Tusen tankar – en dröm!

Det som en gång var tankar, övergick till en dröm och är idag ett faktum. Vår Nation har under de två senaste decennierna tålmodigt väntat på att en ordbok skall se dagens ljus.

Gabriel Afram har under 15 år – med en kirurgs noggrannhet – arbetat fram en svensk-assyrisk ordbok på mer än 100 000 ord och fraser. Efter omfattande forskning föreligger nu hans livsverk färdigt

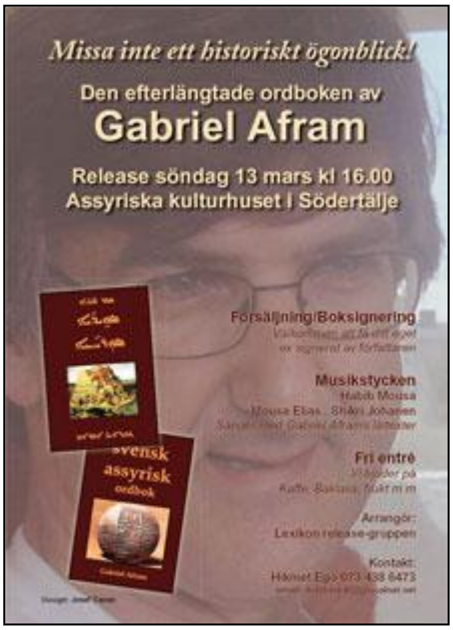

Missa inte ett historiskt ögonblick!

Den efterlängtade ordboken av

Gabriel Afram

Release söndag 13 mars kl 16.00
Assyriska kulturhuset i Södertälje

Försäljning/Boksignering

Musikstycken
Habib Mousa

Fri entré

Arrangör:
Lexikon release-gruppen

Kontakt:
Hikmet Ego 073 438 6473

svensk
assyrisk
ordbok

I och med detta har det assyriska språket, från att ha betraktats som klassiskt kyrkospråk, nu tagit ett stort kliv in i 2000-talet och omfattar modern terminologi. Och detta vill vi fira tillsammans.

Vi vill därför inbjuda Er till det historiska ögonblicket då malfono Gabriel Aframs svensk-assyriska ordbok introduceras

Datum: Söndagen den 13 mars 2005. Tid: kl. 1 6.00 – 20.00

Plats: Assyriska kulturhuset i Södertälje Kontakt: Hikmet Ego 073-438647

Fri entré. Vi bjuder på fika och tilltugg.

Välkommen!

Lexikon release-gruppen

”Assyriska folket glömmer inte Gabriel Afram, såvida han inte vill bli bortglömd!”

text: **George Baryawno**

Gabriel vid talarstolen utstrålade glädje och förvåning över antalet gäster, vänner, bekanta och släktingar som han inte trodde skulle komma i så stort antal.

Rubriken är ett citat från e-mailet jag skickade till Augin Kurt när han frågade om BKF vill stå för en del av bakelserna till den 13 mars 2005 då Gabriel Aframs svensk – assyriska ordbok skulle lanseras under en release-dag i Assyriska Kulturhuset i Södertälje.
Jag nästan flög upp av glädje över beskedet att äntligen, efter 15 års arbete, är svensk – assyriska ordboken färdigtryckt. Utan att tänka på detaljer svarade jag Augin att naturligtvis ställer vi upp för Gabriel Afram och hans mästerverk. Jag avslutade e-mailet genom att tala om

Inbjudna gäster: fr.v. Ibrahim Baylan (skolminister), Khori Gabriel Aydin och Dr. Abrohom Lahdo

att Gabriel är fortfarande omtyckt av det assyriska folket och att assyriska folket inte glömmer honom, såvida han inte vill bli bortglömd.
BKF hade redan planerat att hålla sitt årsmöte samma dag d.v.s. den 13 mars kl. 16.00. Men för att ställa upp för Gabriel Afram sköt vi upp årsmötet till den 25 mars istället. För det var många som tyckte att vi ska vara med och hylla det mästerverk som Afram hade gjort.

Jag hade rätt!
Äntligen kom den dagen då vi skulle se den efterlängtade boken, och vilken dag! Över 700 personer kom till det historiska ögonblicket. Det var mer än man hade räknat med. Det som var extra glädjande var att många ungdomar hade kommit för att se boken men också se den legendariske Gabriel Afram, som de hade hört så mycket om inom föreningar och av sina äldre. Jag tror inte att ungdomarna blev besvikna den här kvällen.
Dessutom kändes det personligen skönt för mig att ha rätt när jag hade sagt till Augin att folket har inte glömt Gabriel Afram och njöt av denna känsla resten av kvällen.
Svensk – assyriska ordboken var verkligen ett mästerverk. 1272 sidor med två fina bilder på var sin sida av omslaget som föreställde den gamla assyriska kilskriften och den andra bilden var Babels torn som är symbol för språkens uppkomst enligt gamla testamentet. Det kändes skönt att hålla boken i handen. Det syntes klart att det utstrålade glädje i gästernas ansikten när de såg boken för första gången.
På hedersgäststolarna var inte mindre än skolministern Ibrahim Baylan, Ärkeprästen Khori Gabriel Aydin, Dr. Abrohom Lahdo från Tyskland och flera andra som var särskild inbjudna för att bl a hålla tal etc.

Välorganiserad kväll
Programmet började ca en kvart senare än planerat. Det kunde man med glädje förstå och godta. Folk hade inte så bråttom. Det var många som hade kommit från olika städer i Sverige men även från utlandet, vilket var ett bra tillfälle att träffas och umgås. En hel del av de närvarande vuxna hade varit aktiva inom den assyriska rörelsen på 1970-talet och fram till mitten av 80-talet. Det var många som inte hade träffats på många år.
De finklädda funktionärerna gav ett extra positivt intryck av att kvällen var välorganiserad och att den skulle utan tvekan uppnå sitt syfte – nämligen lanseringen av boken.

Innehållsrikt program
Gabriel Kurt på scenen som speaker, visade sig ganska snabbt väl förberedd på sitt uppdrag.
Programmet som inleddes av Mousa Elias med en känsloladdad sång om Turabdins röda jord förde oss många år tillbaka i tiden. Därefter följde Augin Kurts tal om Gabriel Aframs insatser och verk. Augin var tydligen kvällens huvudtalare. Det var länge sen vi hörde ett så fint tal. Ingen kände sig utråkad p g a den tid som talet tog. Folk ville bara lyssna.
Det var många fina och intressanta inslag under kvällen som varade till kl. 20:30. Den välkände assyriske sångaren Habib Mousa och Shikri Johanen hade satt en extra krydda på kvällens tillställning genom att sjunga fina låtar. Både

Skolministern tar emot ett ex. av lexikon han fick som present av Gabriel Afram.

Shikri och Mousa Elias sjöng Gabriel Aframs låttexter, men Habib Moussa hade tydligen inte hunnit komponera något av Aframs dikter, vilket var meningen från början.
Skolministern Ibrahim Baylan som höll ett kort tal på assyriska fick äran att klippa bandet som satt på ordbokens guldexemplar med svartfärgat äkta läder – ett unikt exemplar alltså - som senare under kvällen kom att auktioneras och säljas till Nail BarYoken för 60.000 kr.
I talarlistan fanns också Khori Gabriel Aydin, Dr. Abrohom Lahdo och Denho Özmen, vars tal innehöll fina ord med berömmelser och minnen från den tid när de verkade tillsammans med Gabriel Afram i föreningslivet.

Icke-bjudna gäster!

Jag saknade naturligtvis några personer som jag tycker borde bli inbjudna och få sitta på främre raden, men också få hålla ett kort tal. Flera medlemmar från BKF tyckte samma sak när vi dagen efter gjort en utvärdering av releasen. Personerna vi talar om är Yilmaz Kerimo samt representanter från ADO och ARS.
I egenskap av riksdagsledamot och med många års verksamhet inom assyriska organisationer, inte minst för strävan att få upp assyriernas frågor till Riksdagsnivå och många andra instanser, anser vi att Yilmaz hade mer än väl förtjänat att få plats bland de särskilt inbjudna och även hålla ett tal. Det skulle t o m se ännu bättre ut om han fick dela klippandet av bandet med Ibrahim Baylan.
När det gäller representanterna från ARS och ADO anser vi att det var en stor brist och svårt att förstå deras frånvaro. Två organisationer - vars grundare i Sverige är Gabriel Afram – hur kunde man låta bli att bjuda dem och framför allt ges möjlighet att hålla ett tal? Det är verkligen svårt för oss att förstå! Nåväl, vi kanske får ett tillfredsställande svar från arrangörerna. (se kort kommentar i anslutning till denna artkel).
Om jag har tolkat Gabriel Aframs information rätt, så fick jag den uppfattningen att våra två ärkebiskopar också var inbjudna och av någon anledning inte kom till denna DAG. Jag utgår ifrån att även Khori Gabriel Barqasho också var bjuden.
Att ärkebiskop Benyamen Atas inte behagade komma till denna DAG, har inte på något sätt förvånat mig. Det var snarare tvärtom. Det skulle förvåna mig om han hade kommit, ty det strider ju emot hans politiska åsikter. Som han sade en gång i en radiointervju: ”hellre besöker jag muslimska föreningar än att jag går till assyriska föreningar”. Det kanske var bättre så här. Det skulle säkert förstöra den fina kvällen som vi fick uppleva.
Men att ärkebiskop Abdulahad Gallo Shabo och Khori Gabriel Barqasho inte kom, är för mig mycket svårt att förstå. Deras närvaro skulle säkert uppskattas och bemötas med stort respekt. Det skulle tolkas moget och skapa förhoppningar om försoning inom församlingen.

Fr.v. Aryo Macko (AUF v.ordf.) Gabriel Afram och Ninos Poli (AUF ordförande)

Årets Assyrier

Även AUF:s före detta ordförande Abrohom Staifo som var med och beslutade att utse Gabriel Afram till Årets assyrier höll ett tal och berättade om motiveringen till beslutet: (tagen ur **www.auf.nu**) *”Till årets assyrier 2004 utsågs malfono Gabriel Afram för ett långt och troget engagemang i det assyriska språkets tjänst, men framförallt för att hans långa arbete med svenskt-assyriskt lexikon äntligen nått vägs ände. I mars 2005 kommer detta historiska verk ut. Styrelsen förklarade att det var ett självklart val, att man bara väntade på att boken skulle bli*

klar. Gabriel Afram kunde inte själv närvara, men skickade ett mail och tackade för utmärkelsen. Han valde att skänka summan på 10.000 till Assyriska FF."
Just det! Gabriel Afram tackade Abrohom för beslutet och tog emot utmärkelsen och bekräftade att han skänkte 10.000 kr till Assyriska FF.
Applåder.. applåder.. applåder.. Det var många sådana under hela kvällen.

Gabriel Aframs tal
Äntligen var det dags för det ett tal av huvudpersonen själv. Det var efterlängtat för oss som kände Gabriel Afram och en nyfikenhet för dem som skulle höra honom första gången.
Gabriel vid talarstolen utstrålade glädje och förvåning över antalet gäster, vänner, bekanta och släktingar som han inte trodde skulle komma i så stort antal. Han måste ju inom ramen av några sekunder kanske ha tänkt överväga tanken att återgå till fysiska aktiviteter bland sitt folk igen. Vem vet…?
Hans tal som var ca. 20 minuter långt, innehöll fyllig information och kunskaper om sitt 15 år långa arbete, som utmynnade i att framställa det mästerverk som vi håller i handen. Vad som också var så intressant med hans tal var, förutom innehållet, klassiska assyriska ord som han använde på ett så fint sätt samt den förmåga som anstår en ledare. Han fick oss att minnas de gamla goda tiderna, sucka över hans frånvaro och återigen bemöta den bittra verkligheten att assyriska folket verkligen behöver Gabriel Afram.
Jag tror att alla som var där kände på samma sätt som jag. Detta bekräftades efter kvällens avslut och uttrycktes klart av de närvarande tills man lämnade lokalen. Dagen efter, när jag av en slump fick prata med Nuri Kino, berättade han att han kände på samma sätt, att han fördes tillbaka till gamla goda tider. Jag frågade honom om inte kvällen förtjänar en artikel och han skulle naturligtvis fundera över.

Sammanfattning
Gabriel Afram har under 15 års tid arbetat på ett beundransvärt sätt. Som resultat av hans arbete har vi fått ett mästerverk – en 1272-sidig svensk – assyrisk ordbok i handen.
Lanseringen av boken har genomförts med framgång tack vare en kommitté som åtog sig ansvaret att anordna en release söndagen den 13 mars 2005 i Assyriska kulturhuset i Södertälje. Antalet gäster och besökare till denna Dag överträffade förväntningarna. Över 700 personer deltog. Men några saknades.
Det var inte bara för bokens skull utan även för att kunna se och höra Gabriel Afram som många kom, eftersom de inte har kunnat träffa honom på många år.
Kanske trodde Gabriel Afram att assyriska folket var otacksamt och fruktade att återigen uppleva en besvikelse. Men ju mer tiden gick desto mer började han inse att han hade fel. I sitt tal uttryckte han därför tydligt sin förvåning och tackade för det enorma intresse som hade visats. Men frågan är om assyriska folket kommer att nöja sig med bara tacksamheter.
En sak bör Gabriel Afram ha klart för sig:
Assyriska folket glömmer inte Gabriel Afram, såvida han inte vill bli bortglömd!
Norsborg 2005-03-14

Kort svar från Lexikon-gruppen

Efter att ha läst George Aydins artikel vill vi från gruppen som arrangerade release-evenemanget säga att såväl Yilmaz Kerimo som Assyriska riksförbundet var särskilt inbjudna. Vad gäller talarlistan har talare som Denho Özmen, Dr Abrohom Lahdo mfl genast anmält intresse att hålla ett litet tal. Till och med fader Khori Aydin anmälde själv intresse trots en vacklande hälsa. Kanske därför har vi missat att ställa frågan till Yilmaz och ARS, men det är en ren miss och inga baktankar ligger bakom. Varken ADO eller något annat av våra politiska partier var särskilt inbjudna. Det här var mera en kulturell händelse, varför de inbjudna blev institutioner och föreningar. Gabriel Afram har personligen bjudit in båda syrisk-ortodoxa biskopar, men de kom inte.
I övrigt var arrangemanget som bekant öppet för alla. Om någon ändå känner sig bortglömd ber vi om överseende.
Lexikon-gruppen

Faiz Yakoub

Konstnären Faiz yakoub (t.h.) har målat denna tavla 2x2 m. stor som föreställer Ishtarporten. Han har målat många fina värdefulla tavlor. Den som är intresserad får kontakta honom på tel. nr. 08-531 733 69.

Fehmi Abdiyo (t.v.) har skänkt tavlan som present till BKF.

BKF styrelsen tackar både för sina insatser.

Vad tycker BKF medlemmar

Naturkatastrofen i indiska oceanen slog till som tjuven om natten

Text: ***Viktoria Soma***
Norsborg 2005-01-17

Det har gått tre veckor sedan naturkatastrofen i indiska oceanen slog till som tjuven om natten. Trots att världen kände till faran så trodde ingen på en katastrof av denna Tsunamis verkliga förödande effekt.
Ingen människa varnades. Livet var den paradis som man trodde sig befinna sig i, som europeisk turist i världens fattiga länders stränder.
Fram till idag är det 175 tusen personer som har dött i katastrofens vågor.
Det är en tragedi som världen sent kommer att glömma, om man någonsin kan glömma det. Förödelsen är enorm i människoliv men också i egendom och tillhörigheter.
Fast man inte är drabbad själv så känner man sig fortfarande så som lamslagen av naturkatastrofens förödande effekt på hela världen.
Man hittar inga ord att namnge sina känslor med, allt tycks vara så overklig.

Men världen var snabb med att vara enad och medmänsklig för alla de länder och människor som är drabbade på ett eller annat sätt av denna tragedi.
Det skrivs flitigt i alla medier om människans goda egenskaper och medmäsklighet i svåra situationer. Det har samlats in pengar och andra förnödenheter som aldrig förr överallt i världen, för de drabbade ländernas befolkning i sydost Asien. Till och med vår, annars sovande kyrka, den syrisk ortodoxa kyrkan var snabb med att deklarera för sina medlemmar om insamlings kollekt i kyrkorna. Detta är något så fantastiskt.
Den värsta chocken håller på att lägga sig, men mycket återstår fortfarande att genomlida för väldigt många människor.
Ännu är inte alla saknade funna, eller identifierade och många pinas städigt av att inte veta vad som har hänt deras anhöriga.
Det land som hade flest turister i dessa områden var Sverige och det är också Sverige som är hårdast drabbad av katastrofen.
Naturkatastrofer är kanske fortfarande okontrollbara av människan?
Trots dagens människliga kunskaper och erfarenhet, är människan maktlös vid sådana överväldigande tragedier. Det var djuren som kände på sig att något farligt höll på att hända, långt innan människan trodde sina egna ögon.

Tonåringen hemma

Text: ***Victoria Souma***
Norsborg februari 2005

"Mamma! Nu får du sluta at skriva sånt som gör folk arga, för du skriver ut ditt namn och alla (hans kompisar) vet att du är min mamma och då får jag ta emot skiten."

Jag såg att han var både besvärad och belastad av mina artiklar på olika hemsidor på nätet, och med vårt folk som berörings ämnen. Jag skriver och vill väcka diskussion bland vårt folk och i allas vår vardag, för att vi som är vuxna ska stanna upp och hinna reagera på den nya ungdomskultur som våra ungdomar lever i idag i Sverige, innan vi har blivit helt maktlösa i frågan.
Naturligtvis väljer jag ämnen som ligger mig närmast hjärtat och som skrämmer mig som nybliven tonårsförälder.
Hädanefter får jag väl skriva om allt detta; nya , gränslösa och ateistiska verklighet som är ungdomarnas vardag, på ett roligare, och illatvunget accepterande sätt då , tänkte jag och led med min något sura tonårs son.
För jag vill ju absolut inte att mina barn ska lida eller mobbas för att jag bryr mig om andras ungdomars beteende och handling...
Dessutom är detta verkligheten för alldeles för många ungdomar, om än inte för alla. Det är fjärran från min egen tonårstid, med stränga bud, moralkakor och ett kristet samvete att leva efter.
Det känns verkligen som om det var tusen år mellan min och dagens tonårskultur i Sverige, trotts att det inte är mer än tjugo års mellantid och i båda fallen i Sverige.
Men så tänker jag att; Tänk om Jesus bara gav upp och slutade att bry sig om de få som trodde på Honom och ville följa Honom...
För att de flesta hatade Honom för att Han sa sanningen om de till dem och därför att Hans sanning inte var så lätt och inte tjänade deras ondska...
... Eller tänk om Schindler i andra världskrigets Tyskland angav alla de tiotusentals judar som arbetade i hans fabrik
till Hitlers lagar om judar.. eller om alla andra frihetskämpar gav upp för att en och annan ville tysta dem?
Ja... hur skulle världen och mänskligheten sett ut då?
Om man inte har goda förebilder att tillgå, så dör ju hoppet om människans godhet i alla tider. Dessutom är det faktiskt synd.

Engagemang skapar gemenskap

text: Viktoria Soma
Norsborg 2005-07-29

Härom kvällen var vi på besök "chivate" hemma hos goda vänner i Södertälje. De är en aktiv och engagerad familj i assyriska föreningen där.
Naturligtvis kom kvällens diskussion att handla om vårt folk, kyrkan och förenings livet.
Det roliga var att medlemmarna i assyriska föreningen i Södertälje var så förbryllade över vår förening, Bethnahrin kulturföreningen i Botkyrka.
De förstår inte riktigt hur vår förening klarar av att hålla så god och hög förenings engagemang bland sina medlemmar. Trots att vi har varit med från början och startat ett förenings liv för vårt folk och trots att vi så många fler till antalet, så kommer vi inte ens i närheten av samarbete, samhörighet och engagemang, så som ni har lyckats att skapa i er förening, sa Semir till min man.
Och han svarar belåtet; Ja... Vi har faktiskt väldigt roligt i vår förening , till och med på våra möten.
Men alla är också samarbetsvilliga och har samma mål att arbeta för.
-Ja ... ja, men vi arbetar ju också mot samma mål, som att använda, utveckla och levandehålla vårt språk och våra traditioner. Och vidare att levandegöra hem och national känslan bland folket.
Men inte är vi så populära, inte ens bland våra egna medlemmar, fortsatte Semir, vemodigt.
Det är illa att förlora förtroendet hos förenings medlemmarna, tänkte jag tyst.
Jo, men så har vi också en mästare i förenings liv som håller i alla trådarna i vår förening. Vi har malfono George Baryawno, f.d. Aydin, som hjärnan bakom många projekt, sa min man och fortsatte vidare, Han har ju så många års erfarenhet av både kyrkofolk och nationellt engagemang och det han har lagt ner på vårt folk och det han har åstadkommit för vårt folk är ju inte så litet heller. Jag förstår själv inte hur han orkar så oavbrutet arbeta för folket i alla dessa år.
Det är fantastiskt att se honom så engagerad och hoppfull om vårt folk.
Samtalet fortsatte i samma anda länge, den kvällen.
Och visst är det något stort , gott och fantastiskt med Bethnahrin Kulturföreningen i Botkyrka och dess medlemmar. Se bara på alla aktiva och engagerade barn, ungdomar och kvinnor och män.

Överdramatisering och problematisk Ronna

text: Bethnahrin Hawsho
Norsborg 2005-09-14

Det är alltid svårt att börja skriva och fatta sig kort, men när man väl börjar skriva så flyter det bara på.
Det hela började med att en flicka ringer till polisen och påstår att hon blivit trakasserad och misshandlats då hon fick ett föremål (det vill säga en chokladbit) på huvudet. Senare kom hennes pappa viftande med ett basebollträ och då uppstod bråk.
Detta blir vi och dom samhället. Ett land som nästan hänvisar invandrare till underklass. Mycket av Sveriges framtid kommer att falla med dessa ungdomars framtid. Polisen måste lära sig stoppa kravaller och inte tvärtom. Men i detta fall använde polisen övervåld mot en

femtonåring och detta är förbjudet enligt svensk lag. Att slå en mindreåring med batong är diskriminering!
Detta handlar om individer som kommer att göra sig hörda vare sig samhället vill eller inte. Dessa ungdomars grundproblem leder i många fall till kriminalitet och identitetskonflikter om man inte handskas med dem på rätt sätt. Detta fall inleddes inte på ett bra sätt då skottlossning uppstod utanför polishuset i Södertälje. Ungdomarna var förbannade för att de kände sig diskriminerade och övergivna. Detta ursäktar inte ungdomarnas hetsiga beteende. Man kan ställa den frågan, har verkligen tonåringar tillgång till vapen?
Men, man kan också ifrågasätta polisens hantering av denna händelse. Jag själv (och jag tror jag har många med mig) får ofta påminna oss själva om att det faktiskt uppstod ett missförstånd mellan dessa två parter. Med tanke på att samhället förändras och allt leder till en negativ stämpling som drabbar invandrare eller "blattar" så att säga.

Jag har min egen teori.
Dessa ungdomar har väntat länge på förändringar i samhället. Det uppstår främst kommunikationsproblem mellan poliser och ungdomarna. Det enda sättet är att skapa förtroende för individen och inte ta "tjuren vid hornen". Jag vet att detta är ett ruskigt taskigt beteende. Ungdomarna har attitydproblem, men att kavla upp armarna för att ta till sig våld är absurt. Denna händelse är överdramatiserad och medias okunniga fokus på en ökande kriminalitet hos invandrare har förstärks och detta bör vara en väckarklocka för politiker och beslutsfattare.

Vad kan vi göra?
Målen måste vara högt satta. Vi som Assyrier eller invandrare måste upprepa bedriften att organisera oss för att tillsammans kämpa politiskt. Detta är ju ett mångkulturellt samhälle. Vi har jobbat hårt för att vända den trenden, men inte nått riktigt ända fram verkar det som. Då vill jag påpeka att det finns skötsamma bland oss. Det finns de som jobbar och de som är välutbildade. Invånarna som bor i Ronna känner sig trygga, i alla fall majoriteten. I skrivande stund är detta en svart fläck som finns på kartan. Är det för att vi är "blattar"? Men vi får inte glömma att solen går upp även dagen efter en sådan katastrofal händelse.

Vad gäller "Ronnabråket"

Hej Bethnahrin Hawsho!

Jag vill nog kommentera din insändare i BKF den 14/9-05.
Vad gäller" Ronnabråket" så är jag mera kritisk till de ass/syr. ungdomarna än vad du är.
Det jag har hört och läst i svenska media om detta har varit att både polis och många av de inblandade och boende i området har kommit till tals. Bland andra har tre högskolestuderande ass/syr. tjejer och en viss Barmano från Södertälje kommenterat händelseförloppet.
Och tyvärr gör alla dessa sig själva och vårt folkgrupp i största allmänhet en björntjänst i sina uttalanden, då de anklagar polisen och skyller på brister i samhället som huvud problemet.
Medan sanningen är att ungdomarna bettede sig illa och kalla den unga svenska tjejen både för hora och annat kränkande, som de själva aldrig skulle acceptera att bli kallade av för av exempelvis henne. Jag anser det vara mödan värt att vi tar vårt eget ansvar som enskilda samhällsmedborgare i Sverige, men också som ett folkgrupp. Det handlar faktiskt om att förstå vad respekt är och att handla därefter. Vi kan inte gå omkring och särbehandla oss själva längre, eller ännu värre är det att vi ska i all oändlighet ska tycka synd om oss själva och begråta våra förfäder som VAR en del av världs civilisationens vagga.
Tiden är nu inne för oss att ta vårt ansvar som individer och som ett folk i diasporan. Vi kommer aldrig lägre än till svenska fängelser med vårt förvrängda syn på livet och på människan.
Vill vi bli kallade för hora och gansters kan vi också kalla andra för det, eller hur?
VIKTORIA SOMA 24/9-05

* * *

Motion till riksdagen – 2005/06:s4002 KH

Av Yilmaz Kerimo (S)
TV på minoritetsspråk

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om TV-program på minoritetsspråk.

Motivering

I storstädernas mer invandrartäta områden kan man se hur parabolerna växer som blommor ut från balkongerna. Alla vill få in sitt hemlands TV-kanaler, höra och se någon tala hemlandets språk, och få veta vilka frågor som är viktiga där för tillfället. Men en av Sveriges största minoriteter, assyrier, har inget eget hemland. De kan således inte få den kulturella gemenskap som de andra minoritetsgrupperna får genom att se på sina TV-kanaler.
Därför anser jag att man bör se över möjligheten att sända TV-program i Sverige på minoritetsspråk för de folkgrupper som inte har ett eget land. Det skulle öka demokratin i Sverige och få fler människor att kunna ta del både av den svenska kulturen, men också sin ursprungskultur.

Stockholm den 23 september 2005.

FRÄMLINGEN SOM VISADE SIG VARA EN VÄN

*Av: **Afram Baryakoub***
Norsborg 2005-10-01

Jag vet inte vem som kom på idén att bjuda in David Yonan. Jag vet bara att det var ett väldigt lyckat drag. Hans soloframträdande skänkte seminariet (Seyfo Seminarium den 24 september 2005, Stockholms Universitet, arrangerad av AUF) en konstnärlig tyngd och en upplyftande stämning. David Yonan kom till oss ända från vindarnas Chicago och landade under spotlightens sken i Stockholms Universitets Aula Magna. Vem vore bättre lämpad att stå för den musikaliska biten än stjärnmusikern, vars mor sedan länge är en stjärna på den assyriska himmelen. Det var nog fler än jag som fick en aha känsla när Yonan steg fram till talarpodiet och berättade för oss vilka hans föräldrar är. Med världens vänligaste röst berättade han om sina möten med maktpersoner som Gerhard Schröder och Donald Rumsfeld i samband med konserter och hur han fått förklara för dem vilka assyrierna är.
Övning ger perfektion, sägs det, och Yonan har sannerligen övat sig hela vägen från Berlin Music Academy till Northwestern University och anrika Juilliard School i New York.

Han spelade konststycken vars namn är latin för mig, men det näst sista stycket vigde han åt en tolkning av västassyriska toner, och visst kände man samhörighet där.
När jag kliver fram i slutet på seminariet för att irritera med ett par frågor är han så vänlig att man blir helt paff. Jag menar, ska inte en stjärnmusiker vara lite arrogant och ha näsan i vädret? Tydligen inte.
Han låter mig veta att han är imponerad av hur välorganiserat seminariet var. Han har aldrig sett något så bra i assyriska vägar
– I USA är det klart sämre organisation i assyriska tillställningar, här var allt genomtänkt och allt höll en hög standard.
Men det har inte blivit många framföranden i samband med assyriska tillställningar berättar han och lägger till,
– Tyvärr är jag mer eftertraktad av andra, assyrier bokar inte mig så ofta, men jag kommer mer än gärna för fler sådana tillfällen.
Men hur var det nu, en mor som är en auktoritet på Seyfo, hur har det påverkat dig, frågar jag honom.
– Egentligen var det hemskt, min mor skrev boken, ”Det glömda folkmordet på assyrierna” när jag var ungefär fjorton. Redan då fick jag se många av de hemska bilder vi fick se idag på brända kroppar och avhuggna huvuden.
Han är arg över att vi har utsatts för ett folkmord men än mer indignerad över att världen inte känner till oss eller vad som hänt oss.
– Men vi måste berätta för alla vi möter, om folk inte vet vilka vi är och vad vi utsatts för så kommer det att kännas som att man inte existerar.
Innan vi skiljs åt lägger jag märke till en bok i hans famn. Jag tittar på titeln, det är den blå boken som Ara Sarafian viftade med under sitt tal. Boken som blivit en nagel i ögat på turkiska folkmordsförnekarna. Vad ska du med den till, undrar jag.
– Den är inte för mig, den är för min mor, när herr Sarafian fick veta vem hon är kom han fram och sa ge den här till din mor, hon kommer att ha nytta av den.
Sveriges assyrier har fått tillfälle att möta en främling, som visade sig vara en vän vi helt enkelt ännu inte kände. Han heter David Yonan och han ler intensivt, med slutna ögon, när hans violin sjunger all världens do re mi.

Gå in på **www.davidyonan.com**

Fotnot:
David Yonan är son till Shlemun och Gabriella Yonan. Shlemun är assyrier som hade utvandrat till Tyskland från fädernas land Assyrien. Han gifte sig med Gabriella som är tyska. Gabriella Yonan som är historiker är känd bland assyrier för att ha skrivit flera böcker om vårt folk. Den mest uppskattade boken är DEN GLÖMDA FÖRINTELSEN.

ELDSJÄLARNA BLÅSER LIV I ASSYRIEN

Text: ***Afram Baryakoub***
Norsborg December 2005

En person som nyligen var på besök i Irans huvudstad, Tehran, berättade för mig om en assyrisk man som heter David Pira och det mirakel han har åstadkommit. David Pira jobbade hela sitt liv som arkeolog och är idag pensionerad. Men det innebär inte att han sitter hemma och är sysslolös. Istället har han på ett beundransvärt sätt lyckats bygga upp ett komplett assyriskt museum i Tehran. Det består av en stor byggnad och är fyllt med artefakter från vår historia, från antiken och fram till idag.

David Pira personifierar ordet eldsjäl. Han har under många år lagt ner mycket av sin tid och sina pengar på att göra något för sitt folk. Det är tur att vi har eldsjälar som han, för vi har ännu inte de starka institutioner som krävs för att på ett ordentligt sätt ta hand om hela vårt arv. Svenska staten har tiotals museer, bibliotek, statsarkiv, en språkakademi osv. Alla dessa institutioner har till uppgift att värna och dokumentera det svenska folkets själ för kommande generationer. Eftersom vi ännu inte har en stat som kan göra allt detta är vi mycket beroende av människor som David Pira.

Överallt där det finns en välfungerande organisation eller en lysande förening så ska man veta att det finns en eller flera eldsjälar som ständigt mal ner alla svårigheter och driver verksamheten till nya framgångar. Eldsjälarna finns här och där, från den som ägnar sin tid åt att bygga upp ett bibliotek om Seyfo, till den som forskar om Seyfo, från den som anordnar en kulturell aktivitet, till den som ställer upp och samlar pengar till människorna i Assyrien.
Utan alla dessa assyriska eldsjälar världen över, som gör allt utan tanke på att få något tillbaka, skulle vi vara mycket fattigare som folk. Utan dem skulle vår låga slockna.

Det gäller för oss andra att bekräfta, uppmärksamma och applådera våra eldsjälar. Vi måste stötta dem åtminstone mentalt. Det finns folk som vill påstå att vi aldrig applåderar våra eldsjälar, men det stämmer naturligtvis inte. Däremot är det något vi alltid kan bli bättre på, för ingen kan få nog av beröm och uppmuntran. Och låt mig nu använda detta tillfälle för att uppmuntra Bethnahrin Hawsho, en av våra eldsjälar i BKF. Nahrin ställer alltid upp för att anordna olika aktiviteter för barnen och hon gör det riktigt bra dessutom. För hur ska man annars tolka det faktum att det dyker upp fler barn för varje ny aktivitet.

Tack Nahrin och alla ni andra därute – Ni gör en stor skillnad.

Gott Nytt år!

Så här tycker vi!

LÅT OSS STÅ ENADE

I en värld som förändras snabbt måste man förändra sig själv för att kunna hänga med och hävda sig. Även om det är svårt att exakt peka ut på vilket sätt, så kan vi ändå vara säkra på att även vårt folk just nu genomgår stora förändringar. Dessa förändringar kommer att bli synligare i efterhand.

Men på en viktig punkt har stagnation fått råda. Vi talar om grupperingen av vårt folk i en assyrisk och en arameisk del. Idag är det glädjande att se hur den tidigare oförsonliga attityden mjukats upp. Idag är relationen mellan dem assyriska och arameiska falangerna bättre än någonsin tidigare.
Men det finns tyvärr fortfarande fickor av motstånd. Det finns fortfarande grupperingar som håller sig med extrema historietolkningar och söker att till varje pris hävda sin rätt framför den andra gruppen. Vi menar att det är ytterst små men väldigt aktiva grupper som grävt ner sig i sina ideologiska skyttegravar och som trängt in sig själva i var sitt hörn.

Vårt folks historia sträcker sig långt tillbaka i tiden i en region som sedan forntiden hyst många omvälvande händelser. Mellanöstern är än idag en etniskt och kulturellt dynamisk del av världen där många händelser äger rum. Av den seriösa historieforskning som bedrivs runtom i olika länders universitet kan vi finna hur vårt folk har fått sin nuvarande form.

Det står bortom allt rimligt tvivel att vårt folk idag är resultatet av en sammansmältning som hade sin början för cirka tretusen år sedan. Den gradvisa sammansmältningen av de två semitiska folken, assyrier och araméer, är väldokumenterad av forskarna.
Därför är det glädjande att alltfler uttrycker sin stolthet över sin arameisk – assyriska historia. Ingen av oss ska behöva vara stolt över endast hälften av vårt arv och förkasta den andra halvan, lika lite som ett barn behöver förkasta sin moder och endast erkänna sin fader.

Ingen grupp får kapa en del av vår identitet och göra det till sin egendom. Ingen kan ta ifrån oss vårt arameiska arv lika lite som vårt assyriska arv. Och ingen av oss behöver välja mellan Aram eller Ashur. Du kan kalla dig aramé men ändå vara stolt över ditt assyriska arv och du kan kalla dig assyrier och ändå vara stolt över ditt arameiska arv, det finns ingen som helst motsättning i det.

Två av våra respekterade intellektuella under 1900 – talet, Malfono Naum Faiq och Mor Afrem I Barsoum visade oss vägen. Den som läser deras uttalanden och skrifter kommer att finna hur de bejakade och hyllade både det arameiska och det assyriska. För dem var det inte konstigt att göra så. Varför ska det vara ett problem för vissa av oss idag?

Vi kräver inte att dessa grupper ska unifieras ögonblickligen. Utan vi efterlyser mer ödmjukhet och att man börjar genomföra små gemensamma aktiviteter för att på sikt skapa förtroende och en anda av samförstånd. Därför vädjar vi nu till alla berörda att omvärdera sin hållning och istället lyssna till folkets vilja. Gör det idag och ni kommer att hyllas, vänta med det och ni kommer att förlora allt.

Afram Barryakoub, Raad Malki, Peter Butros, Aboud Ado

Därför flyr kristna till Södertälje

Skrivet av Nuri Kino, frilansjournalist
2006-01-10

Etniska svenskar, och deras husblattar, tror att de är upplysta, liberala och Goda Människor, men är i själva verket blinda. Samtidigt som svenska staten försöker mäkla fred religioner emellan med multikulturella projekt som många inte tar på allvar (och som ibland inte heller ens existerar), eggas unga män till att tro att det heliga kriget ska utkämpas mellan muslimer och kristna. Budskapet basuneras ut till dem via satellitsända tv-kanaler från främst Mellanöstern. Flera våldsdåd den senaste tiden har religiösa orsaker. Låt mig berätta om ett.

För en tid sedan hälsade jag på min syster. Vi skulle äta middag och tillsammans titta på en turkisk tv-såpa vi båda följer. Hon bor i stadsdelen Geneta i Södertälje där de flesta är kristna, eller ateister – båda räknas som otrogna inom islam.

Vi hinner inte ens till förrätten förrän vi tvingas springa ut. Utanför porten har två tonårskillar, en -svenskassyrier och en etniskt svensk, just slitit av en äldre muslimsk kvinna hennes slöja. Min syster känner igen killarna och ringer deras föräldrar. ”Hon får skylla sig själv”, ”Muslimer misshandlar våra barn i Rosengård och vi får ge igen när vi kan”, får min syster som svar.

Många kristna familjer med invandrarbakgrund har flyttat till Södertälje på senare år. De har flytt från religionsbråken i andra svenska städer. Det är inte första gången de flytt på grund av sin tro. I många länder i Mellanöstern och Afrika är kristna, eller rättare sagt ickemuslimer, förtryckta och förföljda.
”Hon får väl flytta till en ort där det finns moskéer”, ”Vad gör hon här?”, skriker den etniskt svenske pojkens mamma i luren. Min syster lägger uppgivet på och vi går inomhus.

Vi sätter oss framför tv:n för att titta på de turkiska nyheterna innan serien börjar. De toppar med att den turkiska fotomodellen Tugce Kazaz har förälskat sig i en grekisk man. Fotografen zoomar in fotomodellens halssmycke. Det är ett kors.
Vi byter kanal. Samma nyhet. En turkisk känd modell har eller ska kanske konvertera. Det värsta du kan göra enligt Koranen. Vi blir upprörda av nyhetsvinkeln. Det är just sådana här tv-sändningar som bidrar till att det smäller i Sverige. Aska Sürgün (Utvisad för kärleken), den tv-såpa vi följer, börjar och tystar oss. En av Turkiets megastjärnor, Mahsun

Kirmizigül, spelar huvudrollen, och serien följs av turkar i många europeiska länder. Den handlar om hedersmord, blodsband och kärlek över gränserna.

”Förstår du inte att er kärlek inte kan sluta på annat sätt än döden. Du är turk, muslim och han är kristen.” Så lyder den första repliken. Det är en mamma som pratar med sin dotter. Detta är inte en tv-serie om extremistisk islamism, utan om turkisk vardag. Och via förorternas paraboler också en del av den svenska vardagen.

Min syster gjorde sitt, hon sa att det är fel att attackera en muslimsk kvinna, att vi inte kan leva i ett samhälle där oliktänkande människor ger sig på varandra. Muslimer måste gå ut och säga samma sak. Visst, det finns de som gör det, men alldeles för många gör det inte. Förklaringen: föraktet för oliktänkande är inte isolerat till islamister, utan finns i breda muslimska lager. Och föraktet riktar sig inte bara mot kristna, eller mot judar, utan också, och kanske framför allt, mot icke-troende svenskar.

Jag är assyrier (eller syrian, som folkgruppen också kallas) och kristen. Många oförrätter har begåtts och begås fortfarande mot oss av muslimska grannar i Mellanöstern. Vi växte upp med ett evigt hyschande. ”Hysch, hysch – säg inte sanningen om förtrycket, om morden. Andra assyrier kan ta skada. Vi är för få, för svaga, har ingen makt”, har äldre släktingar lärt oss. Och därmed gjort hemligheter av brott begångna mot oss.
Jag vägrar låta religionsmotsättningarna i Sverige förbli en hemlighet. Här i mitt nya hemland får inte kvinnor misshandlas. Varken för att de bär slöja eller kors.

Ur: **www.magasinetneo.se**

Den assyriska regionen i norra Irak – Assyrien

Text: **Abgar Barsoum**

70 miljoner turkar har inte kunnat hindra oss från att kräva ett erkännande för Seyfo. Därför ska inte heller 1,5 miljoner kurder hindra oss från att kräva Assyrien som en federal region i norra Irak. Förtryck, folkmord, krig, och andra hemska händelser har inte stoppat det assyriska folkets fortsatta existens. Därför ska inte heller någon kunna stoppa oss från att etablera Assyrien som vår region in ramen för det federala Irak. Assyrien är inte en dröm, Assyrien är vår rättighet.

Assyrien är inte något omöjligt, Assyrien är vår jord. Vem överger sin jord efter sjutusen år?
I en förenad kamp ska alla världens assyrier återigen stå ansikte mot ansikte mot fienden.
I en förenad kamp ska alla världens assyrier återigen gå segrande ur striden.
I en förenad kamp skall alla världens assyrier förenas, för Assyrien.

Historien har inte knäckt det assyriska folkets vilja trots sjutusen långa år. Och vi har inte överlevt allt för att kasta in handduken nu. Vi kräver inget mindre än ett eget parlament, en egen region och ett eget öde. Om Palestinier är värda all uppmärksamhet så är assyrierna värda samma uppmärksamhet. Assyrien är inte en fråga för Irak eller Mellanöstern utan en fråga för hela det internationella samfundet.

Det är hög tid för oss att med alla medel arbeta för FN’s och övriga organisationers uppmärksamhet i Assyrien frågan.

Migration och trauma

Av: **Besim Aho**
Socionom och enhetschef inom psykiatrin i Södertälje

Frågan är om trauman går i arv och lever kvar i kommande generationer samt om den går i arv och i så fall hur traumat påverkar livet för de efterkommande?

Först vad är psykiskt kris eller trauma?

Enligt den kända svenska psykoanalytikern och docenten i psykiatri Johan Cullberg kan en psykisk kris eller trauma vara ”ett psykiskt kristillstånd där ens tidigare erfarenheter och inlärda reaktionssätt inte är tillräckliga för att man skall förstå och psykiskt bemästra den aktuella situationen”. Enligt Johan Cullberg finns det både inre och yttre faktorer som kan utlösa en kris eller trauma. Som exempel på yttre faktorer nämner han – kriser som innebär ett hot mot ens fysiska existens, sociala identitet och trygghet eller mot ens grundläggande möjligheter till tillfredsställelse i tillvaron. På samma sätt förklarar Cullberg även uppkomsten av s k kollektiva trauman, d.v.s. där ”gruppens existens, sociala identitet och trygghet samt möjlighet till fortlevnad hotas ” underlättar för uppkomsten av kollektiva trauman och kamp för gemensamma överlevnadsstrategier.

Innan jag går in på assyriernas situation och hur de kollektiva trauman påverkat människorna och drivit de på flykt vill jag säga att huruvida folkmordet ägt rum inte är av primärt intresse för mitt anförande. Det som är det centrala och primärt är hur ett trauma som ett helt folk känner sig säkra på att de varit utsatta för, påverkar gruppens kollektiva medvetande och tvingar ett helt folk till beslut om migration.

Det är känt att den assyriska folkgruppen genom historien upplever sig varit utsatt för folkmord, etniska rensningar och olika tragedier. Att detta har hänt är något som enligt assyrier är obestridligt. Därför har man genom den muntliga berättar traditionen men också genom viss skriftligt dokumentation fört kunskapen vidare från generation till generation.

Många har dessutom kunnat vittna om dels övergreppen men också hur deras närmaste anhöriga och familj drabbats av folkmordet och den etniska rensningen under framför allt Seyfo d.v.s. åren 1914-15

Om vi anammar Cullbergs förklaringsmodell är det inte svårt att förstå att assyrier valt migrationen som ett sätt överleva då ”gruppens existens, sociala identitet och möjlighet till fortlevnad” varit hotad. Det är nämligen så att människor som under längre tid varit förtryckta och kanske utsatta för tragedier lär sig känna igen faror och risker. När det instinktivt kan ana faran då träder deras överlevnadsstrategin in I assyriernas fall var migrationen kanske ett sätt att överleva.

Exempel: ***Tidigare migrationer till Syrien under andra världskriget och vid införandet av det s.k. ”varlik vergisi” egendomsbeskattningen, till USA och Brasilien m.fl.***

Detta, nämligen att flykt blir en strategi för överlevnad stöds av den omfattande forskning som gjorts om förintelsen av Judar. Bl. a nämner Suzanne Kaplan, psykolog i boken ” Barn under förintelsen – då och nu” Natur och Kultur 2003, ” att strategi är situationer där den strategiska/kreativa processen växer fram i stunden utifrån existentiella behov inte alltid är något som i förväg är planeras”.

Av detta kan vi göra tolkningen att assyrier inte planerade sin migration utan att den växte fram utifrån deras bedömning av faran just då.

*Exempel****: Överlevandes berättelser och egna referenser.***

Ögonvittnesskildring av Fader Ishak Armale, 1979-1954 Mardin, orig. titel Al-Qusara fi Nakabat al – Nasara, 1919, Beirut-Libanon” sid 85.

” Turkiet berövade oss alla våra rättigheter, kränkte våra privata liv, betraktade oss som lovligt byte, berövade oss vår egendom och lade beslag på våra kyrkor och kloster. De förde bort våra män och kvinnor, omgivna av brutala soldater, som avlägsnade jungfrurna och kränkte och skändade dem......

Sorgebearbetning

Trots att man inom gruppen hållit dessa omständigheter levande och genom åren hedrat alla de som fallit offer för folkmordet har man pga den isolering som människorna levt i Turabdin inte kunnat nå ut till omvärlden om denna väldiga tragedi som drabbade stora delar av befolkningen.

Exempel: ***halv miljon eller 90 000. Berättelserna är många och samstämmiga men uppgifterna om hur många varierar.***

Det är känt att assyrierna levt i samhällen där demokrati och respekt för de mänskliga fri –och rättigheterna inte varit något som varit självklar. Då länderna som de levt i dessutom varit unga nationalstater där det varit viktigt för de att stärka medborgarnas samhörighet med det officiella har något utrymme för andra att prata om sitt lidande inte funnits.

Exempel: ***Undervisningen de turkiska skolorna i historia där det turkiska glorifierades samtidigt som allt annat nedvärderades. ”Ne mutluyum Turkum diyene och Turkiye Turklerindir” är en del av de exempel som på ett tydligt sätt talar om att andra än turkar är andra klassens medborgare.***

Detta har inneburit att man internt hållit alla berättelser om övergreppen levande medan man externt lärt sig hålla tyst i syfte att utåt visa att man är goda medborgare.

Just att man varit övertygad om att övergreppen ägt rum samtidigt som den/de som begått övergreppen totalt förnekat men också straffbelagt all tal om att övergreppen ägt rum, vad har detta haft för betydelse för gruppens möjligheter att bearbeta sin sorg och det kollektiva traumat men också vilka överlevnadsstrategier har det tvingat fram.

Vidare måste man ställa sig frågan om vilken betydelse dessa händelser samt förnekandet av folkmordet haft på människorna som gjort att de känt sig tvungna att ge sig på flykt och emigrera från sitt fädernesland ?

Att folkmordet inte erkänts av vare sig de som begått övergreppen eller av omvärlden har gjort att man inom den assyriska folkgruppen aldrig haft möjlighet att bearbeta sin kollektiva sorg och läka såren efter de traumatiska upplevelserna som förts vidare från generation till generation.

Det faktum att någon aktivt bearbetning inte skett av den kollektiva sorgen har gjort att man känt sig ensam och övergiven som folkgrupp där några bundsförvanter inte funnits.

Detta har gjort att människorna fört en avvaktande tillvaro och kontinuerligt avvaktat utvecklingen och de världspolitiska händelserna.

Avsaknaden av möjligheterna att öppet kunna sörja har på ett effektivt sätt förhindrat läkningsprocessen och begränsat möjligheterna att kunna gå vidare med sin historia och sina liv.

Just hindren att sörja och förnekandet av att ens nära och kära samt den egna folkgruppen drabbats har skapat en bild av den andra sidan som kan liknas vid barbari och blodtörst.

Det faktum att assyrier betraktats som presumtiva fiender och ledare på olika nivåer i samhället alltid kunde anspela på för att legitimera övergrepp och förtryck samt sättet att använda religionen som ett medel att dra en skiljelinje mellan muslimer och kristna underlättade alltid möjligheterna för skapandet av allians mellan turkar och kurder mot de kristna.

Exempel: ***De religiösa ledarnas uppvigling till upplopp och våld. De lokala myndigheternas konspiration med kurdiska feodalherrar m.fl.***

Detta konstanta ”tryck och risk för framtida övergrepp och utplåning” som folkgruppen kände tvingade stora delar av folket till migration, långt innan migrationen till Europa inleddes. Innan migrationen till Västeuropa inleddes pågick migration till andra länder och till storstäder. Många emigrerade efter folkmordet men också andra politiska händelser av betydelse till Syrien, till västra delarna av Iran, till Urmia m.fl.

Exempel: Den utbredda fattigdomen och de obefintliga investeringarna på infrastruktur och utbildning i Turabdin tolkades av människorna som den turkiska statens sätt att tala om för människor att de borde ge sig på flykt.

Åren efter folkmordet och den politiska, sociala, ekonomiska och kulturella embargot man varit utsatt för har dessutom förstärkt bilden av den andra sidan inte kommer att dra sig från att definitivt omintetgöra den assyriska folkgruppen. Den efterföljande assimileringsförsöket som sträckt sig intill våra dagar har hjälpt till så att minnet av traumat inte kunnat tas bort. Allt detta har gjort att man känt sig övertygade om att den andra sidan så fort tillfälle gives inte kommer att dra sig från att upprepa historien och pröva på nya kollektiva övergrepp.

I detta sammanhang kan det var på sin plats att nämna några historiska händelser som sett till att traumat aldrig kunnat övervinnas och skapat en oerhörd rädsla, ångest och frustration och därför inte funnit annan lösning än att ge sig på flykt.

Sådana händelser är uppkomsten av en rad händelser orsakade av konflikten mellan Turkiet och Cypern. Behandlingen och förnedringen av unga män under sin värnplikt under andra världskriget och de särskilda skatter som kristna ålades att betala under visa tidpunkter (varlik vergisi) de s.k. 6-7 september händelserna 1956 i Istanbul är andra viktiga händelser. Till dessa skall läggas en rad olika och ofta återkommande lokala händelser som gjorde att människorna kände att nytt folkmord och nya övergrepp kunde återuppstå när som helst. Den Turkiska statsmaktens passiva återhållsamhet och den maskopi som människorna tycktes känna igen mellan lokala tjänstemän och makthavare å ena sidan, feodalherrar och religiösa ledare å andra sidan förstärkte traumat och rädslan för nya övergrepp.

Allt detta nämligen att folkgruppen har en känsla av att ”gruppens existens, sociala, kulturella identitet och trygghet samt möjlighet till överlevnad hotas” har gjort att traumat bestått och överförs till kommande generationer

Forskaren Fuat Deniz, Örebro Universitet uttrycker assyriernas trauma och rädsla i sin avhandling ”en minoritets odyssé”:

”Folkmordet och förnekandet av den assyriska identiteten spelar en avgörande roll i gruppens medvetande och identitet, och genom de överlevande har detta förts vidare till efterkommande generationer. Den generation som genomlevt folkmordet och deras efterkommande har starka trauman, där händelserna har satt outplånliga spår i individerna som bär på en rädsla som de överfört till de yngre generationerna. (att alltid vara på sin vakt – ty de har visat att de är mäktiga att göra om det).

Dessa minnen och rädsla har utlösts an händelser som inträffat senare, t ex under de olika Cypernkonflikterna på 60-70 talen.(Kalo dbe dinyike). Dessa kriser utlöste en rädsla för att 1915 skulle kunna upprepas eftersom detta medfört en känslighet eller överkänslighet för hot, eller potentiellt hot och tendenser till liknande övergrepp”.

Deniz skriver också att ” folkmordet och dess fasor, vittnesskildringar och förluster av anhöriga, förstörelse och borttrövande av barn har förts vidare genom den rika muntliga traditionen som varit den primära kanalen för gruppens kulturella arv och historia.

Traumat och överlevnadsstrategierna i exil

Människor som under längre tid levt under förtryck och känsla av att inte vara önskvärda lär sig så som det har nämnts tidigare överleva genom sina överlevnadsstrategier. Dessa strategier kan vara både individuella men också kollektiva. Till de kollektiva räknas assyriernas driftighet i sättet att bygga egna institutioner, föreningar och kyrkor. Till den kollektiva överlevnadsstrategin räknas också sättet att snabbt sätta sig in i hur det nya samhället fungerar i syfte att kunna komma igång med eget företag och det interna sättet att hjälpa varandra med kapital i syfte att underlätta för varandra att komma i gång med eget företag.

Vad gäller de individuella strategierna för överlevnad kan bl. a nämnas det stora antalet assyrier som söker medlemskap i olika politiska partier och den ofta medvetna satsning som sker på utbildning.

Dessa strategier till överlevnad som assyrier tvingats till kan vara en del av förklaringen till att assyrier i förhållande till många andra folkgrupper som lever i exil har kommit längre sin integration och är framgångs rikare.

HUR KAN TRAUMAT ÖVERVINNAS

Den kollektiva rädsla assyrier känner och det trauma som överförts från generation till generation kan övervinnas.

För att detta skall kunna ske krävs att dagens Turkiet som nation visar empati och vilja till erkännande av de oförrätter som begåtts mot assyrier. Vid ett fortsatt förnekande från Turkiets sida är det risk för att traumat kommer att fortsätta föras över och misstänksamheten mot Turkiet kommer att fortleva.

Huruvida traumat kommer att överföras eller icke är också avhängigt Turkiets fortsatta demokratiska utveckling. En fortsatt demokratiseringsprocess, omvandling till en rättsstat och erkännande av assyrierna som en urbefolkning med fullständiga medborgerliga rättigheter kommer också att hjälpa assyrierna att bearbeta sitt trauma. Ett avstannande av demokratiseringsprocessen kommer av både omvärlden och assyrierna uppfattas som att Turkiet ännu inte är beredd att göra upp med sin historia.

Medlems- och samarbets organisationer

BKF är en lokalförening som är medlem hos olika riks- och regionala organisationer. Förutom medlemskapet hos vissa så har föreningen även samarbete med andra organisationer – så väl assyriska som svenska. Allt för att kunna öka sin verksamhet i de frågor som delas av dessa organisationer.

De senaste åren har BKF utökat sitt engagemang inom dessa organisationer genom att i många frågor engagerat sig och även medverkat i genomföranden av dessa. Det största bidraget från BKF sidan har under se senaste åren varit att många medlemmar från BKF har tagit plats i de viktiga positioner inom resp. styrelser och kommittéer.

Det är naturligtvis mycket svårt att skriva om allt som BKF har varit med och medverkat tillsammans med dessa organisationer. Men här nedan kommer vi att endast nöja oss med att nämna fakta om BKF:s status hos dessa organisationer samt skriva namnen på medlemmar från BKF och resp. position. Vi kommer även att välja en eller flera skrivelser om resp. organisation som speglar dess verksamhet eller målsättning.

Assyriska Riksförbundet i Sverige

BKF:s status: medlem

Medlemmar från BKF i olika positioner:
Feyyaz Kerimo (viceordförande), Aziz Poli (revisor och kulturutskott), George Baryawno (internationella utskottet)

ARS:s Årsmöte:

- en seger för demokrati
- ett av de bästa möten vi upplevt på länge

text: George Baryawno

Nya styrelsen: (stående fr. v.) Gebro Agirman, Sadik Duzgun, Elia Malk-Bko, Abboud Ado, Saad Garzani, Yusuf Dikmen, Feyyaz Kerimo, Gabriel Marko. (sittande fr.v.) Moris Esa, Meryem Demirel, Simon Barmano och Rachel Hadodo.

I egenskap av medlem i Valberedningen för ARS:s årsmöte som hölls 19-20 mars 2005 i Linköping har jag tillsammans med övriga medlemmar i valberedningen Elisabeth Nison – från Norrköping och Elia Malk-Bko från Botkyrka, varit engagerad i tre månader för att komma till årsmötet med ett förslag

på en ny förbundsstyrelse, revisorer och personer till valberedningen till nästkommande tvåårsperiod.
Men först vill jag skriva mina egna iakttagelser från årsmötet för att senare skriva om valberedningens verksamhet fram till årsmötets avslut.

Inbjudna gäster
Talarlistan var långt. SKA ordförande Margareta Viklunds tal var kort men uppmanande när hon avslutade sitt tal genom att uppmana alla assyrier att ”Give never upp” ge aldrig upp.
Gabriel Aframs tal hälsades med stort glädje när han uttryckte sin förtjusning över de frukter som är resultatet av den verksamhet som han en gång hade själv varit med och grundat.
Zeki Bisso från Assyriska FF gav förhoppningar över att laget kommer att kunna etablera sig som ett Allsvenskt lag. Medan Chamiram Khouri, ordförande för Assyriska kvinnoförbundet gav ett positiv intryck av den assyriska kvinnans strävan inom den assyriska rörelsen.
SIOS representanten med sitt serbiska accent hade svårt att få lyssnarna förstå vad han ville berätta. Men även han fick sin del av applåder.
Paulus Dinkha, ordförande för Assyriska Lärarförbundet i Sverige berättade över sina ambitioner att sträva för bevarandet av det assyriska språket.
AUF:s nyligen tillträdande ordförande Ninos Poli hade av någon anledning valt att informera endast om en aktivitet som AUF planerat genom att tala några sekunder. Det var långt ifrån det som förväntas av en ordförande för den största assyrisk ungdomsorganisation i Sverige. Det skulle säkert glädja den äldre generationen att höra vilka visioner den nya förbundsstyrelsen har!
Även Eliyo Dere från Jönköping framförde ett starkt tal och fick många applåder. Han läste upp ett tal av Naum Faik - att folk behöver organiserade ledare.
Shleymon Mushe – expert på semitiska språk från Lund, med sitt mjuka sätt att tala, framförde sitt glädje över att närvara på årsmötet och träffa många veteraner inom den assyriska rörelsen.

Bland de inbjudna gäster var SKA representanter (fr.v.) Dinkha Elia och Margareha Viklund

Formalia
Den förväntade spänningen började när Barsom Malke från Norrköping valdes till Årsmötets ordförande som senare skulle visa att han skötte sitt uppdrag på oklanderligt sätt. Det får jag lov att berömma honom för.
Till sekreteraren valdes den mjuke Sadik Duzgun som skulle assisteras av den trevliga Rachel Hadodo. Och till sist valdes den ivrige Gebro Agirman och den tyste Simon Akbulut till protokolljusterare – tillika rösträknare.

Verksamhetsberättelse
När vi kom till salen var det många dokument som låg på bordet. Bl.a. den 28 sidiga verksamhetsrapporten. Det första intrycket man fick om rapporten var tyvärr en negativ bild som var lång ifrån verkligheten. Under de två åren som verksamheten omfattar har man genomfört många aktiviteter där man tycker att de är värda att speglas i en bättre rapport både kvalitativ och kvantitativ. Den är ju en dokumentation som kommer att bevaras i hyllorna många år framöver som senare skulle utgöra underlag för kommande generationer. Jag tycker synd att man uträttar så många aktiviteter utan att komplettera den med en dokumentation i form av en bok som anstår ARS.

Annars var det ingen speciellt annat än att Simon Barmano med sin mjuka sätt informerade om förbundsstyrelsens genomförda aktiviteter under verksamhetsperioden. (Jag missade många detaljer från verksamhets- och ekonomi berättelsen p.g.a. att vi från valberedningen satt i eget rum för att slutföra vårt uppdrag). Senare fick jag höra att styrelsen fick ansvarsfrihet efter att revisorerna påpekade några små brister som skulle rättas till.

Michael Mammoo hedras

En av de personer som satt längst i ARS styrelse är Michael Mammoo från Jönköping. 22 år har han varit med i styrelsen. Man tyckte med all rätt från avgående styrelsen, att man ska hedra honom på kvällen genom att anordna en samkväm med tal, dikter, sånger mm. Önskar honom lycka till i framtiden, dock i hopp om att han fortfarande ställer upp och bidrar ARS med sin engagemang, fast han inte är med i styrelsen längre.

Dag 2

Dag två började kl. 10.00 genom att fastställa ARS:s verksamhetsplan inför kommande verksamhetsperioden. Det var lovande verksamhetsplan med många sidor. Det återstår och se hur många av dessa sidor skulle den nya styrelsen kunna genomföra.

Seyfo 90 år

Det är bekant att sedan flera år kräver de assyriska organisationerna att Seyfo skall erkännas av väst för att de ska i sin tur utföra påtryckningar mot Turkiet att erkänna att Seyfo har ägt rum.
För att informera om Seyfo under årsmötet, inbjöds Sabri Atman från Holland som är assyrier och expert på denna fråga. I och med att han fick förhinder, i stället fick Feyyaz Kerimo från Botkyrka som också är insatt i Seyfo frågan informerade om att man kommer att uppvakta minnet av alla den halv miljon assyrier som likviderades, genom olika aktiviteter.
Kommunikén som skrevs av Feyyaz Kerimo, Augin Kurt och Rachel Hadodo lästes upp av Eugin Kurt från Upplands Väsby och därefter godkändes efter små tillägg av årsmötet för att senare skickas till media för att uppmärksamma och kräva att Turkiet erkänner folkmordet.

TV-frågan, festival i Turabdin och i EU

Simon Barmano informerade om TV frågan som återupplivades under förra året i samband med startandet av Suroyo TV. Man har nu mera flera förslag att ta ställning till men underlaget för att fatta ett beslut är inte tillräckligt. ARS har en kommitté från förra året som har i uppdrag att undersöka de möjligheter som finns tillbud.
I samband med denna fråga informerades att man från förbundsstyrelsen e-mailat en inbjudan till bl.a. Suroyo TV att närvara sig vid årsmötet. Men enligt ett faxmeddelande från Suroyo TV som har inkommit första dagen av årsmötet d.v.s. på lördag mitt i natten, meddelas att man inte kan närvara sig och önskar ARS lycka till.
Kha Bnison – 1:a april festivalen kommer för första gången i den turkiska historien att firas i Turabdin – Turkiet. Man har från ARS sida meddelat festivalkommittén att även ARS och andra organisationer bland vårt folk borde representeras i Festivalkommittén i och med att förslaget först hade kommit från ARS för ett år sedan till Assyriska församlingens representanter i Turabdin. Pga konflikten i själva församlingen då, blev svaret nej.
En Assyrisk Kulturfestival i EU – liknande Asharidu togs på dagordningen. Man tog emot förslaget positiv dock tycktes att, varje organisation borde arrangera sådana festivaler på var sitt land av praktiska själ.

Valberedningen – val av nya förbundsstyrelsen

Och så vore dags för den stund som många hade väntat: val av förbundsstyrelsen. Jag och Elisabeth Nison satt på var sin sida av årsmötesordförande Barsom Malke. (Elia Malk-Bko hade för några dagar sen begärt sin avgång p.g.a. sin nominering till suppleant i styrelsen).
Jag började med att berätta om den tre månaders långa förberedelser som valberedningen hade lagt ned. Jag berättade öppet och ärligt, hur öppet vi arbetade genom att hålla öppna möten med individer, grupper, telefon samtal, rådfrågningar, e-mailing m.m. Vi ansåg att det är valberedningens rätt att få välja på vilket sätt man vill nå syftet, ty syftet helgar ändamålet. För att underlätta och spåra långa och onödiga diskussioner har vi utarbetat policy, regler och kriterier som vägledning för årsmötet att följa. Dessa kriterier har utarbetats inom ramen av

ARS:s stadgar och nogatänkta med hänsyn av de rådande omständigheter. Dessa delades till samtliga röstberättigade för att fram till dagen efter ha läst och förankrat sig i dessa regler för att nå syftet på ett smidigt sätt.

Det är första gången ett sådant arbete som görs av ARS:s valberedning. Det möttes av både överraskning och beundran. Efter en kort stund fick jag höra kritik över att varför valberedningen inte tar emot flera nomineringar under årsmötet. Trots att vi framförde tre starka skäl, bestämde jag att eliminera denna kritik genom att be ordföranden Barsom Malke meddela årsmötet att man har möjlighet att nominera sig fram till kl. 16.00 på lördag. Den som ville göra det hade möjlighet att gå till valberedningens rum och nominera sig. Man hade också möjlighet att framföra sina synpunkter om de utdelade kriterierna.

Endast två personer nominerade sig. Och ingen hade, vare sig uttalat eller lämnat synpunkter om de regler som skulle tillämpas. Under pauserna fick vi höra positiv kritik över den insats som valberedningen hade gjort.

Antalet nominerade uppgick till 20 personer. De andra 18 personer hade nominerat sig genom att fylla i de, av valberedningen upprättade blanketter och skickat de innan årsmötes datumet.

Ordförande och viceordförande valet

Simon Barmano omvaldes till ordförande utan några diskussioner eftersom han var den enda som nominerades sig.

Så var det med viceordförande posten vars enda kandidat var Feyyaz Kerimo från Botkyrka. Innan årsmötet godkände honom fick han presentera sig genom att berätta om den ca.25 års långa erfarenhet inom den assyriska rörelsen. Godkändes utan diskussion.

Val av övriga poster

Valberedningen utdelade en omröstningslista till de röstberättigade på samtliga nominerade personer. Listan innehöll två förslag: Förslag 1 är valberedningens förslag på 7 ordinarie och 3 suppleanter. Två av dessa suppleanter hade nominerat sig som ledamöter.

Det andra förslaget var listan på samtliga nominerade ifall man vill rösta på de personer man vill. Det var kristallklara förslag som inga diskussioner krävdes för att gå till sluten omröstning med en gång.

Den första kritiken kom från en person som var på valberedningens förslag som suppleant. I hans kritik ifrågasatte han valberedningens rätt att föreslå honom som suppleant eftersom han anmälde sig som ledamot. Trots förklaringen att detta är valberedningens förslag och att han har rätt att bli vald i alla fall när vi går på sluten omröstning, fortsatte han med sin kritik över att vi åtminstone borde fråga honom. På sätt och viss hade han rätt. Just i det ögonblicket bestämde mig att be om ursäkt för att jag inte frågade honom, trots att vi ifrån valberedningen ansåg att vi inte berövade hans rätt att bli vald som ledamot. Och därmed försvann den möjlighet som årsmötet hade, att rösta direkt på valberedningens förslag för att inte gå till sluten omröstning.

Jag har till stor del förståelse till hans kritik. Men jag kan aldrig förstå hans attityd – hans aggressiva sätt att framföra sin kritik. Senare valdes han som ledamot och jag gick framtill honom önskade honom lycka till i styrelsen.

Den andra kritiken kom från en person vars namn inte togs i valberedningens förslag. Han anklagade mig genom att fråga: ”vem har sagt till dig att inte ta mig i valberedningens förslag”. Jag blev förstummad av den frågan. Hur kunde man sjunka så lågt? Jag hade inte berövat honom rätten att bli vald. Jag skulle genast besvara hans fråga men den duktige Barsom Malke stoppade mig för att undvika ytterligare onödiga diskussioner.

Den tredje kritiken kom från en person som hade nominerat sig i sista stund. Han kritiserade valberedningen över att inte ta hänsyn till de 5 föreningar i Göteborg och att vi borde ha föreslagit några personer därifrån. Han var ju den enda person som nominerade sig från omtalade föreningar. För att inte tala om att vi inte hade möjlighet att lära känna honom i och med att hans nominering kom i sista stunden. Senare visade sig att Simon Barmano själv hade pratat med föreningarna i Göteborg och uppmanade de att nominera några personer. De sade att ingen ville nominera sig. Så frågan är hur kan en person komma med påstående som inte grundar sig på sanningar.

Den fjärde kritiken kom från en person som satt i förbundsstyrelsen över 10 år. Han anklagade mig för att ha påverkats av någon vis person för att inte ha tagit honom i valberedningens förslag. Trots att en vecka innan årsmötet har själv ringt honom och talat om

för honom att vi inte tänker föreslå honom till styrelsen Ifall han skulle tänka över sin nominering. Detta gjorde jag av respekt för honom för att inte tappa den respekt han hade samlat i så många år inom förbundet. Min motivering till honom var att föreningarna vill ha nya och yngre personer och inte de som har suttit över 10 år i styrelsen etc.
Av respekt för de åren han tjänade den assyriska rörelsen, lät jag besvara hans påstående och överlät till årsmötet att avgöra om han blir omvald.

Efter att valberedningens förslag ströks helt från omröstningslistan gick man till sluten omröstning för samtliga nominerade som ledamöter och suppleanter för sig.
3 personer hade nominerat sig till suppleanter. De valdes utan omröstning i och med att det är bara 3 som bör väljas.
De övriga 7 ledamöter valdes genom en sluten omröstning utan extra diskussioner. Omröstningen och räkningen av röster gick ganska smidigt. De som blev valda applåderades och gratulerades.

Till ordinarie revisorer valdes Aziz Poli från Botkyrka och Sait Nison från Norrköping utan extra diskussioner.
När det gäller valet av 3 personer valberedningen till nästa period. Jag hade nominerat mig tillsammans med Elisabeth Nison från Norrköping och Emanuel Poli från Södertälje. Jag bad Barsom Malke att stryka mitt namn och även Emanuel Polis namn. Mitt beslut berodde på känslomässiga skäll p.g.a. det kritik som jag fick vilket jag upplevde de obefogade. Dessutom kände jag en vis besvikelse över att ha kritiserats, trots de tre månaders intensiva arbetet inom valberedningen.

Valresultat
Resultatet av valet ser ut så här:

Simon Barmano,	Förbundsordförande	Jönköping.
Feyyaz Kerimo,	vice ordförande	Hallunda
Rachel Hadodo,	Förbundssekreterare	Södertälje
Moris Esa,	vice sekreterare	Södertälje
Saad Gharzani	Kassör	Södertälje
Abboud Ado	Vice Kassör	Norsborg
Meryem Demirel	Studieorg.	Norrköping
Yusuf Dikmen	ledamot	Stockholm
Gabriel Marko	ledamot	Jönköping
Sadik Duzgun	1.e Suppleant	Södertälje
Elia Malk-Bko	2.e -:-	Fittja
Gebro Agirman	3.e -:-	Västerås

Revisorer:

Aziz Poli	revisor (ordinarie)	Hallunda
Sait Nison	revisor (ordinarie)	Norrköping
Yusef Bet Yusef	revidoer suppleant	Göteborg.
Aslan Akbas	-:- suppleant	V. Frölunda

Valberedning:

Elosabeth Nison	Norrköping
Semira Touma	Stockholm
Wilson Odisho	Göteborg.

Sammanfattning
Det var länge sen vi upplevde ett sådant årsmöte som hade väckt intresse hos många Uppslutningen var tillfredsställande, röstlängden fastställdes till 51 röstberättigade.

Förra förbundsstyrelsen hade under sin verksamhetsperiod kunnat genomföra många viktiga aktiviteter, så väl nationella som internationella. Tack vare Simon Barmanos mjuka och diplomatiska sättet att hantera olika frågor har man kunnat återskapa positiva relationer mellan de olika assyriska förbunden och politiska organisationer. Men det återstår mycket!

Valet av den nya styrelsen skedde på en demokratisk sluten omröstning. De röstberättigade ombuden bevisade att man inte lät påverkas av de obefogade kritik som riktades mot valberedningen. De röstade på de personer utifrån egna övertygelse och med hänsyn och respekt för den verksamhet som valberedningen hade uträttat.

Jag är övertygad om att årets Riksombudmötet är ett av de bästa möten vi upplevt på länge. I samband med detta vill jag med gott samvete erkänna att jag gjorde två misstag under årsmötet. Den första är att jag borde fråga den ”första kritikern” om han ville vara med i valberedningens förslag som suppleant i stället för ledamot.
Den andra misstaget är att jag drog mig från listan på valberedningen till nästa period. Jag hade reagerat emotionell och ville markera mitt missnöje över den kritik jag fick av de fyra personer som jag har skrivit ovan. I stället borde jag ha stannat i valberedningen för de övriga personer som utgjorde majoriteten. Men detta hade jag kommit på efter åt. Just därför lovade jag Elisabeth Nison att hjälpa den nya valberedningen om det är så att de frågar.
Alla bör hjälpa till den nya styrelsen med sitt arbete. Därför att årets R.O.M är:
- En seger för demokrati.

Norsborg 2005-03-22

Assyriska Kvinnoförbundet i Sverige - AKF

BKF:s status: medlem

Medlemmar från BKF i olika positioner: Rahel Poli (ledamot i styrelsen) Behiye Poli (suppleant)

Årsmöte

Assyriska kvinnoförbundet i Sverige - AKF höll sitt årsmöte söndagen den 5 mars 2005 i Botkyrka, hos Assyriska Kulturföreningen i Botkyrka.
Under mötet diskuterades bl.a. förbundets framtida verksamhet och självständighets frågan. Dock ingen beslut fattades om denna frågan utan man skulle fortsätta diskussionerna och förbereda bättre underlag för ev. beslut.
BKF deltog för första gången i AKF:s årsmöte. Yildiz Kerimo, Rahel Poli, Behiye Poli och Fehime Poli var de som representerade BKF.
Intresset för årsmötet var stort. Över 40 kvinnor från olika platser i Sverige var representerade. Även Ninos Poli (AUF ordförande) och Aryo Makko från AUF var på mötet och informerade om AUF.

Årsmötet slutade efter att man valde ny förbundsstyrelse och övriga funktionärer till olika poster.

Förbundsstyrelsen:

Shamiram khori	ordförande	Stockholm
Yildiz Oussi	v. ordförande	Södertälje
Sema Arslan	ledamot	Södertälje
Meryem Yakoub	-:-	Stockholm
Rahel Poli	-:-	Botkyrka – BKF
Ninva Maraha	-:-	Södertälje
Semira Gergeo	-:-	Botkyrkla - AKFB
Aznif Demir	suppleant	Botkyrka – AKFB
Semira Barmano	-:-	Jönköping

Behiye Poli från BKF valdes till suppleant för revisor.

Fira din mor med oss!

Morsdags fest

Assyriska Kvinnoförbundet i Sverige anordnar den 30 maj, en stor Morsdagsfest för att ära och hedra den assyriska modern. Var på plats du också och visa din uppskattning till din assyriska moder på morsdag.
Vi får inte glömma de assyriska mödrar som fostrat den assyriska ungdomen I århundrade.

Var med och fira du också!

Jämställdhetsarbetet i invandrarorganisationerna i Sverige ligger nere

text: **Sonya Aho**
ordf. Kvinno-SIOS, December 2005

Man använder begreppet "invandrarkvinna, invandrarflickor och invandrarungdomar" titt som tätt inte bara i media utan också som ett allmänt begrepp för att beskriva kvinnor som någon gång under sitt liv invandrat till Sverige men också för att beskriva unga flickor och kvinnor som är födda i Sverige och kanske t.o.m. har egna barn som är födda här men råkar ha en eller två föräldrar som är födda någon annan stans.
Liksom gruppen svenska kvinnor är vi långt ifrån en enhetlig grupp. Vi kommer från vitt skilda länder med olika kulturer, språk och social bakgrund. Liksom varje svensk kvinna har också vi vuxit upp i olika miljöer med olika uppfostran som format våra liv, de värderingar och normer vi har.

Kvinno-SIOS, Samarbetsorgan för invandrarorganisationer i Sverige, representerar kvinnor i ett tiotal invandrarorganisationer. Vi har olika utgångspunkter för de frågor vi vill driva beroende på i vilket skede av migrationsprocessen vi befinner oss i. För grekiska och finska kvinnor är det till exempel angeläget att få erkännande och rehabilitering av de många arbetsbelastningsskador som kvinnor fått efter många års tunga arbete i svenska industrier. De assyriska och kurdiska kvinnorna kämpar för barnens rätt till hemspråksundervisning i skolan, bevarandet av en hotad kultur och mänskliga rättigheter. Iranska kvinnors frågor handlar om demokrati, jämställdhet och rätten att bestämma över sin kropp.

De här frågorna är också aktuella för alla kvinnor med utländsk bakgrund. Men kanske att de berör oss, är aktuella för oss i olika skeden i vårt liv. Vårt arbete går ut mycket på att stärka och stödja varandra som kvinnor, vi kvinnor brukar vara dåliga på det annars.

Jämställdhetsarbetet i de flesta av våra invandrarorganisationer ligger nere. En undersökning som JämO gjort har visat att kunskapen om jämställdhetslagen är dåligt spridd bland etniska minoriteter i Sverige. Få invandrarkvinnor vet vad JämO är. Om man jämför antalet kvinnor med utländsk bakgrund på arbetsmarknaden så är det väldigt få som vänder sig till JämO. Det finns en liten kunskap om vad det är och vilken funktion JämO har.

Men en annan aspekt är att beroende av vilken måttstock, vilka värderingar och normer vi har så upplever vi könsdiskriminering på arbete olika. Där vi använder olika definitioner om vad som upplevs vara diskriminerande.

Men vi kvinnor med invandrarbakgrund har generellt sett försämrat eller minskat betydelsen av vår etniska roll i och med migrationen. Ofta upplever vi den etniska minoritetens jämlikhet mer angelägen att arbeta för än jämställdhet mellan könen. Vi upplever den etniska minoritetens tillhörighet viktigare för självbilden än könstillhörigheten.

En annan aspekt är kontakten med offentliga myndigheter för att få en rättvis behandling i arbetslivet (och samma sak gäller i det sociala livet) som många upplever som främmande långsökt och svårförenligt med kvinnorollen.

Institutioner som JämO, DO, familjerådgivning, kvinnojour, brottsofferjour osv. kan upplevas som mycket svenska fenomen.

Ovana eller ovilja att söka rättvisa via offentliga myndigheter, organisationer anses alltför främmande, något som bara är för svenskar.

Denna okunskap måste vi i närmaste framtiden arbeta mycket med i våra organisationer och vi i Kvinno-SIOS vill initiera detta arbete i ett riksomfattande informations- och dialogprojekt. Det finns ett stort intresse för att öppna upp dessa frågor till diskussion eftersom de varit tabubelagda i allt för många av våra organisationer och allt för länge. Men förutsättningen är att vi får ett stöd från det svenska samhället och från andra invandrar- och kvinnoorganisationer i Sverige. Hittills har de inte gjort några större ansträngningar för att försöka få med sig kvinnor med utländskt bakgrund i sina organisationer.

Assyriska Ungdomsförbundet i Sverige (AUF)

ܚܘܝܕܐ ܕܥܠܝܡܘܬܐ ܐܬܘܪܝܬܐ ܒܣܘܝܕ

www.auf.nu

BKF:s status: medlem

Medlemmar från BKF i olika positioner: Ninos Poli (ordförande), Ninib Baryawno (ledamot i styrelsen) Sargon Kerimo, Afram Barryakoub och Enkido Poli sitter i olika utskott.

AUF:s årsmöte 2005 en blandad kompott

AUF en vital organisation eller lekplats för gamlingar?

Först skulle styrelsen inte få ansvarsfrihet för att den misskött sig något fruktansvärt enligt, revisorerna Robil Haidari och Polin Haffo. Sedan öste revisor Robil Haidari, 33, beröm över styrelsen och hans rekommendation om ansvarsfrihet lät som något naturligt.

AUF:s årsmöte i Linköping den 26 februari var allt annat än tråkigt och bjöd på många tvära vändor. Flera inslag var väldigt ovanliga och diskutabla. Till slut kunde årsmötet välja en ny styrelse med AUF-veteranen Ninos Poli som ordförande och tidigare AJM-ordföranden Aryo Makko som vice ordförande.

Det började bra, ordförande Abrohom Staifo välkomnade och öppnade mötet med ett tal om förbundets roll, dess verksamhet och historia.

- Vi är en kort sträcka på en lång linje. Idag är jag ordförande, imorgon någon annan. Ni kanske sitter på sådana hör möten i ett antal år, sedan kommer en annan generation att ta över. Därför är det viktigt att vi värnar förbundet och jobbar för att stärka det, adresserade han årsmötet. Han hyllade förbundet på dess 20 år av verksamhet och poängterade vikten av att uppskatta varandra. Vi jobbar alla ideellt och måste visa varandra både tacksamhet och respekt för det ideella engagemanget Abraham Staifo lämnar förbundsstyrelsen efter att under fyra år ha satt sin prägel på AUF och dess verksamhet.

Årsmötet flöt på programenligt. När det var dags för verksamhetsberättelsen visades en kavalkad av aktivteter upp. Längst uppehöll sig mötet vid NOKU:s verksamhet. Noku ordföranden Sargon Barkarmo redogjorde för de olika projekt som genomförts under de senaste två åren. Givetvis fick ”ramsho”, ”Tauro” och ”Asharidu” mest uppmärksamhet. Och flera gånger skrattade och applåderade ombuden bilderna som visades. Minnen väcktes till liv. Under åren har hundratals ungdomar varit engagerade i de olika verksamheterna. Vi minns kanske lite speciellt stunder som kulturfestivalen i Södertälje 2003 och Asharidu i Botkyrka 2004. Vissa hade speciella stunder att komma ihåg från europalägren 2003 och 2004 eller Berlin resan hösten 2004. Andra tänkte lite extra på någon turnering eller veckoslutskurs. AUF har hunnit med mycket de senaste två åren. Högtidsstunder fanns också på mötet. Priserna till årets förening och årets assyrier delades ut. Södertäljeföreningen mottog föreningspriset för ett starkt engagemang på ungdomssidan och som ”extra krydda” fotbollslagets avancemang till allsvenskan.

Utmärkelsen ”Årets Assyrier” har artat sig till ett riktigt prestigepris. Sedan priset instiftades har följande utnämnts: 2001, Fr Josef Akbulut, Omid, Turkiet, som åtalades i turkisk domstol efter att ha pratat om folkmordet, 2002; basketspelaren Nina Baresso, Södertälje och 2003; forskaren Sargon Donabed, Boston, USA..

Till årets assyrier 2004 utsågs malfono Gabriel Afram för ett långt och troget engagemang i det assyriska språkets tjänst, men framförallt för att hans långa arbete med svenskt-assyriskt lexikon äntligen nått vägs ände. I mars 2005 kommer detta historiska verk ut. Styrelsen förklarade att det var ett självklart val, att man bara väntade på att boken skulle bli klar. Gabriel Afram kunde inte själv närvara, men skickade ett mail och tackade för utmärkelsen. Han valde att skänka summan på 10.000 till Assyriska FF.

Men årets möte var inte bara programenligt. Efter att styrelsen presenterat sin verksamhet och ekonomiberättelse var det dags för de interna revisorernas rapport.

Efter två år av intensiva aktiviteter och förmodligen något av det mesta och bästa som presterats i AUF:s historia skrev först frånvarande revisor, Polin Haffo i ett brev att hon såg allvarliga brister i arbetet och rekommenderade årsmötet att inte bevilja sittande styrelse ansvarsfrihet. Sedan fortsatte Robil Haidari i samma tonläge och poängterade flera gånger att det ryktats att styrelsen sagt det ena eller andra. Det är svårt att tro att revisorerna verkligen beaktat sitt mandat och förstått vidden av de anklagelser som riktades mot styrelsen. Att inte rekommendera ansvarsfrihet är något man, i vanliga fall, tar till först om styrelsen brutit mot förbundets stadga eller hållit på med ekonomiska oegentligheter.

Ordförande Abraham Staifo och ledamoten Sargon Barkarmo bemötte revisorernas anklagelser. De uppehöll sig båda vid att revisorerna inte närvarat vid något enda styrelsemöte på två år och ifrågasatte med eftertryck revisorernas goda vilja med kritiken. Båda undrade hur revisorn kunde såga hela styrelsen men berömma kassören samtidigt som han kritiserade hanteringen av ekonomin. När diskussionen blev för intensiv valde årsmötesordförande, Gabriel Marko att ta en kort paus för överläggningar.

Efter pausen var det helt andra toner. Revisorn valde nu att fokusera på den breda verksamhet och det engagemang som styrelsen bidragit till under de två år som redovisats. Han rekommenderade nu årsmötet att bevilja ansvarsfrihet. Det svängde fort. Det är få som vet vad som hände i det stängda konferensrummet under pausen. Men det gav effekt.

Abraham Staifo, 31, lämnade ordförandeskapet och tog inga nya uppdrag.

-Det är ett ungdomsförbund och jag är över 30, menade han. Men jag kommer att stödja så mycket styrelsen vill.

Till ny ordförande valde årsmötet Ninos Poli, 26. Efter sex år i styrelsen kan han AUF innan och utan. Idag finns ingen lämpligare att ta över och lotsa förbundet in i framtiden. I Övrigt byttes styrelsen ut helt och hållet. Men revisorerna, 33 och 32 år ville fortsätta ytterligare ett år, trots scenerna på och kring årsmötet.

Assyriska kvinnoförbundet skickade två representanter till årsmötet efter inbjudan. Men Yildiz Oussi, och Elizabet Nison, agerade som allt annat än gäster. Under hela mötet drev de en intensiv kampanj för en motlista till valberedningens förslag till styrelse. Båda kvinnorna var av någon anledning väldigt angelägna om att stressa ungdomarna till att rösta åt deras håll.

Hetsen under årsmötet ledde till att flera ungdomar grät öppet eller gick ut för att de mådde illa. En motbjudande situation hade piskats upp.

- Vi ser väldigt allvarligt på det inträffade och kommer att starta en utredning om vad som hände, kommenterade nye ordföranden Ninos Poli.

- Det är oförsvarligt och vi kommer att begära en förklaring från Assyriska kvinnoförbundet om varför deras gäster på vårat möte bidrog till att förstöra stämningen och skapa ångest hos våra medlemmar, sa vice ordförande Aryo Makko. I sitt avslutande tacktal för förbundet och den gamla styrelsen började Abraham Staifo med att beklaga det som årsmötet bevittnat under dagen. Därefter poängretade han igen vikten av det ideella engagemanget. Han visade han sin uppskattning till dem som varit aktiva i styrelsen genom att tacka för de två gångna åren med blommor och en kram.

Nyblivne ordföranden, Ninos Poli från Botkyrka avslutade mötet med att tacka den avgående styrelsen för deras arbete och uppmanade mötet att blicka framåt.
- Vi ska bygga vidare på det som varit och ta förbundet framåt i utvecklingen, lovade Ninos Poli.
Så här ser AUF:s nya styrelse ut för åren 2005-2007:

Ordförande:	Ninos Poli	Botkyrka
Vice ordförande:	Aryo Makko	Väsby
Sekreterare:	Tibella Barkarmo	Norrköping
Kassör:	Ninib Staifo	Frölunda
Ledamot:	Carl Görgis,	Linköping
Ledamot:	Sanharib Shamoun	Norsborg
Ledamot:	Ninib Baryawno	Botkyrka
Suppleant:	Maja Touma	Stockholm
Suppleant:	Shadiya Keryakos	Mjölby

Text av: **Assyriska Ungdomsförbundet www.auf.nu**

ASSYRISKA DISTRIKTET I STOR-STOCKHOLM

BKF:s status: medlem

Medlemmar från BKF i olika positioner: George Baryawno (ordförande) Yildiz Kerimo (ledamot)

ADS:s Verksamhetsplan 2006

- Årsmöte
- Styrelsemöte
- Besöka medlemsföreningar
- Uppsökande – informations verksamhet hos assyriska föreningarna i Stockholm – värva nya föreningar
- Planeringskonferens, seminarier (om integration, segregation och övriga tema)
- Hålla de viktiga högtidsdagar (Naum Faik, 1 april, martyrernas Dag m.m.)
- Valinformation med anledning av valet 2006
- En stor gemensam fest för alla medlemsföreningar
- Samarbete med ARS, AKF, AUF, AUDS, ABF, SUS m.fl.
- Sommarlägerverksamhet
- Information om EU:s grundregler, Turkiet, EU och Assyriernas situation i Europa och Turkiet
- Utgivning av böcker, CD

ADS hedrade Naum Faik

Söndagen den 5 februari 2006 kl. 17.00 arrangerade Assyriska Distriktet i Stor Stockholm en minnes Dag för att hedra den Assyriske kämpen Naum Faik då han gick bort den 5 februari 1930 i diasporan USA – långt från hemlandet Assyrien.
Minnesdagen hölls på lokalerna tillhörande Assyriska föreningen i Stockholm.

Naum Faik:s betydelse

Programmet började med några minuters försening, kl. 17.20 genom att Gabriel Kurt som skötte speaker uppgiften väl öppnade kvällen genom att bjuda Sait Yildiz till talarstolen där han höll kvällens tal om Naum Faik och vad han betydde och betyder för assyrierna världen över. Han betonade med stolthet att assyriska organisationerna har inspirerats av Naum Faik:s idéer när det gäller skapa enighet bland vårt folk trots den rådande uppdelningen p.g.a. kyrkotillhörigheten.

Medverkande i programmet

Den berömda och älskade sångaren Habib Moussa ackompanjerad av Juseph Chachan sjöng några nationellinspirerande låtar som bl.a. var skrivna av självaste Naum Faik.
Habib Barsoum och Aziz Hawsho lyckades dra lyssnarnas uppmärksamhet genom sina dikter som handlade om Naum Faik och assyriska organisationernas strävan för vårt folks överlevnad i fädernas land Assyrien och i diasporan.

svensk assyrisk ordbok

Aziz Hawsho från BKF medverkade med en dikt om Naum Faik

Årets pris till Yoldath Aloho kyrka i byn HAH

Så vore dags att berätta till vem ADS:s årets pris skulle tilldelas. Gabriel Kurt berättade att ADS har sedan bildandet tilldelat priser varje år till, så väll organisationer som personer som har bidragit till den assyriska rörelsen genom sina strävan för assyriernas nationella, politiska och kulturella rättigheter samt utvecklingen av verksamheten inom olika områden. Han berättade att Yoldath Aloho kyrkan i HAH byn i Turabdin har förtjänat priset som är fastställd till 5000 s.kr. Motiveringen för beslutet var att i byn HAH lever fortfarande många assyrier trots omständigheterna och att kyrkan bedriver omfattande språkundervisning i assyriska och har många elever. Dessutom har kyrkan renoverats för att kunna fortsätta med verksamheten. Priset kommer att skickas till ansvariga i Byn då ingen kunde resa till Sverige för att ta emot den.

Uppmärksammad utställning

I slutet av programmet fick den assyriske konstnären Sardanapal Asaad berätta om sin utställning som bestod av många handmålade – med blyerts och olja målningar som föreställde porträtter av de assyriska personligheter som kämpade för vårt folk genom tiderna.

Tackades för sina medverkan

Dagen avslutades då Gabriel Kurt delade ut presenter till de som medverkade i dagens program - en porträtt av Naum Faik till Habib Moussa Sait Yildiz och Juseph Chachan och en porträtt av Agha Petros till Habib Barsoum och Aziz Hawsho dessa hämtades av Sardanapal Asaads utställning.

Till sist tackade Gabriel alla närvarande som fyllde lokalen samt Assyriska Föreningen i Stockholm för att ha ställt upp för den findukade bordet med kaffe, bakelser och frukt som besökarna fick ta efter avslutningen.

Assyriska Distriktet i Stor Stockholm
George Baryawno, ordförande

Svenska Kommittén för Assyrier - SKA

BKF:s status: Samarbete

Medlemmar från BKF i olika positioner: Yilmaz poli och Afram Barryakoub ledamot i styrelsen.

Välkommen till SKA Svenska Kommittén för Assyrier

Många regimer i Mellanöstern upprätthåller sin makt på ett sätt som strider mot mänskliga rättigheter. Kulturell och religiös mångfald förnekas, förföljs, förtrycks och förintas. Assyrierna är en av de folkgrupper i området som förnekas mänskliga rättigheter, sin religiösa tillhörighet, identitet och integritet.

Assyrierna är inte bara ett historiskt folk som en gång levde kring floderna Eufrat och Tigris utan ett folk i vår samtid. De är ett kristet folk i Mellanöstern och finns idag i Iran, Irak, Libanon, Syrien och Turkiet, men även i länder som Sverige, Tyskland, Nederländerna och Australien

I Turkiet där det i början av seklet fanns omkring två miljoner assyrier har förföljelse och utrotning lett till att det idag bara finns ett par tusen kvar i den sydöstra delen av landet och ca 10 000 i Istanbul av vilka de flesta är flyktingar. Idag har kurder och turkar flyttat in i det som förut var assyriernas byar och hem.
I Irak har 200 assyriska byar jämnats med marken. Dessutom tvingades över 100 000 assyrier lämna sina hem under Gulfkriget. Idag lever också de som flyktingar i sitt eget land eller i exil
Gång på gång attackeras assyriska hem och kontor. Assyrier ställs inför rätta för brott de aldrig begått eller för "brottet" att vara assyrier. Ideligen kommer nya rapporter om oprovocerat våld

och mord. De brott mot mänskliga rättigheter som det assyriska folket utsatts för har fått ske utan att omvärlden vare sig reagerat eller opponerat sig.
Det är nu hög tid att rikta strålkastarljuset på denna folkgrupps situation. Det är dags att FN erkänner assyrierna som ett folk med ett folks alla mänskliga rättigheter.
Även vi i Sverige bör uppmärksamma det assyriska folket och använda vår svenska goodwill i såväl nationella som internationella sammanhang för att väcka opinion och engagemang för deras utsatta situation.

Därför verkar SKA för

- att den svenska regeringen skall verka för att den assyriska frågan behandlas i FN:s säkerhetsråd uti-från aspekten mänskliga rättigheter och folkrätt.

- att assyrierna erkänns som ett folk med ett folks alla rättigheter.
- att förföljelsen av assyrierna stoppas.
- att Turkiet vägras medlemskap i EU och andra internationella handelsorganisationer tills den turkiska regeringen i handling visar respekt för grundläggande mänskliga rättigheter för alla folkgrupper inom landets gränser.

Det är hög tid att ge röst åt assyriernas självklara rätt att kunna leva ett tryggt liv i sina hemländer.
SKA har funnits sedan 1995 och har drygt hundra enskilda medlemmar och flera intresseorganisationer som ger oss ett stort antal indirekta medlemmar. I SKA finns gamla och unga, svenskar och assyrier som tillsammans arbetar för en bättre tillvaro för det assyriska folket.

Bli medlem Du också.

Avgiften är 150 kr per år och medlemskapet kan vara antingen passivt eller aktivt. Du kan också skänka en gåva som stöd för vårt arbete.

Sätt in avgiften/gåvan på
vårt **postgiro, 63 07 04-5** så kommer information och inbjudningar på posten.
Om ni har frågor eller vill ha mer information är ni välkomna att ringa på
telefon-/faxnummer 08 - 642 02 35.

Ni kan även maila till **ska@mail.bip.net**

Bli medlem som förening

Vi i SKA tror på vårt arbete och tror också att det kan vara till nytta för andra föreningar, såväl svenska som assyriska.
Därför erbjuder vi ett medlemskap för föreningar och organisationer.
Som intresseförening/intresseorganisation erhåller Ni kontinuerligt alla våra skrivelser och protokoll. Samtidigt som vi lär av varandra upprättar vi en värdefull kontakt för informationsutbyte om assyriernas situation i världen.
Årsavgiften är 1 000 kronor. Vid inbetalning på vårt postgiro; **63 07 04-5**, registreras ni automatiskt som medlem.
Glöm inte att skriva avsändare.
Om ni har frågor eller vill ha mer information är ni välkomna att ringa på telefon-/faxnummer 08-642 02 35.

Ni kan även maila till **ska@mail.bip.net**

Furkono
For a free and independent Assyria
ܦܘܪܩܢܐ

Assyrian Political News Portal

Welcome to the official site of Furkono!

www.furkono.com

Furkono is the literal voice of **Assyria Liberation Party (GFA)** and that of the Assyrian people from around the world. Furkono provides you with Assyrian political news from all over the world in several languages.

BKF:s status: Samarbete

Medlemmar från BKF i olika positioner: Det är många medlemmar från BKF som har viktiga positioner inom organisationen som delar lokaler med BKF.

A letter to His Holiness Patriarch Mar Ignatius Zakka Iwas I

A letter from the GFA (Assyria Liberation Party) To His Holiness Patriarch Mar Ignatius Zakka Iwas I - Patriarch of Antioch and the whole East-Supreme Head of the Syriac Orthodox Church

Syria-Damascus-Bab Touma P.O.B. 22260
Tel: 00963-11-5432 401 Fax: 00963-11-5951 880
Email: **syrianorthodoxchurch@orthodox.com**

His Holiness the Patriarch,

It came to our attention your article, which was published in An-Nahar newspaper (Beirut) on June 12, 2005 titled: "Islam and Christianity a historical completeness in building the Arab culture".
We read the following: "Today as Muslims and Christians we need to spread national awareness, following in the footsteps of the blessed forefathers who shed their blood on the Arabian homeland's soil when they liberated it from its usurpers, defending it over the generations when the Muslims and Christians were in the same trenches. They protected the civilization and handed it to us a trust to preserve, and their blood runs in our veins"… Then your Holiness continue: " We are one Arab people, so let's strengthen the patriotic unity allover the Arab world and let's raise high the banner of Arabism".
If what we have mentioned had been issued by an individual from our people, we wouldn't have been amazed but for such a declaration to come from the highest religious authority, that is the supreme figure of the Syriac Orthodox Church in the world – Who had influenced in previous declarations some of the Bishops who desperately

Mar Ignatius Zakka Iwas I

defended Arabism – These declarations stir the reservation and resentment of the believers in our Church allover the world.

We would like to remind Your Holiness that this declaration completely negates the one of 1994 which was published in the last issue of 1994 in the Patriarchal magazine, when in Athens and before thousands of the Greek Church believers, you had explained the source of the true name of our people. Each person has the right to express his opinions, feelings and identity. If you consider yourself an Arab, then that’s your choice and right which you can’t be stripped of by any one, but why then the generalizing and speaking on behalf of every one else and why are you retracing the Syriac Church believers to the Arabs!?

What is the meaning then of our own language, noble civilization and usurped homeland. We are an independent people with our own national, historical and human characteristics which are deeply rooted in our homeland for thousands of years, so with due respect to all the peoples of the universe whom we respect and appreciate, but it’s our right to demand that we be treated equally.

There’s an attempt in the published article to earn the sympathy of Arabism, favoritism and informal merging with Arabic speakers. Our forefathers paid a dire price for their beliefs, denominations and nation they willingly paid with their lives because of their faith in their Cause and belief… And they were forced many a time to accept Islam.

His Holiness the Patriarch, had we accepted to be called (Arabs) we would have spared ourselves lots of persecution and misery.

Isn’t it unjust to purposely attempt changing the knowledge and culture amassed and consequently melt them within Arabism- With all due respect to the Arab brothers and other peoples with whom we share living in our homeland- Your Holiness know more than any one else that we are a noble people, inheritors of a civilization whose roots go into history for more than 3000 years B.C., that our people speak the Assyrian language [Eastern and Western dialects] and that this language has its own distinctiveness and entity which are completely independent of the Arabic language.

Many of our people deserted their nationality and faded away with the peoples whom they shared living with in our occupied homeland (Ashur) because of repression, persecution, pressure and tyranny… Because of the violence, and oppression of tyrant rulers, because of the regimes cruelty and of the racial and religious discrimination, that is through the persecution of the majority against the minority… It’s very regrettable that as the world and the Middle East are passing through diverse circumstances where democratic powers, civil society organizations, opposition movements and secular powers are calling for the diminishing of the influence of dictatorship regimes, re-establishing democratic freedoms and recognizing national, political, cultural and religious plurality in the Arab arena… As all this is going on, some of our religious figures and political organizations are competing to deny our national identity and distinctiveness by dissolving, throwing themselves into the lap of others, adopting names and cultures that have nothing to do with our nation and nationality.

Aren’t all the declarations made by such people and all that is happening, considered a stab in our nation’s honor, toying with its components, denying its rights and existence … By whom…!? When…!? And in what age…!?

At a period of national realizations and rapid changes which are overcoming the world…!? We are being Arabized, Kurdified, Turkified, and Persianized… when we are the most ancient people in the whole world…!? What’s more troubling of it all is that people such as those described above oblige and demand that every one else follow their suit… However, they forget that every person is free to choose where he belongs.

Statements such as these issued by Your Holiness and some Bishops are farther away from the mission which you have consecrated yourselves for, which we didn’t allow ourselves to interfere with its particularities, but we declare our complete rejection of such statements and our rejection of any political or religious authority that try to falsify our true history, identity, and nationality.

What our people need today are brave leaders capable of defending the basic values of our existence and demanding national rights for our Assyrian nation (all denominations) but we don’t need those who are endeavoring to falsify our history, obliterate our identity, and make us fade away within other peoples.

GFA (Assyria Liberation Party) 22/07/2005

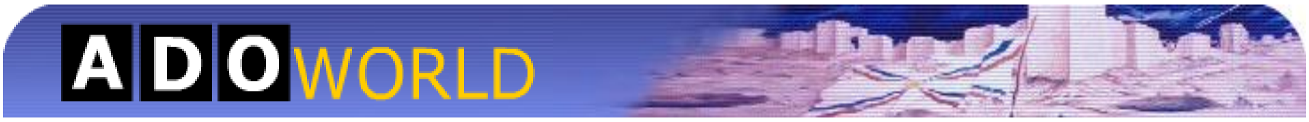

www.furkono.com

[redacted]

BKF:s status: Samarbete

Medlemmar från BKF i olika positioner: Det är många medlemmar från BKF som är sympatisörer till ADO och stödjer organisationens verksamhet både i Sverige och hemlandet.

PRINCIPER FÖR ASSYRISKA DEMOKRATISKA ORGANISATIONEN

GRUNDPRINCIPER

Första principen

Assyriska Demokratiska Organisationen är en demokratisk särfolklig politisk rörelse vars målsättning är att bevara det assyriska folkets etniska fortbestånd och förverkliga dess legitima nationella förhoppningar (politiska, kulturella, administrativa) i sitt historiska fosterland.

Andra principen

Assyriska folket är den levande och oavbrutna förlängningen till den mesopotamiska civilisationens befolkning under dess många benämningar och genom alla historiska perioder: sumeriska, akkadiska, babyloniska, kaldeiska, assyriska, arameiska och syriska. Alla dessa nationella benämningar har kännetecknat vårt folk i Mesopotamien (Beth Nahrin), var och en i sitt historiska sammanhang.

Tredje principen

Det historiska hemlandet för assyrierna är Mesopotamien vars kultur och civilisation sträckte sig ända till Medelhavet.

Fjärde principen

Assyriska folket har rätt att leva i sitt fädernesland och åtnjuta sina nationella och mänskliga rättigheter, jämlikt alla andra folkslag som lever i området, i demokratisk anda präglad av jämlikhet och rättvisa.

Femte principen

Assyriska folkets närvaro i emigrationsländerna är en temporär företeelse och en följd av exceptionella omständigheter som har inträffat i hemlandet. Assyrierna i diasporan har rätt att bibehålla sin etniska identitet, och har kvar sin rätt att återvända till sitt fädernesland då för ändamålet gynnsamma villkor uppkommer.

Sjätte principen

Assyriska folket består av trosbekännare av följande kyrkor: Österns gamla kyrka, Syrisk-ortodoxa kyrkan, Kaldeiska kyrkan, Grekisk-ortodoxa kyrkan, Syrisk-maronitiska kyrkan, Syriskkatoslka kyrkan, Romersk-katolska kyrkan, diverse syriska evangeliska kyrkor samt bekännare av andra religioner.

Sjunde principen

Assyriska folkets språk är assyriska i bägge sina former, öst- och västassyriska. Språket har olika dialekter: suadaya, turoyo, Ma'loula och Djab'adin.

Åttonde principen

Assyriska Demokratiska Organisationen anser det som ett patriotiskt, nationellt och allmänmänskligt ansvar att bevara det assyriska folkets språk, traditioner och kulturarv.

Nionde principen

Assyriska Demokratiska Organisationen anser att demokrati är det ytterst bästa systemet för att bygga upp civiliserade samhällen med. Detta med tanke på den rättvisa, frihet och jämlikhet som den garanterar.

Tionde principen

Assyriska folket har, till följd av massakrer, med våld fördrivits i exil. Därför ska de ha sin fulla rätt att under internationellt beskydd återvända till de områden varifrån de blivit fördrivna, och återfå sina ägodelar och de jordar som fråntvingats dem.

ALLMÄNNA PRINCIPER

Första principen

Assyriska Demokratiska Organisationen anser att alla folks och nationers olika religioner liksom åsikter och filosofiska och vetenskapliga övertygelser utgör ett allmänmänskligt arv som måste respekteras.

Organisationen förkastar religiös och etnisk diskriminering och all form av ideologisk fundamentalism vare det av religiös eller av profan art.

Organisationen respekterar hela den mänskliga kulturen.

Organisationen anser också att dess principer om människans totala frihet att utöva sin tro i samhället förkroppsligas i kravet att skilja mellan religion och stat.

Andra principen

Assyriska Demokratiska Organisationen är övertygad om att solidaritet och samarbete mellan olika folkgrupper, samt ömsesidigt förtroende i en anda av fredlig samexistens och jämvikt mellan intressen är de bästa metoderna för att bygga nuet och framtiden.

Tredje principen

Assyriska Demokratiska Organisationen förkastar alla former av rasistisk utövning och ser det som en skymf mot den mänskliga värdigheten. Alla världens samhällen och organisationer bör ta sitt ansvar för att avskaffa sådana metoder.

Fjärde principen

Människan besitter den absolut högsta ställningen i varje samhälle. Hon bör värderas efter sin kompetens och det hon tillför samhället genom arbete och skapande.

Hennes rättigheter och hennes värdighet bör skyddas och garanteras i enlighet med Konventionen om mänskliga rättigheter.

Femte principen

All vetenskap och kunskap bör i första hand nyttjas för människans bästa. Därför motsätter sig Assyriska Demokratiska Organisationen all form av utnyttjande av vetenskapen för militära ändamål och upprustning.

Organisationen uppmanar till nedmontering av massförstörelsevapen, ställer sig mot militarisering och arbetar för att FN ska få tillbaka sin viktigaste roll, nämligen att på fredligt sätt lösa konflikter mellan folk stater.

Sjätte principen
Assyriska Demokratiska Organisationen förfäktar kvinnors rätt att åtnjuta sina politiska, kulturella, sociala och ekonomiska rättigheter.

Sjunde principen
Assyriska Demokratiska Organisationen fördömer diktatur och ser det som ett hån mot mänskligheten. Det är ett hot mot folkets rätt att leva i frihet och ge uttryck för sina ideal, värderingar, övertygelser och åsikter.

Brev från BKF med anledning av ADO:s 47:e juileumsfirande

Shlomo

Tack för inbjudan till ADO:s 47:de jubileumsfirandet.

Bethnahrin kulturföreningen i Botkyrka betraktar ADO som den första Assyriska organisation som bildades, som började kämpa för Assyriernas historiska, nationella, kulturella och språkliga rättigheter i våra hemländer - Bethnahrin.

ADO har sedan bildandet varit förebild och den drivande kraften för den assyriska rörelsen i både våra hemländer och diasporan. Samt bidragit till att många assyriska organisationer bildats för att senare öka sina mål för att göra anspråk på teretorriella, autonoma och federala självstyre på sina hemländer.

Det är just p.g.a. detta kan vi med stort övertygelse kalla ADO Moderorganisation till samtliga assyriska organisationer som har bildats de senaste decennierna.

Bethnahrin kulturföreningen i Botkyrka stödjer både ADO och de övriga assyriska organisationer i sin kamp för assyriernas nationella och mänskliga rättigheter i sina hemländer och samtidigt önskar alla våra organisationer – ADO i spetsen, stora framgångar i kampen för assyriernas rättigheter genom ett enat FRONT världen över.

Med nationella hälsningar

Aziz Poli, BKF ordförande
Juli 2005

ADO 48 ÅR

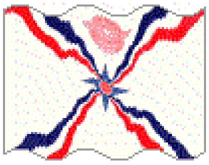

Enighet, solidaritet och fortsatt kamp för assyriernas rättigheter

Den 15 juli är årsdagen då Assyriska Demokratiska organisationen, ADO grundades. Dess tillkomst var en reaktion på dåtiden arabiseringsprocess i mellanöstern och inte minst i Syrien. För första gången fick assyrierna en politisk rörelse som på allvar kunde verka för vårt folks rättigheter i hemländerna. På samma sätt har ADO varit en central politisk kraft i diasporan under flera decennier.

Demokratins vindar fortsätter att blåsa över mellanöstern. USA har lanserat en ny strategi för regionen och tidigare allianser ersätts nu av nya. Utvecklingen är i grunden positiv men slår samtidigt oerhört hårt mot de grupper som mer eller medvetet exkluderas i denna process. Det är ingen överdrift att hävda att situationen för assyrierna i Irak är kritisk.

Händelseutvecklingen i Irak har varit allt annat en fredlig. Vårt folk är alltjämt måltavla för terrorister i landet. Varken kyrkor eller religiösa företrädare har undantagits. Valet till det nya parlamentet visade sig bli en fars när hundratusentals assyrier förvägrades möjligheten att utse egna företrädare. ADO riktade i tydliga ordalag kritik mot valmyndigheten i Irak och vi tänker också agera lika kraftfullt nu när ytterligare ett val står för dörren. Vi uppmanar därför assyrierna världen över att kraftsamla inför nästa val. ADO kommer samtidigt att göra sitt yttersta för att nå en assyrisk koalition i landet.

I Syrien höjs rösterna för demokratisering och politiska reformer. Syriens tillbakadragande från Libanon var ett uttryck för den press som regimen i Damaskus utsätts för, främst från USA. ADO har under det gångna året blivit en klar röst för ökad demokrati och politisk pluralism. De politiska reformer som omnämnts väcker förhoppning om att assyrierna och ADO nu på allvar kan ta plats på den syriska politiska arenan.

I april i år var det 90-årsdagen av folkmordet på assyrierna i Turkiet. Det har manifesterats i en rad länder i exil, inte minst i Sverige där det fick stor uppmärksamhet i media. ADO kommer att driva kravet om ett erkännande av det folkmord som kostade över 500 000 assyrier livet. Det arbetet är långt ifrån avslutat. Efter 48 år i den assyriska nationens tjänst är ADO's budskap att fortsätta kampen för det assyriska folkets rättigheter, i hemländerna och i exil.

Assyriska Demokratiska Organisationen, ADO
Sverige Sektionen
Södertälje 2005-07-15

Dr. Meleks Hemlandsfond

BKF:s status: Samarbete och bidragsgivare till fonden

Medlemmar från BKF i olika positioner:
Rabita Kerimo och Emanuel Poli sitter i styrelsen

Hans vänner och familj inrättade en fond - Dr. Meleks Hemlandsfond - för en kämpe som aldrig tröttnade i sin kamp."

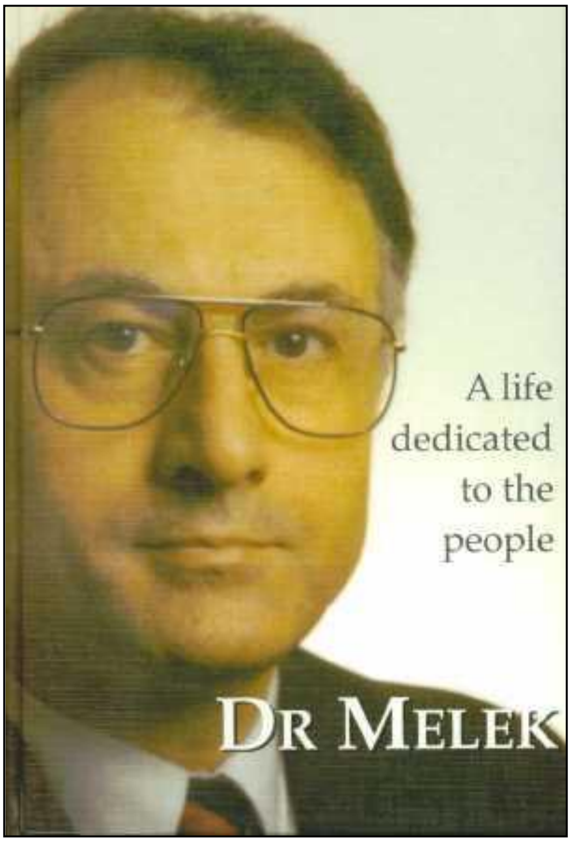

Stiftelsen Dr. Meleks Hemlandsfond bildades 1996 till minne av Dr. Melek Kavakcioglu, som under sitt liv outtröttligen arbetat för det assyriska folkets livsvillkor. Förutom sina humanitära och sociala insatser bedrev Dr. Melek ett målmedvetet politiskt arbete för att synliggöra och förbättra det assyriska folkets utsatta situation, i såväl Beth Nahrin som i invandringsländerna.

Stiftelsens ändamål är bl.a. att främja humanitära insatser av kollektiv natur, där målgruppen är assyrierna i fosterlandet. Med detta menar vi de assyrier som bor kvar och som fortsätter kämpa för assyriernas fri- och mänskliga rättigheter. Stiftelsens bidrag till detta arbete blir att ekonomiskt stödja och uppmuntra dessa insatser. Det ekonomiska bidraget kan utgå antingen till enskilda eller organisationer.

BKF:s förslag till Åretspris

Under presidiemötet igår har vi beslutat att komma med följande förslag till Dr. Meleks Hemlandsfond - årets pris. Vi anser att priset bör ges till följande enligt nedan angiven ordning:

1. **Kyrkan i Hah:** kyrkan bedriver omfattande verksamhet - undervisning i assyriska och har många elever. Desutom har kyrkan spelat en stor roll i att ha lyckats få assyrierna stanna i byn och därmed är den enda byn som har största befolkningen av assyrier.

2. **Meryem Ana Kyrkan i Diyarbekir - Omid:** Vi behöver inte berätta så mycket om det som Fader Yusuf Akbulut har gjort. Tack vare honom har assyriernas problem uppmärksammats internationellt. Genom att ge fondens pris till honom och kyrkan skulle visa assyriernas tacksamhet för honom och att vi inte har glömt honom.

3. **Assyriska Föreningen i Midyat:** att bilda en assyriska förening i Midyat har varit omöjligt tills så sent som för ett par år sen. Det är ingen tvekan att föreningen kommer att spela ett stort roll i assyriernas liv och medvetetgöra dem i nationella områden som länge varit ett tabu. Enligt BKF förtjänar föreningen också fondens pris.

Vi från Bethnahrin Kulturföreningen i Botkyrka önskar er lycka till i handläggningen av valet av årets pristagare.

2006-01-24

Hallunda/Norsborgs Föreningsråd

BKF:s status: medlem

Medlemmar från BKF i olika positioner: Yuvana Poli (Ersättare i styrelsen), Yildiz Kerimo och Fehime Poli representerar BKF vid rådets medlemsmöten.

Hallunda-Norsborgs Föreningsråd

I Hallunda-Norsborgsområdet finns ett 60-tal föreningar med vitt skilda inriktningar.

Cirka 40 olika föreningar ingår i Föreningsrådet, men även om andra föreningar som verkar i området.

Föreningsrådets styrelse består av ett antal representanter från olika föreningar som är verksamma i Hallunda-Norsborgsområdet.

Fittja Föreningsråd

BKF:s status: medlem

Medlemmar från BKF i olika positioner: Irfan Kerimo (styrelse ledamot) Perivan Poli representant vid medls- och årsmöten.

ABF Botkyrka – Salem

BKF:s status: medlem

Medlemmar från BKF i olika positioner: Rahel och Murat Poli representerar BKF vis ABF:s årsmöten.

ABF är den största organisation som BKF är medlem. Verksamheten med ABF består av anordnandet av studiecirklar, konferenser, kulturella arrangemang och många andra.

ABF som är Arbetarnas Bildningsförbund har I syfte att utbilda vuxna I olika ämnen förutom de möjligheter som finns I skolor.

P.g.a. ökade antal aktiviteter hos BKF, får föreningen bidrag för dessa aktiviteter vilket gör att ABF är den andra stora organisation – Efter Botkyrka kommun - som beviljar BKF bidrag för genomförda aktiviteter.

BKF deltar även av ABF årligen arrangerad Botkyrkadagen. Där föreningen medverkar med kulturella inslag etc.

Yildiz Kerimo, Pervin och Fehime Poli från BKF deltog i Cirkelledareutbildning anordnad av ABF vars ledare var Adnan Can

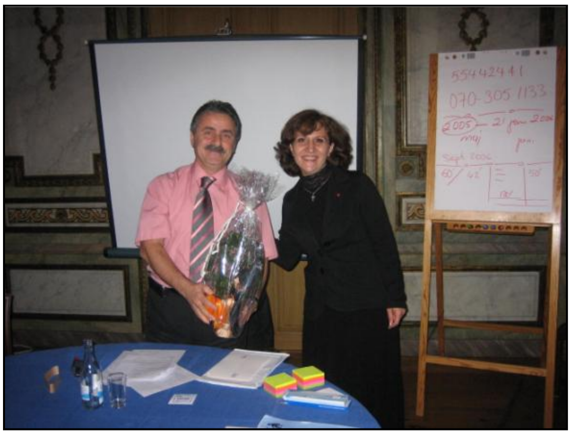

Adnan Can får blommor av sina elever efter kursavslut

BKF
Verksamhetsprogram

Bethnahrin kultur förening i Botkyrka – BKF år 2006/2007
Programmet är resultat av planeringskonferens hos BKF den 11-12/juni 2005

Huvudstyrelsen, kansli –och administration

- Årsmöte - Styrelsemöte - Presidiemöten
- Samkväm
- Föreläsningar
- Medverka/deltaga i olika ”Dagar”
- Planeringskonferens
- Biokvällar
- Hemlandsresa
- Sommarläger
- Två dagars Festival i samarbete med närliggande föreningar
- Dagcenterverksamhet för äldre assyrier
- Picnic- utflykter
- Studiebesök
- Buféverksamhet
- ARS årsmöte och övriga arrangemang
- Stöd till organisationer
- Medlemsbladet (månatlig) 11 nummer
- Hemsida
- Samarbete med medlems och övriga organisationer
- Assyrisk julbord (december)
- Valinformation i samband med Riksdagsvalet 2006
- SKA årsmöte
- Föreningsråden
- ABF, studiecirklar

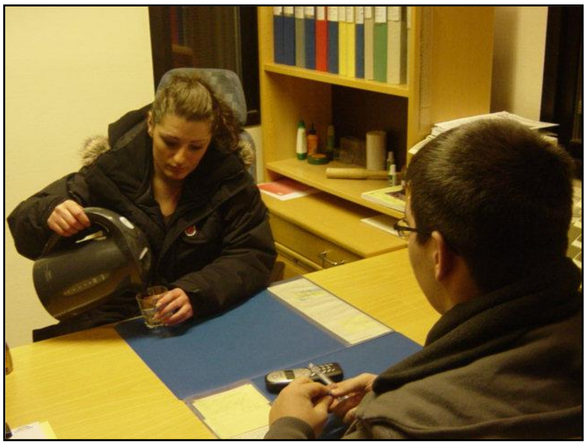

Ungdomssektion:

- Årsmöte –Styrelsemöten - Presidiemöten
- Studiecirklar
- Biokvällar
- Visning av fotbollsmatcher i föreningen
- Läxhjälp
- Föreläsningar om olika ämnen
- Playstationsturneringar

- Minifotbollsturnering
- Paintball
- Klättring
- Grillkvällar
- Pubkvällar
- Biobesök
- Försäljningsverksamhet under matcher
- Sommarläger
- Deltagande i olika veckoslutskurser (AUF)
- Representera sektionen vid olika verksamhet hos AUF
- **Genom projektet ”Upplysta ungdomar” anordna sommarläger, veckoslutskurser och seminarier.**

Kvinnosektion:

- Årsmöte - Styrelsemöten -
- Presidiemöten
- Sektionsmöte (en gång i månad)
- Internationella kvinnodagen
- Morsdag
- Matlagningskurser
- Knytkalas (2 gånger)
- Föreläsning
- Sommarläger (Assyriska Kvinnoförbundet i Sverige)
- Studiebesök
- Studiecirklar
- Teater
-

Idrottssektion - Damlaget

- Årsmöte - Styrelsemöte - Presidiemöten
- Möten – före och efter matcher
- Träningar
- Träningsmatcher
- Seriematcher
- Deltagande i olika cupturneringar
- Träningsläger utomlands
- Seminarier, konferenser, kurser
- Medverka/delta i projektet ”Gränslösfotboll)
- Picnic- match mot mammor
- Samkväm
- Insatser inom fotboll för yngre flickor

Idrottssektion – Herrlaget

- Årsmöte - Styrelsemöte - Presidiemöten
- Möten – före och efter matcher
- Träningar
- Träningsmatcher
- Seriematcher

- Deltagande i olika cupturneringar
- Träningsläger utomlands
- Seminarier, konferenser, kurser
- Delta i Leljocupturnering (AUF)
- Pubkvällar
- Visning av fotbollsmatcher i föreningen
- Insatser inom fotboll för yngre barn

Barnaktiviteter – teater, musik, folklore mm.

- Kommittémöte - Presidiemöten
- Musikkurs
- Dans, folklore kurser
- Matlagningskurser
- Teater
- Sommarläger
- Körverksamhet, sånggrupp
- Biokvällar
- Pingisturnering
- Utflykter
- Föreläsningar
- Partyfester, discokvällar

Öppen verksamhet

I föreningens lokaler finns möjlighet att spela olika spel för olika åldersgrupper. Dessa är följande: **Pingis, fotbollsspel, dart, Playstation, datorer, Internetservice, schack, backgammon m.m.**

Seyfo 90 år

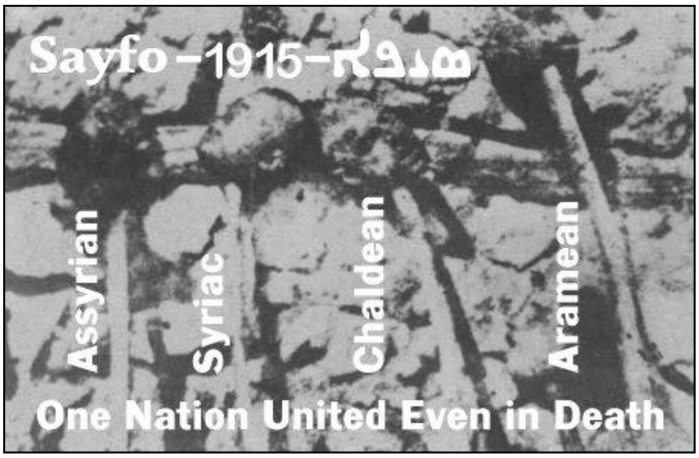

Inledning

Under 2005 högtidlighöll assyrier världen över nittio års minne av folkmordet (Seyfo) som krävde många oskyldiga assyriers liv. Än idag förnekar turkarna att ett folkmord har ägt rum och detta har gjort dem förtjänta av skratt från forskarvärlden. Men tystnaden är inte lika kompakt numera. Flera intellektuella turkar har vågat träda fram och tala öppet om vad alla hemskheter deras folk gjort mot assyrierna.

I Sverige kan vi vara stolta över hur Seyfo frågan har förts fram både genom Assyriska FF:s manifestation under premiär matchen i Borsta IP våren 2005 och konferenser arrangerade av assyriska organisationer.

Idag finns det nog ingen parlamentariker eller politiker som inte känner till att turkar och kurder slaktade över en halvmiljon oskyldiga assyrier för nittio år sedan. Att riksdagen kommer att erkänna Seyfo är det ingen fråga om längre, frågan är bara när det kommer att ske. En sak är i alla fall säker, om vi fortsätter lobba som vi gjort hittills så kommer ett erkännande komma väldigt snart.

Det har publicerats många artiklar, skrivelser, intervjuer i olika tidningar, Internetsiter m.m. Vi har gjort ett urval av några intressanta artiklar om Seyfo och publicerar de i denna verksamhetsrapport.

Chronology of the Seyfo Genocide (1915-1923)

Prepared by Zinda Magazine

1903- 12 April: Mar Benyamin Shimmun is consecrated as the 117th Patriarch of the Church of the East.

1907- Russian control Iranian Azerbaijan (Urmia).

1908- In Ottoman Empire (modern Turkey) the Committee of Union and Progress leads a rebellion against Ottoman sultan Abdulhamid II. The Comittee of Union and Progress (The Young Turks) is formed.

The Ottoman government declares Turkish as the only language allowed in schools.

1909- In Iran Mohammad Shah is deposed; succeeded by his 12-years-old son Ahmad Shah. In Turkey, Sultan Abdul Hamid II is deposed by Young Turks; succeeded by his brother Mohammad V.

Germans and British officials discuss control of the Baghdad Railroad

1911- Russian troops enter northwest Iran.

1913- 29 January: In Turkey, the triumvirate of Enver Pasha, Talaat Pasha and Jemal Pasha heads the government.

1914- British forces in Basra move to protect oil pipelines in Iran from Ottoman/German capture

June: World War I begins
1 August: Germany declares war on Russia
2 August: A secret treaty of alliance is signed between Turkey and Germany virtually placing the Turkish armed forces under German command.
3 August: The Turkish government sends sealed envelopes containing a general mobilization order to district and village councils, with the strict instructions that they were not to be opened until further notice. Two weeks later, with the approval of the Ittihad Committee, instructions are issued to open the envelopes.
18 August: Over one thousand Christian shops are destroyed in Diyarbakir.
30 October: Bashkala massacre of 50 Gawarnai Assyrians by Muslim mob.
2 November: Russia declares war on Turkey.
4 November: Fatwa for Jihad declared in Istanbul against Christians.
18 November: The Jihad Proclamation against Christians is read in all the provinces of the Ottoman Empire.

1915 Year of the Sword (Seyfo - Sepah)

January: Turkish War Minister Enver Pasha is disastrously defeated in at the hands of Russian troops, marking a failure of his Pan-Turanian plans. The Turkish authorities decree the demobilization and disarmament of the Ottoman Christians. The Armenians are grouped into small work battalions used for garbage details and similar tasks. The Armenian soldiers in the Turkish army, under the pretext of work details, are marched and killed in cold blood or used for target practice.
26 February: Enver Pasha convenes 75 top ranking Ittihadists (unionists). This secret meeting finalizes the details of the plan to carry out a genocide of the Ottoman Christians. Evidence indicates that the decision to carry out the Seyfo Genocide was made some years earlier.
March: Turks arrest Mar Shimmun's brother, Hormiz, who was then murdered.
15 April: Order from the Committee on Union and Progress to rid eastern Turkey of Christians: A secret decree is sent out by Talaat, Enver and Nazem to the local governments for the removal and extermination

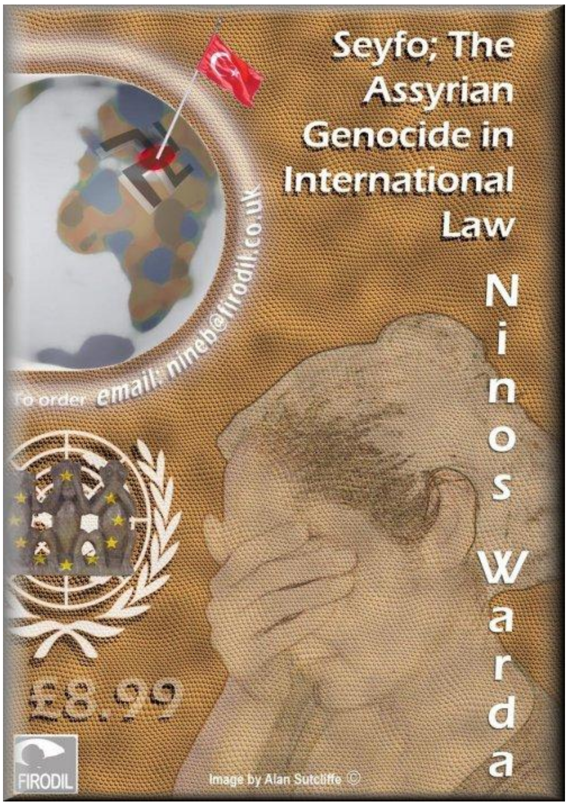
Seyfo; The Assyrian Genocide in International Law
Ninos Warda
To order email: nineb@firodil.co.uk
£8.99
FIRODIL
Image by Alan Sutcliffe ©

of the Ottoman Christians.

800 Armenian leaders, writers and intellectuals are arrested in Constantinople and murdered.

24 April: Ottoman Assyrians flee to Russia,Iran, Aleppo and Jerusalem in wake of the genocide. Local Muslims attack and kill Bishop Mar Dinkha and 60 men in Golpashan. 700,000 Assyrians, 1.5 Million Armenians, & 300,000 Pontic Greeks perish between 1915 and 1919.
24 May: Russians defeat Turks in Sarikamish, killing 70,000 Turkish soldiers. Russians re-occupy Urmia. The governments of England, France and Russia jointly warn the Turkish government publicly that "They will hold personally responsible... all members of the Ottoman government and those of their agents who are implicated in such massacres".
26 June: The removal of the Christians of Kharput are commenced by the Turkish army. Photocopy of the original deportation order (written in old Turkish with Arabic characters) is to be found in the Archives of the United States State Department in Washington, DC.
1 July: Christians are deported from Tur-Abdin, cities of Nisibin, Bitlis, Mardin..
July: Russians retreat again and 18,000 Assyrians & Armenians follow them into Russia.
12 December: Talaat, Minister of the Interior, sends a telegram to the Prefecture of Aleppo in Syria. He states that in view of the rather compassionate attitude of certain local chiefs with respect to the Christian orphans, the order is given that the orphans be sent away with the caravans, with the exception of the very young ones unable to remember the atrocities
19 August: Deportation of Christians from Urhai (Urfa) in Tur-Abdin begins.

1916- Beginning of Arab revolt against Ottoman Turks in Hijaz. Hussein proclaims himself King of the Arabs.

9 February: U.S. President Woodrow Wilson designates August 21 and August 22 for making contributions for the suffering Armenians.

7 March: Talaat, Minister of the Interior, sends a cable to the Aleppo Prefecture in Syria, ordering the extermination of children at military installations.

The Sykes-Picot Agreement between Britain, France, and Russia to divide Ottoman Empire after WWI. Hussain is proclaimed king of Arabs.

1917- Russian revolution leads to dissolution of Russian military in Iran.
1918- President Wilson's Declaration of Fourteen Points is published. The 12th Point extends promise to the Armenians of security of life and an unmolested opportunity for autonomous development.
8 January: Enver Pasha's troops enter Iran as all Assyrians join to defend themselves. Combined local Muslim & Turkish troops capture Urmia.
16 March: Kurdish chief, Simko, assassinates Mar Benyamin Shimmun in Salamas, Iran. Pillage of Assyrian villages in Iran and attempt to cleanse area of Christians begins. British truck fleeing Assyrians to refugee camps.
15 April: Mar Polous Shimmun is consecrated as the 118th Patriarch of the Church of the East in Urmia, Iran.
October 1918 Ottoman Empire disintegrates.
30 October: The Armistice of Moudros ends the war between the Allies and Turkey. Global estimates of the campaign of extermination: **1,500,000 Armenians, 750,000 Assyrians, 350,000 Pontic Greeks**
1919- Treaty of Sevres officially ends the war between Allies and Turkey. League of Nations is formed. British use Assyrian refugees to enforce occupation of Mesopotamia. Assyrians are denied representation at Paris Peace Conference due to British. Under French protection, the Assyrian Protectorate in Jazirah (Khabour area of Syria) forms under Malik Kambar d-Malik Warda of Jelu.

1920- Mar Polous Shimmun passes away in the Bakuba refugee camp in Iraq.
10 June: Treaty of Sevres is signed by Turkey. Provides for Kurds, Arabs, Armenians but not Assyrians. Formation of Mesopotamia as British mandate. Assyrians return to Hakkari but accept draft into British Levies to guard Mosul from Turks on promise of homeland.
20 June: Mar Shimmun Ishaya, 13, is consecrated as the 119th Patriarch of the Church of the East.
24 July: French forces occupy Damascus. The French Mandate over Syria begins.
1921- Patriarchal family with British refuse French-backed offer to move Assyrians to Jazira, Syria. British use Assyrian Levies to guard Kirkuk oil fields. Kurdish Iraqi revolt under Sheikh Mahmud.
27 August: The British install Faisal as king of Iraq.
1923- Mesopotamia officially becomes "Iraq". Treaty of Lausanne leaves Mosul issue for League of Nations to settle.
1924- League of Nations assigns most of oil-rich Mosul Velayat to Iraq.
1925- Kurdish uprising against Mustafa Kemal Ataturk. The constitution of 1925 guarantees all minorities in Iraq equality before the law, including civil and political rights, and rights to practice their language and religion.
1926- Turkey agrees to giving up Mosul after initial protest.

Nineveh.com
Nineveh On Line

DN 4 mars 2005

Förintelsen Turkiet helst vill glömma

Efter massakrerna på armenier 1915 användes ordet "folkmord" första gången på svenska. Men turkiska myndigheter förnekar än i dag att något folkmord ägt rum.

I år är det 90 år sedan folkmordet på armenier ägde rum. Mitt under första världskriget organiserades vad de osmanska myndigheterna i nuvarande Turkiet betecknade som en tillfällig förvisning av misstänkt förrädiska icke-muslimska folkgrupper. Den urartade i allmän massaker på kristna, oberoende av samfundstillhörighet.

I december 2004 beslutade EU att inleda förhandlingar med Turkiet om medlemskap. Frankrike och Nederländerna krävde då att folkmordsfrågan skulle tas upp i förhandlingarna. Bakgrunden är att Turkiet har under alla år förnekat att det rört sig om ett folkmord. Generationer av turkiska diplomater har lagt tid och energi på att ifrågasätta och bemöta försök att seriöst diskutera händelserna. Det turkiska historiska sällskapets president, Yusuf Halacoglu, har manat turkiska historiker till ett än mer aggressivt bemötande av forskning om folkmordet. Bara några dagar efter EU:s beslut upprepade han att inga historiker har "hittat ett enda dokument eller någon källa som omnämner folkmord".

Sanningen är att bevisen för handlingarna är oändliga - men orden som då användes var "utrotning", "förintelse" och "brott mot mänskligheten", ordet folkmord uppfanns något senare.

Nyheterna om massakrerna publicerades omgående i världspressen och var en ständig del av nyhetsflödet från mars 1915. Detta till skillnad mot det nazistiska folkmordet under andra världskriget, då tyskarna under lång tid kunde hemlighålla de värsta illdåden. I Turkiet fanns många tyska militärer, diplomater och biståndsarbetare liksom amerikanska missionärer och

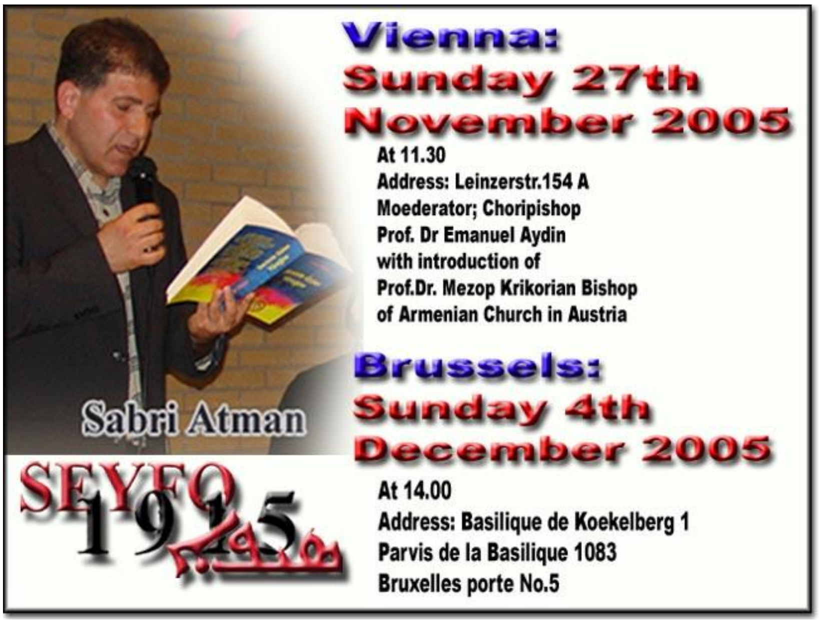

Vienna:
Sunday 27th
November 2005
At 11.30
Address: Leinzerstr.154 A
Moederator; Choripishop
Prof. Dr Emanuel Aydin
with introduction of
Prof.Dr. Mezop Krikorian Bishop
of Armenian Church in Austria

Brussels:
Sunday 4th
December 2005
At 14.00
Address: Basilique de Koekelberg 1
Parvis de la Basilique 1083
Bruxelles porte No.5

sjukvårdspersonal, för att inte tala om påvens representanter. Flyktingar av flera nationaliteter lyckades fly till ryska eller brittiska områden och gav hårresande vittnesmål om ovanlig brutalitet. Till att börja med handlade det om massakrer på armenier, assyrier och kaldéer under den turkiska ockupationen av den västiranska provinsen kring staden Urmia i början av 1915 och om belägringen av civila armenier i staden Van i april 1915. Dessa aktioner utfördes av osmanska soldater tillsammans med en del kurdiska frivilliga förband.

Världsopinionen påverkades till den grad att England, Frankrike och Ryssland gjorde ett gemensamt uttalande som publicerades den 24 maj 1915.

De förklarade att redan det som dittills kommit till omvärldens kännedom kunde klassas som brott mot mänskligheten och civilisationen och att "hela regeringen så väl som dess inblandade agenter skulle hållas personligen ansvariga för dessa massakrer" och ställas inför rätta.

Under sommaren 1915 strömmade ännu fler uppgifter ut till omvärlden, samtidigt som överfallen mot kristna spred sig systematiskt över hela östra Turkiet. Ett dåd som väckte osedvanliga reaktioner var mordet på den armeniska, katolska ärkebiskopen i Mardin, Ignatius Maloyan, 11 juni 1915.

Han mördades samtidigt med flera hundra andra armenier, syrianer och kaldéer efter att ha tvingats marschera i kedjor genom stadens gator. För några år sedan helgonförklarades Maloyan av påven.

En del osmanska ämbetsmän protesterade mot dödandet av oskyldiga och lojala undersåtar, men de högsta befattningshavarna flyttades till andra poster medan oppositionella lägre tjänstemän omkom under märkliga omständigheter.

Efter första världskrigets slut ställdes flera högre tjänstemän och politiker inför rätta av de allierade, anklagade för att ha beordrat massakrerna eller deltagit i dem. Somliga hann få sina straff och rättegångsprotokollen publicerades då i turkiska tidningar. Den forne guvernören av provinsen Diyarbakir, Reshid Bey, en ovanligt blodbesudlad person, begick självmord efter att rättegången påbörjats. Flera hundra höga ungturkpolitiker, regeringstjänstemän, polismästare och arméofficerare arresterades och hölls länge i förvar i ett fångläger på Malta i väntan på kommande rättegångar. Men i samband med en fredsuppgörelse mellan de allierade och den nya republiken Turkiet frigavs de helt.

Rättegångarna som förberetts kom aldrig igång. Turkiet var angeläget om att få dessa krigsförbrytare utlämnade, och de allierade gick med på det för att etablera goda relationer med Kemal Atatürk, republikens president.

Historisk forskning om folkmordet har hindrats av att den inte kunnat använda källorna i de turkiska arkiven. Men det finns annat material. En hel del framgår av rapporter från tyska, österrikiska och amerikanska diplomater. Under och direkt efter kriget publicerades en mängd vittnesbörd och sammanställningar av utländska missionärer, lärare, läkare och sjuksköterskor som befann sig i området när massakrerna ägde rum.

Svenskan Alma Johansson arbetade sedan många år i Mush vid ett tyskt hem för föräldralösa armeniska barn. Hon lämnade uppgifter om hur alla barnen begärts överlämnade till en hög officer och hur de sedan dödats i en byggnad utanför staden. Hon lämnade vittnesmål till tyska och amerikanska diplomater som publicerade uppgifterna, och gav sedan ut sin berättelse på svenska.

Redan under kriget beställde det brittiska parlamentet en sammanställning av dokument om massakrerna. Uppdraget utfördes av två välkända historiker, Lord Bryce och Arnold Toynbee. De hämtade materialet huvudsakligen från rapporter och brev skrivna av amerikanska och brittiska

missionärer. Efter att Hjalmar Branting läst denna dokumentsamling använde han ordet "folkmord" i ett massmöte i Stockholm 1917 till förmån för de kristna flyktingarna - veterligen den första gången termen använts i svenska språket.
Även tyskarna publicerade en omfattande dokumentsamling. Den kände orientalisten Johannes Lepsius, ledare för det tyska armeniska förbundet, fick uppdraget att sammanställa diplomatiska källor om hur Tyskland reagerade på massakrerna och fördrivningen av kristna. Det uppenbara syftet var att i framtiden kunna hävda att turkarna ensamma stod för brotten, och att tyskarna förgäves försökt stoppa, begränsa eller mildra turkarnas operationer. En del av materialet har justerats för att ta bort sådant som skulle ha visat tysk inblandning.
Dokumenten visar dock att den tyska regeringen visste att kampanjen leddes av den ungturkiska regeringen, att anklagelserna om att de kristna började ett väpnat uppror var överdribna, och att massakrerna inte bara gällde armenier utan även syrianer, assyrier, kaldéer såväl som katolska och protestantiska konvertiter.

Unga generationen av assyrier tänder ljus till minnet av Seyfo offer 1915 - under Seyfokonferensen den 24 september 2005

Under senare år har en del av de vittnesmål som publicerades i samband med kriget utgivits på nytt i svensk översättning. Dessa böcker är främst sådana som behandlar situationen för syrianer assyrier och kaldéer eftersom så många av dem numera lever i Sverige. Joseph Nacim var en kaldéisk präst från Urfa. Hans bok är delvis en självbiografisk berättelse om hur han flydde från massakrerna, bland annat ger den unika inblickar i mordet på den kaldéiske ärkebiskopen av Siirt, Addai Sher, som också var en berömd vetenskapsman, välkänd i dåtidens Europa. Ärkebiskopen hade gömts av kurdiska vänner, men gömstället upptäcktes och både han och hans beskyddare avrättades. Yonan Shahbaz, en assyrisk-amerikansk baptistmissionär verksam bland assyrier i en ort utanför Urmia i nordvästra Iran, vittnar om hur militären tillsammans med kurder attackerade byar och städer och om hur främst assyriska kristna flydde till de amerikanska och franska missionsstationerna i staden Urmia. Turkisk militär gick in i den franska missionen och grep präster och ledande assyrier som sedan torterades och avrättades.
Till de märkligaste dokumenten från 1915 hör olika krönikor skrivna av präster. Tre franska dominikanmunkar sattes i husarrest i ett katolskt kloster i staden Mardin. Två av dem skrev långa och detaljerade redogörelser över händelserna. Viktigast är den av Jacques Rhétoré, känd expert i semitiska språk och som tillämpade sin vetenskapliga exakthet i försök att beräkna befolkningsförluster. Syrisk-ortodoxa överlevande har sammanställt muntliga historier om de olika drabbade byarna. Tillsammans ger dessa verk en heltäckande bild av vad som hände i varje stad och större by med kristen befolkning i provinsen Diyarbakir, Turkiets Killing fields.
De kristna befolkningsförluster som anges av personer på platsen var höga. Diyarbakirs provinsguvernör Reshid Bey uppgav för regeringen att 120.000 kristna hade deporterats från provinsen fram till september 1915. Rhétoré anger de totala kristna förlusterna fram till slutet av 1916 för provinsen Diyarbakir provins till 144.000, medan en brittisk utredare 1919 uppgav att befolkningsförlusten uppgick till 157.000.
Men om allt detta vet dagens turkiska medborgare i stort sett inget, inte ens de fåtaliga kvarvarande kristna har tillgång till fakta. Händelserna omnämns inte i skolböckerna och de turkiska yrkeshistorikerna har prioriterat andra forskningsuppgifter. På sin höjd vet vanliga turkar i de berörda områdena att armenier, syrier, assyrier eller kaldéer bott där

tidigare, men säger ofta att de inte vet varför de kristna lämnade orten. De som har velat sätta sig in i de kristnas situation hänvisas framförallt till det officiella Turkiska historiska sällskapet, som inrättades av Atatürk. Sällskapet bidrar till mörkläggningen och ifrågasättande av folkmordet med två huvudargument. Det första går ut på att bagatellisera det som hände. Sällskapets president påstår att endast 23.000 armenier dog under kriget, och att den siffran bleknar i jämförelsen med den vida större skadan på flera miljoner turkiska döda som föll offer för angrepp där kristna deltog som frivilliga. Det andra argumentet går ut på att de kristna själva, utan minsta anledning, skulle ha organiserat ett väpnat uppror mot den osmanska staten och ha konspirerat med fiendemakten. Följaktligen borde de behandlas som landsförrädare.

Inom Turkiet reses nu krav om att inrätta en kommission som skall undersöka folkmordet. En kommission är en god tanke - bara det inte blir i det turkiska historiska sällskapets regi. En internationell och oberoende kommission har större förutsättningar att kunna föra en seriös diskussion om vad som erbjuds i de turkiska arkiven. Först då kan moderna turkar få en mindre ensidig kännedom om nationens historia.

David Gaunt**, historiker vid Södertörns högskola**

Assyriska Riksförbundet i Sverige

Folkmordet på Assyrierna fortsätter 90 år efter 1915

Kommuniké från Assyriska riksförbundets kongress 19-20 mars 2005 i Linköping

I år är det 90 år sedan ett folkmord mot assyrier och andra kristna minoriteter utfördes i dagens Turkiet. Folkmordet kallas i folkmun Sefyo – svärdets år.

Men folkmordet Seyfo fortsätter än idag på ett mera diskret sätt gentemot den assyriska minoriteten i Mellanöstern, i synnerhet i Irak, efter att Saddams styre har ersatts av laglöshet och kaos som drabbar alla invånare i Irak. Assyrierna, som är ursprungsbefolkningen i landet, är dubbelt utsatta och förföljs systematiskt av fanatiska eller chauvinistiska intressen som vill fördriva de kristna assyrierna från fädernas land.

Assyriernas existens och överlevnad är därmed hotad, i synnerhet i Irak och i övriga länder i Mellanöstern i allmänhet, varför vi som ombud för assyriska föreningar i Sverige uppmanar omvärlden att verka för att förhindra det folkmord som utövas systematiskt och på ett dolt sätt mot assyrierna.

I Irak är det inte bara assyriernas kyrkor och institutioner som bombas för att skrämma dem att ta till flykten. En annan beprövad metod är att mörda ledare och framstående personer inom folkgruppen i samma syfte. Detta utövades 1915 och pågår än idag i Irak. Det senaste offret blev poliskommissarien i Kirkuk Wael Yousef Yakoub som mördades på öppen gata för ett par dagar sedan.

Med anledning av detta uppmanar vi som ombud för assyrierna i Sverige världsopinionen
- Att stoppa förföljelsen av assyrierna och sätta press på Turkiet att erkänna folkmordet 1915.

- Att FN, EU och övriga världssamfundet erkänner assyrierna som Iraks ursprungsbefolkning samt tar sitt ansvar för att trygga det assyriska folkets existens i Mellanöstern i allmänhet och i Irak, Syrien och Turkiet i synnerhet.
- Att vår egen svenska regering inom ramen för riksdagen och EU verkar för att folkmordet 1915 erkänns på nationell och internationell nivå.

Länge leve friheten! Vi fördömer extremism och chauvinism gentemot ursprungsbefolkningen, de kristna assyrierna i Irak! Vi kräver att alla demokratiska krafter fördömer valfusket i Nineveprovinsen Erkänn folkmordet mot assyrierna 1915!

Linköping den 20 mars 2005
Assyriska riksförbundets kongress

Seyfo 90 år – Bidrag till annonsering!

Med anledning av Seyfo – Folkmordet på Assyrier 1915 i Turkiet, kommer Assyriska Riksförbundet i Sverige (ARS) att genomföra flera aktiviteter i form av protest för erkännandet av Seyfo att den har ägt rum.

ARS kommer bl.a. satsa på en stor annons i Aftonbladet den 24 april i år då detta anses som startdatum för Seyfo.

Det ligger i vårt folks intresse att Seyfo uppmärksammas i dagspressen för att svenska regeringen ska erkänna Seyfo för att senare utföra påtryckningar mot Turkiet.

Annonseringen kommer att kosta över 30 000 kronor. Då ARS har begränsade ekonomiska resurser har styrelsen vänt sig till sina medlemsföreningar och övriga instanser för att få fram dessa pengar för att kunna genomföra annonseringen.

BKF:s presidiet har beslutat att hjälpa kampanjen med 2000 kr. Samtidigt uppmanar vi så väl medlemmar som icke medlemmar att delta i kampanjen. Den som vill ge sitt bidrag – oavsett storlek, kan betala summan till postgiro nr.
839 39 –9 genom att märka talongen "Seyfo center".
Vi tackar på förhand.
För ytterligare upplysningar kan du kontakta Feyyaz Kerimo
(viceordförande för ARS) på tel. nr. 08-531 845 36

SEYFO - SVÄRDETS ÅR - 1915 I TURKIET

av: **Viktoria Soma**

I år är det 90 år sedan den ohyggliga massakern, som i folkmun har kallats – Seyfo - massakern på det assyriska/syrianska folket i Turkiet.

Turkiet har ännu inte erkänt detta folkmord som just ett folkmord som har inträffat med den Turkiska statens goda minne och medverkan.

I dag då vårt folk lever utspridda över stora delar av världen och i demokratiska samhällen, har sanningen om detta folkmord grävts fram av både inhemska och utomstående och pålitliga källor. (Läs om de många massakerna på vårt folk i Bertil Bengtssons bok: Svärdets år. Och i Sir Austen Henry Layards bok: Folkmordet på öst-assyrier i turkiska Mesopotamien).Detta gör vårt folks historia levande. Ur dessa källor får vi lära oss den sanning som våra föräldrar fick höra av sina föräldrar som var denna tragedins barn.

1915 års massaker var en i mängden på vårt folk, där vårt folk blev röjda ur vägen för den turkiska statens krigs makt i islams namn.

Över 1,5 miljoner kristna assyrier/syrianer blev kallblodigt mördade i Turkiet under Seyfo 1914-1915.

För sin kristna tro förföljdes och mördades alla de som levde i fred och i harmoni med sina muslimska grannar i Turkiet.

De som överlevde massakern bar på fruktansvärda lidanden som aldrig fick upprättelse av den turkiska staten.
En av de som överlevde svärdets år var min mormor, Seyde. Hon var 14 år gammal, sommaren 1915 då muslimerna rensade hennes födelseby, Kafro Elayto, på män, kvinnor och barn. Min mamma berättade ofta denna historia för oss barn som godnatt saga. Hennes mamma kunde aldrig glömma synen på alla de döda i byn. Och förlät sig nog aldrig själv för att ha överlevt hela sin familj och många av sina släktingar. Min mamma berättar för oss än idag om vår mormor som bar på en stor tragedi som tyngde ner henne så länge hon levde. Jag har inte sett min mormor levande, men det har mina äldre syskon, mormor dog med sin stora smärta i sitt hjärta.
Då jag ville skriva om Seyfo på vårt folk bad jag min mamma att berätta sin mammas levnads historia för mig.

Dagen innan muslimerna kom till Kafro Elayto hade munken i byn vädjat till alla kvinnor och barn att hoppa i byns vattenbrunnar istället för att bli vanärade, våldtagna, bortrövade och tvingade till ingifte i muslimska hem eller kallblodigt mördade. Min mormor hade varit ett skräckslagen vittne till att beväpnade muslimer bakband och sköt ihjäl hennes mamma och pappa, tre bröder och fyra morbröder. I rena förskräckelsen flydde hon med sin lillebror i nattens mörkret till byns brunn och hoppade i.
Brunnen var full av redan drunkna och döda kristna bybor. Under natten trillade hennes lillebror från hennes axlar och drunknade i sömnen. Mormor och två andra flickor var de enda överlevande ur byns brunn. lukten av alla de döda var en liten del av den ohyggliga skräcken för muslimernas våld som lurade utanför brunnen.
Dessa tre flickor som inte visste hur de skulle handla efter den fasansfulla synen och lukten, vågade sig ut om natten för at leta efter mat och vatten.
Två av flickorna flydde till en närbelägen by om natten men mormor gick till byns muhtar/ byhövdingen, som var muslim. I sin barnsliga godtrogenhet trodde hon att muhtar skulle hjälpa henne, för hon var helt ensam och övergiven. Dessutom hade ju hennes föräldrar bistått muhtar med så mycket innan Seyfo.
Muhtars fru var mera rädd om sin ställning som muhtars första fru än om min mormors liv, (muslimska män får gifta sig med flera kvinnor) då hon såg henne. Muhtar hade också sett mormor, men han var upptagen med sina viktiga gäster och dessutom trodde han aldrig att mormor skulle komma undan hans våld, nu när hon själv sökt sig till sin förövare.
Men hans fru var smartare än honom, hon gav mormor att äta och dricka och hjälpte henne att fly upp på hustaket. Seyde hann upp till sista trappsteget då hon kände ett ryck i sin klänning. Muhtar grep tag i hennes redan slitna klänning och fick med sig en stor reva. Seyde som inte vågade sig bakåt tog sig upp på taket och hoppade ner och hamnade på utsidan av muhtars hus. Hennes enda tanke var att fly för livet. I nattens mörker är människan i normala fall rädd för sin egen skugga, stackars Seyde som varken såg eller visste vart hon var på väg någonstans bara sprang och sprang för livet.
Hon trodde att hon var fiendens offer när hon hörde fotsteg framför sig. " Vem du än är kom fram, jag ska hjälpa dig". Sa en mans röst och hon gick fram till främlingen, som visade sig vara en släkting till henne. Adam hade också bevittnat många kallblodiga avrättningar på sina nära i byn Kafro Elayto.
Dessa två överlevde Seyfos avrättningar på en hel by i Turkiet sommaren 1915.
Var det mirakel eller misstag att dessa två ungdomar överlevde sina familjer?
Den 24 april är det års dagen att hedra alla de miljoner assyrier/syrianer för föll offer för svärdets år.
Hur tänker du hedra alla dessa martyrer?

2005-04-22

Folkmordet mot assyrierna (Seyfo) 1915

Den 24 april är det 90 årsminnet av beslutet om utförande av folkmordet åren 1915-1919
för att fortsätta de obeväpnade folk utsattes och de gjorde inget mot den turkiska ockupationen. Osmanska riket borde ha beskyddat sina invånare, inte utsätta dem för folkmord. Vårt folk utsattes för ett folkmord och en etnisk utrensning som gjorde att över en halv miljon assyrier mördades.

De ottomanska sultanernas politik gick ut på förtryck av andra folk inom ett mångkulturellt samhälle, vårt folk som ända sedan historiens början levt och fortfarande lever på sin jord, utsattes för en turkifieringspolitik, försök till att tysta vårt folk och att tvångsförflytta vårt folk. De grundläggande anledningarna för detta är:
1 det assyriska folket antog kristendomen ända från kristendomens födelse.
2 det assyriska folket kommer från en civilisation som get mycket åt världen, Mesopotamiens civilisation.
3 målsättningen var att totalt utplåna den assyriska identiteten.

Den ottomanske sultanen, Abdulhamid II, som var en muslimsk fundamentalist, skapade irreguljära styrkor, de s.k. Hamidiska bataljonerna, dessa styrkor genomförde omänskliga handlingar mot vårt folk. Soldaterna bestod av muslimska kurder som blev alltmer fundamentalistiska i sin tro, och de sökte med kraft genomföra ottomanska rikets politik, och de ansåg uppgiften vara en religiös plikt, från moskéerna hördes uppmaningar om attack mot de kristna (de otrogna). De kurdiska mullorna tävlade om vem av dem som kunde sända flest soldater till den heliga jihad, deras mål var:
1 att ockupera assyriska jord och assyriska byar.
2 kurderna hade en politisk målsättning eftersom de fått en garanti av turkarna om att få självständighet i de på assyrier utrensade områdena.
Dagens turkiska regering, är arvtagare till den ottomanska riket, och de kurdiska partiledarna som säger sig vara det kurdiska folkets representanter, gör gemensam sak och förnekar folkmordet mot assyrierna. De är fullt ut ansvariga för folkmordet. Och alla negativa resultat som kom efter folkmordet håller vi dem ansvariga för. De omintetgjorde det assyriska samhället när den var komplett i ,,,, kulturellt, politiskt, religiöst och ekonomiskt.
Ingen part av förövarna kommer att förlåtas. Oavsett hur mycket de söker befria sig från ansvaret för folkmordet, och för vara säkra frågar vi två frågor:
1 var är de miljoner assyrier som levde på sin fädernesjord?
2 varför är vårt folk utspritt över fler än 42 länder världen över?
3 vem bär ansvaret för att det idag finns ett främmande folk på vår jord och som med alla medel gör anspråk på den jorden?
Att Turkiet finns på väntelistan över kommande medlemmar i den europeiska unionen är ett hån mot de demokratiska värden unionen är byggd på. Vi har en övertygelse och visshet som assyrier att den europeiska unionen som tror på demokrati och humanism inte kommer att förbise assyriernas rättmätiga rättigheter. Oavsett de politiska och ekonomiska fördelarna för

e.u. med ett Turkiet i unionen. Vi assyrier är ett civilisationsskapand ursprungsfolk som ber de internationella organisationerna FN och de europeiska parlamenten att ställa krav på Turkiet för att tvinga Turkiet att prestera följande:

1 tvinga Turkiet att erkänna folkmordet mot assyrierna och be om ursäkt
2 dra Turkiet inför den internationella rättstribunalen i Haag och andra relaterade domstolar.
3 att Turkiet erkänner assyrierna som ursprungsbefolkning och erkänner assyriernas rätt att leva på sin jord.
4 att Turkiet ersätter de ekonomiska och mänskliga förlusterna
5 att assyrisk egendom återförs och att förstörda byar under inbördeskriget mellan Turkiet och de separatistiska kurderna, återbyggs
6 att exilassyrier får rätten att återvända och bosätta sig på sin jord under e.u. beskydd.
7 att Turkiet inte får förvalta assyrisk egendom efter eget godtycke såsom nu är fallet.
8 att FN konventioner om ursprungsbefolkningar tillämpas i Turkiet.
9 Lausanne deklarationen, som skrevs under i början av 1920 talet, att det assyriska folket tilläggs i denna deklaration för att Köpenhamnskriterierna ska vara uppfyllda i Turkiet.

Heder och rättvisa åt våra martyrer.
Länge leve den assyriska nationen.

AISC – Assyrian international Seyfo Committee, en gren av GFA, Assyriens
befrielse Parti.

2005-04-16
6755-1-15

Assyrian Youth Meets German Chancellor,

Discuss Genocide

German Chancellor Gerhard Schröder (left) looks at the "Seyfo" pen presented by Mr. Banibal Atman (right)

(ZNDA: Cologne) Banibal Atman, a 16-year-old Assyrian from Germany, met with the Chancellor Gerhard Schröder recently and used the opportunity to discuss the role of Turkish government in the 1915 Seyfo Genocide.

Banibal presented Mr. Schröder a pen on which the following phrase was inscribed: "Turkey should recognzie the Assyrian Genocide."

"He was very impressed in the Assyrian Seyfo and I had a chance to talk to him for about 5 minutes. In a short way I explained to him what Seyfo was. He was very fascinated that Assyrians have survived for over 5000 years," commented Banibal Atman.

Banibal Atman is the nephew of Mr. Sabri Atman, a foremost Assyrian genocide scholar.

From Survival to Revival:

In the Aftermath of the Assyrian Genocide

(Assyrians After Assyria Conference)

Professor Abdul-Massih Saadi, Ph.D.

Lutheran School of Theology at Chicago

Dr. Abdul-Massih Saadi

From the dawn of civilization, empires and peoples have risen to greatness, left their gifts for posterity, and then fallen into obscurity or extinction. Among these is the Assyrian nation, not extinct but still living and breathing, thousands of years after Babylonia, Akkad, Nineveh and Aram. Its people have ridden the tides of time longer than any other nation on earth now living, and cling tenaciously to their culture and language. This monumental achievement of survival, however, has been long and bitter, and has not come without a price. The Assyrian men, women and children, when faced with their own extinction, have paid over and over again in blood and in numbers for the right to exist and to have a name in their ancestral homelands.

If you talk to Assyrians, you will hear them call themselves by more than one name (Suraye/ Suroye, Suryoye, Othoraye, Aramaye, Chaldaye ..etc). This is because their rich and ancient heritage has left many historic classifications by which various groups came to identify themselves. In fact they all share the same language, with a few dialectical difference, the same socio-cultural cohesion, same long history of survival and now the same fate. While they maintain these historic naming choices for some community or religious purposes, they all as one acknowledge their core identity as one and the same nation. Out of the ten great civilizations in human history, the Assyrians created one of the greatest many years before Christ, and their legacy was to be the world standard of civilization for commerce, government, law, literature and culture in general for two thousand years.And despite the lost of political and military power, their language remain the Lingua Franca for more than a thousand year. Most importantly, centuries have passed, and they continue to seek a productive life and peace for themselves as well as for everybody around them.

Geographical Location of the Assyrians on the Eve of WWI At the turn of the century, the Assyrian people, the torchbearers of the earliest civilization in the world, and the living remnant of over 6,000 years of history in the region, lived under the Ottoman and Persian Empires.Their region was roughly known as "Upper Mesopotamia," which includes: south and southeastern present-day Turkey, [they were spread from Miyafarqin, Hakkari, Bohtan, Tur-Abdin (over 240 villages), Nisibin, Mardin, Urfa (Edessa) all the way to Adana West; in the north, from Siirt, Bitlis, Diyarbakir, Malatia. Under Persian rule, they were mostly in western Azerbaijan, at Urmia and the Salamas districts.

The other Assyrians (Syriac people) were spread over places in present day Iraq, Syria, Lebanon, and in the Caucasus (Georgia, Armenia).

Ecclesiastical Diversity Among the Assyrians Like most peoples, the Assyrians have various ecclesiastical traditions, although mostly they are Christian denominators. The Assyrians of the Church of the East include: Orthodox (or Nestorians), Catholic (Chaldeans) and Protestants. Similarly, the Assyrians of the West Syriac Church encompass several traditions: Orthodox (or Jacobites), Catholic, Melkites (Roman Orthodox & Roman Catholic), Maronites, and Protestants.

For thousands of years, while the Assyrians maintained their civilized continuity and peaceful cooperation with their neighbors or partners in the region: Armenians, Greeks, Persians, Arabs, Kurds and Turks, they suffered many severe persecutions, suppression and massacres. Yet in the end of the 19th century (Abdul-Hamid's massacres) and by the turn of the 20th century in the World War One, the Assyrians received the biggest blows time and again from the Ottoman authorities, which reduced them to desperation and annihilation.

As a surviving remnant of our parents' genocides, living the consequences of its aftermath, we modern Assyrians are anxiously struggling on several fronts: (1) to understand the reasons behind the genocide of our parents, (2) to determine the ways and means to prevent such a fate from ever happening again; (3) to secure a civilized continuity for our next generation; and lastly (4) to restore the civilized and civilizing role of our ancestors.

Implication of Genocide

The survivors from our parents told their stories in terms of Killing (Qettla), Deportation (sawqiaat), and Sword (Sayfo). This is because the word and concept of Genocide had not yet been coined nor its concept was determined. Contrary to the concept of homicide, the intentional of murder of an individual, Genocide means the destruction of a group as the outcome of governmental policy. It was on December 9, 1948 the U.N. General Assembly adopted a resolution delineating the full meaning of Genocide and condemned it as "a crime under international law."[1]

Specifically speaking, the Genocide, according to the statement issued by the U.N., "means any of the following acts committed with intent to destroy, in whole or in part, a national, ethnic, racial or religious group, such as:

- Killing members of the group;
- Causing serious bodily or mental harm to members of the group;
- Deliberately inflicting on the group conditions of life calculated to bring about its physical destruction in whole or in part;
- Imposing measures intended to prevent births within the group;
- Forcibly transferring children of the group to another group.[2]

This inclusive definition of Genocide by the U.N. presented a spectrum of acts and policies. All five of defined points of Genocide unequivocally are applicable to our Assyrian people, from physical massacres to forcible deculturation. The history of millions of native Assyrians in the region witnesses that they endured their fate century after century. On one hand, they honestly and earnestly presented to their partners the most civilized production ranged of literary, spirituality, science, economy, and peace; on the other hand, they suffered all kinds of atrocities, brutality and overall decimation from many of their neighbors or partners. The horrific massacres in WWI by the Ottoman authorities was neither the first nor the last; the instance of SEMILE in Iraq in 1933, which we often commemorate on the 7th of August where 3,000 innocent civilian Assyrians were massacred by the Iraqi regular troops led by Baker Sedqi, the chief army. The constant process of deculturation against our people continues not only by Turkey but also by many other countries, as their own language, values, patriotism, folklore, personal security, dignity and economical survival are threatened and almost nullified. Specifically, the Assyrians (all various denominations) of "Upper Mesopotamia," they were numbered one million persons on the eve of WWI. And had there been no Genocide, they Assyrians could have numbered 20 million by now. In fact, because of the Genocide and its aftermath, now, at that same region they number only a couple thousand.

By the turn of the century, and due to nationalistic awakening, many members of the above-mentioned churches preferred to be identified with one nationalistic name, Assyrian, rather than by the various names of the church traditions.[3] Generally speaking, the Assyrians of the Church of the East were distributed in the Eastern part of "Upper Mesopotamia," while the Assyrians of the West Syriac Churches lived in the middle and Western part of "Upper Mesopotamia."

Dramatic Tragedy

For the last 2500 years, the Assyrians experienced many persecutions as a powerless people. Although they were among the first people to adopt Christianity, through which they demonstrated their prolific literary and civilized contribution, becoming Christians did not prevent their fate of constant persecution and perseverance. But despite all the obstacles, and for two more millennia, the Assyrians proved their vitality of productivity, peace, and loving intention for all the people of the earth. Their writers and philosophers did not cease to contribute in most kinds of constructive knowledge, cordial interfaith tracts, and even science. Likewise, their spiritual people generously enriched the culture of their region.And their missionaries, without distinction or prejudice, reached out to all their surrounding world, as far as India and China, to show, through their unprejudiced and indiscriminate good deeds, the power of love that makes all people around the world one through faith.[4] This civilized nature, despite all the blows throughout their long history, proved to be like an elastic and flexible willow tree, that bends with the stormy winds and weather, but afterwards stands tall, proud and unbroken, once more to continue to bear fruits.

The harshest, most pitiless blow, however, like a fiery sword falling time and time again on the trunk of our tree, occurred in the beginning of this century by the so-called "civilized, modern nation," Turkey, and under the observation and silence of the "most civilized western nations."

In the aftermath of the horrible massacre by the Ottoman Sultan Abdul-Hamid in 1894-1896, which claimed thousands of Assyrians, the Assyrians were unable to heal their wounds because the direst time of their entire history on earth, their genocide, was waiting like an angel of death at the door. The Young Turk dethroned Abdul-Hamid in 1908, and contrary to the optimistic expectation of the Assyrians, the new movement demonstrated even more scathing cruelty and severity.

Many historians and politicians have analyzed the reasons behind the brutal deportations and massacre by the Ottomans authorities against their Christian (Greek, Armenians, Assyrians) subjects. The crux of the matter is that the Assyrians were not responsible in any way or deserving of such a fate. This is the real bottom line and the real reason we are all here today. According to historical analysis, it might be said that among the various motives that the Ottoman authorities had to commit such various and stupefying atrocities were: first, the new, national ideology and identity of the Turks; second, the dramatic territorial loss of Ottoman Empire: Bulgaria in 1908, Bosnia, Herzegovina which in 1908 were annexed to Austria, Libya in 1911 by Italy, and the Balkan states in 1914.Such losses not only eliminated large territories and their subjects, but also shook to its foundations the multinational and multi-religious character of the Empire.Accordingly, the Young Turk regarded the Armenians, Greeks and Assyrians not only as foreigners, but also as distrustful and unwanted people who could only be dealt with through dissolution and extermination. The Young Turk's distrust of non-Turks was such that Young Turk could not imagine a future Turkey which had as its national base any ethnic or cultural entity not purely their own, in fact mirroring an attitude later manifested fully by Hitler and Turkey's World War I ally, Germany. It was no surprise, therefore, for Adolf Hilter to justify the massacres committed by the Young Turk, stating in August 1939 as follows: "Who, after all, speaks today of the extermination of the Armenians?"[5]The eruption of a fanatic, nationalistic ideology in both Turkey and Germany led their leaders to be convinced of the necessity of destroying the people they had defined as the target. In Turkey, in WWI, the victims were the Greeks, Armenians, and the Assyrians of all their denominations. For the same reason of confronting a fanatic, nationalistic ideology, the Assyrian survivors of WWI had to suffer another Genocide in 1933 in SEMELE and countless incidences, which reduced them to dispersion and annihilation.

While the evidence abounds in a huge corpus of documents, the U.S. Major General James G. Harborad, the chief of a Fact-Finding Mission to Anatolia, reported in 1919 as follows:

Massacres and deportations were organized in the spring of 1915 under a definite system, the soldiers going from town to town. The official reports of the Turkish Government show 1,100,000 as having been deported. Young men were first summoned to the government building in each village and then marched out and killed. The women, the old men, and children were, after a few days, deported to what Talaat pasha called "agricultural colonies," from the high, cool, breeze-swept plateau of Armenia to the malarial flats of the Euphrates and the burning sands of Syria and Arabia. Mutilation, violation, torture and death ..the most colossal crime of all the ages.[6]

Our people, with no means to defend themselves, received the biggest blow. No course of action was safe, not one. Those who tried to flee from their historical territories, such as Hikkari, could not save themselves.[7] Neither could those who chose to remain under the Ottoman role escape their horrific destiny. Realizing their pending fate, the terrified Christians made every effort possible to appease their Ottoman masters, whether through distancing themselves from other Christian denominations, namely, the Armenians and Nestorians (as they were called by the Ottomans), or showing neutrality and loyalty in a variety of more subtle ways. For example, the Patriarch of the Syriac Orthodox church wrote a telegram to the grand vizier, condemning the "Armenian disturbances," and thanking "his Majesty for the protection he has ever accorded to it, as also to our Mussulman compatriots." Finally, the Patriarch begged, "under these circumstances, we can but appeal to the Sovereign, our sole refuge, to protect us in his mercy."[8] It should be clear from such a communication that the Syriac Orthodox Patriarch felt forced to demonstrate a reproach of a Christian group in order to stake a claim for his own survival.

Few days later, on December 20, 1916, in the New York Times reported: "Syrian Patriarch Slain: Murdered in His Residence in [Mardin] by Band of Turks"[9]

Meanwhile, the language of "the holy war," Jihad, aroused Muslims against their powerless Christian neighbors.Between the so-called "acts of mobs," and direct orders of the Ottoman authorities, one third of the Assyrian nation, people of various denominations, were killed.The rest remained "a hostage people," subjected to all sorts of humiliations, dispersion and annihilation.[10] The following Syriac Patriarch, I. Ephrem, reported (and I quote): "the 'rumor' was that the Armenians had rebelled; in reality the mobs were calling for extermination of "all the Christians."[11]

Thus, the Assyrians of the East had no choice but to try to broker their fate with the Russians. By doing so, they lost one third of their people and gained another ally with imperial pretensions who exacted from them more than they returned. On the other hand, the Assyrians of the West Syriac Churches, who until the end remained loyal to the Ottoman authorities, the only course of action left open to them, were humiliated, dispersed and also lost one third of its people. Finally, when Syria was under the French mandate, the Turks granted "permission … to all Christians" to leave Turkey, creating another flight of refugees. Assyrian Christians (of East and West Syriac Churches) in large numbers fled their land, bringing to an end their centuries old history in Hikkari, Tur Abdin, Mardin, Urfa, Adana and others. The vast majority of them were helpless victims, and innocent of all political ambitions.

The Reaction of the World

The world (the victorious World War I allies) reacted to these holocaustic events with a unified and categorical denunciation of what they determined was criminal massacres. They roundly condemned the Ottoman authorities. Various encouraging statements were issued by the allied nations affirming their support of the Assyrians and Armenians. The American president, Woodrow Wilson, took this to a practical level by delineating fourteen humanitarian principles in the Sevres treaty of 1920. One of these clearly and unambiguously stated that it was the obligation of Turkey to protect the rights of its ethnic minorities and to promote their progress and independence. While Turkey signed the treaty, ostensibly bowing to the terms, the new nationalistic Turkish movement, led by Mustafa Kemal gained momentum and supported by the incipient Soviet Union, created a counter-government at Ankara in the spring of 1920, challenged the treaty and virtually cancelled it.[12] The rise of Mustafa Kemal was followed by various shifts in the political balances in the region. At this stage, the allies were exhausted from their effort against the Germans and its allies, who, we must not forget, included Turkey. This fact should be mentioned because it shows a similarity of feeling towards nationalism and ethnic purity, which was later to erupt so effectively and tragically in World War II. In any event, at this point the allies were feeling the need to look homeward for the post-war cleanup, and possibly did not see Turkey, with its newly shrunken borders, as any kind of threat, either to its internal constituents or anyone else.As such, they conceded, though unwillingly, to Mustafa Kemal. A new treaty was signed in Lausanne in 1923, in which no real obligation toward ethnic minorities was acknowledged.As an outcome of this treaty, the Allies recognized the new frontiers of Turkey, including southern boundary that left a string of cities from Aintab to Urfa, Mardin, Tur Abdin, and Hakkari within new Turkey.[13]

Assyrians in the Aftermath of Genocide

Turkey's national policy and its priorities did not serve any group except ethnic Turks with no regard whatsoever to their victims, confirming Hitler's statement: "who, after all, speaks, today, of the extermination of Armenians."[14] But regardless of contemporary circumstances, the crime of genocide does not expire over time like a penalty in a game of football. The right to exist, the right to live and work and not be harassed on a daily basis for one's religious beliefs and ethnic background, and the right to have a name and a modicum of protection and civil, is rights stressed and guaranteed in international law. And if in the past the policies of the international communities were totally focused on the balance in the Cold War at the expense of small, oppressed people; now the Cold War is over, and the process of settling these issues begin. But this right means nothing if one does not lives up to it, and appropriately claims it. Thus the Assyrians have to face two challenges: an internal one and a broader based external one. Internally, we need to have our own vision, mission and civilized goal. Our claim will not and cannot be taken seriously by either our partners or by the international community if we cannot rise to this most basic challenge of unity and consistent vision. Externally, as a civilized people, we need to effect an approach which leverages the power of logic and international law for reclaiming our rights. Our most peaceful and logic case is and will continue to be the real test for the credibility of the International Community, U.N. and the whole New World Order, including our partner Turkey for making justice. For the sake of justice, and even for antiquity's sake, for the sake of the remnant people who created one of the earliest civilization in the world), for the sake of setting our case as an exemplar case pursuing only logic, law and peaceful means for restoring its rights, we appeal to justice.Otherwise, what kind of credibility is this when the victim cannot acquire his justice unless he becomes strong enough to impose his case, and sometime to impose it by force, and virtually, he makes his case "a problem" to the world? Only at that time, the International Community, U.N., and the intended countries move towards solving that "problem"? Such kind of equation between the victim and the International Community with its International Law is just a ridiculous scandal!On our part, thanks be to God, we cannot violently threaten anybody. But, as a civilized people, our only way to pursue our justice will be through peaceful and legal means.

The internal and external challenges may be one and the same in our modern days. Modern technology, computers and telecommunications and especially the Internet, have shrunken the world in a cold fusion of new ideas, startling pathways to success and revolutionary ways of achieving and disseminating information and therefore truth. We must not forget for one minute that at this crucial time we are facing the new, compacted world community in which our people are challenged with its reality:to be "contributors to the new civilization" or not to be. For us, this principle was our challenge throughout our long history; and previously, our people successfully proved their civilized contribution for themselves and for the people(s) they lived with. Moreover, they played the major role as connecting bridges and mediators among a number of civilizations: Greek/ Roman, Persian and Arab. Thus, our mission, today, would become our only identity and entity. We need to be aware that NOT living up to this challenge will spell our destruction and national death. This is because the power of the information highway can work as well in our favor, if we choose to harness it, as against us, if we simply ignored our mission and production; the quick result of it is "total assimilation." Thus, we may face a different type of genocide/homocide, "hidden genocide: assimilation" leaving behind the precious legacy both of the historical and the living. Today, although the potential of our people lies scattered around the world, as a result of the genocide and its aftermath, we need to determine ways and means, in a unified manner, to turn such scattering into a blessing and productive power. There is in this a tremendous opportunity to make use of such decentralization, and it consists of the possibility to have not just the ears or sympathy of one city or nation, but literally to every corner in the world, and most importantly our partner, Turkey. As someone once said, "Defeat is only Victory Turned Inside Out."How can we do this?

While many viable answers may be suggested, none will result from the outpouring of emotions or disorganized verbal and counter-effective "sniper attacks" at each other. We need to present ourselves as an example of a peaceful people, which insists on solving its problems peacefully and cooperatively and only through law and logic. I suggest that, in the interest of creating and

maintaining national credibility, a professional, Assyrian, working committee(s) may be constituted, which should consist mostly of university scholars in various humanitarian specialties. The committee(s) must be inclusive to include all our branches and religious, linguistic affiliation. Such committee(s), through its constant conferences and promulgation of information, may handle, the critical issues that concern the future of our people. For example, the issue of the genocide would be imperative to be treated first by professionals in genocidal studies, International law, political science and other relevant humanitarian specialties. As specialists in this field know, there is much international legislation that favorably affect our national case. Among such legislature is: the 1948 International Proclamation for Human Rights, which recognizes the equality of all peoples, be they small or large in number; the Right of self-determination; the Right of Native Peoples; the law that the Crime of Genocide never expires; and the most recent one is the 1993 UN Resolution concerning linguistic, religious, or ethnic groups, who live as minorities in a certain country. The 1993 UN Resolution demands from those countries to legislate laws and ways to help protect, develop and revive the culture of their minorities. Its details are even more favorable and persuasive. Thus, a major and most sensitive role is upon the shoulders of the Assyrian professional Committee (of Genocidal Studies, International laws etc.): that is, to prepare a bill of legal case for the genocide of our parents and the rights of their children to live in peace in their extracted territories with guaranteed human, cultural and political rights. This bill needs to be presented to the UN and also directly to Turkey, which is showing its intention to resolve its old problems before 2004.

As we pursue in our aspiration, the committee may demand the UN, for instance, to provide a satellite T.V. channel running 24 hours a day for the Assyrian people as a means of constant connection among its scattered remnants around the world, which occurred as a result of the Genocide. Such a T.V. channel, if executed properly, would go a long way toward preventing the otherwise pending "hidden genocide: Assimilation."

As another example, we have just finished Symposium Syriacum. Although there are many good things we can relate about it, the most conspicuous feature of the Symposium is that it consists chiefly of non-Assyrians, who have as their scholarly interest the ancient language and manuscripts of our forefathers. While we should be gratified and indebted to them for their achievements in keeping our ancient heritage and literature alive, it would have been more appropriate for the Assyrian "Syriac scholars" to initiate additional, constant conferences on relevant themes that serve our vision, mission and goal. Thus, a committee of Assyrian specialists in the "Syriac Studies" field should be created and follow up on this goal.

The suggestion of creating several working, professional committees [as pillars on which our nation can be erected] may include every vital aspect of the community life, such as genocide studies, education, economy, art, music, society, spirituality, sport ..etc. Each of these committees should be encouraged to intensify their own communications between each other, and they should have their own regular conferences. Furthermore, to demonstrate our willingness to treat others in the world community as we ourselves would like to be treated, the activities of these committees should be open to all interested peoples of all nations, creeds and races. Encouraging unbiased inter-community relations should be a primary objective, to the end that de-isolating ourselves as a people is a crucial component of our overall credibility and as such our world success.

In other words, the collective, cooperative efforts of these committees can plan and help execute their inclusive agenda, and would go a long way toward demonstrating the singularity of purpose and united front that the rest of the world will notice and appreciate. However, our institutions now, as they are, whether cultural, churches, arts or politics can and should still have their role separately and in cooperation with the committees. As a separate activity, the example of the convention of the AUA in 1998 was exemplary. At that convention, a Middle Eastern President, personally and publicly recognized our people as an ethnic and civilized people integral to the homeland. President M. Khatimi said, "Today, although the Assyrians are few in number in comparison with world population, they are present and active in our human society as well as an independent ethnic group and as the masters of a culture with a historical record, bearers of a rich civilization."[15]

In conclusion, I would like to say that no matter how dire our situation may seem, the fact is that our ancestors and parents succeeded in the challenge of their time, and this truly means that we can succeed in ours: "to be contributors to the new civilization or not to be." Otherwise, what! Shall our nation die, now, in this time of unprecedented possibilities and renewed world interest in native cultures and peoples, when our ancestors somehow scraped up their survival as actual slaves and servants with all the barbaric, uncivilized attitudes of empire-grasping masters as their added challenge? If for no other reason than for the respect we owe to the memory of their monumental achievement, and to ourselves as a nation, we likewise MUST prove our competence and pride; God willing.

[1] yearbook of the united nations, 1947-1948 (new york: the united nations, 1949) 595-599.

[2] yearbook of the united nations, 1948-1949 (new york: the united nations, 1950) 595ff.

[3] e. Southgate, narrative of a visit to the syrian [jacobite] church of mesopotamia (new york: appleton, 1844) 87.

[4] shah kuvad..

[5] louis lochner, what about germany? (new york: dodd mead, 1942) 2; gerhard l. Weinberg, the foreign policy of hitler's germany: starting world war ii, 1937-1939 (chicago/ london, 1980) 610-612; see also "letters to the editors," new york times (june 8, 1985) 16.

[6] u.s. congress, senate, 66th cong., 2nd sess., senate document no. 266, major general james g. Harbord, conditions in the near east: report of the american military mission to armenia (washington, d.c.: g.p.o., 1920) 7.

[7] for details on the fleeing from hikkari, see abdul-massih saadi, "the scythe of the ottomans and the decimation of the assyrian nation," journal of assyrian academic society vol. Xii.2 (forthcoming).

[8] echos d'orient, 424, no. 187.concerning the patriarch, it was reported that he was collaborator with the ottoman authorities who helped him elected as a patriarch; see j. Joseph, muslim-christian relations, 92-93.

[9]new york times, dec. 20, 1916.

[10] two documents in the archive of the british foreign ministry; cf. Y. Ibrahem, mar

Ignatius ephrem (damascus: 1996) 68-69.

[11] i. Ephrem barsum, tarikh tur abdin [in syriac], translated into arabic by b. Bahnam, (lebanon: 1963) 366; cf. I. Armalah, al-qasara fi nakabat al-masara (np.: nd) 43.

[12] kemal's leadership sought an ally with the soviets over against "great britain and the common enemies in the west."During the summer of 1920 the first shipment of soviet gold reached anatolia.see richard hovannisian, "armenia and the caucasus in the genesis of the soviet-turkish entente," international journal of middle east studies 4 (1973) 129-47.

[13] great britain, foreign office, british and foreign state papers, vol. 117 (1923) 543-639.

[14] louis lochner, what about germany? (new york: dodd mead, 1942) 2; gerhard l. Weinberg, the foreign policy of hitler's germany: starting world war ii, 1937-1939 (chicago/ london, 1980) 610-612; see also "letters to the editors," new york times (june 8, 1985) 16.

[15] m. Khatami, "khatami's speech to the xxii world congress of the assyrian universal alliance tehran-iran, nov. 2, 1998," assyrian star august (1999) 9-11.

Nineveh.com

Nineveh On Line

DN. KULTUR

Publicerad 4 mars 2005 22:54 **ESSÄN DEN 9 MARS 2005**

Förintelsen Turkiet helst vill glömma

Efter massakrerna på armenier 1915 användes ordet "folkmord" första gången på svenska. Men turkiska myndigheter förnekar än i dag att något folkmord ägt rum.

I år är det 90 år sedan folkmordet på armenier ägde rum. Mitt under första världskriget organiserades vad de osmanska myndigheterna i nuvarande Turkiet betecknade som en tillfällig förvisning av misstänkt förrädiska icke-muslimska folkgrupper. Den urartade i allmän massaker på kristna, oberoende av samfundstillhörighet.

I december 2004 beslutade EU att inleda förhandlingar med Turkiet om medlemskap. Frankrike och Nederländerna krävde då att folkmordsfrågan skulle tas upp i förhandlingarna. Bakgrunden är att Turkiet har under alla år förnekat att det rört sig om ett folkmord. Generationer av turkiska diplomater har lagt tid och energi på att ifrågasätta och bemöta försök att seriöst diskutera händelserna. Det turkiska historiska sällskapets president, Yusuf Halacoglu, har manat turkiska historiker till ett än mer aggressivt bemötande av forskning om folkmordet. Bara några dagar efter EU:s beslut upprepade han att inga historiker har "hittat ett enda dokument eller någon källa som omnämner folkmord".

Sanningen är att bevisen för handlingarna är oändliga - men orden som då användes var "utrotning", "förintelse" och "brott mot mänskligheten", ordet folkmord uppfanns något senare. Nyheterna om massakrerna publicerades omgående i världspressen och var en ständig del av nyhetsflödet från mars 1915. Detta till skillnad mot det nazistiska folkmordet under andra världskriget, då tyskarna under lång tid kunde hemlighålla de värsta illdåden. I Turkiet fanns många tyska militärer, diplomater och biståndsarbetare liksom amerikanska missionärer och sjukvårdspersonal, för att inte tala om påvens representanter.

Flyktingar av flera nationaliteter lyckades fly till ryska eller brittiska områden och gav hårresande vittnesmål om ovanlig brutalitet. Till att börja med handlade det om massakrer på armenier, assyrier och kaldéer under den turkiska ockupationen av den västiranska provinsen kring staden Urmia i början av 1915 och om belägringen av civila armenier i staden Van i april 1915. Dessa aktioner utfördes av osmanska soldater tillsammans med en del kurdiska frivilliga förband.

Världsopinionen påverkades till den grad att England, Frankrike och Ryssland gjorde ett gemensamt uttalande som publicerades den 24 maj 1915. De förklarade att redan det som dittills kommit till omvärldens kännedom kunde klassas som brott mot mänskligheten och civilisationen och att "hela regeringen så väl som dess inblandade agenter skulle hållas personligen ansvariga för dessa massakrer" och ställas inför rätta.

Under sommaren 1915 strömmade ännu fler uppgifter ut till omvärlden, samtidigt som överfallen mot kristna spred sig systematiskt över hela östra Turkiet. Ett dåd som väckte osedvanliga reaktioner var mordet på den armeniska, katolska ärkebiskopen i Mardin, Ignatius Maloyan, 11 juni 1915. Han mördades samtidigt med flera hundra andra armenier, syrianer och kaldéer efter att ha tvingats marschera i kedjor genom stadens gator. För några år sedan helgonförklarades Maloyan av påven. En del osmanska ämbetsmän protesterade mot dödandet av oskyldiga och lojala undersåtar, men de högsta befattningshavarna flyttades till andra poster medan oppositionella lägre tjänstemän omkom under märkliga omständigheter. Efter första världskrigets slut ställdes flera högre tjänstemän och politiker inför rätta av de allierade, anklagade för att ha beordrat massakrerna eller deltagit i dem. Somliga hann få sina straff och rättegångsprotokollen publicerades då i turkiska tidningar. Den forne guvernören av provinsen Diyarbakir, Reshid Bey, en ovanligt blodbesudlad person, begick självmord efter att rättegången påbörjats. Flera hundra höga ungturkpolitiker, regeringstjänstemän, polismästare och arméofficerare arresterades och hölls länge i förvar i ett fångläger på Malta i väntan på kommande rättegångar. Men i samband med en fredsuppgörelse mellan de allierade och den nya republiken Turkiet frigavs de helt. Rättegångarna som förberetts kom aldrig igång. Turkiet var angeläget om att få dessa krigsförbrytare utlämnade, och de allierade gick med på det för att etablera goda relationer med Kemal Atatürk, republikens president. Historisk forskning om folkmordet har hindrats av att den inte kunnat använda källorna i de turkiska arkiven. Men det finns annat material. En hel del framgår av rapporter från tyska, österrikiska och amerikanska diplomater. Under och direkt efter kriget publicerades en mängd vittnesbörd och sammanställningar av utländska missionärer, lärare, läkare och sjuksköterskor som befann sig i området när massakrerna ägde rum. Svenskan Alma Johansson arbetade sedan många år i Mush vid ett tyskt hem för föräldralösa armeniska barn. Hon lämnade uppgifter om hur alla barnen begärts överlämnade till en hög officer och hur de sedan dödats i en byggnad utanför staden. Hon lämnade vittnesmål till tyska och amerikanska diplomater som publicerade uppgifterna, och gav sedan ut sin berättelse på svenska.

Redan under kriget beställde det brittiska parlamentet en sammanställning av dokument om massakrerna. Uppdraget utfördes av två välkända historiker, Lord Bryce och Arnold Toynbee. De hämtade materialet huvudsakligen från rapporter och brev skrivna av amerikanska och brittiska missionärer. Efter att Hjalmar Branting läst denna dokumentsamling använde han ordet "folkmord" i ett massmöte i Stockholm 1917 till förmån för de kristna flyktingarna - veterligen den första gången termen använts i svenska språket.

Även tyskarna publicerade en omfattande dokumentsamling. Den kände orientalisten Johannes Lepsius, ledare för det tyska armeniska förbundet, fick uppdraget att sammanställa diplomatiska källor om hur Tyskland reagerade på massakrerna och fördrivningen av kristna. Det uppenbara syftet var att i framtiden kunna hävda att turkarna ensamma stod för brotten, och att tyskarna förgäves försökt stoppa, begränsa eller mildra turkarnas operationer. En del av materialet har justerats för att ta bort sådant som skulle ha visat tysk inblandning. Dokumenten visar dock att den tyska regeringen visste att kampanjen leddes av den ungturkiska regeringen, att anklagelserna om att de kristna började ett väpnat uppror var överdribna, och att massakrerna inte bara gällde armenier utan även syrianer, assyrier, kaldéer såväl som katolska och protestantiska konvertiter.

Under senare år har en del av de vittnesmål som publicerades i samband med kriget utgivits på nytt i svensk översättning. Dessa böcker är främst sådana som behandlar situationen för syrianer assyrier och kaldéer eftersom så många av dem numera lever i Sverige. Joseph Nacim var en kaldéisk präst från Urfa. Hans bok är delvis en självbiografisk berättelse om hur han flydde från massakrerna, bland annat ger den unika inblickar i mordet på den kaldéiske ärkebiskopen av Siirt, Addai Sher, som också var en berömd vetenskapsman, välkänd i dåtidens Europa. Ärkebiskopen hade gömts av kurdiska vänner, men gömstället upptäcktes och både han och hans beskyddare avrättades. Yonan Shahbaz, en assyrisk-amerikansk baptistmissionär verksam bland assyrier i en ort utanför Urmia i nordvästra Iran, vittnar om hur militären tillsammans med kurder attackerade byar och städer och om hur främst assyriska kristna flydde till de amerikanska och franska missionsstationerna i staden Urmia. Turkisk militär gick in i den franska missionen och grep präster och ledande assyrier som sedan torterades och avrättades. Till de märkligaste dokumenten från 1915 hör olika krönikor skrivna av präster. Tre franska dominikanmunkar sattes i husarrest i ett katolskt kloster i staden Mardin. Två av dem skrev långa och detaljerade redogörelser över händelserna. Viktigast är den av Jacques Rhétoré, känd expert i semitiska språk och som tillämpade sin vetenskapliga exakthet i försök att beräkna befolkningsförluster. Syriansk-ortodoxa överlevande har sammanställt muntliga historier om de olika drabbade byarna. Tillsammans ger dessa verk en heltäckande bild av vad som hände i varje stad och större by med kristen befolkning i provinsen Diyarbakir, Turkiets Killing fields. De kristna befolkningsförluster som anges av personer på platsen var höga. Diyarbakirs provinsguvernör Reshid Bey uppgav för regeringen att 120.000 kristna hade deporterats från provinsen fram till september 1915. Rhétoré anger de totala kristna förlusterna fram till slutet av 1916 för provinsen Diyarbakir provins till 144.000, medan en brittisk utredare 1919 uppgav att befolkningsförlusten uppgick till 157.000. Men om allt detta vet dagens turkiska medborgare i stort sett inget, inte ens de fåtaliga kvarvarande kristna har tillgång till fakta. Händelserna omnämns inte i skolböckerna och de turkiska yrkeshistorikerna har prioriterat andra forskningsuppgifter. På sin höjd vet vanliga turkar i de berörda områdena att armenier, syrier, assyrier eller kaldéer bott där tidigare, men säger ofta att de inte vet varför de kristna lämnade orten. De som har velat sätta sig in i de kristnas situation hänvisas framförallt till det officiella Turkiska historiska sällskapet, som inrättades av Atatürk. Sällskapet bidrar till mörkläggningen och ifrågasättande av folkmordet med två huvudargument. Det första går ut på att bagatellisera det som hände. Sällskapets president påstår att endast 23.000 armenier dog under kriget, och att den siffran bleknar i jämförelsen med den vida större skadan på flera miljoner turkiska döda som föll offer för angrepp där kristna deltog som frivilliga. Det andra argumentet går ut på att de kristna själva, utan minsta anledning, skulle ha organiserat ett väpnat uppror mot den osmanska staten och ha konspirerat med fiendemakten. Följaktligen borde de behandlas som landsförrädare. Inom Turkiet reses nu krav om att inrätta en kommission som skall undersöka folkmordet. En kommission är en god tanke - bara det inte blir i det turkiska historiska sällskapets regi. En internationell och oberoende kommission har större förutsättningar att kunna föra en seriös diskussion om vad som erbjuds i de turkiska arkiven. Först då kan moderna turkar få en mindre ensidig kännedom om nationens historia.

Ur tidninge: City

Publicerad 2005-04-29

Assyriska gjorde helt rätt

City debatt 29 april 2005. Assyriskas hemmapublik hjälpte i matchen mot Halmstad till att påminna världen om ett nästan glömt folkmord i början av 1900-talet. Reaktionerna blev att man inte ska blanda ihop sport och politik. Varenda allsvensk fotbollsklubb är politisk. Men nu var det världspolitik och då passade det inte systemet, menar dagens debattör Fredrik Malm.

En stor debatt har blossat upp sedan Assyriska påminde världen om det folkmord assyrier, syrianer, kaldéer och armenier utsattes för av de ottomanska turkarna under första världskriget.
Under hemmamatchen mot Halmstad på Bårsta IP i Södertälje i helgen bar hemmaspelarna svarta armbindlar, det delades ut flygblad och speakern levererade en rejäl salva mot Turkiets förnekande av folkmordet.
Sådant får man tydligen inte göra i Sverige, för här lever idrottsetablissemanget kvar i den naiva tron att idrott inte har något med politik att göra.

Idrotts-Sverige har nu ställt sig i kö för att fördöma Assyriska. Ärendet ska nu tas upp i Svenska fotbollförbundets tävlingsutskott. I DN beklagar sig annars briljante Johan Esk över att fotbollen inte ska vara någon arena för politik.
Fotbollen är genomsyrad av politik. Jag är själv inbiten hammarbyare och mitt favoritlag är fullständigt söndersponsrat av sossarna.
Byggettan har varit matchsponsor, LO har under ett antal säsonger exponerat logotypen på spelardräkterna. När jag var yngre spelade jag i Enskede IK där dåvarande landstingsrådet Bo Ringholm var ordförande i styrelsen.
När Örebro försökte hålla sig kvar i allsvenskan genom att dopa resultaträkningen så anlitades advokaten och kd-riksdagsledamoten Rolf Åbjörnsson för ändamålet. Förmodligen kände han Örebros vice ordförande Rose-Marie Frebran som också suttit i riksdagen för kristdemokraterna.
När det blir mål på Örjans vall i Halmstad är det svårt att missa den stora moderatskylten som under flera säsonger suttit precis bakom målet närmast entrén. Bajen fans har arrangerat demonstrationståg för Söderstadions framtid. I kommunfullmäktige där jag är ledamot har vi debatterat Djurgårdens roll på Stockholms stadion.

Varenda allsvensk fotbollsklubb är politisk. Det handlar om att övertyga kommunalpolitiker om att bygga om arenor, det handlar om att få politiker att gå i borgen för att göra investeringar och att kommuner ska sponsra.
Svenska elitlag har engagerat sig för att få bort rasism och våld från läktarna. Flera klubbar har haft icke-våldsbudskap på dräkterna och det har bedrivits flera kampanjer mot rasism. Detta är jättebra och ingen har klagat. Så vad är då den stora skillnaden mot att uppmärksamma ett folkmord i miljonklassen. Faller inte detta inom ramen för samma ställningstagande för människorätt?
Så varför ser vi denna upprördhet kring Assyriska? Jo, därför att Assyriska har talat om världspolitik.
De har uppmärksammat det systematiska och upp-ifrån organiserade folkmordet som drabbade deras folk och med efterföljande turkiska kampanjer närmast utplånat en av de äldsta civilisationerna och dess kult-urarv från Mellanöstern. Det är en skyldighet för assyrier i Sverige att upplysa svenska folket om dessa övergrepp. I Sverige finns Forum

för levande historia som har till uppgift att framför allt se till att minnet av Förintelsen hålls vid liv. Men om tragedierna för de kristna minoriteterna vid det osmanska rikets sönderfall är kunskaperna obeskrivligt små i Sverige.

Någon må hävda att Assyriska genom speakertalet och flygbladet gav de politiska ståndpunkterna en officiell inramning. Men ovanstående exempel från andra klubbar visar på en minst lika officiell inblandning, och dessutom visar de på en kommersiell symbios mellan politiska sponsorer och fotbollsklubbar.
Finns det någon politisk fråga som är viktigare att uppmärksamma än just folkmord och övergrepp mot de mänskliga rättigheterna?
Jag tycker inte det. Därför gjorde Assyriska rätt, de förtjänar respekt och jag hoppas att de kommer att frias i Svenska fotbollförbundets tävlingsutskott i maj.

Fredrik Malm
förbundsordförande Liberala ungdomsförbundet,
ledamot kommunfullmäktige Stockholms stad

Frågestund med Sabri Atman - en kämpe och förebild – inför SEYFOSEMINARIET

AUF:s Mediautskottets utsände har träffat Sabri Atman, en av föreläsarna till årets stora seminarium om Seyfo och fått en del svar angående hans seyfointresse och sin syn på den assyriska ungdomen.

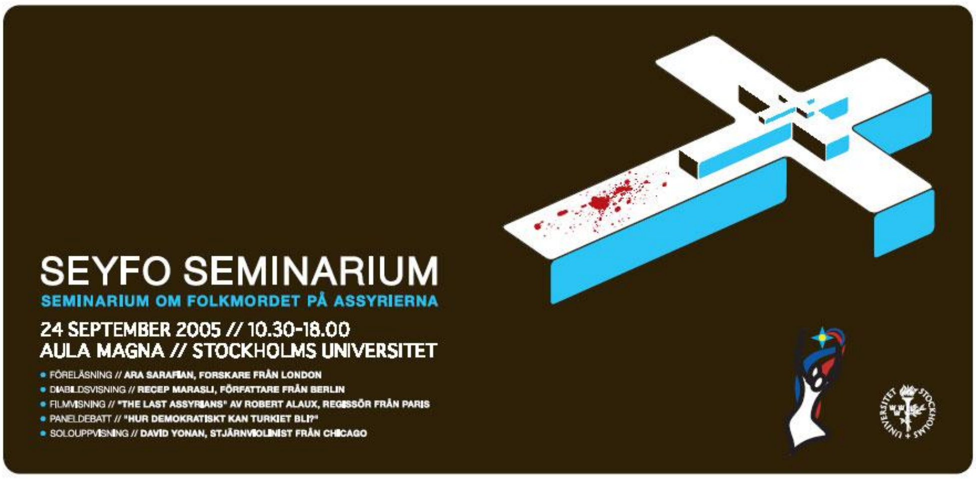

SEYFO SEMINARIUM
SEMINARIUM OM FOLKMORDET PÅ ASSYRIERNA
24 SEPTEMBER 2005 // 10.30-18.00
AULA MAGNA // STOCKHOLMS UNIVERSITET

- FÖRELÄSNING // ARA SARAFIAN, FORSKARE FRÅN LONDON
- DIABILDSVISNING // RECEP MARASLI, FÖRFATTARE FRÅN BERLIN
- FILMVISNING // "THE LAST ASSYRIANS" AV ROBERT ALAUX, REGISSÖR FRÅN PARIS
- PANELDEBATT // "HUR DEMOKRATISKT KAN TURKIET BLI?"
- SOLOUPPVISNING // DAVID YONAN, STJÄRNVIOLINIST FRÅN CHICAGO

INFÖR SEYFOSEMINARIET

Det är på Café Husarens uteservering som jag träffar Sabri för en kort intervju och för andra gången, då han haft en föreläsning som ägt rum dagen innan i Assyriska föreningen i Göteborg. Rushen har precis tagit slut och mitt förkläde hänger på stolen bredvid. Det känns nervöst att prata med honom, att prata med en så ansenlig person. Han är ju en fighter, en kämpe… en sann förebild.

Sabri Atman föddes år 1962 i en liten by nära Nsibin och levde ständigt i förtryck av muslimerna i sin by under sin barndom. Många flydde på grund av förtrycket men anledningen till att Sabri flyttade från sitt land var ändå av politiska skäl. Han flyttade först till Österrike där han levde i 5 år tills han flyttade till Sverige för att tillbringa ytterligare 15 år i Göteborg. Under sin tid i Göteborg gick han på Handelshögskolan i centrum och studerade till civilekonom på deltid. Han har även andra kvalifikationer som föredragshållare och att han till exempel kan 10 språk flytande. Efter 15 år i Sverige flyttade han till slut till Holland där han bor än idag och arbetar som projektledare på en exportfirma. Sabri är också ute och reser mycket då han föreläser om till exempel ämnet Seyfo. Dom senaste veckorna har han varit ute i Sverige och föreläst, och hans sista föreläsning han undervisade innan han åkte hem tillbaka till Holland hade han nu senast i Göteborg.

Sabri Atman föreläser om Seyfo i Brittiska Parlamentet – House of Common den 24 januari 2006

När och varför engagerades du så mycket inom Seyfo -frågan?
- Det är av olika anledningar. När jag var 10 år så gick jag och min lärare från vår by till en annan by kallad Adapazare där alla var muslimer. De sa till mig; kom, vi ska visa dig dina förfäders gravar. Då förstod jag ju såklart ingenting, jag var ju liten. Men nu när jag blivit äldre förstår jag att gravarna tillhör mitt folk. Mitt folk som hade blivit mördade av muslimer under Seyfo. Den andra anledningen är en historia som ägde rum i Istanbul då jag läste sista året på universitet, (Jag gör avskrift från en text om Sabri Atman från Hujådå, skriven av Nineb Lamassu;)
- Din förbannade hedning till Armenier!, svor läraren och vände sig om mot tavlan för att fortsätta sin lektion. Den 18-årige ”hedniske” armeniern råkade sitta bredvid en klassklamrat som han knappt kände med som ändå inte kunde vara tyst. Trots sin ringa ålder ställde sig Sabri modigt upp och frågade:
- Ursäkta mig magistern, menar Ni att alla armenier är hedningar? Tror du på det själv eller är det fakta?
Den rasande läraren vände sig om och gav Sabri en rejäls örfil som straff för sin fräckhet. Han försökte att förlöjliga Sabri genom diskriminerande och vulgära kommentarer om Sabris ursprung. Sabri stod emot genom att trotsigt skrika:
- Du är inget annat än en rasist och fascist!
Då kom polisen och hämtade Sabri och han slängdes dessutom ut ur skolan. Ända sedan dess har han varit politisk engagerar.

Vad tycker du om AUF: s seminarium nästa månad?
- Jag har stor respekt till AUF och för det dom jobbar med. Det som dom gör är mycket viktigt för våra ungdomar och för vårt folk allmänt sett. Seminariet kommer att bli mycket stort och med många närvarande, och ärade och bra personligheter kommer möjligtvis dit och lyssnar på oss. Det kommer att bli debatt och jag hoppas att vi kommer att frambringa viktiga saker till klarhet. Som sagt det är bra att AUF gör ett sådant seminarium, men det gäller att inte bara göra det uppmärksamt en gång om året. Utan det gäller att hela tiden att informera, kämpa för folket och för ett erkännande av Seyfo så vi inte tillslut ger upp kampen.

Vad är din syn på Recep Marasli och Ara Sarafian? (våra 2 föreläsare på seminariet)
- De är båda mina vänner. Ara Safarian och jag har varit vänner i ungefär 3 år, han är en duktig historiker och som just nu jobbar på ett institut i UK. Under tiden vi har varit vänner har han hela tiden hjälpt mig otroligt mycket med böcker och fakta om Seyfo och om oss assyrier. Hans syn på vårt folk är mycket bra. Men både Ara och jag har många emot oss. Turkarna tycker mycket illa om Ara och mig för vad vi har gjort och för vad vi gör och kämpar för.
- Recep Marasli är en mycket intellektuell författare, han är kurd och bor just nu i Berlin, Tyskland. I 10 år satt han fängslad i ett turkiskt fängelse och torterades varje dag för att han under sin frihet stod emot turkarna. Men det är inte bara turkarna som är emot honom, även kurderna tycker illa om honom. Recep slår fast att det inte bara är turkarna som är skyldiga till folkmordet som hände assyrierna under 1914 -18, utan att kurderna också var lika involverade.

Recep har också skrivit och skriver mycket böcker. Hans senaste bok handlar om folkmorden på kurderna i Turkiet. Men när han precis skickat in sin skrift för att låta den bli publicerad stoppade han tillverkningen i sista sekund. Han sa att det vore ett stort fel av honom om han inte nämnde assyrierna i boken. Han tog då hjälp av mig för att få information om assyriern och jag skickade honom allt jag hade att erbjuda. Men i vissa länder har texten om assyrierna tagits bort just får att övertäcka att folkmordet aldrig existerat, men texten finns fortfarande kvar i vissa exemplar i andra länder.

Vad förväntar du dig av våra ungdomar?
- Våra ungdomar har ett stort ansvar i närvarande tid. Våra farföräldrar fick stå emot mycket under Seyfo. Dom hade många emot sig på den tiden, till exempel turkarna och kurderna som hela tiden förtryckte dom och till och med landet vände ryggen emot dem då de som mest behövde stöd. De levde mycket fattigt då, så fattigt att de knappt kunde försörja sina barn. Dom var tvungna att lämna sin mark och fly från fattigdomen och förtrycket. Men när dom väl kommit till Europa var det inte en dans på rosor, snarare taggiga sådana. Men de lyckades ändå klara sig och gjorde mycket bra saker som har hjälpt oss nu. Deras väluppfostrade barn växte upp och såg vad deras föräldrar tvingats stå igenom och kämpade för deras skull och tog åt sig det dom kunde erhålla i Europa. Nu har vi assyrier som är journalister, författare och politiker. Många är välutbildade och kan tala flera olika språk. Den möjligheten hade inte dom på sin tid, så det gäller för våra ungdomar att ta åt sig på vad som finns att erhålla här. Kort och gott, det dom kunde göra förr gjorde dom, nu får dom föra vidare sitt ansvar till sina barn, nu är det deras tur. Jag har stora förhoppningar och jag tror på de assyriska ungdomarna.

Har du några framtida projekt?
- Jag har under min tid som författare hunnit verkställa tre böcker, två av dom är på turkiska och en på svenska. Jag har även tre opublicerade böcker som alla handlar om Seyfo och som är skrivna på engelska. Så det är först och främst det jag vill slutföra allra först. Självklart kommer jag fortsätta att jobba effektivt inom Seyfo –frågan, så att vi inte släpper det. Nu ska vi även försöka få Sverige att erkänna folkmordet och göra så att fler och fler internationellt får höra om Seyfo och vad som hände assyrierna 1914 -18. Allt vi kan göra nu är att kämpa vidare och hoppas...

Om du vill höra författarna Sabri Atman (Holland) och Recep Marasli (Berlin) och forskaren Dr. Ara Sarafian (London), kom då till Aula Magna på Stockholms Universitet den 24: e september och upplev denna historiska händelse på plats. Jag lovar, det kommer att bli minnesvärt

Text av: Ninor Garis – Mediautskottet
2005-08-15

ur: **www.auf.nu**

"Jag tror att Turkiet kommer att erkänna folkmorden"

Så säger Ara Sarafian som är huvudföreläsare på AUF;s stora Seyfoseminarium den 24 september 2005 och MU;s utsände har gjort en intervju med honom.

INFÖR SEYFOSEMINARIET

Den armeniske forskaren Ara Sarafian är inbjuden att föreläsa under seyfo-seminariet den 24 september. För majoriteten av oss är han ännu en okänd figur som kommer på besök. Herr Sarafian har ett imponerande akademiskt förflutet med många års studier bakom sig. Han är även en flitigt anlitad föreläsare i ämnen rörande armenisk historia. Det som gör att han sticker ut ur mängden av armeniska forskare är hans erkännande av det assyriska

folkmordet. Och i syfte att förhandspresentera honom och hans idéer har han fått svara på fem frågor.

Herr Sarafian, vilken bild har du av assyrier och assyrisk historia?

Ara Sarafian

– Min kunskap om assyrier är dålig. Jag känner till det gamla Assyrien, men inte dagens assyrier. Deras namn kommer upp i armeniska böcker, oftast som hastigast, men assyrier som en nation förblir osynliga. Även idag, när det finns en assyrisk minoritet i Armenien, finns det ingen vetskap om deras språk, kultur eller historia i det allmänna armeniska samhället.
Enda undantaget jag kommer ihåg är William Saroyan, som skrev om assyrierna i en av sina korta berättelser. Och det var första gången jag tänkte på ett modernt folk som heter assyrier. Redan då blev jag rörd, för de var som oss armenier men hade sämre förhållanden.

Varför är du en av väldigt få, eller kanske den enda armeniske folkmordsforskare som nämner att ett folkmord begicks även mot assyrierna?
– Jag nämner folkmordet på assyrierna för jag vet att även de blev mördade i stora antal under 1915. Men jag skäms över att inte känna till mer. Jag skäms även över att mina äldre inte uppmärksammade assyrierna för oss. Jag tror att det beror på att många armenier håller ännu fast vid att uppmärksammandet av assyriernas och grekernas folkmord i det Ottomanska Turkiet förminskar den armeniska aspekten. Det är lite som ”Förintelsens unikhet teoretiker” som förminskar aspekten av Roma och andra grupper i det av nazister ockuperade Europa.

Tror du att armenier och assyrier bör samarbeta kring ett erkännande för folkmorden eller fortsätta att arbeta åtskilt?
– jag tycker att det finns stort utrymme för samarbete, men för många armenier är folkmordet inte något de jobbar med. Det är mer en trosförklaring, och den trosförklaringen verkar innefatta övertygelsen att år 1915¨s förstörelse var endast riktad mot armenier.
Assyrier, armenier, turkar och kurder kan alla samarbeta, eller arbeta parallellt i syfte att lyfta fram historien. Jag skulle vilja se att assyrierna, tillexempel, översätter några huvudtexter kring det assyriska folkmordet till engelska, dagens dominerande akademiska och politiska språk, i syfte att bryta isen. När de konfronterar andra med sådana viktiga texter kommer de att få mycket mer stöd för sin sak. Och jag vet att det finns sådana viktiga texter.

Jag vill även föreslå att assyrierna bygger upp egna bibliotek, forskarcentra, och akademiker så deras röst blir välartikulerad och hörd inom den akademiska världen. Jag vet att sådana steg är tagna och jag hoppas själv kunna ta del av den kunskap som kommer att samlas.

När blev du intresserad av det armeniska folkmordet och varför?
– Jag blev historiker under 1980-talet för jag ville ta reda på sanningen om armenierna. Jag var privilegierad nog att fatta det beslutet. På den tiden bodde jag i Turkiet där jag skaffade mig goda vänner, och kom att inse hur nära armenier och turkar stod varandra. Därefter bar det av till USA och Michigan Universitetet, där jag började studera ottomansk-turkisk och armenisk historia, och det ledde mig oundvikligen in på folkmordsfrågan. Mitt egentliga intresseområde var om den interna organisationen av den armeniska folkgruppen i det sena ottomanska imperiet. Jag tillfrågas sällan att föreläsa om det området fastän det intresserar mig en hel del. För fem år sedan trädde jag ut ur det formella armeniska akademiska etablissemanget i USA, för jag fann att många av etablissemangets figurer var chauvinister. Bara för att armenier har varit offer innebär det inte att de inte kan vara chauvinistiska. Även idag har många armeniska historiker åsikten att ”historia” inte handlar om att söka sanningen, utan är en utövning som inbegriper ett nödvändigt element av ”anpassande” av sanningen för ideologiska och personliga syften. Kanske har exkluderingen av den assyriska frågan varit en del denna anpassning.

Tror du att Turkiet kommer att erkänna folkmorden gentemot armenier, assyrier och greker?
– jag tror att Turkiet kommer att erkänna folkmorden och andra orättvisor som greker, armenier, assyrier, kurder och andra har lidit, huvudsakligen för att fler och fler turkar blir intresserade av dessa frågor och de vill inte bära bördan från dåtiden på sina axlar, lika lite som de vill ljuga om sådana frågor. Jag hoppas att även vi agerar så att vi inbjuder dem att gå genom denna fas. Att etablera individuella kontakter med det moderna Turkiet och arbeta för demokratiseringen av det landet kommer att hjälpa denna utveckling

Text av: Afram Baryakoub – Mediautskottet
2005-09-10

İsveç'te "Son Asuriler", SEYFO 1915'i andılar

Gelawej/***İsveç Asuri Gençlik Federasyonu (AUF)'un 24 Eylül 2005'de düzenlediği "Seyfo 1915" konulu seminer sonuçlandı. Stockholm Üniversitesi Aula Magna anfisinde yapılan toplantıya,*** *Sabri Atman, Ara Sarafian* ***ve*** *Recep Maraşlı* ***konuşmacı olarak katıldılar. Sanatçı*** *David Yonan****'ın keman dinletileri,'nin yanı sıra Fransız Yönetmen*** *Robert Alaux****'un "Son Asuriler" isimli dökümanter filmi ile Recep Maraşlı'nın "Kaybolan Yüzler-Sessiz Çığlıklar" isimli dia gösterisi izleyicilere sunuldu.*** şebilir mi" başlıklı bir tartışma ile sona erdi.

1915 ܣܝܦܐ
Sayfo 1915

Toplantı, İsveçli Parlamenterlerin katıldığı " tanıma olmadan Türkiye Demokratikle

Çoklukla unutulan kurbanları olarak Asuri-Süryani'lerin "SEYFO" olarak adlandırdıkları 1915 soykırımı, Stockholm Üniversitesinde düzenlenen bir etkinlikle anıldı. ("Seyfo" Süryanice "Kılıç" anlamına geliyor ve tarih boyunca "kılıçtan geçirilerek yok edilme"yi sembolize etmek üzere "Soykırım" anlamında kullanılıyor.)

İsveç Asuri Gençlik Federaşyonu'nun organize ettiği toplantı Üniversitenin en büyük anfisi olan Aula Magna'da gerçekleştirildi. Federasyon adına Ninos Poli'nin açış konuşmasının ardından Şikago'da yaşayan ünlü keman virtiözü David Yonan müzik dinletisi sundu. Konuşmacılar ve sanatçılar kendilerine yöneltilen soruları da cevaplandırdılar.

Asuri-Süryani soykırımı üzerine yayınladığı, kitap, makale ve konferanslarla tanınan yazar **Sabri Atman**; Asuri-Süryani halkının uğradığı, katliam, ulusal baskı ve ayrımcılıkların kısa bir tarihçesini vererek, soykırımın taşıdığı izler ve tanınmasının ifade edeceği anlam üzerinde durdu. Atman: "1915 yıllarında Türkiye'de Asuri-Süryani, Ermeni ve Rum halklarına karşı yapılan soykırımın acıları halen devam ediyor. Yapılan soykırımda mensup olduğum halkın üçte ikisi yok edildi. Halkımıza karşı gerçekleştirilen soykırım dünyada pek bilinmiyor. Oysa bu soykırım yirminci yüzyılın en büyük, planlı, programlı ve merkezi bir otorite tarafından gerçekleştirilen bir soykırımdır. Bu soykırımın bilinmesi sadece soykırıma uğrayan bizler için değil, bütün dünya için de önemlidir. Asuri (Süryani, Keldani) halkı için bu soykırımın acıları ve sonuçları günümüze dek devam etmektedir. Bütün Asuriler yok edilseydi bu iş biter ve bu olay tarihin kara bir sayfası olarak kalırdı. Fakat bizim kökümüz tamamıyla 'kazınmadı'. Biz halen yaşıyoruz ve herşeye rağmen varız. Ne var ki halkımızın güçsüzlüğü, dünyaya savrulması ve günümüzde yaşadığı birçok sorunun asıl nedeni yakın geçmişte yaşadığımız soykırımdır." dedi.

Sabri Atman

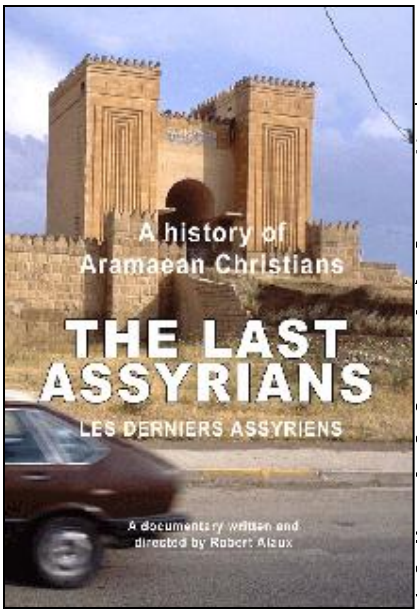

Fransız Yönetmen **Robert Alaux**'un 6 yıl boyunca Irak, Suriye, Türkiye'deki Tur Abdin bölgesi, Amerika ve Avrupa'da Süryanilerin yaşadıkları ülkelere seyahatler düzenleyerek ve kamera çalışmaları yaparak hazırladığı "**The Last Assyrians**" (Son Süryaniler) adlı belgesel filim ilgiyle izlendi. Belgesel çalışmasında, bugün için Irak'ta yaşayan 700 bin kadar Süryani, Asuri ve Keldani'nin tarihleri, geçirdikleri kırım ve sürgünler anlatılarak bugünkü yaşayışları belgelenmekte, Asuri Demokratik Hareketi'nin bu insanların kültürlerini yaşatabilmeleri ve devam ettirebilmeleri amacıyla çalışmalar yaptığı anlatılmaktaydı.
Robert Alaux, izleyicilerin sorularına verdiği yanıta bu çalışmasında Ortadoğu'da yaşayan Süryani, Asuri ve Keldanilerin bugünkü zor koşullarını anlatmaya çalıştığını, Batı Avrupa ülkelerinin onların durumunu anlamaya çalışmalarını sağlamaya çalışarak sorumluluk almalarının gerektiğini belirtti. Alaux, „Seyfo 1915" Seminerini de yeni belgesel çalışması için çekime aldığını da ekledi.

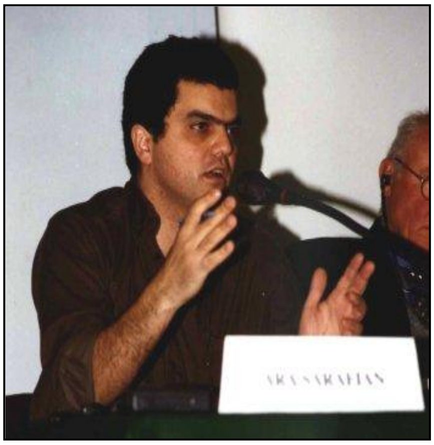

Ara Sarafian

Michigan Üniversitesi Tarih kürsüsünde Profesör olan Osmanlı ve Türkiye Tarihi uzmanı **Ara Sarafian**, Türkiye Parlamentosu tarafından alınan bir kararla yeniden tartışma gündemine getirilen, 1915-16'da İngiliz hükümeti tarafından yayınlanmış olan ünlü "Mavi kitap" konusu üzerinde durdu. Londra'daki Gomidas Enstitüsü'nün başkanı da olan Sarafian, Bu yıl (2005) "Mavi Kitap"'ın eksiksiz-sansürsüz bir baskısını yayınlamıştı. Konuşmasında kitabın 1.Savaş döneminde propaganda amacıyla çıkarıldığının doğru olduğunu ama içerdiği bütün belgelerin gerçek olduklarını, bu belgelerin Mavi Kitap'ta yer almadan önce Amerika'da yayınlanmış olduğunu anlattı. Mavi kitabın ilk baskılarında Asuri - Süryanilerle ilgili raporlar yer almamış, kişi ve yer adları ise güvenlik gerekçesiyle kodlanmıştı. Sarafian bu belgelerin tümünün orjinallerine ulaşarak gerçek kişi ve yer adları ile ve eksiksiz olarak yayına hazırladığını belirtti. Türkiye'nin sonuçta Ermeni, Asuri-Süryani, Yunan, Kürt ve diğer halklara karşı işlenen soykırımı kabul edeceğini düşündüğünü, gittikçe daha fazla Türk aydınının konuyla ilgilenmesinin umut verici olduğunu belirten Sarafian, soykırım araştırma ve tartışmalarında her kesimde varolabilen şovenizme karşı da dikkatli olunmasını istedi.

Recep Marasli

Yazar ve yayıncı **Recep Maraşlı**, "Soykırım mağduru toplumlarla diyaloğ mümkün mü ve nasıl?" sorusunu cevaplamaya çalıştığı konuşmasında; "Soykırımın özellikle toplumlar tarafından tarihsel bir gerçeklik olarak tanınıp mahkum edilmesinin, geleceğin sağlıklı demokratik ilişkiler inşa edilmesi bakımından son derece önemli bulduğunu belirterek, "Kürdistan tarihiyle ilgili araştırmaları yakından izlemeye çalışan biri olarak tarihimizdeki izah edilmeye muhtaç parodoksların, çelişkilerin izahının büyük ölçüde 1915 yılında komşularımızın yaşadığı bu büyük soykırımda durduğuna inanıyorum" dedi. "Kendi tarihimizle açık, dürüst, korkusuz bir hesaplaşma yapmamız gerekir" diyen Maraşlı, konuşmasının son paragrafını Süryanice okuyarak, Asuri-Süryani halkının uğradığı tarihsel haksızlıklar ve sorunu bu kadar geç fark etme ve tavır almasından dolayı üzüntüsünü belirtti ve özür diledi.

Konuşmanın ardından kendisinin hazırladığı "**Kaybolan Yüzler – Sessiz Çığlıklar**" adlı dia gösterisine geçildi. 1915 soykırımının belgesel fotografları ile konu üzerine yapılmış resim ve afiş çalışmalarından oluşan ve yarım saat süren dia gösterisi salonda duygulu anlar yaşanmasına neden oldu.

"Soykırımı kabul etmeksizin Türkiye'nin demokratikleşebilmesi mümkün mü" konusunun tartışıldığı Panel'e ise Hristiyan Demokrat kanattan iki bayan milletvekili katıldılar. Soykırımı tanıma konusunun AB için geçerli konulardan biri olarak gördüklerini söyleyen parlamenterler, Sol kanattan kimsenin davete katılmamış olmasını da eleştirdiler. Asuri-Süryani soykırımının tanınması için hem İsveç hem de AP'de gerekli girişimleri savunduklarını belirten milletvekilleri, konunun demokratikleşme ile doğrudan bağ olduıuna inandıklarını belirttiler.

Seminer Violonselist **David Yonan**'ın sunduğu parçalarla ve Asur Gençlik Federasyonu'nun katılımcılara çiçek sunma seremonisiyle sona erdi.

Gelawej/26-9-2005

David Yonan

Motion till riksdagen 2005/06:s4006
av Yilmaz Kerimo och Tommy Waidelich (s)

Yilmaz Kerimo

Forskning om folkmordet på assyrier

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om behovet av en opartisk historisk forskning kring assyriernas situation under 1914-1918.

Motivering

Assyrier är en kristen folkgrupp med ursprung i landet runt Eufrat och Tigris. Hemländerna för den kristna assyriska folkgruppen är Irak, Iran, Libanon, Syrien och Turkiet. Vid sekelskiftet bodde mer än 2 miljoner assyrier i Turkiet, särskilt i sydöstra Turkiet. I dag finns bara några tusen kvar. Den stora utrensningen skedde under den period som går under namnet "Svärdets år", 1914-1918. Också efter andra världskriget har omfattande och dramatiska utrensningar och diskriminering skett.

Det fasansfulla som drabbat armenier, assyrier i samband med det ottomanska rikets sönderfall är inslag i världshistorien som påverkat och påverkar många generationer av de folkgrupper som utsattes.

Folkmord är ett väl definierat folkrättsligt begrepp som kräver en omfattande opartisk bevisning. Det finns ett behov av forskning kring assyriers situation under "Svärdets år".

Det är det internationella samfundets plikt att inte enbart fördöma och minnas det som hände. Vi har också en uppgift i att reda ut frågetecken i historien och bedöma och fördöma händelser utifrån internationella principer och konventioner, som också bygger på ett historiskt forskningsmaterial. Turkiet har tagit många steg mot demokrati i sin väg mot att bli medlem i EU. Folkmordsfrågan, som länge var tabubelagd, har nu börjat diskuteras. Turkiets premiärminister Erdogan har själv sagt att man är beredda att öppna sina arkiv för forskning om folkmordet 1914-1918. Sverige bör stödja upprättandet av en oberoende kommission, som kan ta del av den dokumentation som finns tillgänglig i dag, och genomföra opartisk forskning.

Stockholm den 28 september 2005

Ermeniler’den sonra şimdi de Süryaniler...

Avusturya'nın başkenti Viyana'da, Türkiye düşmanları tarafından organize edilen sözde "Süryani Soykırımı" konulu bir konferans yapıldı. Viyana Mezopotamya Kültür ve Spor Derneği'nin organize ettiği sözde "Süryani Soykırımı" konferansı, 20.Viyana Belediyesi Konferans Salonu'nda gerçekleştirildi. Dernek Başkanı Yusuf Haddadoğlu'nun yönettiği konferansta konuşan Süryani Gazeteci Sabri Atman, tarihi gerçeklerden uzak, kin ve nefretle bezenmiş çeşitli iddiaları gündeme getirdi.

MEHMET EMİN AVCI / VİYANA

Atman, 1915 yılında Osmanlı'da hükümet olan İttihat ve Terakki'nin organize ederek, planlı, programlı ve sistematik bir şekilde işlediği 'soykırımı', Türkiye'nin inkar ettiğini savundu. Sabri Atman, "1915 yıllarında Türkiye coğrafyasında Asur, Ermeni ve Rum halklarına karşı gerçekleşen soykırımı anlayabilmek için özellikle Osmanlı İmparatorluğu'nun son yüz yılını iyi bir şekilde incelemek gerekiyor. Osmanlı Devleti'nin İngiltere, Almanya, Fransa,İtalya, Avusturya, Çarlık Rusya'sı ve diğer devletlerle ilişki ve sorunlarına bakmak gerekiyor" dedi. Gazeteci Atman, şunları kaydetti:

"Bu dönemde Asurlar, Türkiye'nin güneydoğusunda, daha çok Mardin, Urfa, Harput, Diyarbakır, Van, Bitlis ve Hakkari bölgesinde yaşamaktaydı. Asurlar, Ermeniler kadar uluslaşma ve aydınlanma süreci içerisinde olmasalar bile bu sıralarda 1. Dünya Savaşı patlak vermişti. Patlak veren bu savaş, Osmanlı hükümetine, Hıristiyan azınlıklardan kurtulma fırsatı vermişti. Bunlar toplumsal ve ekonomik yaşamdan yok edilecekti. İşte bilinçli, planlı, sistematik ve merkezi bir otorite tarafından bu yok edilişin adıdır soykırım. Bütün savaşlarda olduğu gibi 1. Dünya Savaşı'nda da büyük olaylar, büyük acılar yaşandı. Yaşanan bu acı olayların gölgesinde de insanlık, yüzyılın ilk soykırımına tanık oldu. Bu soykırım, Osmanlı İmparatorluğu'nun İttihat ve Terakki yönetiminde, kendi içindeki Hıristiyan olan Asur, Ermeni ve Rum halklarına karşı gerçekleştirdiği bir soykırımdır. Bu soykırımdayüz binlerce insan, kadın-çoluk-çocuk demeden acımasızca çok vahşi bir şekilde öldürüldü. İnsanlar topluca kuyulara canlı canlı doldurulup, kuyuların üstü kapatıldı. İnsanlar gemi ve kayıklarla açık denize taşınıp balıklara yem olarak atıldı. On binlerce insan kılıçtan geçirildi. Kadınlara tecavüz edildi. Çocukların gözleri önünde, anne ve babaları doğrandı."

Halaçoğlu'na eleştiri

Prof. Yusuf Hallaçoğlu'nu da eleştiren Atman, "1915 yılında 600 bine yakın Asuri-Süryani'nin katledildiğini iddia ediyoruz. Dünyada 3 milyon Süryani var. 1914 yılında Diyarbakır'da 58 bin 700 Süryani vardı. 1920 yılında 3 bin 700 Süryani kaldı. Aradaki fark nerede, nereye gitti? Kim yok etti? Prof. Yusuf Hallaçoğlu ya olayları bilmiyor ya da doğruyu söylemiyor. Türkiye'de 1914 yılında 1 milyonun üzerinde Asur-Süryanileri vardı. Bugün 2005 senesinde Türkiye'de Asuri-Süryanileri'nin sayısı 15 bini geçmiyor. O ülke nasıl Müslümanlaştırıldı? Müslümanlar utanç duymalı. 3 milyonun üzerinde insan katledildi. Süryaniler'in 3'te 2'si yok edildi. Hallaçoğlu'na soruyorum; aradaki fark nerede? 1915 yıllarında gerçekleştirilen soykırımdan hem ekonomik hem de politik çıkar elde edildi. Günümüzde Türkiye'yi idare edenler soykırımı inkar etmektedirler. Türkiye'deki resmi düşünce 1915'lerdeki olay üzerine şu tezi ileri sürmektedir; söz konusu olan bu olay, tarihte yaşanmış bir olaydır ve bırakın bunu tarihçiler tartışsın diyorlar" şeklinde konuştu.

Türkiye özür dilemeli

Atman, Türkiye'nin özür dilemesi gerektiğini savunarak, şu görüşleri dile getirdi: "İnkar etmek iki kez öldürülmektir. Türkiye'nin soykırımı kabul etmesi ve özür dilemesi, yapılacak olanların en doğrusudur. 1915 soykırımını kabul, en azından bir olgunluk göstergesi kabul edilir. Türkiye'nin tarihiyle hesaplaşması, insan haklarına saygı duyması ve demokratikleşmesi bütün dünya için kazançlı olacaktır. Türkiye Cumhuriyeti Devleti yalan bir tarih ve Hıristiyan soykırımı üzerine inşa edilmiş bir devlettir. Türkiye toplumu 90 senedir şovenizmle zehirlenmiştir. Soykırımdan söz edildiğinde Türk bireyinin cine çarpılmışlığı bu yüzdendir. Türk toplumunun terapiye ihtiyacı vardır. Çünkü yakın tarihi soykırımı üzerine kurulmuştur. Asur-Süryaniler'den Türkiye özür dilemelidir." Atman, Prof. Yusuf Hallaçoğlu'na cevaben de şunları söyledi:"Yakın bir gelecekte birçok Avrupa ülke parlamentosu ve kurumu Asur-Süryani soykırımını konuşacak ve kararlar alacaktır. Fransa başta olmak üzere İsveç, Avusturya, Almanya ve Hollanda'da Asuri-Süryani soykırım mağdurları anısına birçok anıt dikilecektir. Fakat dikilecek anıtların en anlamlısı da Van, Hakkari ve Diyarbakır'da dikilecek anıtlar olacaktır. Bir gün gelecek ve onlara da sıra gelecektir."

Fransa’da ilk Asuri Soykırım Anıtı dikildi

Gazeteci Atman, sözde soykırımın yavaş yavaş kabul edildiğini söyleyerek, "Fransa'nın Sarsel Kasabası'nda 2 ay önce ilk Asuri soykırım anıtı dikildi. Yakın gelecekte Irak'ta da Asuri-Süryaniler'in yaşadıkları bölgede Asuri soykırım anıtları dikilecektir. Almanya, '1915'ten biz de sorumluyuz, Ermeniler'den ve Süryaniler'den özür dileriz' dedi. Almanya, Türkiye'nin de bunu takip etmesini istiyor. Almanya parlamentosunda 3 ay önce soykırım tasarısıyla ilgili bir karar alındı" şeklinde konuştu.

Ermeniler'in soykırımı kabul ettirmek için 80 yıldır mücadele verdiklerini anlatan Atman, "Biz Asuriler olarak son yıllarda başladık. Bu işin sadece Ermeni soykırımı olmadığı, Hıristiyan soykırımı olduğu konusunda Ermeniler'le ittifak kuruyoruz" dedi.

Geçtiğimiz aylarda İsviçre'de yapılan Sözde "Süryani Soykırımı" konferansının Viyana'dan sonra sırasıyla 4 Aralık'ta Brüksel'de, 9 Aralık'ta Berlin'de ve 13 Aralık'ta da Londra'da yapılacağı öğrenildi. (iha)

MİLLÎ GAZETE
Hak Geldi Batıl Zail Oldu

2005-11-28

www gelawej.org
FORUM KURDISTAN

2005-12-01

ATMAN Sabri

Viyana'da SEYFO Konferansı

Gelawej / **Viyana'da, Mezopotamya Kültür ve Spor Derneği'nin organize ettiği "Süryani Soykırımı(SEYFO)" konferansı, 20.Viyana Belediyesi Konferans Salonu'nda gerçekleştirildi. Dernek Başkanı Yusuf Haddadoğlu'nun yönettiği konferansta konuşan Süryani Gazeteci Sabri Atman, Süryanilerin yakın tarihi üzerinde bilgi verdikten sonra soykırım olgusu üzerinde durdu. Seyfo Konferanslarının Viyana'dan sonra 2005 Aralık ayında Brüksel, Berlin ve Londra'da da yineleneceği belirtildi.**

1915 yılında Osmanlı'da hükümet olan İttihat ve Terakki'nin organize ederek, planlı, programlı ve sistematik bir şekilde işlediği 'soykırımı', Türkiye'nin inkar ettiğini savundu. Sabri Atman, "1915 yıllarında Türkiye coğrafyasında Asur, Ermeni ve Rum halklarına karşı gerçekleşen soykırımı anlayabilmek için özellikle Osmanlı İmparatorluğu'nun son yüz yılını iyi bir şekilde incelemek gerekiyor. Osmanlı Devleti'nin İngiltere, Almanya, Fransa,İtalya, Avusturya, Çarlık Rusya'sı ve diğer devletlerle ilişki ve sorunlarına bakmak gerekiyor" dedi. Gazeteci Atman, şunları kaydetti:

"Bu dönemde Asurlar, Türkiye'nin güneydoğusunda, daha çok Mardin, Urfa, Harput, Diyarbakır, Van, Bitlis ve Hakkari bölgesinde yaşamaktaydı. Asurlar, Ermeniler kadar uluslaşma ve aydınlanma süreci içerisinde olmasalar bile bu sıralarda 1. Dünya Savaşı patlak vermişti. Patlak

veren bu savaş, Osmanlı hükümetine, Hıristiyan azınlıklardan kurtulma fırsatı vermişti. Bunlar toplumsal ve ekonomik yaşamdan yok edilecekti. İşte bilinçli, planlı, sistematik ve merkezi bir otorite tarafından bu yok edilişin adıdır soykırım. Bütün savaşlarda olduğu gibi 1. Dünya Savaşı'nda da büyük olaylar, büyük acılar yaşandı. Yaşanan bu acı olayların gölgesinde de insanlık, yüzyılın ilk soykırımına tanık oldu. Bu soykırım, Osmanlı İmparatorluğu'nun İttihat ve Terakki yönetiminde, kendi içindeki Hıristiyan olan Asur, Ermeni ve Rum halklarına karşı gerçekleştirdiği bir soykırımdır. Bu soykırımdayüz binlerce insan, kadın-çoluk-çocuk demeden acımasızca çok vahşi bir şekilde öldürüldü. İnsanlar topluca kuyulara canlı canlı doldurulup, kuyuların üstü kapatıldı. İnsanlar gemi ve kayıklarla açık denize taşınıp balıklara yem olarak atıldı. On binlerce insan kılıçtan geçirildi. Kadınlara tecavüz edildi. Çocukların gözleri önünde, anne ve babaları doğrandı."

Halaçoğlu’na eleştiri

Prof. Yusuf Hallaçoğlu'nu da eleştiren Atman, "1915 yılında 600 bine yakın Asuri-Süryani'nin katledildiğini iddia ediyoruz. Dünyada 3 milyon Süryani var. 1914 yılında Diyarbakır'da 58 bin 700 Süryani vardı. 1920 yılında 3 bin 700 Süryani kaldı. Aradaki fark nerede, nereye gitti? Kim yok etti? Prof. Yusuf Hallaçoğlu ya olayları bilmiyor ya da doğruyu söylemiyor. Türkiye'de 1914 yılında 1 milyonun üzerinde Asur-Süryanileri vardı. Bugün 2005 senesinde Türkiye'de Asuri-Süryanileri'nin sayısı 15 bini geçmiyor. O ülke nasıl Müslümanlaştırıldı? Müslümanlar utanç duymalı. 3 milyonun üzerinde insan katledildi. Süryaniler'in 3'te 2'si yok edildi. Hallaçoğlu'na soruyorum; aradaki fark nerede? 1915 yıllarında gerçekleştirilen soykırımdan hem ekonomik hem de politik çıkar elde edildi. Günümüzde Türkiye'yi idare edenler soykırımı inkar etmektedirler. Türkiye'deki resmi düşünce 1915'lerdeki olay üzerine şu tezi ileri sürmektedir; söz konusu olan bu olay, tarihte yaşanmış bir olaydır ve bırakın bunu tarihçiler tartışsın diyorlar" şeklinde konuştu.

Türkiye özür dilemeli

Atman, Türkiye'nin özür dilemesi gerektiğini savunarak, şu görüşleri dile getirdi: "İnkar etmek iki kez öldürülmektir. Türkiye'nin soykırımı kabul etmesi ve özür dilemesi, yapılacak olanların en doğrusudur. 1915 soykırımını kabul, en azından bir olgunluk göstergesi kabul edilir. Türkiye'nin tarihiyle hesaplaşması, insan haklarına saygı duyması ve demokratikleşmesi bütün dünya için kazançlı olacaktır. Türkiye Cumhuriyeti Devleti yalan bir tarih ve Hıristiyan soykırımı üzerine inşa edilmiş bir devlettir. Türkiye toplumu 90 senedir şovenizmle zehirlenmiştir. Soykırımdan söz edildiğinde Türk bireyinin cine çarpılmışlığı bu yüzdendir. Türk toplumunun terapiye ihtiyacı vardır. Çünkü yakın tarihi soykırımı üzerine kurulmuştur. Asur-Süryaniler'den Türkiye özür dilemelidir." Atman, Prof. Yusuf Hallaçoğlu'na cevaben de şunları söyledi:

"Yakın bir gelecekte birçok Avrupa ülke parlamentosu ve kurumu Asur-Süryani soykırımını konuşacak ve kararlar alacaktır. Fransa başta olmak üzere İsveç, Avusturya, Almanya ve Hollanda'da Asuri-Süryani soykırım mağdurları anısına birçok anıt dikilecektir. Fakat dikilecek anıtların en anlamlısı da Van, Hakkari ve Diyarbakır'da dikilecek anıtlar olacaktır. Bir gün gelecek ve onlara da sıra gelecektir."

Fransa’da ilk Asuri Soykırım Anıtı dikildi

Gazeteci Atman, sözde soykırımın yavaş yavaş kabul edildiğini söyleyerek, "Fransa'nın Sarsel Kasabası'nda 2 ay önce ilk Asuri soykırım anıtı dikildi. Yakın gelecekte Irak'ta da Asuri-Süryaniler'in yaşadıkları bölgede Asuri soykırım anıtları dikilecektir. Almanya, '1915'ten biz de sorumluyuz, Ermeniler'den ve Süryaniler'den özür dileriz' dedi. Almanya, Türkiye'nin de bunu takip etmesini istiyor. Almanya parlamentosunda 3 ay önce soykırım tasarısıyla ilgili bir karar alındı" şeklinde konuştu.

Ermeniler'in soykırımı kabul ettirmek için 80 yıldır mücadele verdiklerini anlatan Atman, "Biz Asuriler olarak son yıllarda başladık. Bu işin sadece Ermeni soykırımı olmadığı, Hıristiyan soykırımı olduğu konusunda Ermeniler'le ittifak kuruyoruz" dedi.

Turkiet, yttrandefriheten och folkmordet

Rättegången i Turkiet mot Orhan Pamuk har skjutits upp av lagtekniska skäl. Pamuk är anklagad för att ha smädat fosterlandet genom att öppet ta upp folkmordet på 100.000-tals armenier, assyrier och andra minoriteter i Turkiet för 90 år sedan.

Mycket tyder på att regeringen i Ankara är ytterst besvärade över åtalet. Det borde den vara. EU-medlemskapet hänger på att Turkiet visar att yttrandefriheten är verklig.

Sverige har ett speciellt ansvar att påpeka detta i och med att så många svenskar har sin bakgrund som flyktingar från området. Både kurder och assyrier tillhör de stora svenska invandrargrupperna. Rättegången mot Pamuk blir en testfråga, men Turkiet måste också göra upp med sitt förflutna vad gäller massakrerna 1915.

Ur ”Olle Wästbergs nyhetsbrev 2005-12-19

www.westberg.se

Seyfo:
at the House of Commons

Pending a more comprehensive report, this is a brief report about the event which took place at the House of Commons earlier today, namely, Seyfo: The Assyrian Genocide, Ankara’s Denial and our Collective Responsibility.
The event was adorned with speakers around the world which have contributed significantly to the understanding of the Assyrian Genocide.

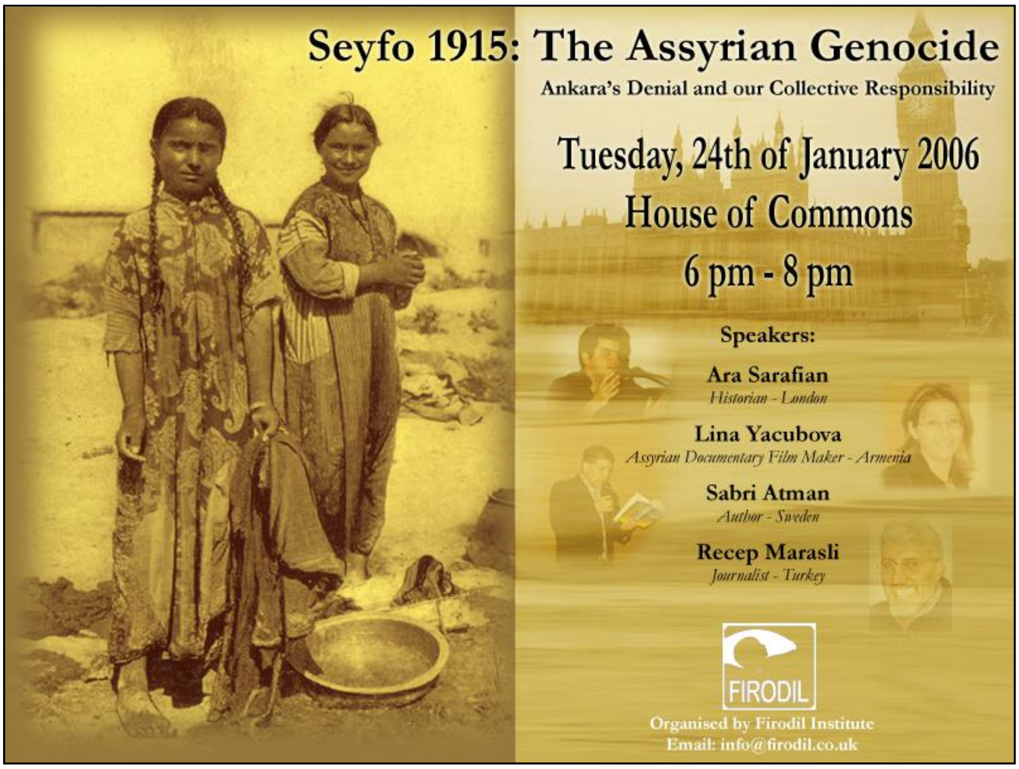

Seyfo 1915: The Assyrian Genocide

Ankara’s Denial and our Collective Responsibility

Tuesday, 24th of January 2006

House of Commons

6 pm - 8 pm

Speakers:

Ara Sarafian
Historian - London

Lina Yacubova
Assyrian Documentary Film Maker - Armenia

Sabri Atman
Author - Sweden

Recep Marasli
Journalist - Turkey

FIRODIL

Organised by Firodil Institute
Email: info@firodil.co.uk

Speakers included Sabri Atman from Sweden, reminding the Assyrians of his own personal experiences, and how they reflect the experiences of all Assyrians, i.e. the loss of our homeland, villages, cultural institutions, etc. Lina Yacubova also gave us a deep insight into behind the scenes work of her documentary ‘A Forgotten Page of a Nation’. She touched upon particularly important issues such as statistics of the Assyrian population in the Turkish Ottoman Empire. Unfortunately, Recep Marasli was not able to come to the event due to immigration problems, however he was intent on getting his message across, and as such, his speech was read on his behalf by Ninos Warda. His speech was particularly touching, as it touched upon the general lack of awareness of the Assyrian Genocide and plight in general and even apologized to the Assyrian people for only recently finding out about the plight of this oppressed people, which can now barely be called even a minority in its own homeland.

The final guest speaker at the event was Armenian historian and archivist Ara Sarafian. With the famous Blue Book with him, he was able to convincingly show why it is important for the British government particularly to take positive steps to recognize the Assyrian Genocide, and also encourage the state of Turkey to take similar action. For example, the Blue Book, a book compiled in 1916 and filled with parliamentary documents, provides ample proof of the British interest and knowledge of the genocide from very early on, and it is precisely why the British government should take a leading role in recognizing the Assyrian Genocide.

The event was aptly concluded by an inspiring speech by Stephen Pound MP for North Ealing. He was adamant that the Turkish denials policy could not stand ground when compared with historical facts, and that no matter what happens, in this noble MP’s own words, the truth is like the sun which nobody can hide just like the occurrence of the Assyrian Genocide.

** The Firodil Institute is an independent organization based in London. For more information please contact* info@firodil.co.uk

24 January 2006

BRITISH FILM PREMIERE. DOCUMENTARY ON ARMENIAN AND ASSYRIANS GENOCIDES, 1915

A capacity audience attended the British premiere of Lina Yacoubova's "A Forgotten Page of One Nation", a documentary about the Assyrian and Armenian genocides of 1915. The audience also included members of the Armenian and Turkish press.

The film-event took place at Assyrian House (London) and was organised on the occassion of U.K. Holocaust Memorial Week 2006 by the Gomidas Institute with the support of New Generation Assyrians-Youth, The Assyrian Club, *Zinda Magazine* and Firodil Institute. The whole event, which included a photographic exhibition and a panel discussion, took three hours and was a great success.

"A Forgotten Page of One Nation" was produced in Armenia and first shown in Yerevan, where it had a great impact on Armenian intellectuals, academics, politicians and members of the public. According to Lina Yacoubova, for many Armenians, this film was an eye-opener that the events of 1915, in Ottoman Turkey, did not aim at the extermination of only Armenians, but also other minorities, such as the Assyrians and Greeks. The documentary included archival films and photographs, as well as contemporary footage from Turkey and Iraq.

One member of the audience, who was brought up as a Muslim Kurd, was so moved by the film that he asked to make a statement. He related how Lina's film brought him to tears, as he remembered how his grandparents had had to renounce their faith and become Muslims in 1915 to save their lives.

Lina Yacoubova

The film was followed by a lively question and answer session with Lina Yacoubova, Nineb Lamassu, Gregory Topalian, and Ara Sarafian. The discussions focused on the genocides of 1915 and different ways of approaching the subject in the academic and political arenas. All agreed that Armenians, Assyrians, Greeks, Turks and Kurds should work together for a just and peaceful resolution of these issue.

There is already a great momentum within the Assyrian community to make progress on these issues. On 24 January 2006 the Assyrian community will have a special event at the British House of Commons to discuss the Assyrian Genocide (Seyfo) for the benefit of British Parliamentarians. On Friday, there will be a special screening of two Swedish documentaries on the Armenian Genocide at Riverside Studios in London (organised by the Gomidas Institute and the AGBU).

Nineb Lamassu, a respected Assyrian activist, thanked the Gomidas Institute for taking the lead in addressing the Assyrian-Armenian issue in such a forthright fashion. Many members of the audience, both Armenian and Assyrian, also hoped that other Armenian organisations will also work with the Assyrian community in the future.

From left: Ninos Warda and Sabri Atman

** The Gomidas Institute is an independent academic organisation based in London. For more information please contact info@gomidas.org.uk*
www.gomidas.org.uk

Nineb Lamassu, England, 23 January 2006

The Armenian Community (UK)
Garod House
42 Blythe Rd.
London W14 0HA, Contact Person: Nora Vosbigian

3N-Haber/Londra- N. Ninos

..Asuri ve Ermeni soykırımının kabul edilmesi için soru önergesi veren Pound'un şu sözleri ayakta alkışlandı: 'Güneş dünyayı aydınlattığı sürece ve Türkiye Asuri ve Ermeni soykırımını kabul edinceye kadar mücadele edeceğime söz veriyorum.'

Asuri-Süryani Soykırımı İngiz Parlamentosunda

Türkiye inkara devam ediyor. ''Sözde'' soykırım değimi yalanını hergün tekrarlıyor. Fakat kendisi devam ede dursun. Ermeni Soykırımından sonra, 1915 Asuri Soykırımı'da yavaş yavaş dünya medyasına ve kurumlarına yansıyor. Geçen hafta Salı günü Asuri Soykırımı İngiliz parlamentosunda tartışıldı.

Çok değil, sadece bir kaç ay önce Fransa'da, Asuri kurbanlarını anmak için ilk soykırım anıtı dikildi. Çok gecikmedi TC. dışişleri bakanı Abdullah Gül protesto notasını gönderdi. Fakat olsun. Asuriler başka ülkelerde de yeni yeni anıtlar dikmek için girişimlere başladılar. Yaptıkları çalışmalar ise hergün daha da fazla verim vermeye başladı. Türkiye bu işin farkında ve iddiaları karşılamak için 'süryani iddiaları' dosyasını büyük bir telaşla hazırlamak için kolları sıvadığı basına yansıdı.

Stockholm, Brüksel, Viyana ve Berlin'den sonra sıra Londra'ya gelmişti. İngiltere'nin başkenti Londra'da üç gün aralıklarla Ermeni ve Asuri Soykırımı tartışıldı. İlk etkinlik 350 kişinin katılımıyla Asuri derneğinde yapıldı. Burada Ermeni ve Asuri soykırımı üzerine dokümenter filmleri gösterildi. Film gösteriminden sonra Ermeni ve Asuriler gelecekte nasıl ortaklaşa bir şekilde çalışmaları gerektiğini enine boyuna tartıştılar.

Soykırım üzerine ikinci etkinlik ise İngiliz Parlamentosunda yapılacak konferans idi. Bu konferansın gerçekleşmesi için son iki ay aktif bir şekilde çalışılmıştı. Konferansa Mavi kitabın ön sözünü yazan tanınmış Ermeni tarihçisi Ara Sarafian, Asuri yazar Sabri Atman, Kürt yazar ve yayıncı Recep Maraşlı olmak üzere Ermenistan'dan Asuri film yapımcısı Lina Yakubova davet edilmişti.

Asuri yazar Sabri Atman

Toplantıyı tanınmış İngiliz parlamenter Steven Pound yönetti. Pound, sırasıyla Sabri Atman ve Lina Yakuboya'yı davet etti. Daha sonra vize işlemlerinden dolayı konferansa katılamayan Recep Maraşlı'nın konuşma metni Ninos Warda tarafından okundu ve alkışlandı. Konferansın son konuşmasını ise Ara Sarafian yaptı. Parlamentoya aynı zamanda, Asuri ve Ermeni soykırımının kabul edilmesi için soru önergesi veren Pound'un şu sözleri ayakta alkışlandı: 'Güneş dünyayı aydınlattığı sürece ve Türkiye Asuri ve Ermeni soykırımını kabul edinceye kadar mücadele edeceğime söz veriyorum.'

Çok verimli geçen konferansı Türk ve İngiliz medyası yakından izledi.

Etkinliğin son gününde ise, İsveç film yapımcısının 'Ararat Dağına Dönüş' ve ' Son kalanlar' isimli iki tane dokümenter filmi, bir sinema salonunda 300 kişilik bir kalabalık tarafından izlendi. Gösterimden sonra izleyiciler hem İsveç'li film yapımcısı Suzanne Khardalıan'a soru yinelttiler hem de kendi aralarında Ermeni ve Asuri soykırmını tartıştılar.

02/02/2006
bu yazi: **www.nasname.se** sitesinden alindi

Assyriernas situation i hemlandet - Assyrien

Syrien

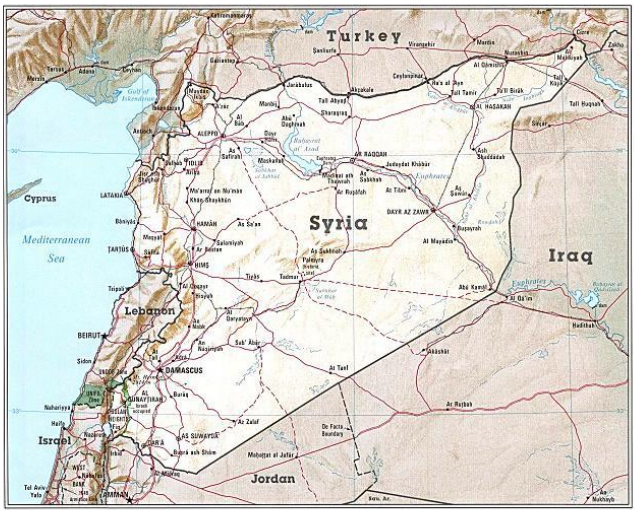

Syrien genomgår just nu en turbulent tid till följd av mordet på libanesen Rafik Harriri. Kurderna har flyttat fram sina positioner och genomför dagliga sabotage i nord östra delarna av landet. Assyrierna är välorganiserade men känner ändå en orolighet över vad som kan vänta. Demokratin lyser med sin frånvaro i Syrien där alla som kritiserar staten fängslas och torteras. Inte heller i Syrien får assyrierna alltså leva i fred.

EFTERSPELET TILL MORDEN I Al HASSAKEH, SYRIEN

Den syriska regimen har följt upp de tragiska och grymma morden i Al Hassakeh på två assyrier-kaldeer-syrianer den 16 oktober 2004 på ett diaboliskt sätt.

Morden skedde på öppen gata i Hassakeh och en arabisk mobb med understöd av en underrättelseofficer kränkte de döda genom att dra ett av liken till allmänt åseende i Hassakehs centrala delar.

Under de påföljande tio dagarna gick mördarna fria. När en grupp om tvåtusen assyrier-kaldeer-syrianer demonstrerade fram till guvernörens residens mot det som hade inträffat, skickade guvernören ut militär och polis mot demonstranterna och slog ned demonstrationen på ett grymt sätt. Ett fåtal av demonstranterna attackerade mördarnas hus.

Dagen efter inleddes godtyckliga ingripanden och arresteringar av ett fyrtiotal assyrier i hela Hassakeh. Vissa av de gripna fanns inte ens i staden vidd en tidpunkt när demonstrationen skedde. De flesta torterades svårt och tvingades att erkänna brott som de inte hade begått. Trots att det hade varit en spontan demonstration, den första i hela folkgruppens historia, försöker de syriska myndigheterna att politisera hela händelsen. Myndigheterna har försökt att påtvinga de gripna erkännanden, att de varit verktyg i främmande makters händer.

Guvernören i Hassakeh, Mohammad Namour, sitter fortfarande på sin post med regimens förtroende, trots att han har ett stort ansvar för det som har hänt. Han har under ett möte uttalat att: "De kristna vill irakisera Syrien". Guvernören kan därmed vara en stor fara för hela folkgruppens existens.

Idag sitter fortfarande nitton personer gripna och har förflyttats till militärdomstolen i Aleppo, cirka 500 km från Hassakeh. De ska ställas till svars vid en huvudförhandling den 1 och 2 februari 2005 enligt § 6 i undantagslagarna från 1966 rörande handlingar och brott begångna mot den syriska statens säkerhet. Även de fyra minderåriga ynglingar som har släppts har åtalats. Företrädare för assyrier-kaldeer-syrianer som har engagerat sig i det här fallet har kallats till förhör och utsatts för trakasserier pga sitt engagemang.

Den syriska regimen vill därigenom skrämma hela den assyriska-kaldeiska-syrianska folkgruppen i Syrien.

EU förhandlar nu med Syrien om omfattande investeringar där och handelsutbyte i utbyte mot förbättringar i Syrien av de mänskliga rättigheterna.

Nu har Syrien tydligt visat att man inte avser att åstadkomma några verkliga sådana förbättringar.

Mot den här bakgrunden, måste Sverige snabbt agera inom EU för att stoppa dessa förhandlingar och se till att eventuella fördelar för den syriska regimen uteblir om inte verkliga och påtagliga förbättringar sker.

Vi kräver av Sveriges riksdag och regering samt EU att man bevakar rättegångarna mot dessa åtalade assyrier, så att den syriska staten inte kan döma dem godtyckligt utan det internationella samfundets bevakning och uppmärksamhet.

Södertälje den 17 januari 2005

ACSA
Assyrian-Chaldean-Syriac Association
Özcan Kaldoyo , Jakob Rohyo, Olle Wiberg
E-post: kaldoyo@spray.se **Hemsida:** www.acsa.nu

Libanon

Syrian Orthodox Patriarch Demands Representation in Lebanese Parliament

Lebanon
International boundary
Governorate (mohafazat) boundary
National capital
Governorate (mohafazat) capital
Expressway
Railroad
Road
SYRIA
Mediterranean Sea
Beirut
BEYROUTH
ECH CHIMÂL
JABAL LOUBNANE
EL BEKAA
EJ JNOUB
Tripoli
Zahlé
Baalbek
Sidon
Tyre
Damascus
GOLAN HEIGHTS (Israeli occupied)
UNDOF Zone
ISRAEL

Courtesy of the al-Nahar Newspaper 24 February 2005

His Holiness Mor Zakka I Iwas, Patriarch of the Syrian Orthodox Church

The Patriarch of the Syrian Orthodox Church, His Holiness Mor Zakka I Iwas, has asked for the choice of a seat for his people or to share the current seat with the Armenians in Zahla, Lebanon.

A letter from the Syrian Orthodox Patriarch was delivered to the Lebanese President Emil Lahood regarding the representation of the Syrian Orthodox Church in the Lebanese Parliament. Similar letters were delivered to the Head of the Lebanese Parliament, Mr. Nabih Berri; Lebanese Prime Minister, Omar Karami; and Interior Minister Sulaiman Franjiyya.

Mount Lebanon Archbishop George Saliba delivered the letters on behalf of the Patriarch.

In his letter to the Lebanese President, the Patriarch requested a separate seat in the Lebanese Parliament

if the new Lebanese constitution was amended and the number of seats were increased. Should this request not be granted, then the Patriarch asked that the current seat for the Armenians from Zahla be shared with his flock.

The Patriarch stated that the Syrian Orthodox feel that they have been misled and defrauded.

In his letters, Patriarch Zakka I Iwas reminded the officials that in 1992, the Lebanese government instituted the creation of a seat in Zahla for the members of the Syrian Orthodox Church. His Holiness added that they make the fourth largest Christian sect in the region after the Maronites, Rum Orthodox, and Rum Catholics; however, the promise was not fulfilled.

The seat in question was instead granted to the Armenian Orthodox. The Patriarch asserted that the Interior Ministry records indicate that there are around 80,000 Syrian Orthodox in Zahla, including some 40,000 eligible voters.

Georgien

Assyrians of Georgia meets George W. Bush

Posted on Sunday, May 15 @ 20:33:18 CEST by **furkono**

The Assyrian Internatinoal Congress of Georgia asks President Georg W. Bush to give help in foundation of Autonomous region in Nineveh Plain.

(From left: Edgar Bitbunov, President of The Assyrian International Congress of Georgia, George W. Bush, President of the United States of Amerika, Michail Saakasjvili, President of Republic of Georgia.)

Bitbunov question: Nowadays American georgian forces are on Assyrian soil in Iraq. Of course,we aren't indifferent to the fortune of assyrians in Iraq. What's their future like? What can you say about it?

Bush answer: We consider that every nation is equally responsible to find its own way to develop and achieve its own object. Assyrians are equal in right to any other peoples living in Iraq these days. Assyrians other nations in Iraq first of all should change their way of thinking, should act more persistently, resolutely and bravery to achieve their own objects and prinsiples all these are in their hands. The USA always stands for, defends and supports people fighting for justice, freedom, independece and democracy.

To: THE PRESIDENT OF THE
UNITED STATES
OF AMERICA GEORGE
BUSH

From: THE ASSYRIAN
INTERNATIONAL
CONGRESS OF GEORGIA

APPEAL

On behalf of the Assyrian people living in Georgia we appeal to the president of the United States of America George Bush.

First of all we want to express our esteem to you as the president of the mighty country that fights for the democracy all over the world and stands as a guarantee of democratic liberties and rights of the oppressed peoples who fight for freedom and independence.

With a heavy heart we watch the situation in Iraq that was freed from the dictatorial regime of Saddam Hussein.

Besides during the war many historical monuments and museums were plundered, these days the interests and rights of the Christian Assyrians are infringed by the government of Iraq and Kurdish Autonomy. This oppression is expressed by violence, murdering people, blowing up churches. The Christian Assyrians in Iraq are victimized from their homes and are deprived of civil rights and votes. We know that we have lack of unity and have no leader to carry on a dialogue. But, in spite of that, we ask you to help in fundation of Autonomous region in Nineveh Plain within the bounds of unite federal Iraq, equally with other peoples living in Iraq.

The Autonomous region should become a guarantee of self-preservation and development of the history, culture and religion of the nation that made a great contribution to the development of the world civilization.

We hope for your help and believe that the authority of the USA will support and promote the solution of this question.

We thank you beforehand.
God bless our nations!
With great esteem.
The Assyrian International Congress of Georgia

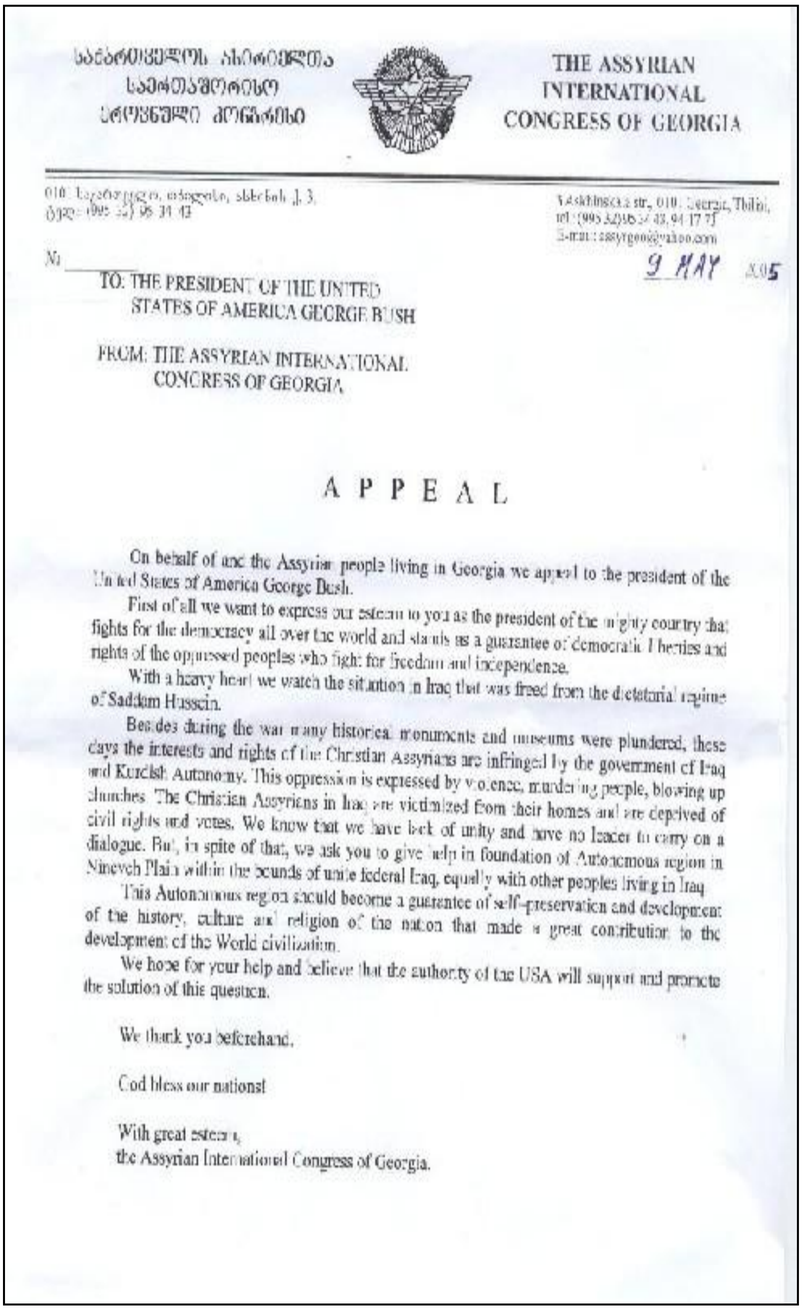

[illegible]

THE ASSYRIAN
INTERNATIONAL
CONGRESS OF GEORGIA

[illegible]

5 Ashkhinskaja str, 010, Georgia, Tbilisi,
tel: (995 32)95 34 43, 94 17 75
E-mail: assyrgeo@yahoo.com

№ ______

9 MAY 2005

TO: THE PRESIDENT OF THE UNITED
STATES OF AMERICA GEORGE BUSH

FROM: THE ASSYRIAN INTERNATIONAL
CONGRESS OF GEORGIA

A P P E A L

On behalf of and the Assyrian people living in Georgia we appeal to the president of the United States of America George Bush.

First of all we want to express our esteem to you as the president of the mighty country that fights for the democracy all over the world and stands as a guarantee of democratic liberties and rights of the oppressed peoples who fight for freedom and independence.

With a heavy heart we watch the situation in Iraq that was freed from the dictatorial regime of Saddam Hussein.

Besides during the war many historical monuments and museums were plundered, these days the interests and rights of the Christian Assyrians are infringed by the government of Iraq and Kurdish Autonomy. This oppression is expressed by violence, murdering people, blowing up churches. The Christian Assyrians in Iraq are victimized from their homes and are deprived of civil rights and votes. We know that we have lack of unity and have no leader to carry on a dialogue. But, in spite of that, we ask you to give help in foundation of Autonomous region in Nineveh Plain within the bounds of unite federal Iraq, equally with other peoples living in Iraq

This Autonomous region should become a guarantee of self-preservation and development of the history, culture and religion of the nation that made a great contribution to the development of the World civilization.

We hope for your help and believe that the authority of the USA will support and promote the solution of this question.

We thank you beforehand.

God bless our nations!

With great esteem,
the Assyrian International Congress of Georgia.

Turkiet

BULGARIA
BLACK SEA
RUSSIA
GEORGIA
TBILISI
ARMENIA
YEREVAN
Mt. Ararat 5,165 m
IRAN
Edirne
Bosporus
Sea of Marmara
Istanbul
İzmit
Bursa
TROY (ILIUM)
Zonguldak
Sinop
Samsun
Batumi
Trabzon
Ordu
Çorum
ANKARA
Doğukaradeniz Mts.
Sivas
Erzurum
Eskişehir
Lesvos
Aegean Sea
TURKEY
Anatolia
Kızılırmak
Euphrates
İzmir
Uşak
Tuz Lake
Kayseri
Van
Vān
Aydın
Isparta
Konya
Taurus Mts.
Malatya
Diyarbakır
Güneydoğu Toroslar
Batman
Kurdistan
GREECE
Antalya
Gulf of Antalya
Mersin (İçel)
Adana
Gaziantep
Urfa
İskenderun
Rhodes
Antakya (Antioch)
Aleppo
Mosul
Tigris
Crete
Nicosia
CYPRUS
SYRIA
Euphrates
IRAQ
MEDITERRANEAN SEA
LEBANON
28°
32°
36°
40°
44°
40°
36°

Turkiet fortsätter att svika löften till EU

Till ledamöterna i Sveriges riksdag:

Sedan Turkiet fick sitt förhandlingsdatum den 17 december 2004 till EU, har tillskyndarnas argument slagit fel.
De som förväntade att landet skulle reformeras och närma sig godkänd EU-standard, kan nu se att Turkiet än en gång – liksom i ett stort antal historiska exempel – svikit sina löften och fortsatt sin diskriminering mot landets kristna minoriteter assyrier-kaldéer-syrianer samt armenier och greker.
Kränkningar av mänskliga rättigheter fortsätter i Turkiet precis som förr.
St Afremskyrkan i Botes (Bardakci) fastigheter, som bestod mestadels av mark, konfiskerades 1984 genom då som nu konventionsstridiga förfaranden. Sedan dess har marken brukats av personer trogna den turkiska staten, närmare bestämt beväpnade byvakter.
Den konfiskerade markarealen uppgår till 101 hektar.
Nu har inskrivningsmyndigheten i Midyat annonserat för att fastigheten ska försäljas vid exekutiv auktion inom två veckor.
År 2000 förstörde staten i samma by ett helt kvarter, cirka 50 st. historiskt värdefulla hus, tillhöriga assyrier-syrianer.
I samma by har turkiska staten tidigare omvänt den syrisk-katolska St Maria-kyrkan till moské.
Den turkiska staten har även i andra byar i regionen konfiskerat stora fastighetsarealer tillhöriga såväl assyrier-syrianer som armenier och greker.
Dessutom har den turkiska staten den 1 mars 2005 inför omvärldens ögon sålt fastigheter i Istanbul, tillhöriga de armeniska kyrkostiftelserna.
När EU den 17 december 2004 beviljade Turkiet ett förhandlingsdatum, ställdes villkoren att EU skulle avbryta förhandlingarna om landet fortsatte att kränka de mänskliga rättigheterna.
Än idag fortsätter Turkiet att använda de diskriminerande stiftelselagarna mot landets ickemuslimska stiftelser.
Nu kräver vi att EU avbryter alla förhandlingar med Turkiet om medlemskap till dess Turkiet har stoppat de exekutiva auktionerna och återlämnat samtliga konfiskerade fastigheter till sina rättmätiga ägare, assyrisk-syrianska, armeniska och grekiska stiftelser.
Vi kräver också att samtliga svenska riksdagspartier agerar snabbt och bestämt och framför protester hos Turkiets ambassadör i Stockholm och kräver ett omedelbart stopp på de exekutiva försäljningarna av de konfiskerade fastigheterna.

Södertälje den 21 mars 2005

ACSA - Assyrian-Chaldean-Syriac Association
Özcan Kaldoyo/Jakob Rohyo/Olle Wiberg **Tel:** 0735-093869 **E-post: kaldoyo@spray.se**

Assyriska Riksförbundet Simon Barmano, ordförande **Tel:** 0707 39 70 76

Syrisk Ortodoxa kyrkan i Göteborg Abrohom Garis **Tel:** 031-43 21 96

Turkiets förtryck av assyrier

SVERIGES
RIKSDAG

FRÅGA TILL STATSRÅD

Till utrikesminister Laila Frievalds:
När Turkiet fick sitt förhandlingsdatum den 17 december 2004 förväntades att landet skulle reformeras och närma sig EU. Turkiet har antagit många positiva reformpaket för att göra det. Men man brister fortfarande i implementeringen av dessa lagar. Det är oroväckande om praktiken inte följer teorin. Nu har det åter kommit bevis för att Turkiet fortsätter sin diskriminering mot landets kristna minoriteter.

Fastigheter som tillhör St Afremskyrkan i Botes (Bardakci) konfiskerades 1984 genom konventionsstridiga förfaranden. Beväpnade byvakter, betalda av staten, har sedan dess brukat marken. Nu har inskrivningsmyndigheterna i Midyat annonserat att fastigheterna ska säljas på exekutiv auktion inom två veckor. Det är det senaste exemplet på hur myndigheterna förtrycker Turkiets minoriteter och att Turkiet använder diskriminerande stiftelselagar mot landets ickemuslimska befolkning.

Jag vill fråga om regeringen kommer att kräva något svar från Turkiet angående försäljningen av fastigheter som inte tillhör dem, och om regeringen tänker kontrollera att de reformpaket som antagits kommer att följas?

Yilmaz Kerimo (s)

2005-03-22

Fråga 2004/05:1308 av Yilmaz Kerimo om Turkiets förtryck av assyrier

Yilmaz Kerimo har frågat mig om jag kommer att kräva något svar från Turkiet angående försäljningen av fastigheter som ej tillhör dem, och om jag tänker kontrollera att de reformpaket som antagits kommer att följas.

Det har skett betydande framsteg i det turkiska reformarbetet under senare år. Europeiska rådet beslutade i december förra året att Turkiet nu tillräckligt uppfyllt kriterierna för att få inleda förhandlingar om EU-medlemskap. Sveriges regering har verkat för detta och välkomnar rådets beslut. Hur lång tid förhandlingarna kommer att ta avgörs i hög grad av Turkiets faktiska genomförande av reformerna. Sverige och övriga medlemsstater kommer liksom hittills att följa detta mycket nära.

Diskriminering på grundval av religiös bekännelse kan inte accepteras. Religionsfrihet fastslås i Turkiets författning, men i reformarbetet ser
den lagstiftning som skall säkra den ut att ha försenats. De turkiska myndigheterna arbetar på ett förslag till en ny lag som bl.a. berör villkoren för stiftelser och religiösa samfund, inklusive deras rättigheter att förvärva och äga fastigheter. Det är min förhoppning att en ny sådan lag snart skall kunna antas och träda i kraft, med en garanti för religionsfrihet för alla människor i Turkiet. Även EU har framfört betydelsen av att framsteg görs i denna fråga.

Jag har i mina egna kontakter med den turkiska regeringen understrukit betydelsen av att nya lagar också leder till ökad respekt för de mänskliga rättigheterna i det dagliga livet. Det kommer att vara avgörande för att framsteg skall kunna göras i förhandlingarna och för att vi en dag ska kunna välkomna Turkiet som medlem i EU. Regeringen kommer också i sina fortsatta kontakter med Turkiet att uppmärksamma detta.

Jag konstaterar samtidigt att det också finns vissa positiva exempel på att den kristna minoritetens rättigheter beaktats. Den svenska stödkommittén för mänskliga rättigheter i Turkiet, som bl.a. samlar samtliga svenska riksdagspartier, besökte i november byn Sare. De kristna byborna kunde då bekräfta att de turkiska myndigheterna anhållit byvakterna där så att de rättmätiga ägarna kunnat återfå sina hus. Biskopen i området bekräftade också den positiva inverkan i frågan det svenska engagemanget haft.

Stockholm den 31 mars 2005

Laila Freivalds
Utrikesministern Utrikesdepartementet

Informationsmöte hos BKF om symposiumet i Istanbul angående Assyrier

Den 26,27 maj 2005 arrangerades en två dagars symposium/konferens om Assyrier i Istanbul. På uppdrag av svenska regeringen arrangerades dessa dagar av svenska konsulatet i Istanbul under ledning av Ingemar Karlsson. Detta är resultatet av Yilmaz Kerimos strävan att föra upp assyriernas fråga på internationell nivå. Temat under konferensen var Assyriernasutvandring/flykt från Turkiet och dess orsaker, möjligheter att återvandra till Turkiet samt Turkiets ansökan om EU medlemskap.

De flesta av personer som var bjudna att hålla föreläsning under konferensen var från i Sverige verksamma Assyriska organisationer. I spetsen Yilmaz Kerimo som både öppnade och avslutade konferensen, var även Samira Barmano, Besim Aho, Feyyaz Kerimo, Andreas Arslan, Adnan Can, Sait Yildiz och många andra personer som visade modet att berätta just i Turkiet under dessa två dagar om orsakerna till Assyriernas flykt från Turkiet, om Seyfo – folkmordet på assyrier som skedde under 1915 och många andra frågor som handlade om de orättvisor som assyrierna drabbades av i Turkiet.
Trots turkiska säkerhetspolisen och flera myndigheternas närvaro kunde assyriska representanter komma tillbaka utan några problem. Detta berodde naturligtvis den svenska konsulatets närvaro samt att detta var arrangerat av svenska regeringen.

Information om detta i BKF
Den 12 juni 2005 bjöds några av dessa personer till BKF för att informera om Istanbul konferensen.
Yilmaz Kerimo, Andreas Arslan, Besim Aho och Feyyaz Kerimo närvarade sig vid mötet.
Ca. 45 personer lyssnade med stort intresse på dessa personer när var och en informerade i korthet om de ämnen som de hade tagit upp i Istanbul. Därefter ställdes många frågor och efter 2 ½ timme avslutades mötet.

BKF:s medlemmar var mycket nöjda om de upplysningar de fick under mötet.

* * *

KÜRT KADININ İLGİNÇ SÜRYANİ ÖFKESİ...

Süryanilerin arsası üzerine ev yapan yaşlı Kürt kadını, toprakların gerçek sahibini karşısında görünce öfkesini öyle bir sözle açığa vurdu ki üzerinde uzun uzun düşünmek gerek!

Aralarında yıllardır doğdukları toprakları görmeyenler vardı; Avrupa'dan Amerika'da geldiler, iki gün İstanbul'da ilk kez Süryaniler olarak kültür ve tarihi tartıştılar, çalışmalarını paylaştılar; sonra hep birlikte Mardin'e, Hasankeyf'e gittiler...
''İstanbul'da bir üniversite salonunda Süryanileri anlatmak inanılmaz bir rüya!'' Rüya iki gün de Mardin, Hasankeyf ve yöresinde sürdü.
Rüyayı dillendiren İsveç Ulusal Yüksek Öğretim Kurulu'ndan Andreas Araslan heyecanında yalnız değildi elbette.
Rüya, Arsalan'ın ''Çocuklarıma hangi ülkede yaşamalarını tavsiye edeceğim, köklerinin bulunduğu ülkede mi fırsatlar ülkesinde mi?'' başlıklı konuşmasını yaptığı, İsveç'in İstanbul Başkonsolosluğu'nun desteğiyle Bilgi Üniversitesi Göç Araştırmaları ve Uygulamaları Merkezi'nce 26-27 Mayıs günleri düzenlenen ''Avrupa Birliği, Türkiye ve Süryani Göçü Sempozyumu'''yla başladı.
Türkiye Süryanileri Doç. Dr. Ayhan Kaya ve Sosyolog Neşe Erdilek'in öncülüğünde gerçekleşen sempozyuma İsveç, Hollanda, Almanya ya da Amerika Birleşik Devletleri'nden geldiler, bu alanda çalışan akademisyenlerle birlikte konuştular, sordular, tartıştılar, sonra da annelerinin, babalarının, nenelerinin, dedelerinin doğdukları topraklara gittiler.
Tarihi önemde ilkler
Rüya gibiydi sahiden; çünkü tarihi önemde ilkler yaşanıyordu; böyle bir sempozyum da, böyle bir gezi de. Sempozyumun ilk gününde ''Süryanilerin Toplumsal, Siyasal, Dinsel, Dilsel, Etnik ve Kültürel Yapısı'', ''Göçün Nedenleri ve Geri Dönüş'' ve ''Asuri/Süryani Diaspora'sında Siyasal, Kültürel, Etnik ve Dinsel Kimlikler'' başlıklı sunuşlar yapıldı.
Hollanda Rodboud Üniversitesi'nden Prof. Dr. Hermen Teule, ABD Notre Dame Üniversitesi'nden Abdul-Massih Saadi, Celal Bayar Üniversitesi Öğretim Üyesi Mehmet Çelik ''Süryanilerin Dinsel ve Etnik Kimlikleri'' ve Yazar Yahya Koçoğlu ise Süryani gençler üzerinde yaptığı ''Süryani Gençlerin Evlilik Sorunsalı'' adlı çalışmalarını sundular.
''Tur Abdin'deki Asur/Süryanilerler korkuyla, yattılar, korku altında çalıştılar, korkulu rüyalar gördüler. Eğer halk geriye dönmek isteyince ölümle tehdit ediliyorsa, tartaklanıyorsa bu etkinin bir devamıdır. ''
Arsalan bu sözleri dedesinin kendisine küçükken anlattığı bir katliam öyküsünün aktarmasının ardından söylüyordu.
Türkiye'de hatıralar ve kökler vardı; Arsalan gerekli koşullar sağlanırsa pek çok kişinin geri döneceğine inanıyordu.

Her sorundan ''Fener Rum Patrikhanesi''ni sorumlu tutan Celal Bayar Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Mehmet Çelik'in ''kaşımayın, kaşımayın bunları'' sözleri rüyadakileri bir anda uyandırdı, Türkiye gerçeğine döndürdü.

Kerimo: Kardeşçe anavatanda yaşamak Süryani İsveç Milletvekili Yılmaz Kerimo, ''Türkiye halklar mozaiği, Süryaniler bu mozaiğin kırılmaz bir parçasıdır,'' diyor ve imkansızlıkların bitmesi, yasakların, tabuların kalkması, bütün halkların kardeşçe ve barış içinde anavatanlarında yaşayabilmesi ve daha demokratik bir Türkiye için önyargısızca herkesi birlikte çalışmaya çağırıyor.

''Seyfo-kılıçtan geçirme'' tartışması İlk kez yapılması, elbette ortada bir sorun olduğunun göstergesi tek başına. Dolayısıyla, tartışmalar da kaçınılmazdı.

Prof. Dr. Çelik'in ''Seyfo-kılıçtan geçirme'' katliamının olmadığını savunması ve bunu gündeme getirenlerin de bu biçimde geri dönüş yapmamaları gerektiğini söylemesi, ardından da Kanal B muhabirinin Fransa'nın Türkiye'nin önüne ''Süryani soykırımı''nı süreceği ''öngörüsü'' tartışmayı başlattı.

Muhabir, Süryani konuşmacılara ''soykırım var mı, yok mu'' diye sorunca, yanıt İsveç Upsala Üniversitesi Öğretim Üyesi Sait Yıldız'dan geldi.

''Bu olayı yapanlar o dönemin İttihatçı liderleridir, o dönemin Kürt feodal ağalarıdır. Bazıları bir yandan bizi öldürürken diğerleri savunmuştur. Türkü de Kürtdü de korumuştur. Bunu kimse inkâr edemez..''

Yıldız, yaşananlardan halkları sorumlu tutmadıklarını, kardeşçe ortak bir yaşamdan yana olduklarını da ayrıca belirtti.

Göç travması İsveç'ten araştırmacı-psikolog Besim Aho göçün yarattığı psikolojik travmaları ve Süryanilerin özlem ve güvensizlikler arasında gidip gelmeleri üzerine konuştu.

Midyat Süryani Kültür Derneği Yönetim Kurulu Üyesi Jakop Gabriel de 23 yıl sonra döndüğü memleketi Midyat'ta korucuların işgal ettiği evlerden köylerden söz etti.

Sempozyumun öğleden sonraki oturumunda Almanya Goettingen Üniversitesi'nden Prof. Dr. Martin Tamke, ''Göç yolu ve Türkiye'deki Süryani Kilisesinin tarihi'', yine aynı üniversiteden Gabriel Rabo, ''Süryani Toplumunda Kiliseler ve Toplumsal Kuruluşlar '' İsveç'te çocuklara Süryanice eğitim veren Semiran Barmano, ''İsveç'te Süryanilerin Etnik ve Dilsel Hakları'' başlığıyla İsveç İşçi Eğitim Örgütü'nden Adnan Can, ''Asuri/Süryani Göçü ve Tesirleri'' başlıklı bildirilerini sundular.

Sempozyumun ikinci gününün başlığı ise AB'ye Katılım Sürecinde Asuri/Süryaniler ve Çokkültürlülük'' idi.

Bu oturuma konuşmacı olarak, Göç Araştırmaları ve Uygulamaları Merkezi Direktörü Doç Dr. Ayhan Kaya, ''İnsanların Yokluğunda Topluluğun Mimari ile Temsili: Tur Abdin Örneği'' başlığıyla Mimar Elif Keser, ''AB'ye katılım Sürecinde Süryaniler'', Avrupa Komisyonu Türkiye Temsilciliği'nden Sema Kılıçer ile avukat Erol Dora ''AB'ye katılım sürecinde Süryaniler ve çok kültürlülük'' üzerine konuştular.

Bu oturumda konuşmacılar Türkiye'nin AB üyeliğinde Süryanilerin yeri, Lozan'da tanımlanan Azınlıklar ve geleneksel Süryani Mimarisi hakkında bilgi verdiler.

Daha sonra İsveç'ten gelen sanatçı Joseph Malki ve Lüleburgaz Müzisyenler Derneği Roman Grubu'nun müzik ziyafetiyle sempozyum sona erdi.

20 yıl sonra doğulan köyde Süryaniler doğdukları topraklara geri dönüp dönmeme konusunda henüz kararsızlar. Anlaşılır bir durumda var bu kararsızlıkta.

Kimi köylerde başkaları yaşıyor, kimilerindeyse tek Süryani kalmamış ve evler harap olmuş durumda. Yeşillikler içinde sahiplerini bekliyor da denebilir kimi köyler ya da evler için.

İsveç İşçi Eğitim Örgütü'nden Adnan Can 20 yıl aradan sonra köyünü görmenin şaşkınlığı ve heyecanını yaşadı.

Vaktinde! Aynvert köyünde bir Kürt aile Süryanilerin toprakları üzerine ev yapmıştı. Bir anda, toprakların gerçek sahiplerini gören 70 yaşlarındaki Kürt kadını, ''bu gavurları vaktinde öldürmeliydik,'' deyince rüya bir kez daha bozulmaya yüz tuttu.

Bu sözler, düşünülmeden söylenen, anlık bir tepkiydi muhtemelen. Ve bizler, ne yazık ki, Midyat doğumlu ve şimdi İsveç'in bilinen gazetecileri arasında yer alan Nuri Kino'yu ''doğup büyüdüğü'' köye, şehre ''özgürce'' dönebileceğine ikna edemedik, edemezdik de...

Edemezdik; Mardin'de tesadüfen rastladığımız ''Eğitim-Sen'i Kapattırmayacağız'' pankartıyla yürüyen öğretmenlere 2005 yılında bir sendikanın kapatılmak istenmesinin akla sığmadığını anlatamayacağımız gibi.
Hatice ve Ayşe Dara harabelerini dolaşırken bizi çiçeklerden yaptıkları taçlarla karşılayan Kürt kız çocukları ile saçları erkek gibi kesilen ve yoksulluklarını Dara Harabelerine gelen ilginç giyimli ''turistleri'' seyrederek unutan Hatice ve Ayşe'nin'de ''Haydi Kızlar okula'' kampanyasından haberleri yoktu .
Ayşe ''OPET geldi''diyordu ama okula gönderilmeyen kızlarla ilgili değil...''
Avrupa Komisyonu siyasi danışmanı Sema Kılıçer'in gözleri fotoğraf makinesinin objektifinde parmakları deklanşörde Hasankeyf'de ''baraj altında kalacak'' köprüyü onlarca kez çekiyor bir yandan da ''kalmasın, kalmasın'' diyordu...
Sempozyum katılımcıları Doç. Dr. Ayhan Kaya ve Sosyolog Neşe Erdilek (Göç Araştırmaları ve Uygulamaları Merkezi), Yılmaz Kerimo, Parlamenter (Sosyal Demokrat İşçi Partisi-İsveç), Prof.. Dr. Herman Teule (Hıristiyan Çalışmaları Enstitüsü - Hollanda) Abdul-Massih Saadi (Notre Dame Üniversitesi Ortadoğu Çalışmaları- ABD), Prof. Dr. Mehmet Çelik (Celal Bayar Üniversitesi . Fen-Edebiyat Fakültesi -Manisa), Yahya Koçoğlu (gazeteci-yazar), Jakop Gabriel (Midyat Süryani Kültür Derneği), Sait Yıldız (Şarkiyatçı- İsveç Upsala Universitesi), Yahko Demir (Tur Abdin Geliştirme Dernekleri Fed. İkinci Başkanı), Besim Aho (Araştırmacı- İsveç), Andreas Arsalan (İsveç Ulusal Yüksek Öğretim Kurulu), Prof. Dr. Martin Tamke (Goettingen Üniversitesi-Almanya), Semiran Barmano (Süryanice Öğretmeni- İsveç), Gabriel Rabo (Goettingen Üniversitesi-Almanya), Adnan Can (İşçi Eğitim Örgütü- İsveç), Feyyaz Kerimo (Öğretmen-İsveç), Elif Keser (Mimar, Oxford Üniversitesi, doktora öğrencisi -ABD), Sema Kılıçer (Avrupa Komisyonu Türkiye Temsilciliği), Erol Dora (Avukat), Joseph Malki (sanatçı-İsveç).

Bianet.org
www.habervitrini.com

2005-05-28

Interpellation 2005/06:126 av Kerstin Lundgren (c) till statsrådet Ibrahim

- Aktivt arbete för att följa upp tecken på förtryck och diskriminering i turkiska skolor

Det är positivt att förhandlingarna med Turkiet nu inletts. Nu följer år av utvecklingsarbete i syfte att säkra demokrati och mänskliga rättigheter.
I detta arbete måste Sverige och dess regering agera aktivt.
Det är genom att aktivt följa utvecklingen på strategiska områden som vi kan förändra verkligheten för dem som i dag, dagligen, upplever f örtryck eller att mänskliga rättigheter åsidosätts.
Turkiets hållning till fri forskning och en offentlig fri diskussion kring händelser i landets historia är ett av de områden som förtjänar särskild svensk uppmärksamhet.
Förnekelse av folkmord och den hållning som finns i denna del påverkar självfallet också den verklighet som barn och ungdomar upplever i skolorna. Skolan och utbildningen är ett strategiskt område.
När rapporter kommer om att assyrisk/syrianska, kaldeiska och armeniska barn kränks och diskrimineras i skolan genom till exempel historieundervisningen måste detta uppmärksammas och lyftas fram till debatt.

Här har skolministern ett uppenbart ansvar - såväl för egen del i direkta kontakter med sina ministerkolleger i Turkiet som i samverkan inom EU – för att uppmärksamma dessa frågor.
Om assyrier/syrianer, kaldéer, armenier och greker målas ut i läroböcker som grupper vilka i dag smutskastar Turkiet visar det en vardag där många barns mänskliga rättigheter kränks. De far oerhört illa till följd av att Turkiet ännu inte valt att göra upp med sin historia.
Med hänvisning till ovanstående vill jag ställa följande frågor till statsrådet:

1. Vilka åtgärder har statsrådet tagit för att följa hur Turkiets utveckling i fråga om Köpenhamnskriterierna implementeras i undervisningen?
2. Avser statsrådet att agera för att tillsammans med övriga statsråd inom EU verka för att avveckla detta faktiska förtryck och diskriminering?

Stockholm 2005-11-21

The Assyrian torments after the establishment of the Turkish republic and the birth of the "Kurdish Labors Party - PKK"

Chamaoun Danho
A Writer from Syria Creator of Sargon Book Publishing in Sweden

The Assyrian torments in southeast Turkey (mountains of Hakkari, Turabdin Nsibin, Omid, Mardin "Merde" and Urhoy "õEdessa") did not end once the racial cleansing campaigns against them during the years 1914-1918 had stopped. The Assyrians did not know peace and tranquility even when Turkey became a secular state in 1924 under Kamal Ataturk and modern Kurdish parties replacing the Kurdish "Aghas" and feudalists began to spring out.
Turkey did not acknowledge the racial cleansing campaigns, which forced thousands of Assyrians out of their historical homelands and did not admit in its constitution their historical presence in northern Mesopotamia. Yet instead, Turkey went on giving Turkish names to most of the Assyrian villages in south east Turkey in an attempt to wipe out all remaining aspects of the Assyrian culture. Turkey prohibited as well teaching or speaking the ancient Syriac (the Assyrians' language) and formed, just like the Hamidite troops which were created by the Sultan Abdul Hamid in 1890, Kurdish militias named as "Guards of the villages" to strike the Assyrians and the Armenians. By creating these militias, Turkey's objective was obvious and twofold; to sow dissension among the Kurds themselves and to expel the remaining Assyrians population out of south east Turkey.

When the Kurdish Labors Party (PKK) started to gain grounds after declaring armed conflict against the Turkish government in 1984, this liberal party put tremendous pressure on the Assyrians and Kurdish villages so they would provide money, refuge, food and clothing for its members. When the Assyrians responded to these demands in fear of vengeance and slaughters, Turkish tanks and military troopers would come to destroy these villages and burn their lands and crops as a punishment for supporting the Kurdish rebels, for example the incidents that took place during the 1990s in the villages of Hassana, Midon, Dayro du Slibo, Deiro d Qoubo and others. The same happened the other way around, for example the incident that took place in the Assyrian village of Bnaybeel when the PKK assassinated in 1990 four of the village's socialites after accusing them of helping the Turkish government whereas the truth reveals that these four men stood firmly against the destructive departure of the Assyrians from Tur-Abdin. Thus, the real purpose for killing those men was to terrorize the villagers and force them to opt for departure as a solution for safety. What is more irritating is that the "Kurdish Hezbollah" has also taken his share of horrific assassinations that targeted the Assyrians educated elite along with innocent people and children, presenting unconvincing religious reasons, which has nothing to do with Islam. All these harassments and assaults led to the expelling of more than 150 thousand Assyrians from Tur-Abdin Mountains since the breakout of the Kurdish Labor Party revolution against the Turkish government not to mention the 1924 mass departure of the Assyrians from the city of "Urhoy" (Edessa) to escape the Kurdish and Turkish tyranny. The departed Assyrians built in Aleppo next to their fellow citizens the Christian Assyrians and the Muslims their own neighborhood, which was named after them and still exist till today "Hay Al-Surian" (The Assyrian Neighborhood).

Along with pain, bitterness and tormenting memories of their homeland, the Assyrians who were expelled out of Turkey carried the racial cleansing files to European parliaments of Sweden, Germany and Netherlands. Recently, the Swiss parliament voted over a proposition to acknowledge the racial cleansing committed by the Turks in collaboration with the Kurdish tribes but it failed to pass by only two votes. Today, Assyrian parties and organizations in Europe are sparing no efforts to prevent Turkey's adherence to the European Union until it acknowledges the horrible racial cleansing campaigns committed against the Assyrians while stressing on the necessity that Turkey should respect human rights and tangibly acknowledge the national and religious diversity of the Turkish society

This Article Also Appeared in Al-Quds Al-Arabi Newspaper on 5- 5- 2002 - Issue No. 3960, 8 november 2005

I RIKSDAGEN

PRESSMEDDELANDE

YILMAZ KERIMO: Turkiet bryter mot demokratiska rättigheter

Den högsta domstolen i Turkiet har upplöst det turkiska lärarförbundet. Detta eftersom det i förbundets stadgar finns en uppmaning att tillåta undervisning på modersmål. Lärarförbundet argumenterar på så sätt i sin stadga för legalisering av undervisning på minoritetsspråk, vilket borde vara en mänsklig och demokratisk rättighet. I domen mot Lärarförbundet stödjer sig Högsta domstolen på konstitutionen om landets odelbarhet och att landets officiella språk är turkiska.

- Att ha modersmålsundervisning gör inte att landets officiella språk, turkiska, ifrågasätts. Domen strider mot Köpenhamnskriterierna, och är en besvikelse eftersom Turkiet har tagit flera steg i rätt riktning för att närma sig EU. Det är motsägelsefullt när Turkiet inte får ihop sin teori med sin praktik, säger Yilmaz Kerimo, socialdemokratisk riksdagsledamot.

Yilmaz Kerimo har nu ställt en fråga till utrikesministern är om hon kommer att lyfta frågan om upplösningen av det turkiska lärarförbundet i samtal om Turkiets medlemskap i EU.

ASSYRIER SAKNAR RÄTTEN TILL SKYDDAT LIV OCH EGENDOM I TURKIET

Svenske assyrier/syrianen, Maravge Akcan, har grovt misshandlats av fanatiska muslimer i byn Anhil (Yemisli) i Turabdin den 9 december 2005.

Maroge Akcan

Maravge Akcan's egendom är ockuperad av fanatiska muslimer och de har olagligt byggt hus och brukat hans åkrar.
Akcan har vid flera tillfällen vänt sig till turkiska myndigheter, utan att få någon riktig hjälp.
De fanatiska muslimerna har inte gripits för denna gärning och detta ger dem mod att förverkliga sina mål, att med våld ta över assyrier/syrianers egendom.
När familjemedlemmarna Faulus och Afram Hajdari 2002 ville anmäla ockupanter på deras egendom, blev de grovt misshandlade på allmän plats i Midyats centrum av milismedlemmar och utsattes för hotelser av innebörd, att antingen skulle de omedelbart lämna området eller dödas. Ingen har gripits eller åtalats för detta dåd sedan 2002.
Den 23 juli 2005 attackerades svenske assyrier/syrianen, Zeki Un, och hans son av en mobb barbarer, bland annat med en hög funktionär i regeringspartiet AKP, Kahraman Yildiz, och lynchades. Far och son besköts i benen. Ingen har gripits eller åtalats, trots att svenska konsulatet i Istanbul har ingående kännedom om händelsen.
Turkiska staten, med premiärministern Erdogan i spetsen, säger öppet att de som är ickemuslimer är inte första klassens medborgare. Erdogan säger att det som de olika etniciteterna har gemensamt i Turkiet, är religionen och att det är etniciteten som är det representativa för identiteten.
Turkiet har sedan 1839, genom dekretet Tanzimat Fermani, försäkrat att även ickemuslimer skall ha rätten till skyddat liv, egendom och heder.

*1856 proklamerades Islahat Fermani, enligt vilket ickemuslimer skulle åtnjuta samma rättigheter som muslimer.
*1878 garanterade turkarna vid Berlin-konferensen, enligt artikel 61, att de fredliga kristna skulle få skydd.
*1895 massakrerades armenier och assyrier/syrianer.
*1915 begick Turkiet folkmord på armenier och assyrier/syrianer.
*1923 garanterade Turkiet i Lausanne-fördraget, att på nytt respektera och ge skydd till icke-muslimerna.
*1942 införde turkiska staten särskilda straffskatter för ickemuslimer och alla tillgångar konfiskerades av staten för många.
*1954 undertecknade Turkiet under Europakonventionen om de grundläggande mänskliga rättigheterna och friheterna.
*Den 6-7 september1955 attackerades alla ickemuslimer av organiserade mördarband. Många dödades och deras egendom plundrades, kyrkor och synagogor brändes till marken.
*1963 attackerades greker och armenier på nytt. Tusentals greker deporterades, utan att få ta med sig något av sina tillhörigheter.
*1974 trakasserades alla kristna i Turkiet och tusentals egendomar, tillhöriga ickemuslimska stiftelser, konfiskerades.
*1982 införde turkiska staten obligatorisk islamisk undervisning för alla turkiska barn, med syftet att tvångsislamisera ickemuslimska barn.
*1996 undertecknade Turkiet tullunionsavtalet med EU, i vilket Turkiet på nytt garanterade att respektera och skydda mänskliga rättigheter.
*1999 antogs Turkiet som kandidatland för EU-medlemskap, med villkoret att Turkiet skall uppfylla Köpenhamns - kriterierna.
*2004 beslutades i EU-rådet att Turkiet skall börja förhandla om medlemskap under oktober 2005.

Nu har Turkiet också börjat förhandlingar om EU-medlemskap, men villkoren för kristna är ändå desamma som 1839.
Om Turkiet menade allvar med påståendet att de vill uppfylla alla EU: s villkor för sin EU-kandidatur, skulle man snabbt se till att åtgärda bland annat de exempel som ges ovan på konfiskation av kristnas egendomar och annan förföljelse av ickemuslimer.
Erdogans uttalande, att religionen är det avgörande för den turkiska gemensamma identiteten, även mellan olika muslimska grupper, visar tydligt att inte ens Turkiets högsta ledning är mentalt och ideologiskt villig att skydda även de ickemuslimska medborgarna i landet.
Turkiets tomma utfästelser genom historien, bland annat de som återgivits ovan, borde få var och en att inse att risken är överhängande att man bara fortsätter på samma linje.

För att någon ska tro på att Turkiet har för avsikt att efterleva sina utfästelser, borde krävas något som visar på ett radikalt avsteg, även i praktiken, från den linje de fört hittills.
Erdogans uttalande och de fortsatta övergreppen mot kristna i bland annat Turabdin, visar att någon sådan avsikt inte finns.
EU låter, med sin passivitet mot Turkiet, de ingångna konventionerna och de ställda villkoren och kriterierna devalveras på sin trovärdighet och tömmas på sitt egentliga innehåll.
Så länge Turkiet inte stoppar ovannämnda övergrepp och kompenserar de utsatta, bör medlemskapsförhandlingarna med Turkiet avbrytas genast.

Södertälje den 12 december 2005

ACSA - Assyrian-Chaldean-Syriac Association
Özcan Kaldoyo, Jakob Rohyo, Olle Wiberg
Tel: 0732-623722 E-post: **kaldoyo@spray.se**

Fråga till utrikesminister Laila Freivalds (s) av Yilmaz Kerimo (s):

Icke muslimska minoriteters rätt till skyddat liv och egendom i Turkiet

Turkiet har nu under hösten 2005 börjat förhandla om sitt medlemskap i EU. Trots detta fortsätter förföljelse och misshandel av etniska minoriteter i landet. Det senaste exemplet är den svenske medborgaren Maroge Akcan som flyttat tillbaka till Turkiet för att kunna återfå sin ockuperade mark och sitt hus. Istället för att så skedde blev han den nionde december misshandlad och uppmanad att lämna sin by. Gärningsmännen går fortfarande på fri fot och den misshandlade Maroge ligger på sjukhus. Maroge Akcan har vid ett flertal tillfällen vänt sig till Turkiska myndigheter för att få hjälp, vilket han inte fått. Detta sänder signaler till de fanatiska muslimerna att det är fritt fram att ockupera och ta över assyrier/syrianers mark. Ett annat exempel är den svenske medborgaren Abdullah Varli vars egendom också är ockuperad. Listan på diskriminerade assyrier/syrianer kan göras lång Turkiet har tagit många positiva steg de senaste åren för demokrati och mänskliga rättigheter. Men om Turkiet menar allvar med att verkligen vilja uppfylla EUs medlemsvillkor måste de gå från ord till handling samt ta sitt ansvar som rättstat. Turkiet måste se till att de konfiskerade egendomarna lämnas omedelbart till sina rättmätiga ägare.

Sverige bör agera för att skydda de assyrier/syrianer som är i Turkiet. Min fråga till ministern är:

Hur tänker utrikesministern agera för att de mänskliga rättigheterna uppfylls, och assyrier/syrianer slutar diskrimineras i Turkiet?

Yimaz Kerimo (s) 2005-12-14

Utrikesministern svarar Yilmaz Kerimos fråga 2005/06:638

Ickemuslimska minoriteters rätt till skyddat liv och egendom i Turkiet

Yilmaz Kerimo har frågat mig hur jag avser agera för att de mänskliga rättigheterna uppfylls och assyrier/syrianer slutar diskrimineras i Turkiet.

Jag beklagar den diskriminering som drabbar assyrier/syrianer och andra minoriteter i Turkiet, vare sig den riktas mot dem från myndigheter eller från privatpersoner. Myndigheterna i ett land som gör anspråk på att vara en rättsstat måste naturligtvis ingripa när ett brott begåtts, oaktat brot ts-offrets bakgrund. Misshandel och egendomsbrott får aldrig accepteras.

EU-processen har varit en mycket stark drivkraft för reformeringen av Turkiet under de senaste åren. Jag utgår från att den kommer att fortsätta att vara det i takt med att förhandlingarna om medlemskap framskrider. Inom ramen för EU-samarbetet och förhandlingarna med Turkiet om EU-medlemskap kommer vi att fortsätta att bevaka hur Turkiet fortsätter att uppfylla de så kallade politiska Köpenhamnskriterierna. Dessa innebär bland annat att Turkiet måste kunna garantera rättssäkerhet och europeisk kvalitet i såväl lagstiftning som rättstillämpning. Vidare måste landet kunna skydda sina minoriteter. Jag kan försäkra Yilmaz Kerimo om att dessa områden även fortsättningsvis torde komma att tillhöra de mest intensivt granskade och diskuterade i såväl EU:s som enskilda medlem - staters dialog med Turkiet.

På det bilaterala planet för Sverige en kontinuerlig dialog med den turkiska regeringen; dels om EU-processen som helhet och, mycket konkret, om respekten för mänskliga rättigheter. Självklart kommer vi att också i detta sammanhang följa att de politiska Köpenhamnskriterierna uppfylls fullt ut, inklusive där de berör minoriteter, kulturella rättigheter och religionsfrihet.

För att öka kontakterna med Turkiet, främja landets anpassning till EU och fördjupa de bilaterala relationerna har regeringen också inlett ett särskilt program. Genom detta möjliggörs kontakter och samarbeten mellan t.ex. enskilda organisationer, kommuner och myndigheter. Jag hoppas att vi inom denna ram skall se ett brett svenskt engagemang växa fram där också minoriteter, mångfald och pluralism kan lyftas fram som en tillgång i samhällsutvecklingen.

Stockholm den 21 december 2005

Laila Freivalds, Utrikesministern

ASSYRISKA RIKSFÖRBUNDET I SVERIGE / ARS THE ASSYRIAN FEDERATION IN SWEDEN

Stockholm, 14.12.200

T.C. İçişleri Bakanlığı'na

Türkiye'nin Avrupa Birliğiyle tam üyelik için müzakerelere başladığı bugünlerde Türkiye'ye dönen Asur/Süryanilere baskı ve şiddet saldırıları tüm hızıyla devam etmektedir.

Daha önceki yazışmalarımızda, Türkiye'de yaşayan veya Avrupa'dan dönen Asur-Süryanilerin sıkıntılarını defalarca dile getirmemize rağmen devlet tarafından önlem alınmadı.

9 Aralık 2005 tarihinde Enhil (Yemişli) köyünde, İsveç'ten dönen Marevge Akcan'a saldırıldı. Marevge'nin mülklerini gasp eden fanatik Müslümanlar yıllardır bunları kullanıp, onlardan geçindiler. Elinde tabusu ve mülkün geri verilmesine dair mahkeme kararı olmasına rağmen saldırganlar, gasp ettikleri mülkleri geri vermek yerine, hakkını arayan Marevge'yi ölümle tehdit ederek, sonunda tehditlerini yerine getirdiler. Yapılan saldırı sonucu şuurunu kaybeden Marevge Akcan ölümden kıl payı kurtuldu. Yapılan şikâyete rağmen Marevge'yi öldürme teşebbüssünde bulunan saldırgan, halen yakalanmamıştır.

23 Temmuz 2005 tarihinde İstanbul Gümüş Yaka'da iznini geçirmek isteyen Zeki Ün ve oğlu David Ün AK partili Kahraman Yıldız tarafından kurşunlandı. Ağır yaralı olarak saldırıdan kurtulan Ün ailesi yaptıkları şikâyete rağmen olayın faili halen yakalanıp sorgulanmadı.

Buna benzer bir olay 2002 yılında İstanbul'da yaşayan Faulos ve Afram Haydari kardeşler, Midyat'ta gasp edilen dükkân ve mülklerini geri almak için gittikleri Midyat'ta korucu başı Felemez Cimo'nun adamları tarafından sokağın ortasında dövülerek, bölgeyi hemen terk etmedikleri takdirde ölümle tehdit edildiler. Olayın üzerinden 3 yıl geçmesine rağmen saldırganlar hakkında soruşturma açılmadı.

Ayınvert (Gülgöze) köyünde Asur/Süryanilerin arsalarında köy korucuları tarafından kaçak evler inşaat edildi. Yapılan girişim ve şikâyetlerden sonra, inşaatın durdurulmasına mahkemece karara bağlandı. Buna rağmen inşaat, Korucu Başı Şeyhmus Çelebi'nin desteğiyle devam edip, devlet tarafından herhangi bir önlem alınmadı.

Nisan ve Haziran aylarında Arkah (Üçköy) ve Sarı Köyünde meydana gelen olayları 08.06.2005 tarihli mektubumuzda sizlere bildirmiştik. Bugüne dek devlet tarafından herhangi bir önlem alınmadı.

Asur/Süryanilerin ülkelerine dönebilmeleri için tüm olanakları sunacaklarını her fırsatta dile getiren devlet mercilerinin olaylar karşısında sesiz kalması, inandırıcılıklarını yitirmektedirler. Bizler, halkımızın can ve mal güvenliğinin sağlanıncaya kadar olayların takipçisi olacağımızı sizlere bildirmek istiyoruz.

İsveç Asur Federasyonu ve Asur Demokratik Örgütü olarak, T.C. Devleti ve Hükümetinden talebimiz; Asur/Süryanilerin gasp edilen malların sahiplerine hemen iade edilmesi ve bu tür saldırıları düzenleyenlerin en kısa zamanda yakalanması ve yargılanmasıdır.

İsveç Asur Federasyonu
Başkan Simon Barmano
E-post: **simon.barmano@hujada.com**

Asur Demokratik Örgütü / İsveç
Sait Yıldız
E-post: **sait.yildiz@comhem.se**

Irak

TURKEY
SYRIA
IRAN
SAUDI ARABIA

Assyriernas situation i Irak

Den politiska processen i Irak är fortsatt komplicerad och farlig. Landet pendlar mellan att förvandlas till en islamistisk stat och ett näste för terrorister. Det är inte heller helt omöjligt att Irak splittras upp. Assyrierna har det fortsatt svårt i landet och de attackeras ständigt av kurderna i norr som försöker underminera assyriernas politiska självständighet. Hur det hela kommer att sluta vet ingen i dagens läge. Under år 2006 kommer många frågor om Iraks framtid att finna sitt svar och för assyriernas del kan vi bara hoppas att det blir positivt.

PRESSMEDDELANDE - Socialdemokraterna i Riksdagen

Betala resorna till vallokalerna Yilmaz Kerimo, riksdagsledamot från Södertälje vill att staten ger resebidrag till Irakier bosatta i Sverige.

Den 30 januari 2005 är det val i Irak. Irakiska medborgare utomlands har rätt att rösta i valet. I Sverige finns över 80.000 irakiska medborgare varav 45.000 är röstberättigade. De flesta är assyrier, kurder och araber.
Yilmaz Kerimo; ”Ur demokratisk synpunkt är det mycket bra att dessa personer bosatta i Sverige får möjlighet att delta i demokratiskt val. Det innebär ett befrämjande av demokratin och minoriteternas ställning. Det finns dock endast två platser i Sverige där Irakierna kan rösta och det är i Stockholm och Göteborg. De flesta är flyktingar och lever under små ekonomiska omständigheter. Många bor i Jönköping, Linköping och Skövde. För att underlätta deras möjligheter att delta i valet har jag föreslagit att staten bidrar med ett resebidrag till något av de två vallokalerna. Jag har ställt en fråga till statsrådet Jens Orback om detta!”
Yilmaz Kerimo Tel: 070-343 96 36

Demokratiskt val i Irak?-Nuri Kino

MEDIA - Publicerad i Expressen 1 februari 2005

Av: **Nuri Kino**

Hundratusentals assyrier i Irak hindrades på söndagen från att rösta. Det fattades valurnor och röstsedlar på de platser där majoriteten av befolkningen är assyrier (som också kallas syrianer och kaldéer).
I vissa städer dök valtjänstemännen inte ens upp. Assyriska Demokratiska Rörelsen, ADM, krävde att få förlänga valtiden och ge de som inte fick rösta en chans att få sin röst räknad. Detta har misslyckats. Med andra ord; det har inte varit något demokratiskt val i Irak.

Under valdagen, hade de båda assyriska TV-kanalerna Ashur TV och Suroyo TV extra insatta direktsända program. På knastriga telefonlinjer ropade assyrier i Irak ut sin vrede och sorg över att de inte fick rösta.

I dag demonstrerar de i städer så som Mosul, Baghdeda och Karamlesh. De vill öppna världens ögon på förtrycket mot kristna i Irak. ”Vi håller på att fördrivas, detta är ett folkmord. Varför ser inte världen vad som händer?” står det på plakaten.

Assyrierna menar att de medvetet hindrades från att rösta för att de inte ska få någon plats i det irakiska departementet. Att de inte får några som representerar dem, utplånar det lilla hopp de hade om demokrati i landet och sätter dem på flykt från Irak.

Siffrorna varierar om hur många assyrier som flytt landet sedan attentaten mot dem började i augusti i fjol då flera kyrkor bombades på en dag. Världspressen har rapporterat om allt mellan 40 000 och 150 000 på flykt.

På måndagen var jag i kontakt med assyrier i fyra irakiska städer; Baghdeda, Bartille, Karemlesh och Al Kosh som alla nästan bara har assyrisk befolkning. Assyrier därifrån säger att valfusket är det slutgiltiga beviset på den etniska rensningen av landets ursprungsbefolkning – kristna assyrier.

Ledare för assyrier i Sverige som i förra veckan gladdes åt att assyrier världen över äntligen skulle få göra sin röst hörd i det första demokratiska valet i Irak på femtio år har tvingats svälja glädjen.

Jag läser i världspressen om det irakiska valet. De flesta tidningar är överens. Det var ett lyckat val. Och i Sverige tycker man inte annorlunda. I Svenska Dagbladet kan man läsa ”En lättnadens suck gick genom Irak...” och Dagens Nyheter har intervjuat kurder som säger ”nu kan omvärlden se att vi är på väg mot demokrati.” Men den demokratin är inte förunnad alla i Irak. Och jag undrar stillsamt. Vad är en demokrati om inte alla räknas, varken de själva eller deras röster?

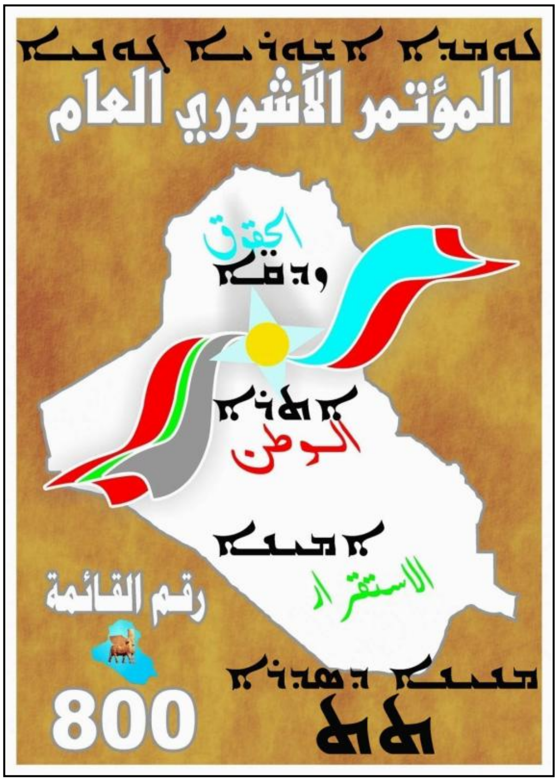

I måndagens Expressen ger sig Dilsa Demirbag-Sten på de som inte tror på ett framtida demokratiskt Irak. ”Demokratin har kommit för att stanna i Irak. Därför är det lika bra att även ni tar ställning för demokratin i stället för fascistregimerna”,skriver hon. Demirbag-Sten är kurdiska och skriver att främsta anledningen till hennes lycka är att ”...valet är en garanti för kurdernas framtid”. Men det verkar vara just kurdernas framtid som står i vägen för andra minoriteters. Detta går bland annat att läsa i den ansedda webbtidningenaina.org. Där anklagas det största kurdiska partiet KDP, Kurdiska demokratiska partiet, för att ha stoppat valurnor från att levereras till städer dit assyrier är koncentrerade.

Verkar Dilsa Demirbag-Sten och andra debattörer för att demokratin skall gälla för alla folkgrupper och inte bara deras egen?

DEMONSTRATION - Valet i Irak måste ogiltigförklaras!

Hundratusentals assyrier fick inte rösta. Den etniska rensningen fortsätter därmed medan världen ser på. Sedan augusti i fjol då fem kyrkor bombades har förtrycket bara intensifierats. Det går inte en dag utan att assyrier mördas och våldtas. I dagens Irak räcker det med att bära ett kors runt halsen för att utgöra en måltavla för islamister eller kurdiska nationalister. Över 100 000 assyrier har redan flytt landet. Världen måste vakna!
Tusentals assyrier i Sverige går man ur huse och manifesterar på söndag.
Släpp allt ni har hemma, visa att ni bryr er och samla hela släkt och familj för att manifestera mot orättvisorna i Irak och omvärlden som assyrierna/syrianerna utsätts för.

DATUM: Söndag 6 februari 2005

TID: 16:00 (samling 15:30)
PLATS: Sergels Torg - Stockholm

Talare, bland andra:

Britta Leijon (s), fd demokratiminister
Cecilia Wikström (fp), riksdagsledamot
Kerstin Lundgren (c), riksdagsledamot
Yilmaz Kerimo (s), riksdagsledamot

Laila Freivalds i riskdagsdebatt om valfusket i Irak:
”Det är oerhört viktigt att man tar hänsyn till alla de olika folkgrupper som finns inom Irak och att deras intressen finns med i bilden och hanteras på ett sätt som är acceptabelt för alla folkgrupper.”

2005-02-05

The Assyrian General Conference Election Platform

Based on the fact that Iraq is our ancestral homeland and our belief that the Conference Declarations, which were approved by the Assyrian masses, are the true and courageous aspirations that were denied for decades. Our efforts to deliver the Assyrian voice to the Iraqi decision-making centers, to achieve a recognized existence in our ancestral homeland and the attainment of the Assyrian right to the land of our ancestors as the indigenous people in our beloved homeland are the reasons that the Assyrian General Conference is presenting its election list number (800) which represents honest men and women faithful to this nation from all denominations of our Assyrian nation.
The Assyrian conference was formed and it took its presence from the support of our nation.

Therefore, it promises our Assyrian people a continued progress toward our legitimate goals which we present here as follows:

On the Assyrian level:
1-Work for the establishment of a federal Assyrian region in the historical places where our people lived which does not conflict with the unity of Iraq.
2-Work for the modification of the articles that contradicted the interests and the aspirations of our Assyrian nation in the permanent Iraqi constitution.
3- Work to provide suitable conditions for the return of Assyrians to their original regions and the return of their villages that were encroached upon and usurped, and to rebuild them and compensate their original owners.
4- Work for the return of the displaced and emigrant Assyrians since the establishment of the Iraqi country, the granting of their Iraqi nationality and compensation for their losses.
5-The correction of historical distortion and manipulations, based on scientific research.

On the national level:
1- Work to maintain the unity of Iraqi people and land.
2-The reinforcement of the Iraqi political process toward a federal multiple-parliamentary democratic regime.
3- Work for the propagation of a culture of peace, justice and fraternity between all sects of the Iraqi nation and the establishment of dialogue as the solution for any differences.
4- Work to emphasize full compliance with all the articles of the Universal Declaration of Human Rights principles and for the achievement of equality among men and women in various fields.
5-The protection of the cultural, historical, and archeological wealth of Iraq.
6- Work for the development of a prosperous Iraq involving advancement in all fields and the encouragement of investment that serves the homeland interest.
7-The guarantee of equal opportunity for all Iraqis and the reinforcement of their role in rebuilding Iraq.
8-To fight against corruption and nepotism, and to reinforce the supervision of the country's wealth and the exploitation of such for the service of the nation.
9- Work toward the rebuilding of a strong national army according to a national dogma and the rebuilding of security institutions, set apart from sectarianism and political partyism, to undertake the maintenance and security of all the citizens and the protection of the homeland.
Assyrian General Conference Baghdad 2005-03-11

Assyrian National Referendum

March 26, 2005

Assyrian National Referendum
P.O.BOX 3539
Modesto, CA 95352, USA
Tel: (209) 538-4130, (209) 537-0933
Fax: (209) 538-2795
E-mail: **Assyrianreferendum@yahoo.com**

Dear Assyrian brothers / sisters,

You are invited to participate in the first historical Assyrian National Referendum, and demonstrate the unified demands of the Assyrian nation worldwide in regards to our rights in our ancestral homeland, Iraq. Assyrian National Referendum is conducted in accordance with the applicable laws and resolutions of the United Nations in reference to the rights of the indigenous peoples and national minorities.

The objectives of this Referendum are:

1. A United, Democratic, Pluralistic, and Parliamentary Iraq
2. Constitutional recognition of the historical and national name of the Assyrians
3. Constitutional recognition of the Assyrians (Chaldeans, Athuryeen, Souryans) national rights in Iraq

Assyrian National Referendum is an independent undertaking sponsored by AssyriaSat. Assyrian individuals, 18 years or over, **regardless** of their country of birth, country of residence, church denomination, preference of political party, and membership of any organization are strongly encouraged to take part in this humanitarian program.

For the purpose of confidentiality, the names of the participants **will not** be announced on any media, nor published in any publication. Every adult individual must complete a separate form. The forms are available in all common languages known to the Assyrian people worldwide.

This project must be completed by the deadline of the New Iraqi Constitution, August 15, 2005. Therefore, we strongly encourage every participant to assist us by gathering the names of their friends and family members (with their consent). The more Assyrians participate in this Referendum, the louder our voice will be heard.

Sincerely,
Shamiram Daniali, Chairperson
Assyrian National Referendum Committee

Fråga 2004/05:1444 av Yilmaz Kerimo om situationen för Iraks minoriteter

REGERINGSKANSLIET

Yilmaz Kerimo har frågat mig vad jag avser göra för att minoriteter i Irak, som assyrier/syrianer och turkmener inte glöms bort och för att värna om Iraks helhet där alla grupper lever i fred tillsammans.

Jag delar Yilmaz Kerimos åsikt om att det är viktigt att värna om Irak som ett land där alla etniska grupper respekteras. Detta är det budskap som jag och mina medarbetare för fram till representanter för irakiska grupperingar, såväl politiska som religiösa.

Valen till ett övergångsparlament den 30 januari måste, trots svårig- heter att genomföra valen i hela landet och de brister som redovisats, betraktas som ett viktigt steg för den demokratiska utvecklingen i Irak. Irakierna visade genom sitt deltagande att hot och terror inte får styra utvecklingen i landet. Nu befinner sig Irak i en viktig etapp på vägen mot ett enat, säkert och demokratiskt land. En permanent konstitution skall utarbetas, vilken efter en folkomröstning skall ligga till grund för nya parlamentsval innan årets slut. Det är viktigt att säkerställa möjligheterna för samtliga berättigade irakier att rösta vid dessa tillfällen.

Det irakiska ledarskapet har lyft fram vikten av att den fortsatta politiska utvecklingen inkluderar alla Iraks grupperingar, inklusive assyrier/syrianer och turkmener. Det är viktigt att stödja Irak i dess ansträngningar att främja stabilitet och demokrati.

FN:s roll är att gå i spetsen för det internationella stödet till Irak och enligt säkerhetsrådets resolution 1546 är en av FN:s viktigaste uppgifter att främja den nationella dialogen och bistå i demokratiseringsprocessen. Ju starkare demokratin blir, desto starkare står minoriteterna. En av FN:s prioriteringar är nu att bistå irakierna i utarbetandet av den nya konstitutionen. Sverige, och EU som helhet, har uttryckt en vilja att bistå i detta arbete Sverige har åtagit sig att delta med fem utbildare till EU:s rättsstatsinsats för Irak inom ramen för den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken (ESFP). Insatsen, som inleds i sommar, är inriktad på utbildning av irakiska befattningshavare på medel- och hög nivå från polis- och rätts-väsendet. Syftet med denna insats är att stärka det irakiska rättsväsendet så att det kan leva upp till internationella normer, inte minst vad gäller respekten för mänskliga rättigheter, inklusive minoriteters rättigheter.

Den svenska landstrategin för Irak betonar att utvecklingssamarbetet bör uppmärksamma och motverka alla former av diskriminerings-tendenser. Sverige agerar i olika fora för att också lyfta fram frågan om minoriteters rättigheter. Min avsikt är att fortsätta verka för att de mänskliga rättigheterna, inklusive minoriteters rättigheter, lyfts fram i olika sammanhang.

Stockholm den 27 april 2005 , Laila Freivalds, Utrikesminister

---

I RIKSDAGEN

Pressmeddelande:

En framtid för Irak kräver att alla grupper lever i fred tillsammans

Den 6 april utsåg Iraks nyvalda parlament den kurdiske ledaren Jalal Talabani till president. Det föregående valet hade tyvärr präglats av fusk där minoriteter haft problem med att få rösta.
- För att Irak ska ha en framtid som land, är det viktigt och nödvändigt att alla minoritetsgrupper lär sig att leva tillsammans sida vid sida. Där man inte glömmer bort vissa etniska grupper såsom assyrier/syrianer och turkmener, säger Yilmaz Kerimo (s).
- Regeringen måste visa att även det Norra Irak ingår i den nya konstitutionen. Tyvärr finns det en rädsla hos folkgrupperna att Norra Irak skiljs från det övriga Irak för att ge kurderna ett eget territorium. Jag är mycket orolig för en sådan utveckling. Om så blir fallet riskerar detta att sända konstiga signaler till övriga minoriteter. Då finns risk för oroligheter, säger Yilmaz Kerimo (s).

- Vi måste värna om Irak som en helhet, utan splittring. FN och Sverige bör agera för att Irak ska vara ett land. Den demokratiska processen förutsätter en helhet där ingen part tjänar mer än någon annan på att man inför ett visst system, avslutar Yilmaz Kerimo (s).
Yilmaz Kerimo har ställt en fråga till Utrikesminister Laila Freivalds där han uttrycker sin oro för ett delat Irak, samt påtalar att Sverige bör agera för ett demokratiskt Irak utan delning.

För ytterligare info ring gärna Yilmaz Kerimo (s), riksdagsledamot Stockholms län, på tel 070-343 96 36.

Camilla Levin
Politisk handläggare för Stockholms län
070-269 00 21
April 2005

Plea for Assyrian Christians and Iraqi Minorities

Courtesy of the Ekklesia 18 August 2005

(ZINDA: London) As world attention focuses on the struggle to achieve a balance of constitutional interests between Kurds, Sunnis and Shias in Iraq, a human rights group is campaigning to draw fresh attention to the serious plight of Assyrian Christians and other minority groups.

In a letter to the Guardian newspaper in the UK yesterday, Glyn Ford, Labour Euro-MP for South West England, joined former Tribune editor Mark Seddon and Andy Darmoo, head of **Save the Assyrians**, to ask why no proper attention has been given to minorities who make up 6 per cent of the Iraqi population.

"In particular, what of the Assyrian Christians?", they write. "Prevented from voting in the elections, in recent months many have had their land occupied and stolen, their churches firebombed and their families attacked. Isn't it time that the international community began championing the rights of Assyrians and other minorities before it is too late?"

Until the invasion of Iraq in 2003 there were estimated to be around one million Christians in Iraq. They include the country's original inhabitants, but are wrongly portrayed by militant Islamists as American infiltrators.

Some recent estimates say that between 60,000 and 80,000 Chaldo-Assyrian Christians have fled the country since the fall of Baghdad.

Church bombings in Assyrian neighborhoods of Baghdad and Mosul in August and October 2004, mortar attacks, raids against Christian homes, and forced conversions have also contributed to the unease of a community that has increasingly felt itself under siege.

At least one militant organization, The Islamic Mujahideen, has in the recent past demanded that all Mandaeans (another minority group) convert to Islam, leave the country, or be killed.

"Christian women are harassed, have acid thrown into their faces, are kidnapped and raped," says one civil rights activist. "They seek some safety behind the Muslim hajib.”

During Saddam Hussein's wars against the Kurds, hundreds of Assyrian villages were destroyed. Their inhabitants were rendered homeless and scattered as refugees in large cities or in neighboring countries. Dozens of ancient churches, some dating to the early centuries of Christianity, were bombed and turned into rubble.

The teaching of the Syriac language was also prohibited and Assyrians were forced to give their children Arabic names in a way that undermined their identity. Those who wished to hold governmental jobs had to sign ethnicity correction papers which declared them Arabs.

The fall of Saddam, which it was hoped would bring justice to Iraq,
has instead unleashed religious violence onto Christians and minority communities in Iraq, in the wake of an increasingly bloody insurgency against occupation.

AUANEWSWATCH

Assyrian in North Iraq Murdered By Kurdish Militia

GMT 8-27-2005

Assyrian International News Agency

Bartilla, North Iraq (AINA) -- Witnesses in Bartilla reported yesterday that a group of Peshmarga fighters (Kurdish fighters under the name of Iraqi National Guards) killed 37 yearold Nabil Akram Amona by shooting him in the head execution style. Mr. Amona, a father of two, was filling his car with gasoline at the local gas station when the Peshmarga militia drove in, ran from their car to the gas pump and took the gas nozzle out of his car. Seconds later, they put a gun to his head and shot him. A second Assyrian, Matta Shamoun Zora Sha'ya who attempted to bring Mr.

Amona to the hospital was also shot to the head twice. Mattai, a father of 4, who is the nephew of the local Syriac Orthodox bishop of Mar Matti Monastery, is in serious condition in the Nineveh hospital. Eyewitnesses heard the militia speaking Kurdish and have seen them come in regularly to steal the gasoline and natural gas from this government station to sell it on the black-market.

The murder is widely seen as a retaliation for the anti-constitution protests (AINA, **8-24-2005**) the Assyrians held two days earlier. The Kurds have **voted for** the constitution in their regional government.

The Kurdistan Democratic party, which funds and controls the Peshmerga, has been stepping up its aggression by arresting Assyrians for no apparent reason and at times beating them severely. On August 19th Sahir Ibrahim Shamoun, a native of Bartilla, was kidnapped and beaten with the base of pistols until he lost consciousness, and was left paralyzed from the beating.

Copyright (C) 2005, Assyrian International

Mattai Shamoun Zora Sha'ya

Emotional Funeral for Assyrian Murdered By Kurds in Iraq

GMT 8-31-2005

To unsubscribe or set email news digest options, visit **http://www.aina.org/mailinglist.html**

Bartilla, North Iraq (AINA) -- In an intensely emotional procession, approximately 1000 Assyrians (also known as Chaldeans and Syriacs) marched in the funeral of Matthew Simon (Mattai Shamoun) Zora Sha'ya, who was murdered on August 26 by Kurds.

On August 26 37 year old Nabil Akram Ammona, a resident of Bartilla, was shot twice in the head by Kurdistan Democratic Party (KDP) paramilitaries while filling his automobile with gasoline (AINA, **8-27-2005**). A group of armed KDP security wearing Iraqi National Guard (ING) emblems drove up to Mr. Amona and forcibly took away the gas nozzle he was using. A bewildered and irritated Mr. Amona protested. Instantly, one of the KDP thugs fired two shots execution style into Mr. Amona's head.Mr. Amona died instantly as he slumped into a pool of his own blood.

Local residents were shocked and terrified. Only one, Mr. Mattai Shamoun Zora Sha'ya rushed over to assist and comfort Mr. Amona. The moment he approached, the same Kurd shot Mr. Sha'ya twice in the head as well. Mr. Sha'ya, a father of four, is the nephew of the Syriac Orthodox Bishop of Mar Matti Monastery and is currently in critical condition. He is not expected to survive.

Eyewitnesses at the scene reported that the assailants spoke Kurdish. The same KDP attackers were previously known to have stolen gasoline from the same station for later sale on the black market for their own personal gain. Previous attempts by Assyrian Christians to appeal to the occupying KDP leaders have gone unheeded and unanswered.

Assyrian International News Agency **www.aina.org**

A Cry of Help By the Assyrians

By Dr. Dogu Ergil
professor of political sociology at Ankara University inTurkey

To unsubscribe or set email news digest options, visit I have been awed by Assyrian art twice: The first occasion was while standing before a huge ancient stone relief depicting a war scene exhibited in the British Museum during my university years. The second was a collection of silver ornaments called 'telkari' made by fine threads of silver. They looked like metal embroidery of the finest kind. Decades later I visited Mardin and Midyat to discover that long after the disappearance of the Assyrian Empire, the fine masonry they have left behind had lived on.

Indeed, the heirs of one of the magnificent civilizations of Mesopotamia are the Assyrian citizens of Turkey. I include myself here too, the elite city folk of Turkey know very little about them, indeed, nor have they read anything in our history or citizenship books at school about them, either. I felt ashamed of my ignorance and I still feel that as an academic and an enlightened citizen of Turkey I owe a duty to demonstrate some awareness of the needs and expectations to this talented -- and one of the most peaceful -- groups of the republic.

During each of my travels to the southeastern provinces of Turkey I witnessed the shrinking of the Assyrian population. Some villages have sought refuge in Europe as towns shed their Assyrian inhabitants by the thousands. Most of those who wanted to remain in the country moved to national metropolises, especially to Istanbul where their Christian creed was less visible and their craft (mostly gold and silversmiths) was rewarded.

They were neglected by officialdom because they did not fit into the official identity of citizenship defined as "Turkish in ethnicity and Sunni Muslim in religion." Although they possessed the two other components of the official identity that are "secular" and "obedient to the state," their Christian creed set them apart from the mainstream body of "trusted citizens." Left alone, they did not enjoy the protection of official bodies. Reckless Kurds inspired to lawlessness by the Kurdistan Workers' Party (PKK) usurped their property and deterred them from staying on by destroying their crops as well as issuing outright threats on their lives.

I am a personal witness of this sad phenomenon: A powerful and prominent Kurdish figure in the Mardin area known for his righteousness is trusted with the trusteeship of the property of many Assyrians. The title deeds of dozens of expensive properties is transferred over to this man in return for his word that upon the death of their legal owners they will be handed over to their scions/heirs. What a pity for the citizens of a country who has to take refuge in the honesty of a few selected individuals rather than being protected by the institutions and officials to whom they bear allegiance.

However, lately it was very refreshing to hear and see that some of the Assyrians were coming back after decades of asylum in Western countries, at least to die in their own land or to spend a few peaceful years after the violence subsided. After all, this is their country. However, some have faced severe difficulties in recovering their property from loyal Kurdish village guards who had been instrumental in neutralizing the PKK in certain trouble spots. Some found it hard to obtain permission to build new residences to a much higher standard than the locals liked. Nevertheless, like rare and shy birds, they came back and brought gaiety to the gloomy Southeast, which had been a war zone for decades. Now that terrorism has been artificially resumed by the PKK to disrupt the peace and stability of the region and the country as a whole, Assyrians may shy away once again, thus leaving the region to militancy and the rule of force.

In the face of this danger they are appealing to every receptive heart and every listening ear for protection and the respect they most definitely deserve.

The situation is much worse to the south of the border, with Assyrians in Iraq crying out for help. Here are their own words concerning their concerns and expectations for the non-Arab and non-Kurdish groups:

"The Turkmen alone cannot survive against the aggressive Kurdish oppression. Turkmen politicians are in danger of their lives and they are being kidnapped. Kurdish militias and peshmergas oppress and threaten Turkmen businesses.

"The Assyrians are under even more aggressive political conditions than the Turkmens. There is the Nineveh Plain region with about 300,000 Assyrians, Shabaks, Yezidis and Turkmen. These people categorically refuse to be 'Kurdified.' This region is huge but the Kurds are trying very hard to incorporate it in a future 'Kurdistan or northern Iraq. It's still not under their administration and control officially. That is also why the Kurdistan Democratic Party (KDP) prevented ballot boxes reaching this region during the previous elections!

"What the Kurds are doing in this region is a great crime. KDP offices are being built in even in the smallest villages; clerics are being bribed; civilians are being killed and alternative political parties of other peoples are being oppressed in a very aggressive way.

"Turkey must support the Assyrians who do not want to be divided into Chaldean, Syriac and Assyrian, as is written in the present Constitution. They wish to be referred to as ChaldoAssyrian, as it was in the Transitional Administrative Law (TAL) representing all. "If Turkey only supports the Turkmen but refuses to support the Assyrians, Shabaks and

Yezidis in northern Iraq, then a future Kurdistan in northern Iraq and Southeast Turkey will be a fact; even if the PKK is neutralized by Turkey, the United States and the European Union."*

I have not added a word to this analysis and cry for help. Anyone with some sense and conscience should heed the words above if they really want peace and stability based on equality and justice in a region that could be the fuse of the next world war, not fought with nuclear weapons but with hatred and a militant ideology that is no less dangerous and devastating.

Guest Editorial:

By Dr. Dogu Ergil

Dogu Ergil is professor of political sociology at Ankara University in Turkey and president and director of the Center for the Research of Societal Problems (TOSAV), an Ankara-based nongovernmental organization created to address the tensions between Turks and Kurds. The author of numerous books on Turkish-Kurdish relations and reconciliation, including Turkey's Encounter with Herself (1997) and The Eastern (Kurdish) Question (1995), he was a visiting fellow at the International Forum for Democratic Studies in 1999-2000.

AINA - Assyrian International News Agency

Views and opinions expressed in guest editorials do not necessarily reflect the views and opinions of AINA.

27 september 2005

Assyria or Kurdistan?

By Fred Aprim

It is a medical fact that if we did not use a certain part of our body over a long period of time, chances are that we might lose the use of that part. History continue to remind us that if we fail to mention aspects of our history for a considerable period, people will tend to forget them, even if those aspects were a historical reality in a certain period. On the other side of the coin, if we repeated something afresh over a reasonably long period, chances are that people will believe in it, even if it was a myth. This is the story of Assyria and the so-called Kurdistan.

Some people learn from their mistakes, others amazingly continue to repeat them! The Assyrians, as small-oppressed ethnic and religious minority in an Arab, Turkish, and Kurdish Moslem world, have only one chance to survive, through supporting each other. This, sadly, they did not practice. One expects that after centuries of genocide and massacres against the Assyrians, after many political setbacks, they would have learned to understand the advantages they would have gained if they had bonded in their national quest. Amazingly, when it comes to national affairs, the Assyrians have continued to allow few rascals to dictate how to carry their daily business and have allowed few midgets, obligated to this Kurdish and that Arab group, to keep them moving in empty circles for almost a century. These very few midgets and rascals have betrayed Prof. Ashur Yusuf, Naoum Faiq, Farid Nuzha, Dr. Fraydon Atouraya, Dr. David Perley and the other fathers of the Assyrian national movement. These few have created their own regional mini-kingdoms throughout the world and proclaimed themselves local lords and kings over a group of loyalist puppet monkeys around them. Whereas the majority of Assyrians have opted to remain uninterested in the national affairs, these "lords" and "kings" have seized the opportunity and have begun to run the Assyrian national affairs recklessly without any system of accountability.

One can easily go back to the early writings of the fathers of Assyrian nationalism and realize that much of what they have preached during the first half of the 20th century is still being reinvented on paper without any serious progress on the ground. Some individuals have argued that Assyrians would not find progress until they create a strong underground execution-type group whose job would be solely to eliminate traitors and ensure that those "kings" and "lords" are moving along an appropriately designed path.

Kurdistan: a Myth or Reality The heart of Kurdish modern settlement in Iraq region has been parts of Sulaimaniya on the Iraq-Iran borders. Until some 70 years ago, parts of the present-day Sulaimaniya were considered Persian territories while others were considered Iraqis. The border disputes between the two countries were finally compromised with the directions of Great Britain, most of the Kurds of the region of Sulaimaniya became part of Iraq, and thus their numbers in Iraq increased. Added to that is the failure of the 1946 Kurdish Mahabad Republic in western Iran that lasted less than one year. As the Iranian army crushed the Kurdish revolution, many Kurds crossed the borders to Iraq.

History tells us that the oldest cultural settlements in the area of Sulaimaniya go back to Paleolithic times. We find that the Assyrians called this province and Shahrazour Plain by the name of "Samwa." In Derbandkawa, Kara Dagh Mountains, the Akkadian king Naram Sin (2291 - 2255 B.C.) immortalized his victory over the enemy in a famous stela of great artistry. [1] Other northern regions of Iraq were strongly Assyrian Christian in nature deep into the Islamic conquest. Hitti writes that the population of northern al-Iraq XE "Iraq" in the early tenth century was still, in the opinion of ibn-al-Faqih [Buldan, p. 315, I. 9] *"Muslim in name but Christian* XE "Christian" *in character."* [2]

The presence of Kurds have been documented throughout the centuries in proximity to northern Mesopotamia (Assyria). The Near East, as a complex region, was never an enclosed and isolated domain to one absolute ethnic group, with perhaps certain localities in the Hakkari Mountains, southeastern Turkey. Thus, the presence of small groups of various tribal Kurds from Iran in Armenia is only reasonable to accept, the same goes to Assyria. The presence of Kurds is attested in the 12th century for example but let us investigate the circumstances. Between (1185-1186), the Kurds and Turkomans were involved in two main battles: The first, around the regions of Nisibin and Khabor. The second was in the region of Mosul (and not necessarily the city of Mosul itself). The Kurds in Mosul province escaped to the mountains of Zagros and Hakkari (between Persia and Turkey), close to the frontiers of Cilicia, seeking protection on the borders of the Armenians. Bat Ye'or writes on page 345 that the Turkomans attacked the Kurds there and killed them all by the sword and the race of the Kurds disappeared from all of Syria and Mesopotamia. [3] However, the Kurds later began to move back again to northern Mesopotamia (Assyria).

Ibn Jubayr (1144-1217) was born in Andalusia, the name given to present Spain and Portugal during the Arab Islamic rule of the Iberian Peninsula. He was a scholar in Islamic studies and of literature. However, what he is most famous for is the three long journeys he took in the Moslem world at the time. Later, he described his travel experiences in a book titled "The Journey of Ibn Jubayr." About the city of Nisibin in Assyria, Ibn Jubayr writes on page 215 that they visited the city for one day and upon leaving the city, they were cautious because of continuous attacks by Kurds who he described as the disease of the region from Mosul to Nisibin and to Dunaysir. The Kurds, writes Ibn Jubayr, brought decay and spoiledness to the region and they lived in the protected mountainous region nearby the cities mentioned above. Even the successive sultans, adds Ibn Jubayr, were unable to suppress and tame the Kurds who might have sometimes and during their raids reached the gates of Nisibin. [4] Here, Ibn Jubayr attests that the Kurds lived in the mountainous regions beyond the cities of Mosul and Nisibin. He states that these Kurds in their raids might have sometimes reached the gates of Nisibin. The last sentence here proves clearly that the Kurds were not dwellers of the cities in question but rather the mountains near by and that in their raids they might have and sometimes, and I stress 'might have and sometimes,' reached Nisibin.

Despite the Turkomans actions, the Kurds continued to increase in numbers and they always needed new lands to graze. They attacked the peaceful Christian Assyrians of northern Mesopotamia, continued to seize new lands, and advanced slowly but surely into Mosul region. Around the 1790s, Olivier gave the following estimates for the population of Mosul: (7000-8000) Christians, (1000) Jews, (25,000) Arabs, (15,000-16,000) Kurds, and about as many Turks, or say (70,000) in all [5]. Meaning, the Kurds were around 20% of the Mosul population around A.D. 1800. In the 1920s, and according to the British civil administrator and later by mandated Iraq, the population of non-Moslem minorities in Iraq was around (400,000) while the Kurds were estimated at (800,000) from a total of (3,000.000) Iraqis [6] On both accounts, regional and national, the Kurds did not make a majority. In fact, this has been the case throughout the history of northern Iraq, the heartland of Assyria.

Regardless to the fact that the Kurds origination is ambiguous in history, one fact remains unequivocal, and that is, they are not the indigenous people of northern Iraq (Assyria). Their presence in Persia (Iran) is described for example by Meisami. The author writes: "As for the Kurds of Fars, Ibn al-Balkhi notes that whereas in ancient times the indigenous Kurds were the glory of the Persian armies, with the coming of Islam they were all killed in battle or disappeared, except for a sole survivor who converted and whose descendants still live. The present Kurds of Fars were settled there by 'Adud al-Dawla, who brought them from the region of Isfahan." [7]

A. Hakan Özuglu states that there does not exist a fixed Kurdistan and a Kurdish identity. Although a "core region," which could be "imagined," defined as Kurdistan, *exists and in relation to which the Kurdish identity is formed, the boundaries of perceived Kurdistan are always in flux. Therefore, the perceived identity of the Kurd constantly changes, corresponding the demands of time and space. [8] Scholars have been trying to find the link of the modern Kurds in history. One of the most cited works is an article by a British scholar G. R. Driver. The scholar finds early mention of the word Kurd in Sumerian clay tablet from 3rd millennium B.C., on which a land of Kar-da or Qar-da was inscribed. This land was the region of the south of Lake Van (in eastern Turkey) inhabited by the people of "Su" who were connected with the Qur-ti-e, a group of mountain dwellers. The evidence though is too inconclusive to rely on. [9 A] Vladimir Minorsky, the author of the entry Kurds in the "Encyclopedia of Islam" suggests that the origin of Kurds is from the Medes. However, he states that the origin of the Kurds in buried in ancient times. Thus, one can classify Minorsky as a member of the essentialist school.*

Most reliable references to Kurds come with the invasion of Arabs of the 8th century. Hence, it is not a surprise to find that the modern word Kurd is of Arabic origin. Arab sources give systematic information concerning the distribution of the Kurdish tribes. The administrative term Kurdistan was used first by the Seljuk. In the 12th century, Sultan Sancar establishes the administrative region of Kurdistan in the eastern parts of the Zagros Mountains near Hamadan. The suffix –istan "the land of" is of Persian origin, hence, the earliest use of the name Kurdistan was is use by non-Kurds. Interestingly, the Arabs did not refer to Kurds as the inhabitants of Kurdistan, rather the inhabitants of Jabal (mountain), Zozan, Azarbaycan (Azerbaijan), and Armenia. The Arabs called collectively the people of unfamiliar Persian and Turkish languages as Kurds.

The earliest document that shows the perception of Kurdistan comes only in 1597-1598 from a book "Serefname" written by Serefhan Bitlisi, the ruler of Bitlis Emirate, located in present-time city of Bitlis. Serefhan in essence defines Kurdistan as the entire western Iran, including a line from Basra to Azerbaijan, little and great Armenia, southeastern Turkey, and to Malatya, most of Iraq, including Mosul and all the way to Diyarbakir. While this is most ludicrous since it seems that Bitlisi is considering the so-called Kurdistan every single region with Kurds in it, regardless to their population. It is silly to claim that most of Iraq, little and great Armenia or the Tur 'Abdin Christian region in northern Mesopotamia were in the past part of the so-called Kurdistan.

However, Ahmade Hani in his epic Mem-u Zin in the 17th century illustrates that the Kurdish conscious existed indeed. The Treaty of Kasr-i Shirin of 1639 between the Ottoman Turks and Safavids Persians gave certain Kurds relative autonomy. In the 18th century, the Safavid dynasty fell and the Ottoman government became centralized, this led to the rise of the Kurdish confederacies, like that of Botan dynasty, which includes Badir khan as one of her leaders.

In British source, there existed two Kurdistans: Turkish and Persian. A report by the British Political Department of the India Office describes Kurdistan as follows: "Kurdistan, (i.e. the Kurdish portion of Asiatic Turkey: there is also a Persian Kurdistan), as defined in the Foreign Office Memoranda—covers parts of the vilayets of Bitlis, Van and Mosul, but does not include the town of Mosul." (I. 5546/18) B. 303, December 14th, 1918, 'Kurdistan,' in Great Britain, British Policy in Asia: India Office Memoranda, Vol. 1, Mid-East 1856-1947, part 3 (London: Mansell, 1980). This is understandable since the Mosul Vilayet (Province) during Ottoman Turkish Empire in late 1800s was vast and was not even close to the present Mosul province of Iraq. On the other hand, the Kurdistan that Kurds propagate in many of the Turkish southeastern regions, was not known as so until World War I, some argue. In his remarkable work "Turkey in Europe," Sir Charles Eliot writes: "The name Armenia clashes to a certain extent with another local designation-Kurdistan- which is commonly applied to the vilayets of Erzerum, Van, Bitlis, and Diarbekir, and to an even more extended tract. It means simply the country inhabited by Kurds, just as Armenia means that inhabited by Armenians." [9 B]

Assyria and Kurdistan Mosul (Assyria) and Kurdistan were never the same regions. In Issawi's book, we read that Mosul was one of the great markets of the Orient. Most of the fabrics, drugs and Indian wares that come to Basra and Baghdad pass through it, going on to Constantinople or spreading out in the interior of Asia Minor. The same holds for the coffee of Mocha and Persian goods. Mosul also served as an entrepôt for gallnuts, gum tragacanth and the wax of Kurdistan, as also for cotton from neighboring regions. [10] The Jewish Encyclopedia states under the sub-title: Babylonian and Mandæan Dialects, quote: *"In the region of ancient Assyria, Kurdistan, and Urumia dialects of Aramaic are still spoken by many Christians and by some Jews."* Unquote. [11] Furthermore, under the sub-title Aramaic dialects page 189 from the Jewish Encyclopedia, we read, quote: *"…modern dialects spoken at Tur 'Abdin and in Kurdistan, Assyria, and Urumia."* Unquote. [12]

Hormuzd Rassam, the well-known archaeologist, wrote a letter from Twickenham in January 1875 to Dr. John Newman, who was about to publish his book "The Thrones and Palaces of Babylon and Nineveh from Sea to Sea: A Thousand Miles on Horseback." Rassam's letter was included in Newman's book. In his letter, Rassam states on page 367, quote: "My Dear Dr. Newman,—Agreeably to your request, I have the honor to communicate some information as to the Christian communities now existing in and around Mosul, and those scattered through Mesopotamia, Assyria, and Kurdistan." Unquote. [13] All the above historical references distinguish clearly between Mosul (Assyria) and Kurdistan as two different regions.

The Kurds have for around a century been referring to northern Iraq (Assyria) as Kurdistan. I guess they have repeated it for so long that even Iraqi have unconsciously began to believe that what was one day Assyria, and some 150 years ago the Mosul Wilayet, is today Kurdistan.

Learning From the Past The Kurds have learned from their past. From a wild people split into some 200 tribes, speaking different dialects of Persian, and inhabit the mountainous regions of southern Armenia and Persia, and who live in rude villages, and migrate with their flocks, and dwelling in tents [14], the Kurds have turned to people of a parliament and international recognition and support. From a group with little written literature, and a language that have no alphabet of its own, which was divided into so many widely different dialects from one another [15], the Kurds have flooded library shelves with publications. From tribes who have been always in serious conflict with each other, they have learned how to work together for the sake of that dream of the so-called "Kurdistan."

By the way, who said that the work of scholars and historians is objective? Scholars in general are paid to propagate a political and social agenda. In handling the Iraqi minorities, scholars have revealed not objectivity, but rather its opposite, i.e. the use of ideology to mask self-interest of one group over the other. The Kurds have great teachers for the last few decades, the Israelis. The Kurdish intelligence and high profile individuals have benefited tremendously from the training they received in Israel in the last 40 years or so. According to a former director-general of the Israeli foreign ministry, Israel's help and cooperation with Kurds was part of a strategy that sought alliances with other non-Arab nations in the region. Pro-Kurdish feelings were also reinforced by the assistance the Kurds provided in the 1950's when Iraqi Jews were fleeing to Israel. In 1980, Menachem Begin, the prime minister at the time, officially acknowledged Israel's clandestine relations with the Kurds. He confirmed that Israel had sent to the Kurds not only humanitarian aid but also military advisers and weapons. Even today, the state-owned Israeli communications company Bezek transmits broadcasts on behalf of the Kurdish Democratic Party in northern Iraq every evening. [16] Eliezer Tzafrir, a former senior figure in Israel's Mossad intelligence service, said Israel kept military advisers at the headquarters of Iraqi Kurdish rebel chief Mula Mustafa Barazani from 1965 to 1975, training the insurgents and supplying them with light arms, artillery and anti-aircraft guns. He said the United States also took part in the campaign. In return, Israel received "a window onto an enemy Arab country," with access to intelligence the rebels gathered on Baghdad. [17]

One can find much similarity between the Kurds and Israelis in methods of controlling and seizing land; however, the Palestinians have been lately much resistant than in the early 1900s when they were simply selling if the price was right, contrary to Assyrians, who never saw any compensation for their lost lands and homes. The Kurds have succeeded to anchor the title "Iraqi Kurdistan" on a region that history never knew as such. The Kurds have succeeded to turn Mosul (Assyria) into part of the so-called Iraqi Kurdistan when they were not even the indigenous people of that region and when they still do not make a majority there. The Kurds said it and said it until everybody believed in it!

How did the Kurds increase so rapidly in the region of Dohuk for example, a region that was suppose to be assigned to Assyrians per the recommendations of the Special Commission of the League of Nations when the Iraqi-Turkish frontiers were being discussed in the 1920s? They controlled one village at a time. Throughout the 1900s, but mainly in the last few decades, small numbered armed Kurdish families have quietly yet methodically settled around the outskirts of Assyrian villages. Then they began to harass and terrorize the peaceful Assyrians of those villages and force them to vacate their lands and they moved in. [18] Yusuf Malek, who was an official in the Iraqi government, writes that the populations of the Mosul Liwa (province) in 1932 were as follows: Arabs (80,000); Kurds (80,000); Others (182,000) (others included Yezidis, Jews, Mandeans, al-Shabak, Armenians, and Assyrians). The Assyrians alone were tallied at (111,700) while the Yezidis were estimated at (40,000). [19] Not even in 1932, one year prior to the massacre of the Assyrians in 1933, the Kurds made a majority in Mosul.

The Acts of Deception Deception is an art and the Kurds have perfected it. They presented themselves to the world through that democratic and civilized image (by allocating five seats for Assyrians in their Kurdish regional parliament in northern Iraq in 1992), however, they never stopped oppressing, killing, assassinating, kidnapping, raping, and terrorizing the Assyrians in north of Iraq. The indigenous Assyrians have no chances for survival in a religiously Moslem or ethnically Arab or Kurdish ruled region. History has proved this reality. The Turks did not keep their promises to protect the Assyrians as they promised the League of Nations through the Treaty of Laussane in 1923. The Iraqi governments did not protect the Assyrians as Iraq promised in 1932 before it was admitted to the League of Nations. The Kurds, as stateless people, have committed and are still committing today what the Turks and Arabs have committed earlier against the Assyrian Christians.

The way I see it, the Assyrian Christians of the Middle East must have some means to rule and administer themselves in order to ensure their survival. The introduction of an Assyrian region in northern Iraq (historic Assyria) within a federal Iraq system is vital to ensure that the indigenous Assyrians are safeguarded.

References:

[1] **http://home.tiscali.dk/8x036176/atournor.htm**

[2] Philip Hitti. "History of the Arabs XE "Arabs" : From the Earliest Times to the Present." 10th ed. New York: St. Martin's Press, 1970.

[3] Bat Ye'or. "The Decline of Eastern Christianity Under Islam: From Jihad to Dhimmitude." London: Associated University Press 1996.

[4] Rihlat Ibn Jubayr (The Journey of Ibn Jubayr). Dar Beirut lil-Tiba'aa wa al-Nashir (Beirut House for Printing and Distribution), Beirut, 1984.

[5] Charles Issawi, editor. "The Fertile Crescent, 1800-1914: A Documentary Economic History." New York: Oxford University Press 1988, page 93.

[6] Yusuf Malek. “The British Betrayal of the Assyrians.” New Jersey: The Kimball Press, 1935, p. 22.

[7] Julie Scott Meisami, “Persian Historiography to the End of the Twelfth Century,” Edinburgh University Press, 1999, p. 179.

[8] A. Hakan Özuglu. “Unimaginable Community: Nationalism and Kurdish Notables in the Late Ottoman Era” Dissertation presented in partial Fulfillment of the Requirements for the degree Doctor of Philosophy in the Graduate School of the Ohio State University, The Ohio State University 1997. UMI.

[9 A] G. R. Driver (early 20th century scholar). Article titled “The name Kurd and its philological connexions.”

[9 B] Richard Davey. “The Sultan and His Subjects.” London: Chatto & Windus, 1907. Reprint New Jersey: Gorgias Press, 2001, pp. 366-367.

[10] Charles Issawi, editor. “The Fertile Crescent, 1800-1914: A Documentary Economic History.” New York: Oxford University Press 1988.

[11] The Jewish Encyclopedia
(**http://www.jewishencyclopedia.com/view.jsp?artid=466&letter=S#1559**)

[12] The Jewish Encyclopedia (**http://www.jewishencyclopedia.com/view_page.jsp?artid=466&letter=S&pid=2**)

[13] John Newman. “The Thrones and Palaces of Babylon and Nineveh from Sea to Sea: A Thousand Miles on Horseback,” New York: Harper & Brothers, Publishers 1876.

[14] Justin Perkins. “Historical Sketch of the Mission to the Nestorians.” New York: John A. Gray, 1862, p. 6.

[15] Peter Sluglett. “British Colonialism and the Kurds in Iraq: 1926-1930.”
http://www.globalpolicy.org/security/issues/iraq/history/1976kurds.htm
Citing from “Britain in Iraq: 1914-1932” (London: Ithaca Press, 1976)

[16] http://www.dangoor.com/72page30.html
[17] **http://www.hr-action.org/archive1/990221cnn3.html**
[18] Fred Aprim, ed. “Indigenous People in Distress.” USA, 2003 (**www.atour.com**)
[19] Yusuf Malek. “Les Consequences Tragiques Du Mandat en Iraq.”

ag@nineveh.com

INSTABILITET I ASSYRIEN

av:**Abgar Ramsho**
Norsborg 2005-10-02

Hur ser den närmaste framtiden ut i Assyrien och när får man omvärldens erkännande?
Det är brännande frågor som måste diskuteras i högre grad än vad som sker i dag.
Medan många assyrier nu ser en ljusning i form av ett nytt ledarskap för paraplyorganisationen ”Assyrian Universal Alliance” menar andra att tiden är för knapp för att det nya ledarskapet skall hinna utföra något av avgörande betydelse innan konstitutionsvalet i Assyriska Irak. Man litar hellre till gamla trotänjare som ”Assyrian Democratic Movement”. Det förra valet i Assyriska Irak gav en klar indikering på existensen av ett motstånd mot assyriskt valdeltagande. De odemokratiska kurdiska grupperna som genomförde en kidnappning av valsedlar och valurnor

väntas planera liknande angrepp på assyrierna. Trots fördömanden från många håll i världen, inklusive demokratiska kurdiska församlingar, fortsätter terrorismen mot Assyriska Irak. De kurdiska sabotörernas syfte är tydligt och Omisstagligt, att med alla medel minska de assyriska mandaten i den centrala Irakiska regeringen. Detta försöker man genomföra genom direkta hot och andra terroraktioner. Assyrier som talar öppet om förhållandena hotas till tystnad eller dödas.

Detta innebär att alla politiker som ställer sig bakom kurdiska krav på mänskliga rättigheter måste först ställa kravet på mänskliga rättigheter av kurderna. För det råder ingen tvekan om att de är beredda att bryta mot varje FN konvention i syfte att tysta ner rösterna från Assyrien.

I många avseenden är kurderna idag mellanösterns mesta förtryckare, med uppbackning av ett USA som sett sig tvunget att blunda inför övergreppen.

Mot denna bakgrund framstår svenska politiker i all sin okunnighet om rådande förhållanden i mellanöstern. De ställer sig bakom kurdiska krav utan att ställa krav på kurderna.

Alla folk har rätt till sin egen stat och assyrierna kommer att fortsätta med sitt statsbyggande i syfte att säkra sin nationella och kulturella särart. De odemokratiska krafterna bland kurder måste inse att omvärlden inte kommer att blunda för alltid. Vi som stolta assyrier vill inte smutskasta något folk men anser samtidigt att inget folk äger rätten att attackera våra rättigheter i Assyrien. De förkastliga gärningarna som begicks under förra valet har för alltid satt en skugga över kurderna. Det är dags att de konfronterar sina mörka sidor och frågar sig vad som följer med den nuvarande politiken. Att låtsas som att man respekterar assyrierna räcker inte. Assyrierna SKALL respekteras som Assyriska Iraks ursprungsbefolkning.

Den omfattande dokumenteringen av internationella organisationer som Amnesty gällande orättvis behandling av assyrier kommer att för alltid förfölja kommande generationer av sammvetstyngda kurder. Det assyriska folkets genuina omfamning av demokratins principer innebär rättigheter för alla minoriteter i Assyriska Irak.

För en snabb lösning av problemet krävs vilja till förståelse av assyriska villkor i dagens omväxlande situation. Svenska politiker måste ta sitt ansvar som demokratins företrädare och ställa kurder och andra till svars för den omänskliga behandlingen av assyrier.

Det är hög tid att alla kurder sluter upp bakom parollen ”Ett fritt och självständigt Assyrien”.

Precis som George Bushs formulering inför kriget mot terrorismen ”den som inte står på vår sida, står på terroristernas sida”. Därför existerar inte någon mellanväg i denna fråga, antingen är man för assyriska rättigheter eller emot. Det är nu det gäller. Debattens fokus måste skiftas till de förbisedda assyrierna och Assyriens framtid i det instabila Irak.

The Struggle of Iraq's Christian Assyrians

By **Nuri Kino**

One day last October a small parcel was left at Sait Yildiz's home in Sodertalje, Sweden. Sait, who is the Chairman of the Assyrian Democratic Association of Sweden, realized that something was amiss when he saw that there was no return address and that the CD that it contained was unlabelled. When he, despite his misgivings, played the CD he realized that it was a video. It begins with men chanting Islamic fundamentalist slogans, accompanied by a mixture of soft pop with Arabic folk music. Shortly someone can be heard shouting "Traitors! Betrayers! The unfaithful degenerates who have allied themselves with the evil representatives of the USA! They

shall be slaughtered!" Across the screen are shown pictures of Iraq from before and during the current war. Five minutes of this, and then there is silence. The camera pans closer to a man sitting by a wall and focuses on face of 23 year-old Raymond Shamoun. He tries to smile at the camera as he is asked by a man off screen to defend himself against the accusations that he has betrayed Iraq, his nation, where he, "the Christian swine," has cooperated with the Americans.

Raymond replies that it isn't true that he has betrayed anyone and that he is only working as a watchman at the US military base in Mosul. But his kidnappers are relentless and press him to admit his treason. A sound is heard off camera, and suddenly Raymond's expression changes. He is told to read something written in Arabic. He swallows, hesitates but is ordered to continue. He reads the names of three other Assyrians who have also been labeled as traitors. He will not know that just three days after reading their names on this video, the three will be assassinated in Mosul. When Raymond has finished reading we hear the sounds of a door opening. He turns in the direction of the sound and suddenly there is terror in his eyes. The men in the room begin to chant in Arabic saying Allah is the only god and Mohammed is his only prophet and that their actions are in their name, and hence not a sin. The video cuts to a close-up of Raymond's torso. A knife flashes past the screen and pierces his throat. But it is dull and his head is sawed rather than cut off. He is hung upside down to empty the body of blood, much like in the Muslim ritual slaughter of animals.

Raymond was an Assyrian. The man who received the CD, Sait Yildiz is also an Assyrian. The video has been mailed to Assyrians all over the world as a way to frighten the community in Iraq and abroad. The Islamist group that carried out these executions and the production of the video calls itself the Salaheddin Al-Eyobe Brigade and has been terrorizing the Assyrian community in cities like Mosul, Baghdad and Kirkuk. Its purpose is to frighten Iraq's Assyrians into fleeing the country. The Assyrians are Christians and are accused of being allied with the Americans, in particular the American Christians.

Practically every week there are reports from across Iraq of the murder or kidnapping of Assyrians, the desecration of Christian religious sites and symbols, and the rape of women. Churches have been bombed, Christian shop owners murdered or forced to close down, students prevented from attending university and women forced to wear the veil In response, about two thousand young Iraqi Assyrians have taken up arms and are preparing to defend their towns. From Basra in the south to Dohuk in the north they are patrolling in the streets of Christian cities, and providing security around religious sites like churches and shrines. Ironically, in the new Iraq they face a double threat. In southern Iraq it is the Islamists who are targeting them as enemies of the state. In the north it is the nationalistic Kurds who, keen to establish a de-facto state let of Kurdistan, are intolerant of anyone challenging their vision of a homogenous Kurdish nation. Four days after Raymond was beheaded, his father, 66 year-old Farouk walked through the doors of one of Mosul's hospitals. He knew to head to the hospital yard where unidentified bodies are usually dumped.

He searches through the corpses and finds a body without a head. He opens the sheet in which the body is been wrapped and recognizes, by the clothes, that is his only son. He embraces the headless corpse screams in despair. Something rolls out from under the sheet. It is the head. He picks it up, kisses the forehead and closes the eyelids. Tearing off a piece of the sheet he carefully binds the head to the breast of the corpse and carries it to a waiting car. Many look on. No one helps. It is known that those who help someone murdered by the Islamists may themselves be considered as collaborators. We met Farouk in early January. He and his wife have fled to the city of Dohuk in northern Iraq where they are in hiding in a small one-room flat. The family had to leave all their belongings behind in Mosul when they left. His wife has been in a deep depression since her son's beheading. Matters were made worse for her when she found out that a video of the act was available in the marketplace. Farouk told us that we would not be able to interview her because she has not woken up or left her bed for over 6 days. It is an empty flat with just a few mattresses laid out on the floor. Farouk's eyes are equally empty. This is the first time he has agreed to talk to journalists. We can see that it will still not be easy for him. After several minutes of silence he tries to say something. All that emerges is the first syllable of his son's name. His face is expressionless. When he finally manages to speak, his voice is like a rasping whisper. "We have no future in Iraq. Now even our neighbors have turned against us. Sunni and Shia Muslims in the south and the Kurds in the north have become our enemies."

Assyrians are amongst the earliest converts to Christianity and Aramaic, the native language of Jesus Christ, can still be heard in Assyrian villages and cities. Descendents of the great Mesopotamian civilization, they still celebrate through art and memory their roots in what is commonly referred to as the cradle of civilization. Today there are little under 1 million Assyrians left in Iraq. Fifteen years ago there were over one and half million. Hundreds of thousands have fled to neighboring countries like Syria and Jordan to escape the persecution and seek a better life, any life, elsewhere. The Assyrian political and community leadership is desperate to keep the rest from following suit. Under Saddam Hussein's regime the Assyrians could practice their religion freely but were forced to assimilate with the Arab population and were not permitted to call themselves Assyrians. They were either Christian Arabs or Christian Kurds. Hundreds of Assyrian villages were destroyed and thousands lost their lives as Saddam tried to eliminate any trace of them as a distinct community and people. Those who submitted to the whims of the regime were allowed to remain in relative peace, though constantly under observation. Those who resisted and attempted to celebrate their Assyrian roots and traditions were accused of treason and threatened with death. In the 1990s, soon after the conclusion of the first Gulf War, the Assyrians found themselves in alliance with the Kurds as they attempted to overthrow Saddam Hussein. Today, however, things are very different.

Estimates on the number of recent Assyrian refugees range from 40,000 to 150,000. It is amongst the refugees that the discontent with the American occupation is greatest. They had welcomed the arrival of the US troops as it rid them of Saddam's terror, but the handling of the post-Saddam Iraq has filled them with deep misgivings about America's intentions and its commitment to the stability of Iraq. They fear a repeat of history when in 1933 the British, promising much but delivering little, departed Iraq, leaving behind a monarchy that proceeded to slaughter the Assyrians. The memory of the violence that followed when the British de-colonized the region still haunts the older generation. Even today Assyrians around the world commemorate the 7th of August as the Day of the Assyrian Martyrs -- in honor of those who were killed during those years. Talk of Balkanization of the country is common over Sunday morning card games in Assyrian towns.

Assyrian political leaders are very forthcoming with their frustrations with the Americans and the interim government. "We are disappointed in the United States," says Sait Yildiz as I sit with him in his Sodertalje flat watching the video of Raymond's beheading, "They have made us into the targets for Islamists in southern Iraq. It did not help that American evangelical missionaries accompanied the US forces and spread Christian propaganda." And for the Assyrians in the north of the country, in what is now commonly referred to Kurdistan of Yildiz points out that the persecution manifests itself in different ways. Kurds are being relocated into Assyrian towns and villages to shift the demographic balance. Assyrian villages remain in disrepair while new housing developments are cropping up across most all Kurdish towns. Even the roads to Assyrian towns remain unpaved. "Our pleas to the US administration in the US fall on deaf ears" he laments Rumors pervade the air in Iraq. Our guide, Wisam, who drove us around Iraq for three weeks, told us that there is a rumor that the U.S. and Iranian Kurds are cooperating in preparation of an eventual invasion of Iran. At a restaurant in Zakho a Kurdish waiter asks what we are doing here. When we tell him that we are here to report about the situation of the Assyrians, he blurts out "I don't know why they are not satisfied. They should be glad that we don't kill them as Saddam and be satisfied?" Wisam, confronted with such attitudes before, stares at him coldly and replies, "We are not your guests. We are from this land and been here for over 5,000 years."

The Kurds and their Desires in Iraqi Karkuk

By: **Chamoun Danho**

The Russian journalist "Lina Sobonina" had raised two important issues in a recent interview conducted with the Kurdish Leader Masoud Barzani, which was also published in an Arabic Newspaper (Azzaman Newspaper – November 14, 2001). Many of the past's secretive issues, in addition to the solution or complication of the Kurdish problem, are connected to these two issues. Due to the importance of these two matters, we will stop at them, in hopes of clarifying them to serve the truth. While we do sympathize with the Kurds and their causes, as long as they are humanistic and legitimate.

1- The Claim of Federalism and State:

Mr. Masoud Barzani, who is the leader of the Kurdistan Democratic Party, declares through his response to the question of the Russian journalist regarding the Kurds' claim of Federalism and their hopes in creating their state on the land of Iraq as follows: "It is true that the wish of all Kurds is the creation of an independent state officially and democratically, but the international and regional circumstances, do not permit the raising of the slogan of 'The Independent State' and we must be realistic and raise slogans that are potentially achievable."

It shows through this declaration that was made by Mr. Masoud Barzani, in which he expressed the opinion of a wide section of the Kurds, as if the non-Kurd Iraqi is the occupier of the Kurds' land, and that the Kurds have resided in North Iraq since time immemorial! Thus, Barzani clarifies for us that the wish of all the Kurds is to create the Kurdish State. We add, but on the lands of others!

This picture, which reveals that the descendents of Babylon and Ashur (the true Iraqis) occupy the lands of others, is very far from the truth and very unrealistic. The existence of Kurds in Iraq does not necessarily mean that they have the right to take a part of it. Otherwise then, it would be also rightful for the Turks in Germany to create a Turkish State there because there are more than 5 million Turks in Germany due to migration. In other words, the number of Turks in Germany is more than that of Kurds in Iraq. There is also the Moroccan community in France and there are many other examples in different areas of the world. It is obvious these days that the Kurds obtaining political and self-governing autonomy in Iraq no longer satisfies their goals. Hence, they have first declared a clear goal, which was 'The True Self-Governing for the Kurds', but now this goal has advanced to 'Federalism,' while Mr. Barzani has shown "a clear flexibility" through his postponement of the plan of 'The Kurdish State,' because the regional and international circumstances do not permit the achievement of this plan. Also, a short while ago, Mr. Barzani had openly declared before his staff, the following: "Federalism is a natural right for the Kurdish people, which cannot be abandoned and they (the Kurds) have not demanded an independent state, not because this is not their right, but because they know the current international circumstances, and they are not proceeding in taking any steps that may not be in the interest of the Kurds."

2- Karkuk: Kurdish or Iraqi?

The Russian journalist asked: "It is known that the important points of disagreement between the Kurds and the central government of Baghdad, is focused around the area of Karkuk, isn't it better for you to be flexible and to let go of this city in order to achieve your goals quickly?"

The response of Mr. Barzani was clear: "A flexibility such as the one that was mentioned in the question is impossible, because Karkuk's land is Kurdish with its people and history, but it is possible that we can agree with the government of Baghdad about the technical measures."

This response by Barzani contains a great deal of belittlement and arrogance towards the history and the people of Iraq. Rather, it has a distortion of the history of the entire region in a way that does not call for optimism at all. It also contains a tone of radicalism similar to that talked about by the Arabists. The world's museums and all of the history books and resources, undoubtedly prove that Karkuk, Mosul, Arbil, ...etc. are all Iraqi Mesopotamian cities, to which the Kurds have come to them in the recent times from the Zagros Mountains, which are bordering Iraq. These newcomers had also carried out many vicious campaigns of Kurdification against the local indigenous inhabitants of these cities with an Ottoman support and at times Persian. Thus, the Assyrian, Arab and Yezidi Iraqis had been displaced towards the Center and South of Iraq or to the outside of Iraq. With the beginnings of the 19th century, the Kurds had gradually been successful in changing the ethnical and linguistic map of Northern Iraq to their benefit and to change its historical name 'Jazira' to 'Kurdistan'. The historians remind us of the vicious campaigns of Kurdification, for example: A Kurdish Prince, Muhammad Pasha who is known as the Prince "Kor" had seized, in the year of 1832 AD, the villages of Assyria and plundered the village of Hattara (in the region of Shikhan) and he killed of Elqosh, a Chaldean village in North Iraq, a hundred and seventy-two men not counting the women and children. Then he caused havoc in the villages of the Shikhan through killings and raids, and then killed Ali Beg, the Prince of the Yezidis. They also killed 200 men, many priests and deacons in Beth

Zabday, an Assyrian region currently in Turkey, which has been Kurdified. And in Esfes, they killed 80 men, a dignitary, a priest and they captured the women and children in early October of 1834. Additionally, they inflicted many catastrophes on the Yezidis in the East of Mosul and killed many of them.

After those incidents and painful persecutions, appeared the well-known Kurdish Prince Bedr Khan Beg in 1840 AD, who is considered as the Iraqi researcher Hirmis Aboona says 'the first tyrant of modern times.' Many of the historical resources talk about his horrific actions, which make it unnecessary for us to discuss his oppressions against the Iraqis and also against the Syrians.

As for the conflict over the city of Karkuk, then there is a great disregard to a very important point that it is an Iraqi Mesopotamian city according to history and archaeology, and the existence of Kurds or Turkomens or ..etc in the city despite their sheer size and numbers, does not change its history or Iraqiness. It is worth mentioning that the city of Karkuk today has Turkomen characteristics with concentrations of Arabs, Assyrians and Kurds. Here, we would like to ask Mr. Barzani, why has he not accepted the suggestions, which ask for the creation of a self-governing autonomy for the Turkomens or even creating a Turkomen state in Karkuk? The raising of such a question to our Kurdish brothers in North Iraq makes them displeased and nervous as soon as they hear it!

It appears that the Kurdish case has begun to give the aroma of the Iraqi oil (petrol). Noting that, the majority of the Kurds' requests in Iraq after WWI, were revolving around the Kurds getting a self-governing autonomy and the right to self-determination in the region of Suleimaniya only. The Sheikh Mahmoud, whom we would like to consider as the president of 'Kurdistan' in 1922, had considered Suleimaniya as his capital. Hence, I believe that perhaps designating the title of 'Province of Kurdistan' on the area of Suleimaniya and its nearby areas only, as a solution. Maybe the taking of such a step will partake in the differentiation and the separation between the Iraqi Mesopotamian lands, in which the Kurds reside such as Arbil, Zakho, Karkuk, ..etc. and the Kurdish area which was known previously as "Shahrazor – Suleimaniya" and which was considered part of the Kurdish areas in Persia. With this suggestion, it is possible to distinguish between the current 'Expanding Plan of Kurdistan,' which suppresses the rights of other peoples and offends their feelings, and the dissolved legitimate rights of the Kurds, similarly to the other Iraqi groups. It is truly sad that the black gold [Oil-Petrol] in the city of Karkuk stands as a barrier opposing peace and love. It was the previous Kurdish leader, the Mullah Mustapha Barzani whom had contributed in the creation of a temporary Kurdish State in Iraq, "The Republic of Mahabad 1946." He was the first who had expressed the Kurds' desires in the Iraqi oil of Karkuk through his slogan, which he continued to repeat: "Kurdistan with the Oil!!" Through this point, we would like to mention that the failures of many negotiations that took place between the Iraqi Kurds and the government of Baghdad were due to the dispute over the map of Kurdistan and the aspirations of the Kurds in expanding the self-governing autonomy to include the Iraqi city of Karkuk, ‘the Jerusalem of the Kurds.’ Because the Kurdish leaders know very well that declaring a Kurdish State in the future in North Iraq before Kurdifying Karkuk (and also the Province of Nineweh) is considered a useless declaration. This is where the flexibility of Barzani comes from when he is saying: “The Regional and International circumstances do not permit the raising of the slogan of the Independent State.”

Chamoun Danho, A Writer from Syria - Creator of Sargon Book Publishing in Sweden

This Article Also Appeared in Al-Quds Al-Arabi Newspaper on

Friday 8, February, 2002 - Issue No. 3960

Democracy in Iraq or Ethnic Cleansing of the Assyrians?

By: William Warda

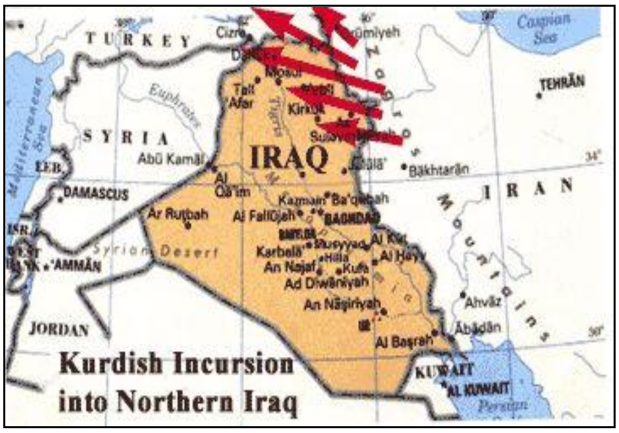

(AINA) -- For the last 100 years, the Kurds, through wars and rebellions against their neighbors, have driven the Christian Assyrians out of their land and have occupied it. The Christian Assyrian history is replete with massacres inflicted on them by the Kurds who lived primarily in the Zagros mountains north of Mosul, bordering between Iran and Turkey. From there they descended into the valley to plunder the Christians who were unable to defend themselves because as Dhimmis they had been prohibited from bearing arms since the invasion of Mesopotamia by the Moslem Arabs in the 7th century AD. They lived as subservient to the Islamic laws and were not allowed to defend themselves even when attacked by Moslems.

The major Kurdish massacres of the Assyrians (including Chaldeans and Syriacs) happened between 1828-1833 in northwest Iran, the plain of Nineveh in Iraq, and southwest Turkey. The Badr Khan massacres between 1843-1847, the Assyrian and Armenian massacres in Turkey between 1895-97 and the massacres of the Assyrians during World War I, when three-fourths of population, amounting to 750,000 people, was wiped out.

In 1933 some Kurdish tribes participated in the Massacre of Semail, where more than three thousand Assyrians were killed. Kurdish rebellions in Iraq and Turkey during the 20th century caused the destruction of Assyrian villages in the two countries and the driving out of their inhabitants who were not allowed to return. The number of Assyrians killed during the 19th and 20th centuries by the Kurds or in cooperation with Turkey is estimated at one million.

Since World War I, Kurds in great numbers have migrated from the Kurdistan mountains and Iran into northern Iraq displacing the Assyrians who, because of massacres, had been reduced in number. The Barzani tribe lived in the Hakkari mountains before descending into Iraq. During World War II, Mostafa Barzani and his fighters moved to Iran where he became commander of the army for the Kurdish Republic of Mahabad in that country, where the Kurdish Democratic Party (KDP) was organized. The Kurds' flag in Iraq is a slightly modified Iranian version. The wars between the Kurds and the Iraqi government during 1960 to 1990, the first invasion of Iraq by the US in 1991, which provoked Saddam's persecutions of the Assyrians, Kurds and the Shiites, and finally the second invasion of Iraq by the US, which incited terrorism against Christians has resulted in driving out more than a million Assyrians out of their homeland in northern Iraq, making it possible for the Kurds to claim it as Kurdistan.

Recent report by the United Nations' High Commission for Refugees reveals that almost half of the 500,000 Iraqi refugees in Syria who have asked for temporary asylum through the UN refugee agency are Christian Assyrians, even though christians constitute an estimated 5% of the population in Iraq. Tens of Thousands of Iraqi Christians are stranded in Jordan also.

The reasons for the Iraqi Christian flight was explained by Halfath Hamama, an Iraqi refugee in Syira, as follows : "Our children, wives, and family members are kidnapped every day. They send us a note telling us to give them fifty thousand dollars or they will kill our family. They send us their fingers or toes, pictures of them beaten and bruised, and tell us we bring this on our head because we are Christians and collaborate with the Christian Americans," Muslim terrorists in Iraq threaten to abduct or kill people whose families refuse to pay amounts ranging from $100,000 to $150,000 for Mafia-style protection. Families must beg for cash, sell their homes and belongings, leave the country or face death.

More than a quarter of a million have left their homes, businesses, jobs and have fled to neighboring countries. In one neighborhood of Mosul alone 30 Christian houses remain abandoned because their owners fled. Muslim religious leaders instigate violence and extortions agianst the Christians hoping to drive the entire community out of the country. They have also advised their followers not to buy Christian property so that they can own it for free when they flee.

Those who were forced out brought with them only what they could carry. They live in terrible conditions because neither the Iraqi nor other governments have shown any interest in helping them. The United Nations reported that if their numbers increases beyond 250,000 the results could be catastrophic for the region. Since they have been driven out of their homeland they may need a safe haven as soon as possible.

While millions of American dollars were spent before these elections to bring the Kurdish refugees to northern Iraq including others from Iran, Turkey and Syria, not a penny is allocated to do the same with the Christian refugees. How can these elections be considered equitable to the Christians if hundreds of thousands of their people have been driven out of the country? Most did not participate in Iraq's out-of-country elections because they have lost all hope of being able to return to their homeland. Given such facts, Assyrians cannot be faulted for considering the recent elections as another opportunity for the Kurds to dispossess them of their rights and land.

The IECI has received hundreds of complaints, accusing the Kurds of not allowing others to vote in the recent elections, they inflated their voting numbers by bussing voters from Iran, multiple voting and other fraudulent practices. In two previous elections Kurds openly prevented tens of thousands of Assyrians from voting. In this election Kurds have been able to garner tens of thousands of Assyrian votes through intimidation and fraudulent practices. The election posters of the Assyrian Democratic Party were routinely defaced. The Kurdish political posters included pictures of the Cross and Assyrians in their traditional costumes to confuse Christian voters in believing that they were voting for a Christian slate. One of their posters included the picture of the Assyrian slate leader's daughter falsely implying that she endorsed voting for them. Since the Kurdish military rules the region no one can stop or penalize them for illegal practices.

Preliminary reports indicate that Kurds have won about 70 seats in the Iraqi parliament which means 2,800,000 Kurds had to vote to make such a number of seats possible [70 X 40,000 votes per representative], however since the population of Kurds is about 3,000,000 2/3rd of the population or 2,000,000 Kurds would have been eligible to vote since the other one third is under 18 years old let alone the fact that it would have been impossible for the hundred percent of the eligible Kurdish voters to have participated in the elections.

It is obvious that Kurds will continue their predatory practices to dominate northern Iraq and drive out non-kurds from the region by any means possible. If there is any hope for the historically oppressed and dispossessed Christians of Iraq to continue to live in their historic homeland their voices need to be heard in the Iraqi parliament. Kurds so far have done everything in their power to prevent them from doing so. To overcome such oppressions, Christians should be assigned a specific number of seats in the Iraqi Parliament, otherwise how can they be assured of their rights in their homeland? Even in the Islamic Republic of Iran Assyrians are allowed a seat in the parliament though their population is less than 20,000.

William Warda is an Assyrian from Iran. He attended Roosevelt University in Chicago and has written various articles about Assyrian history and their present situation for the Assyrian Star, Journal of the Assyrian Academic Society, and other publications. He is the webmaster of ***Christians of Iraq*** *website.*

www.aina.org 2005-12-25

For Iraq's Persecuted Assyrians, a Safe Haven is the Only Solution

(AINA) On January 29, 2006 Assyrian Christian worshippers suffered yet another terrorist attack during Sunday mass as six synchronized car bombs (AINA 1-30-2006) exploded outside churches in Baghdad and Kirkuk. One Assyrian Christian was killed and a Muslim couple who resided near one of the churches as well, 9 others were injured. As in past Church bombings, bombs were synchronized to go off during Sunday mass in order to wreak maximum havoc and terror.

The ongoing campaign to terrorize and intimidate the indigenous Assyrian Christian (also known as Chaldeans and Syriacs) community of Iraq is widely believed intended to continue and accelerate the exodus of Christians from the country. Some Assyrians believe that the Church bombings may have been in retaliation for a Danish newspaper's publishing of cartoons (AINA 2-2-2006) depicting Muhammad. According to Swedish-Assyrian journalist Nuri Kino, "the Danish editorial illustrations of Muhammad have now reaped their first life...", adding "Several Islamic organizations have screamed for revenge against the Christians in Iraq who are viewed as representatives for everything Western."

According to Ankawa.com, On January 29, a group of enraged Muslim students at the University of Mosul attacked Assyrian Christian students. Apparently, several "fatwas" or religious edicts were issued by Islamic militias associated with Islamic religious schools or madrasses against Christians in Iraq.

During the attacks, Muslim students chanted anti Christian slogans declaring their victims "sinners, infidels, and agents of the West." According to reports, the attackers also urged the "expulsion of the Crusaders and sinners from schools and public institutions."

The belief by some that the Church bombings and student beatings were tied to the Danish newspaper cartoon controversy prompted the Assyrian Woman's Union and Iraqi Woman's Center to issue a statement on February 1 noting "We protest, along with our Muslim brethren in Iraq, the ill-mannered efforts taken in the Danish Press by individuals aiming to defame the image of the kind Arab Messenger Prophet. In addition, these crimes committed against a number of churches in Baghdad and Kirkuk are also devoid of any holy teaching."

Earlier, on January 29, the Ankawa Township Committee published a statement denouncing the attacks while reiterating that they have no connections to the journalists responsible for the cartoon controversy. Most disturbing to many Assyrian Christians inside as well as outside Iraq, however, remains the bitter irony that Assyrian Christians need suffer retribution for acts carried out by Western Christians when to many Assyrians, Western Christianity has simply abandoned them.

For other Assyrian analysts, the motivation for the Church bombings differs from the presumably fatwa driven student beatings. According to one analyst "The synchronization, sophistication, and multiplicity of targets suggest a more pre planned and premeditated attack." Moreover, "The attacks on January 29 are very reminiscent of the August 1, 2004 church bombings (AINA 8-1-2004). To date, 27 churches have been bombed in Iraq, and most predate the European cartoon controversy." The inclusion of Karkuk where two churches were bombed has raised suspicions during a period of increased Kurdish attacks against the Turkman, Arab, and Assyrian communities in a Kurdish bid to consolidate control over the oil rich city. The church bombings come on the heels of the assassination of Kirkuk police general Wael Joseph Jacob. Mr. Jacob was a prominent Assyrian who had of late been highly critical of Kurdish brutality in Kirkuk.

To many inside Iraq, there remains an insidious and systematic pattern of attacks designed to, as one resident complained, "terrorize, demoralize, and drive out Assyrian Christians." The campaign has thus far succeeded with over 40,000 leaving following the first wave of bombings in August 2004 alone (AINA 8-18-2004). Since that time, tens of thousands of others have fled as well. One activist noted that " it must be an embarrassment for the supposedly free and democratic government of Iraq as well as the US Administration that tens of thousands of Christians have chosen safe harbor in Syria of all places."

Irrespective of the terrorists' motivation, the net result is a very real threat to the future existence of Christianity in Iraq with accompanying profound reverberations for the region as a whole. Reacting to the deteriorating situation for Christians in Iraq, the World Evangelical Alliance Religious Liberty Commission labeled Assyrian Christians "endangered," stating "As people, groups, and whole communities start to identify by religious affiliation rather than their common Iraqi nationality, the Christian minority find themselves increasingly despised, marginalized and exposed. They are endangered, without equality before the (Islamic) law, having no clan networks and retaliation ideology, and lacking security in a lawless Islamic society." (AINA 2-2-2006)

The ongoing attacks against Assyrian Christians as well as overall Assyrian insecurity have bolstered Assyrian demands for a safe and secure self-administered area within the Nineveh Plain. The remaining towns and villages within the Nineveh Plain lie outside Mosul and adjacent to the historic ancient Assyrian capital of Nineveh. This string of Assyrian towns forms the last area that is predominantly Assyrian Christian in Iraq. According to Mr. Michael Youash of the Iraq Sustainable Democracy Project, "Development assistance for Assyrian Christians in the Nineveh Plain are sorely lacking. A well developed Nineveh Plain with adequate housing and infrastructure is the only hope to secure ChaldoAssyrian existence in Iraq. The hope is to have the capacity to absorb the tens of thousands already on the move within the country and to hopefully one day lure back those who have already left. Only by providing a secure, developed alternative to leaving where Assyrians are given the right to administer their own local affairs can we hope to entice those under threat to stay."

For those envisioning a future stable and progressive Iraq, the true litmus test for democracy and pluralism remains the fate of the Assyrians, the indigenous Christian community of Iraq. **www.aina.org** Assyrian International News Agency 2006-02-07

* * *

Enough Is Enough
- Six Assyrian Christian Churches Bombed in Iraq!

By**: Ken Joseph Jr.**

February 2, 2006

Following a series of bombing of Assyrian Christian Churches in Baghdad and Kirkuk which left one dead and 14 wounded the communiity is demanding help.

Lost admits the discussions of the "Shiites", "Sunnis" and "Kurds" in Iraq are the most important people in Iraq - the Assyrian Christians!

Referrred to as the `canary in the mine` they are viewed as the barometer for progress in Iraq. If the original people of Iraq feel they have a future then there is a future for Iraq - if they do not then all of Iraq will suffer.

Often mistaken as referring to religious communities for Iraqis the names of the various sects simply refer to where one was born - one can be a complete non-believer and still be counted as a "shiite" or "sunni" the names simply being references to geographical areas of Iraq.

The reality on the ground? Thanks to the long rule of secular Saddam Hussein few Iraqis' are religious at all and are staunchly secular just as afraid of falling under the influence of neighboring Iran as they were of Saddam.

In contrast the Assyrian Christians are deeply religious and many attend daily services.

Unfortunately caught between the Americans who refuse to help them in any significant way lest they be seen in any to favor "Christians" and the massive assistance from every moslem country in the world which is never given to any "non-moslem" they have been abandoned to a cruel fate.

The recent string of bombings is testimony to the failure of the Coalition authorities and international community to balance the lopsided massive support for radical moslem elements in the country with that for the Assyrian Christians and other non-moslem, secular communities.

And yet in the midst of it all there is hope for this wonderful community which are the people of Nineveh in the story of Jonah and the Whale, the first Christian nation in history and the only people who still speak the language of Jesus Christ - Aramaic.

While the southern half of Iraq is already being referred to as "Western Iran" much to the consternation of her residents who have seen one dictator replaced with another, the Northern part of Iraq is doing very well.

Divided in reality into what is practically "shiastan" in the south, "sunnistan" in the middle, "kurdistan" in the North East and "Assyria" sandwiched between them all Assyria and Kurdistan are doing very well!

A proposal is coming to the fore to provide for the Assyrian Christians what the Kurds enjoy - The Assyrian Regional Government complete with a Constitution written word for word after the Kurdistan Regional Government Constitution, a flag, a local parliament and local self government.

Recently both Prime Minister Jaffari and Foreign Minister Jaffari both privately and publicly expressed support for such an arrangement provided for in the Iraqi Constitution.

`The Kurds have Kurdistan - the Assyrian Christians have the same rights and in fact should have a province of their own` said Iraqi Foreign Minister.

`Whenever I travel I make it a point to meet with the Assyrian Christians. They are the original people of Iraq. Whatever they need to continue to live in their homeland we will do.` commented Prime Ministern Jaffari of Iraq.

Further in recent days a shift has been seen in the United States Congress with recent comments by Senate Foreign Relations Committee Chairman Joseph Biden who said when presented the idea of an Assyrian Regional Government as a way to keep this community in the country and encourage many have to left to return `I fully agree with this assessment of the situation in Iraq and support fully the concept. What can we do to see it happen?`

In a rare agreement across the aisle on Iraq, Republican Senator Orin Hatch echoed Biden's comments by saying `It is a good idea. I fully support the concept and whatever we can do to see it happen has my support.

As in everything the devil is in the details.

According to State Department sources support from the Iraqi Government, United States Congress joined with support by the Administration would enable the State Department through the the Embassy in Baghdad to move forward with such a plan.

There are of course many details that would have to be worked out - voting, residency, careful protection for minorities in the areas. Security and a host of items but if support can be found on the ground and in the International Community it might very well be a solution to the current situation in Iraq` said a State Department source.

Further conditional support from the Japanese Government and the EU – the second and third largest donors to post war reconstruction in Iraq are moving the momentum forward for such a proposal seen by some as a solution to the `brain drain` taking place in Iraq.

If we do not provide adequate protection in the form of not only security but political cover for minority communities including the Assyrian Christians in Iraq than as is already happening the precise people we need to stay in the country to help rebuilt it will continue to leave said one expert.

If we fail to provide an area for the Assyrian Christians they will all be ultimately forced to migrate to the United States, Europe, Australia and other areas. The solution is one in their own homeland. A fourth `homeland` in Iraq after `shiastan`, `sunnistan` and `kurdistan` a novel idea to some but a possible solution to others.

In addition to an area that encompasses the historic `Assyria` the community has put together their own Regional Government Law based on the Kurdish Regional Government law provided for in the Iraqi Constitution. A recent CNN program featured a commentator comparing the situation to the United Kingdom where the whole is preserved by maximum autonomy to the parts - Scotland, Wales, England and Northern Ireland which have their own similar local autonomy.

With growing momentum and support from the Iraqi Government, US, EU, Japan and others a possible solution to the situation in Iraq is unfolding.

While the original plan for Iraq to become a thriving democracy in the Middle East seems to have largely been lost at least the Northern part of Iraq - Assyrian and Kurdistan if provided the proper autonomy and protection can succeed so that at least part of Iraq moves forward.

Much like Hong Kong and its freewheeling capitalist and free system has been the impetus to move China towards liberalization as its influence `bleeds` across the border into the mainland the future of Iraq could very well hinge on whether the International Community steps up to the plate and insists on the original people of Iraq - the Assyrian Christians being provided their constitutionally guaranteed autonomy.

This his community with an estimated 10% of the population of Iraq according to pre-war figures may well decide the future of Iraq.

The bombings may very well be one last message to the outside world to help provide for an area for the original people of Iraq so they can have a future.

The Assyrian Regional Government Basic Law

I. Introduction

Based on Articles 112-121 of the Iraqi Constitution this law is promulgated. .

II. Area

The Assyrian Regional Government shall comprise the area in detail as prescribed by law.

III. Administration

The term Assyrian Regional Government shall refer to the Assyrian National Assembly, the Assyrian Council of Ministers and the regional judicial authority in the Assyrian region.

The Assyrian Regional Government shall perform its functions except with regard to those issues which fall within the exclusive competence of the federal government as specified in the Constiution of Iraq.

With regard to the application of federal laws in the Assyrian region, the Assyrian Regional Assembly shall be permitted to amend the application of any such law within the Assyrian region, but only to the extend that this relates to matters that are not within the provisions of of this Law and that fall within the exclusive competence of the federal government.

IV. Finance

Financing for these issues shall come from the federal government consistent with current practice and in accordance with the law. Further, in accordance with above law The Assyrian Regional Government shall have the right to impose taxes and fees within the Assyrian region.

V. Security

The Assyrian Regional Government shall retain regional control over police forces and internal security. and it will have the right to impose taxes and fees within the Assyrian region.

2006-02-01

PRESSMEDDELANDE FRÅN SOCIALDEMOKRATERNA I RIKSDAGEN

Yilmaz Kerimo (s), riksdagsledamot från Södertälje kräver frizon under FN:s skydd för de kristna assyrier/syrianer/kaldéer

Muslimer i Irak angriper kristna assyrier/syrianer/kaldéer som vedergällning för USA:s krig i Irak. Dessa terrorhandlingar angriper många oskyldiga barn, kvinnor och äldre.

Kristna kyrkor bombas urskillningslöst. De senaste dagarnas reaktioner på tecknade bilder av Mohammed har ytterligare skärpt läget och säkerheten för de kristna grupperna är ytterst labil. Det är nu dags för världssamfundet att agera till skydd för dessa utsatta människor. Den idag enda rimliga vägen till säkrat skydd är att kristna assyrier/syrianer/kaldéer får en frizon i Irak under FN:s överinseende på samma sätt som kurderna har idag. Det är särskilt angeläget att erbjuda de kristna grupperna assyrier/syrianer/kaldéer detta med hänsyn till deras målmedvetna agerande med fredliga medel. Andra grupper har uppnått sina mål med våld.

Det är med detta som utgångspunkt som Yilmaz Kerimo nu i en fråga till Laila Freivalds kräver en frizon i Irak för assyrier/syrianer/kaldéer under FN:s överinseende.

2006-02-03

Lite blandat

Därför skall vi minnas Naum Faik

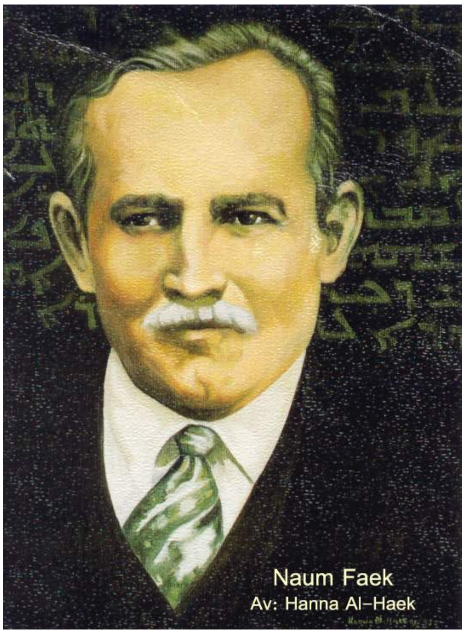

I år är det 76 år sedan den store assyriske författaren och tänkaren Naum Faik gick bort. Han föddes i staden Omid 1868 (dagens Diyarbakir) och visade tidigt stort intresse för den assyriska kulturen och kom med tiden att utvecklas till en radikal tänkare. Han avled den 5 februari 1930 i New Jersey i det närmaste helt utblottad.

Det arv som Naum Faik lämnade efter sig kom sedermera att få ett stort politiskt genomslag. Dessa idéer blev fundamentet för den moderna politiska assyriska rörelsen och följaktligen grundades Assyriska Demokratiska Organisationen, ADO 1957. Därefter tillkommer en rad rörelser/organisationer bland vårt folk.

Naum Faik verkade under en svår social och politisk tid. I likhet med andra samtida politiska journalister och författare riskerade han sitt liv för sina idéer. 1912 tvingades han i exil. Kärnan i malfono Faiks idéer var tron på nationens odelbarhet och kampen för självbestämmande för assyrierna. De olika benämningarna utgjorde en styrka och var ett uttryck för vårt rika arv. Han tog avstånd från den religiöst motiverade splittringen. Trots att han levde i en tid när kyrkans auktoritet knappast gick att ifrågasätta, pläderade han starkt för ett politisk enande oberoende av benämning och bidrog starkt till en viktig politisk idétradition.

I en tid när det politiska klimatet hårdnar i våra hemländer skall vi bära med oss Faiks budskap om mångfaldens styrka och nödvändigheten av organisering.

Resultatet i det nyligen avslutade irakiska valet gav ett svar som ytterst är en hyllning till Naum Faiks ideal och visioner. Trots omfattande valfusk och lågt valdeltagande erhöll Assyriska Demokratiska Rörelsen tillsammans med Assyrisk/syrianska/kaldeiska Rådet ett mycket starkt stöd bland de assyriska väljarna. Denna plattform visade sig mycket kraftfull i kampen om rösterna. Mot sig hade man kyrkliga ledare, biskopar och präster, som manade till organisering efter kyrklig tillhörighet och sekteriskt röstande. Likaså fanns politiska partier bland vårt folk som på samma grunder stödde en uppsplittring av assyriernas röster. Folkets budskap till dessa krafter var unisont: Ett folk och en röst! ADR fick tillsammans med Rådet nästan 75% av assyriernas röster i Irak och i diasporan. De assyriska väljarna tog därmed avstånd från de politiska krafter som aktivt verkar för att åstadkomma en splittring som både är religiös och feodal till sin kärna.

Vi tar med oss Naum Faiks idéer och gärning när vi går vidare i kampen för en framtid i frihet för det assyriska folket, ty hans minne är odödligt!

Assyriska Demokratiska Organisationen, ADO
Sverige Sektionen
(*insänt av****: Sargon Publishing House in Sweden)***

Därför kallar judarna sin skrift för ”ketuv ashuri” assyrisk skrift

Ur boken:

Reports av **Gabriel Afram**

Assyriska språket är ett av de äldsta bland semitiska språk. På Mesopotamiens slätter, där det en gång föddes vid Tigris och Eufrats stränder uppstod världens främsta civilisation. Skriftkonsten som uppfanns här lade grunden till många andra alfabet i världen.

Assyriska språket har olika benämningar: nämligen syriska, syriac, kaldeiska, arameiska och i Sverige även den förvanskade formen syrianska, alltså olika namn för ett och samma språk. Namn som skapar förvirring inom och utanför vårt folk. Personligen väljer jag på följande grunder att kalla språket assyriska.

Benämningen arameiska är vanlig bland teologer och prästerskapet. Fast denna beteckning, såsom jag ser det, vilar på ologiska slutsatser.

För det första brukar varje nation visa stolthet över sitt eget språk och accepterar aldrig att göra avkall på sin nationella identitet, snarare tvärtom. De mäktiga nationerna har alltid tvingat sitt språk på de svaga. Arabiska språket är ett sådant exempel. Trots att arabiska tillhör den semitiska språkfamiljen, godtog inte araberna assyriska som dominerade i regionen. Ett annat exempel är ryska som trängde undan de inhemska språken i före detta Sovjet. Detsamma hände med urbefolkningarnas språk i Nord- och Sydamerika och Australien. Många andra liknande exempel kan presenteras här.

Varför assyrierna skulle göra tvärtemot vad andra nationer har gjort, har jag svårt att förstå. Därför menar jag att namnet syriska inte kan vara synonym till- eller en gren av arameiska såsom vissa påstår.

Vårt språk har i sekler kallats syriska (assyriska) och inte arameiska. Namnet syriska har varken i skrift eller i uttal likhet med namnet arameiska.

Den kaldeiske biskopen Thoma Audo har i sitt förord till *Simto d-lešono suryoyo* (Mosul 1896) på sidan 9 skrivit följande: ”Namnet *suroyo* och *suryoyo* är enligt berömda läromästare, bland dem den kände franske författaren Renan en konstruktion av grekerna.” För att underlätta uttalet av ordet *aþuroyo* eller *ašuroyo* bytte grekerna den tonlösa dentala frikativa konsonanten ***þ*** i *aþuroyo* till ***s*** och den tonlösa palato-frikativa alveolara konsonanten ***š*** i *ašuroyo* också till den ovannämnda konsonanten, därför att den senare saknades i det grekiska alfabetet. För enkelhetens skull samt för att undvika grekisk negation tog man bort begynnelsens ***a*** som skulle ha betytt ”icke assyrier” och således kom namnet ***syrier*** och ***syriska*** till.

Jag vill göra läsaren uppmärksam på citatet ovan. Sedan Assyriska Riksförbundet i Sverige kom ut med den andra upplagan av Audos ordbok har biskop Isa Cicek kommit ut med en egen version av ordboken i Nederländerna. Genom att han egenmäktigt tagit bort citatet ovan i den nya upplagan har han gjort sig skyldig till brott mot upphovsrätten.

Judarna som är nära besläktade med assyrierna både etniskt och språkligt med tanke på Abrahams ursprung kallar sin egen skrift för ”*assyrisk skrift*”.

I boken ”Hebreisk Grammatik” av Wilhelm Gesenius bearbetad och utgiven av E. Rödiger översatt till svenska av A. F. Wimmercranz och Arvid Sundberg och utgiven i Uppsala 1849, skriver författaren följande på sidan 15 i första kapitlet om skrifttecknen och deras ljudbetydelse: ”Hebreernas nu brukliga bokstafsfigurer, hvarmed Gamla Testamentets handskrifter äro skrifna, vanligen kallade ***Quadratskrift***, äfven ***Assyrisk skrift*** äro ej de ursprungliga.”

Om judarna redan i äldre tider kände väl till arameiska språket och trots det kallar sin skrift för *assyrisk* och inte *arameisk*, finns det all anledning att ifrågasätta beteckningen av ”arameisk skrift” på den assyriska skriften. Judarnas benämning vederlägger alla påståenden om den assyriska skriftens död.

För det andra vittnar historieböckerna om varken politisk, militärt eller vetenskaplig arameisk storhet. Hur denna språkliga erövring kunde vara möjlig utan de maktmedlen som är förutsättningen till en sådan utveckling är obegripligt för mig. Därför menar jag att namnet ”syrier” och ”syriska” inte kan ha något med arameiska att göra.

Judarna som är ättlingar till Abraham, som ursprungligen kom till Palestina från ”kaldéernas” Ur i dagens Irak via Harran i nuvarande Turkiet eller rättare sagt Jabal Horan som ligger mellan Israel och Damaskus, alltså hjärtat av araméernas land, kallar sin skrift varken *kaldeiska* eller *arameiska*. De kallar den ”*assyriska*”.

Hebreiskt-arameiskt och assyriskt alfabet består av lika många konsonanter och har gemensamma namn. Bokstavsfigurerna har sitt ursprung i en forntida bildskrift. Enligt denna forntida bildskrift ger bokstävernas namn en antydan om olika semitiska substantiv t ex bokstaven ***”Beth”*** betyder ***”hus”*** och har en gång föreställt bilden av ett hus osv. (Se introduktionskursen på sid. 18 Svensk-Assyrisk ordbok under rubriken ”bokstävernas namn”).

Denna forna bildskrift är assyrisk uppfinning och inte arameisk, därför kallar judarna sin skrift ”assyriska”.

Sanningen är att konsonanterna ***t***, som är klusilt dvs med hårt uttal och det frikativa uttalet dvs mjukt ***þ*** eller ***s*** och ***š*** är dialektala och avlöser varandra ofta i semitiska språk. T ex adjektivet ”***oþman-oyo***” på assyriska blir ”***ottomansk***” eller ”***osmansk***” på svenska. Eller siffran ***tre*** är ”***tloþo***” på assyriska och ”***þalaþ***” på arabiska medan judarna säger ”***šaloš***” för samma siffra. Hur konsonanterna byter skepnad och växlar mellan olika ljud ser vi tydligt i ovannämnda exemplen. Därför menar jag att namnet ***syriska***, som är en översättning av namnet suryoyo är en förkortning av assyriska och inget annat.

Slutsatsen är: om judarna kallar med rätt eller fel sin skrift för ”assyriska”, är den rätten mer än någon annan berättigad för assyrierna att kalla sin skrift eller sitt språk assyriska, anser jag.

När det gäller benämningen ”kaldéer” var namnet en beteckning på de människor som sysslade med stjärn- och teckentydning dvs. astrologi i Babylon f. Kr. Detta framgår av Gamla Testamentet, Audos ordbok och många uppslagsverk bland annat Focus, fjärde, reviderade upplagan (1979). Beteckningen är alltså inte en nations namn, såsom det påstås i vissa kretsar idag, utan det är en produkt och ett resultat av kyrkokonflikter.

Gabriel Afram

Artikelförfattaren Gabriel Afram, t.v. tar emot Yilmaz Kerimos gratulationer över att ha presterat svensk – assyriska ordboken

ܟܬܘܒܐ ܐܡܪ ܐܢܐ: ܫܡܐ ܣܘܪܝܝܐ ܠܐ ܗܘܐ ܫܡܐ ܕܝܚܝܕܐ ܠܐܘܡܬܐ ܐܚܕܐ ܘܐܢܫܝ ܐܡܪܝܢ ܐܠܐ ܠܐܪܡܝܐ. (ܚܙܝ ܒܟܬܒܐ ܕܚܘܠܘܐ ܕܫܘܒܚܐ ܛܘܪ̈ܘ ܘܡܫܒܫܬܐ: ܟܬܒܐ ܣܘܪܝܝܐ ܩܠܝܠ ܠܡܕܢܚܝܬܐ. ܬܘܗܪܐ! ܟܘ ܒܟܬܒܐ ܘܣܦܪܐ ܕܫܡܥܐ ܟܒܫܐ ܕܫܡܫܐ ܕܥܘܗܕܢܐ ܗܘܐ ܠܝܐ. ܒܗ ܕܫܡܫܐ ܕܒܚܘܫܒܢܐ ܗܘܐ ܕܟܬܒܗ ܙܩܪ ܐܢܐ ܡܙܡܪܢܐܝܬ ܡܢ ܟܠܗ ܗܘܡܐ ܐܚܝܢܐ، ܣܘܗܕܐ ܠܐ ܡܫܬܟܚܢܐ ܠܘܩܒܠ ܛܘܪ̈ܘ ܕܫܒܩ ܐܡܪ ܐܢܐ).

ܬܘܕܝ̈ܬܐ ܕܚܫܝܫܐܝܬ ܘܚܟܝܡܐܝܬ ܟܐ ܣܘܪ̈ܝܝܐ ܡܕܢܚܝ̈ܐ، ܟܬܒܬܗܘܢ «ܡܟܬܒܬܐ ܐܬܘܪܝܬܐ» ܩܪܝܢ ܘܡܡܫܡܫܝܢ. ܡܛܠܬܐ ܕܐܬܬܩܢܢ ܘܟܬܒܐ ܕܒܪܢܫܐ «ܘܕܟܠܕܝܘܬܗܘܢ ܕܫܡܗܘܢ» ܠܐܬܘܪܝܐ ܩܕܡ، ܘܐܟܠ ܣܝܡܐ ܡܡܫܡܫܢܝܬܐ ܠܟܬܒܐ ܗܕܝܢܐ ܐܝܟ 1849 ܘܡܬܚܙܝܢܐ ܐܘܦܩܠܐ ܘܐܬܠܝܩܡ ܘܐܬܚܙܡ، ܒܥܘܗܕܢܐ ܩܕܡܝܐ ܘܟܠ "ܡܟܬܒܬܐ ܟܬܝܒܬܐ" ܒܟܠܝܐ ܡܡܫܡܫܢܝܬܐ ܗܘܡܐ ܘܚܒܐ ܐܡܪ: «ܘܡܩܢܝܐ ܘܐܬܘܬܐ ܟܬܝܒܬܐ ܘܦܫܝܛܢ ܗܘܝ، ܘܟܠܗܝ ܘܡܫܒܚܐ ܘܙܕܩܝܢ ܠܡܟܬܒܬܐ ܕܟܠܗܝܢ ܡܕܢܚܝ̈ܐ، ܒܚܝܪܐܝܬ "ܡܟܬܒܬܐ ܡܕܢܚܝܬܐ" ܐܘ ܕܝܢ "ܡܟܬܒܬܐ ܐܬܘܪܝܬܐ" ܬܘܕܝ̈ܬܐ ܠܟܠܗܝܢ ܡܟܬܒܢ ܘܡܡܫܡܫܢ».

ܘܐܦ ܬܘܕܝ̈ܬܐ ܕܟܬܒܐ ܐܘܡܬܐ ܕܐܬܘ̈ܬܐ ܗܠܝܢ ܡܬܘܡܐ ܦܟܝܣ ܗܘܐ ܠܗ ܡܢܟܒ ܗܘܐ - ܘܟܕ ܠܗ ܗܘܐ ܕܠܐܬܘܬܗܘܢ ܟܠܐܬܘܬܐ ܐܬܘܪܝܬܐ ܘܟܠܗ ܐܘܡܬܐ ܟܢܒܗ ܘܡܟܬܒܢ، ܡܢܝܢ ܣܡܐ ܫܘܪܝܐ ܘܦܪܝܫܐ ܐܘ ܕܣܡܐ ܕܡܢܝܢܐ ܘܠܐܘܡܬܐ ܘܢܗܘܐ ܠܐ ܡܡܟܣ. ܘܐܦ ܪܟܘܒܐ ܠܟܬܒܐ ܠܗܘܐ ܗܘܐ ܬܘܕܝ̈ܬܐ ܘܠܐܬܘܬܗܘܢ ܟܠܐܬܘܬܐ ܐܘܡܬܐ ܘܟܠ ܐܬܘܪܝܬܐ ܐܚܕܐ ܘܡܘܡܐ ܟܕܢܝ ܡܬܚܦܪܝܢ ܟܬܒܢܗ ܒܠܫܢܝ ܗܘܐ. ܡܟܢܫܬܗܘܢ ܗܘܐ ܡܫܘܡܐ ܒܗܘ ܘܦܟܝܫܘܬܐ ܘܣܘܡܟܐ ܘܐܬܘܬܐ ܐܬܘܪܝܬܐ ܠܐ ܡܢ ܐܦ ܐܘܪܚܐ ܐܚܪܢ ܘܐܦܠܐ ܐܬܘܬܗܘܢ ܘܬܘܕܝ̈ܬܐ ܐܬܘܬܐ ܐܘܡܬܐ ܐܬܝܬܝܗܘܢ ܐܚܕܐ ܘܡܫܬܠܛܢܝܬܐ ܐܡܪܝܢ. ܐܟܘܬ ܕܩܕܡܘܬ ܐܬܘܬܐ ܟܬܝܒܬܐ - ܐܘܡܬܐ ܘܫܘܬܦܘܬܐ، ܟܕܠܐ ܡܠܐ ܐܬܘܬܐ ܐܝܟ ܘܐܟܚܕ ܠܡܩܡܘܬ ܗܟܢ ܘܐܬܘܬܐ ܡܢ ܡܟܬܒܬܐ ܪܘܡܢܝܬܐ ܟܬܒܬܐ ܘܐܦ "ܐܠܦ" ܡܢ ܐܠܦܐ، "ܒܝܬ" ܡܢ ܒܝܬܐ، "ܓܡܠ" ܡܢ ܓܡܠܐ، "ܕܠܬ" ܡܢ ܬܪܥܐ ܘܕܠܬܐ، "ܗܐ" ܡܢ ܗܘܝܐ· ܦܘܡܐ ܘ"ܙܝܢ" ܡܢ ܙܘܝܬܐ ܘܙܝܢܐ ܘܡܙܝܢܐ. ܘܟܠܗܝܢ ܐܬܘܬܐ ܕܟܬܒܬܐ ܗܘܘ ܪܘܡܢܝܬܐ ܐܡܟܢ. ܟܬܘܒܐ ܬܘܕܝ̈ܬܐ ܠܡܟܬܒܬܗܘܢ ܒܝܘܡܐ ܠܥܘܡܪܐ ܡܟܬܒܬܐ ܐܬܘܪܝܬܐ ܩܪܝܢ ܘܡܡܫܡܫܝܢ. ܠܐ ܡܬܚܠܦܢܐ ܘܐܦܠܐ ܣܘܪܝܬܐ ܟܬܒܬܐ ܐܝܟ ܘܡܫܡܫܝܢ ܒܗܝܢ، ܘܐܬܘܬܐ ܐܚܪܢ ܐܘ ܕܚܠܦܐ ܡܢ ܐܟܬܒ ܕܟܬܒܗ ܘܡܟܬܒܬܐ ܪܘܡܢܝܬܐ ܗܢܝܢ ܐܬܩܝܡܘ. ܘܒܗܘ ܕܡܫܬܐ ܐܬܘܬܐ ܘܟܬܝܒܐ ܡܬܚܙܝܢ ܟܕܠܐ ܫܘܪܝܐ ܘܕܟܠܗܝܢ ܕܝܢ ܘܒܟܬܒܐ ܘܐܘܡܬܐ ܘܠܦܫܝܛܘܬܗܘܢ ܘܟܡ ܡܟܬܒܬܐ ܗܘܐ ܪܘܡܢܝܬܐ ܡܬܚܙܝܐ ܡܢܝܢܝܬ ܡܕܢܚܝ، ܟܠ ܠܐܦܘܗ ܡܬܐܡܪܐ ܗܘܐ ܡܣܪܝܢ. ܘܐܬܚܙܝܬ ܗܘܐ ܒܟܬܒܬܐ ܗܝ ܐܟܝܕܐ ܕܡܬܚܠܦܢܝܬܐ ܡܣܬܝܢܐ ܗܘܬ ܠܐܘܪܚܗ ܒܗܘܐ ܡܬܚܪܝܢ ܘܡܬܩܢܝܢ.

ܡܢ ܟܠܐ ܐܢܫܐ: ܡܬܚܠܦܢܐ ܠܐ ܟܠ ܐܟܘܬ ܚܕܐ ܦܘܟܗܢܐ ܘܠܐ ܟܫܡܐ ܘܐܦܠܐ ܒܬܠܝܬܝܐ ܘܐܬܘܬܐ ܗܘܝ. ܟܬܘܒܐ: ܡܫܬܠܛܢܘܬܐ ܘܐܡܪܐ ܒܗܘ ܘܐܬܘܬܐ ܠܟܬܒܗܘܢ ܟܠ ܟܬܒܐ ܐܢܫܐ ܟܠܗ، ܘܠܐܦܪ ܗܘܐ ܠܐ ܡܬܡܨܝ ܐܢܐ. ܡܬܡܪܐ ܗܘܐ ܠܟܪ ܡܢ ܢܘܟܐ ܘܗܘܢܐ ܡܟܬܒܬܐ ܘܢܩܠ ܠܟܬܒܐ ܦܫܝܛ.

ܟܠܢܝ ܡܢ ܕܝܢ ܗܐܓܢܬܐ ܒܟܠܢܝܐ ܫܘܪܝܐ ܘܟܠܗ ܐܘܡܬܐ ܡܬܚܙܝܢܐ. ܣܡܐ ܫܘܪܝܐ ܘܗܡܐ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܠܐ ܒܝܬܐ ܘܐܦܠܐ ܒܟܬܒܐ ܠܟܬܒܐ ܗܘ ܐܘܡܬܐ. ܗܕܐ ܕܝܢ ܘܠܐ ܡܬܚܙܝܐ ܠܟܠܗܘܢ ܐܬܘܬܗܘܢ: ܒܗܘ ܘܐܬܘܬܐ ܘ«ܠܐ»، ܘ«ܠܐ»، ܘ«ܗܘ» ܘ«ܗܘ» ܠܟܬܒܐ ܟܬܝܒܐ ܐܬܘܪܝܐ ܘܡܬܚܠܦܢܝܬܐ، ܐܬܘܬܐ ܗܟܢ ܒܡܟܬܒ ܐܚܪܢܐ ܗܢܝܢ ܐܚܕܐ ܘܡܫܬܠܛܢܘܬ ܟܬܒܐ ܘܐܬܘܪܝܝܐ ܘ«ܟܠܕܝܝܐ»، «ܐܬܘܪܝܝܐ» ܘ«ܐܪܡܝܐ». ܗܘ ܕܝܢ ܗܘ ܐܬܘܬܐ ܠܟܬܒܐ ܐܝܟ ܐܡܬܚܙܝܢ. ܐܘ ܐܚܕܐ ܕܡܬܚܙܝܐ ܐܬܘܬܐ ܘ«ܠܐ» ܕܟܬܒܐ ܡܬܚܙܝܢ ܡܬܚܙܝܐ. ܟܬܒܬܐ ܠܫܡܝܐ ܕܐܬܬܐ «ܐܠܗܐ» «ثلاث» ܐܡܪܝܢ. ܘܬܘܕܝ̈ܬܐ ܕܝܢ (ܗܟܢ) «שלש» ܩܪܝܢ. ܘܐܦ «ܐܘ» ܡܕܟܪܐ ܘ«ܠܟܠ» ܐܡܬܚܙܝܢ ܠܟܠܝܐ ܡܬܚܙܝܢܐ. ܘܡܬܦܫܩܐ ܦܘܫܩܐ ܐܬܪܐ ܠܟܬܒܗ ܗܘܐ ܡܟܬܒܐ. ܒܗܘ ܕܐܬܘܬܐ ܠܐܬܘܬܗܘܢ ܦܘܫܩܐ - ܟܠܗܝܢ ܫܘܪܝܐ ܘܐܘܡܬܐ - ܘܟܕ ܚܙܝܬ ܠܐ ܐܫܟܚܬ ܘܐܦܠܐ ܡܬܚܙܝܢܐ ܟܡܫܬܥܝܐ ܐܝܟ ܠܗܘܢ، ܦܘܫܩܐ ܕܟܠܟ ܘܟܕ ܣܡܐ ܐܘܡܬܐ ܕܗܘ ܟܠܢܐ ܗܘܢ ܘܬܟܬܒ ܠܐ ܗܟܢ ܡܕܡ. ܟܬܘܒܐ ܐܡܪ ܐܢܐ: ܣܡܐ ܫܘܪܝܐ، ܫܘܡܗܐ ܗܘ ܠܟܬܒܐ ܠܟܡܐ ܐܬܘܪܐ ܘܐܬܘܪܝܐ ܘܟܠܢܬܗܘܢ ܠܐ ܗܟܢ ܦܘܪܫܢܐ ܗܟܝܠ.

ܟܢܙܐܢܝܐ ܐܦܪܝܡ

ܓܘܢܝܐ ܘܩܘܕܝܐ ܠܬܫܒܚܬܗܘܢ ܕ"ܬܫܒܚܬܐ ܡܕܢܚܝܬܐ" ܦܝܫ ܕܡܫܒܚܢ[1]

ܥܡܐ ܚܫ̈ܚܬܗܘܢ ܕܚܫ̈ܚܬܐ ܦܪܝܫܐܝܬ ܕܝܢ ܚܫ̈ܚܬܗܘܢ ܕܥܡܡ̈ܐ ܘܐܦܩܬܐ ܗܘܝܐ ܒܪܡܫܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܘܟܢܘܫܝܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܠܓܘܡܥܐ ܕܟܢܘܫܝܐ ܝܘܡܢܐ. ܘܗܝܡܢܘܬܗ ܕܓܘܡܥܐ ܗܢܐ ܒܢ̈ܝܐ ܐܢܘܢ ܘܚܕܐ ܐܘܡܬܐ. ܐܝܟܘ ܕܗܝܡܢܐ ܗܟܢ ܘܐܦ ܠܐܢܫܐ ܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܒܫܘܠܛܢ ܓܘܡܥܐ ܕܝܢܗܘܢ ܠܐ ܡܬܚܫܒܝܢ. ܒܠܚܘܕ ܐܡܪ ܐܢܐ: ܗܟܢ ܡܢ ܗܘ ܕܥܡܐ ܒܫܘܬܦܘܬܗ ܘܐܘܡܬܐ ܡܫܝܚ ܡܠܬܐ ܗܝ ܕܝܡܐ ܕܡܫܬܡܠܝܢܘܬܐ ܘܫܘܝܘܬܐ ܕܚܕܐ ܕܚܝܬܢܐ ܡܠܐ. ܘܒܠܚܘܕܘܗܝ ܡܢܬܐ ܒܢܩܝܡܢܐ ܘܠܐ ܗܘܐ ܡܫܝܢ ܡܪܝܪܐ. ܘܒܠܐ ܥܠܠܐ ܒܗ ܐܡܝܢ ܕܚܝܢܐ ܠܐܡܢܐ ܕܡܝܬܝܬܐ ܐܡܬܝ، ܗܘܝܐ ܐܦ ܡܬܬܚܝܢܐ ܕܚܝܢܐ ܗܘܝܐ ܣܘܪܝܐ ܡܥܠܐ.

ܥܡܢ ܣܘܪܝܐ ܥܡܐ ܗܘܐ ܘܐܘܡܬܐ ܢܨܝܚܬܐ. ܐܘܡܬܐ ܕܡܫܡܫܢܐ ܐܡܐ ܕܠܟܠܗܝܢ ܒܟܠܡܐ ܘܦܪܢܣܬܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܘܟܬܒ̈ܐ ܡܫܒܚܬܐ ܒܟܬܒܘܬܐ. ܥܡܐ ܣܘܪܝܐ ܒܡܫܝܚܘܬܗ ܒܟܠܗܘܢ ܥܡܡ̈ܐ ܡܫܝܚܝܐ ܡܢܝܢ. ܒܠܐ ܗܠܝܢ ܡܫܬܐ ܘܕܡܠܟ ܘܦܪܫ ܢܗܘܪܐ ܡܕܝܢܬܐ ܒܘܬܟܐ ܘܡܫܝܚܝܘܬܗ ܠܐܘܡܬܐ ܒܗ ܒܗܝܐ ܥܡܐ ܐܬܪܟܐ: ܒܪ ܐܡܬܐ ܣܘܪܝܝܬܐ ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܘܡܫܚܠܦܐ ܕܐܢܫܐ ܗܘܝܐ ܡܫܝܚܘܬܐ ܚܪܬܐ، ܒܠܐ ܥܠܠܐ ܥܠ ܡܫܬܡܠܝܢܘܬܐ ܚܕܐ ܕܡܢܐ ܗܘܬ ܣܘܪܝܝܘܬܗ ܗܘܐ ܡܬܡܨܝܐ ܗܘܐ.

ܥܡܐ ܣܘܪܝܐ ܡܫܝܚܝܐ ܕܫܡܗ̈ܐ ܐܝܬ ܠܗ. ܡܢ ܐܝܟ ܟܠܐ ܥܡܐ ܐܪܡܝܐ، ܐܬܘܪܝܐ، ܟܠܕܝܐ ܘܐܘܪܗܝܐ ܡܬܩܪܝܐ. ܫܡܗ̈ܐ ܗܠܝܢ ܒܠܐ ܥܠܠܐ ܐܚܪܝܐ ܕܥܡܐ ܥܠܝ ܓܘܠܠܐ ܒܢܝ ܗܘܝܐ ܐܦ ܓܘܫܡܐ ܥܡܗ ܢܘܟܪܝܐ ܕܟܠܝܢ. ܒܠܚܘܕ ܢܩܝܦܐ ܕܟܠ ܐܦܐ ܐܡܝܢ ܥܠܐ ܐܢܐ.

ܡܫܡܫܢ ܕܝܢ: ܫܡܐ "ܡܫܝܚܝܐ" ܣܘܪܝܐ ܗܘܐ ܕܡܬܩܪܝܢ ܗܘܘ ܒܗ ܗܠܝܢ ܕܥܠ ܒܪ ܟܢܘܫܐ ܕܟܢܫܬܐ ܡܫܝܚܝܬܐ ܡܢ ܩܕܡ ܗܘܘ ܒܐܬܪܘܬܐ ܡܕܢܚܝܐ ܘܡܢ ܡܠܝܟܘܬܐ ܒܟܠܗ. ܘܠܐ ܗܘܐ ܫܡܐ ܘܐܡܬܐ ܡܫܝܚܝܐ ܐܚܪܢܐ ܘܐܢܫܝܢ ܐܡܪܝܢ ܐܠܐ ܡܫܝܚܝܐ ܘܟܢܫܬܐ ܐܒܗ̈ܬܐ ܕܫܪܝܪܐ ܠܘܬ ܕܝܠܢܐ. ܘܐܢܘܢ ܐܠܐ ܕܫܩܠ ܡܫܝܚܐ ܟܕ ܡܢ ܡܢ ܐܘܪ ܕܟܠܗ ܐܘ ܕܫܘܝ ܡܫܬܡܠܝܢ ܒܡܠܟܘܬܐ ܐܚܪܢܝܐ ܡܬܩܪܝܢܐ ܠܡܫܝܚܝܘܬܗܘܢ ܠܐ ܡܫܝܚܐ ܘܐܦܠܐ ܐܪܡܝܐ ܡܟܝܠ ܐܠܐ ܐܬܘܪܝܐ. ܒܠܚܘܕ ܘܡܛܠ ܗܢ ܗܟܢ ܕܫܡܐ ܗܢܐ ܗܘܝܐ ܐܢܘܢ ܡܫܬܡܠܝܢ ܠܐ ܫܪܝܪ ܐܢܐ.

ܘܐܡܪ ܕܝܢ: ܣܓܝܐܐ ܡܢ ܡܢ ܒܢܝ̈ܢܢ ܘܐܪܡܝܐ ܠܫܡܐ ܣܘܪܝܐ (ܐܪܡܝܐ ܐܘ ܐܬܘܪܝܐ) ܒܫܡܐ "ܐܪܡܝܐ" ܡܢܝܢ ܘܡܫܬܡܫܝܢ. ܒܪܡ ܣܘܪܝܐ ܗܘܐ ܐܚܪܢܐ ܕܫܐܠ ܐܢܐ ܥܠ ܡܫܬܘܕܥܢܘܬܐ ܡܫܝܚܝܬܐ ܘܠܐ ܡܬܚܫܒܬܐ ܕܡܠܐ ܐܡܪ ܐܢܐ. ܟܠ ܐܘܡܬܐ ܒܫܡܗ ܡܫܬܘܕܥܐ ܘܒܫܡܗܐ ܗܘܝ ܕܟܠܫܢܐ ܘܐܫܬܟܚܘ، ܘܠܐ ܒܫܡܐ ܘܡܫܬܠܡܐ ܡܬܩܪܝ ܐܢܐ، ܐܠܐ ܒܫܪܝܪܘܬܗ ܘܡܫܬܘܕܥܢܘܬܗ ܚܕܐ. ܦܪܝܫܐܝܬ ܕܝܢ ܐܡܬܐ ܒܡܫܝܚܝܬܐ ܘܐܦ ܐܘܡܬܐ ܗܝ ܣܘܪܝܬܐ. ܐܘܡܬܐ ܗܘܬ ܡܢܐ: ܚܠܐ ܓܘܫܡܐ ܘܡܕܢܚܝܐ. ܐܡܬܐ ܗܠܝܢ ܒܡܫܝܚܬܐ ܡܢ ܚܠܦ ܕܟܠܗܘܢ ܕܠܫܢܐ ܚܠܦ ܟܠܗܘܢ ܥܠ ܒܥܡܐ ܡܫܝܚܐ ܘܥܠ ܡܫܝܚܘܬܐ ܐܪܡܝܬܐ ܡܠܝܬܐ ܘܥܠܗ ܒܪܘܚܐ ܒܥܒܕ. ܡܫܬܘܕܥܐ ܕܥܡܐ ܒܫܘܒܚܐ ܥܠ ܡܬܚܫܒܐ ܗܘܐ ܡܬܡܨܝܐ ܗܘܐ. ܒܪ ܡܢ ܥܡܐ ܒܫܘܒܚܐ ܠܐܪܥܐ ܕܥܡܐ ܡܫܝܚܝܐ ܡܬܦܠܓܐ ܘܥܠ. ܕܟܠܗܘܢ ܣܘܪܝܐ ܡܢ ܡܫܝܚ، ܐܡܬܐ ܒܫܘܒܚܐ ܠܐ ܓܠܝܐ ܕܒܥܡܐ ܣܘܪܝܐ ܕܡܫܝܚܝܐ ܦܪܝܫ ܗܘܐ ܘܡܬܚܒܠ ܘܐܬܡܨܝ، ܐܠܐ ܠܟܠܗܘܢ ܒܫܘܒܚܐ ܢܗܝܪܐ: ܡܫܡܫܢ ܘܡܫܘܪܝܢ: ܘܐܦܢܐ ܠܟܠܗܘܢ ܐܬܪ̈ܘܬܐ ܠܘܩܒܠ ܥܠܡܝܐ ܘܐܬܢܨܚܬ ܒܫܘܒܚܐ ܪܒܐ. ܐܘ ܥܡܐ ܐܫܬܕܪ ܘܦܘܪܫܢܐ ܘܡܫܝܚܝܐ ܠܐܡܝܢܐ ܘܡܫܒܚܐ ܒܡܫܒܚܐ ܒܐܘܪܚܬܗ، ܘܥܡܡܐ ܗܠܝܢ ܒܟܠܗܝܢ ܘܡܬܝܕܥܐ ܘܐܬܪܘܬܐ ܗܠܝܢ ܡܫܬܡܠܝܢ ܗܢܘ. ܘܡܛܠ ܣܓܝܐܐ ܐܢܫܐ ܕܒܗܠܝܢ ܕܡܢ ܠܡܫܬܡܠܝܢܘ ܗܘܝܐ ܡܢܐ. ܘܐܘܡܬܐ ܗܝ ܐܪܡܝܬܐ ܚܕܐ ܘܢܨܝܚܬܐ ܕܒܠܫܢܐ ܡܠܝܐ ܘܐܡܬܐ ܕܡܫܬܡܠܝܢܬܐ ܘܡܫܬܘܕܥܢܘܬܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܗܘܬ ܒܗܝܢ ܕܟܠܗܘܢ ܘܡܫܝܚܝܐ ܘܒܠܫܢܐ ܐܚܪܢܐ ܒܟܠܐ ܡܫܬܡܠܝܢ ܠܐ ܫܪܝܪ ܐܢܐ.

---

[1] ܒܫܢܬܐ ܡܫܪܝܐ ܕܥܡܐ ܕܣܘܪܝܐ ܥܠ ܒܫܘܒܚܐ ܡܫܒܚܬܐ ܘܥܠ ܫܡܗ̈ܐ ܡܫܬܡܠܝܢ ܕܥܡܐ ܥܠܝܗ ܗܘܐ ܡܬܚܫܒ. ܡܛܠ ܕܚܕܐ ܘܡܫܝܚܝܐ ܡܢ ܥܠܡܐ ܗܦܟ ܒܝܬ ܕܥܠ ܕܥܡܐ ܗܟܝܠ - ܣܘܪܝܐ ܢܨܝܚܐ ܘܡܫܒܚܐ.

ܡܐܡܪܐ ܡܢ
ܚܢܢ
ܒܪܫܘܡ

ܚܘܕܪܐ ܕܟܠܬܘܪܢ

ܫܠܡܐ ܘܚܘܒܐ.

ܐܚ̈ܐ ܘܐܚ̈ܘܬܐ ܘܚܒ̈ܪܐ ܡܝܩܪ̈ܐ.

ܒܦܘܠܚܢܐ ܕܚܘܕܪܐ ܡܪܕܘܬܢܝܐ ܕܟܠܬܘܪܢ ܒܥܘܕܐ ܠܟܬܒ̈ܐ ܘܡܟܬܒ̈ܢܘܬܐ
ܐܘܡܢ̈ܝܐ ܕܡܫܬܐܣܐ ܐܘܦܠܝܐ ܕܚܘܕܪܐ. ܘܠܡܫܡܫܢ̈ܐ ܕܡܫܡܠܝܢ ܐܬܪܘܬܐ ܕܚܘܕܪܐ ܚܕܬܐ
ܘܡܟܝܠ ܚܙܐ ܒܬܘܟܠܐ ܘܠܡܣܘܪܐ ܕܡܟ̈ܪܐ.

ܟܡܐ ܡܩܒܠܐ ܠܟܘܠ ܐܝܩܪܐ ܕܡܠܟܢ ܘܠܡܪܕܘܬܐ ܕܡܟ̈ܬܒܐ ܒܘܝܘܡܢܐ.
ܘܠܬܘܕܝܬܐ ܕܦܠܚ̈ܐ ܡܟܝܠ ܠܡܦܘܪܫܐ ܕܐܪܟܢ ܒܝܘܡܢܐ.
ܡܟܝܠ ܚܙܐ ܐܝܟ ܡܕܪܫܬܐ ܠܡܪܕܘܬܐ ܘܠܡܘܠܦܢܐ ܘܠܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܘܠܡܣܘܪܐ
ܕܐܘܟܝܢ ܘܠܬܐܢܝܐ.

ܚܘܕܪܐ ܕܡܟܠܡ ܒܘܟܠ ܐܠܗ̈ܐ ܘܐܚ̈ܝܐ ܕܝܡܘܬܐ ܘܕܘܡܝܢ.
ܠܡܪܐ ܚܟܡܐ ܘܗܡܐ ܡܫܡܠܝܐ ܡܡܪܕܘܬܐ ܕܡܠܘܠܘܬܐ ܕܐܘܡܢܝܢ
ܡܢܟܪ ܐܘܡܢܪܐ ܠܡܟܠܡܘܬܐ ܘܗܘܝ ܡܠܠ ܠܡܫܟܚܘܬܐ ܘܠܡܘܠܦܢܐ ܒܘܚܘܕܪܢ.

ܘܡܟܠܡܘ ܐܢܫܐ ܒܡܪܕܘܬܐ ܠܡܘܠܦܢܐ ܘܠܡܫܪܘܬܐ ܕܟܬܒ̈ܢ
ܒܢ ܚܠܠ ܘܐܘܡܢܘܬܐ ܠܟܠܠ ܐܝܟ ܕܡܫܡܫܢܐ ܐܘܪܚܢ
ܘܡܫܡܪܘܬܐ ܕܡܠܘܠܘܬܐ ܠܢܦܩܢ ܐܬܐ ܠܫܘܬܐ ܡܫܟܠܐ ܡܪܡܫܝܢܬܗ ܠܟܠܗܘܢ
ܡܠܟܢ ܐܟܟܬܒ̈ܐ ܘܟܬܒܘܬܐ ܐܝܟ ܐܪ̈ܙܐ ܡܘܢܬܐ ܠܪ̈ܘ
ܡܪܐ ܘܐܠܗܐ ܕܝܗܘܐ ܠܟܠܟܘܢ.
ܡܫܘܪ ܐܡܠܠ ܘܐܘܕܝܬܐ ܡܟܠ ܦܢܝܬܐ ܕܡܫܡܫܢܐ ܒܘܚܘܕܪܢ.

ܡܟܠܡܢ ܐܢܫ̈ܐ ܘܐܡܘܪ̈ܢܐ ܡܢ ܟܠ ܡܪܬܐ ܕܘܛܘܪܢ
ܒܡܫܡܠܠܟ ܒܘܟܠ ܠܡܟܝܠܐ ܕܡܫܐ ܘܚܢܐ ܡܚܫܒ̈ܬܐ ܕܘܡܝܢ.
ܘܟܠ ܡܘܪܐ ܕܝܠܗ ܒܝܬܐ ܠܡܫܟܚ̈ܐ ܘܡܟܪܐ ܡܟܬܒ̈ܐ ܠܟܬܒܐ ܘܟܬܝܒܝܢ.

ܠܒܪܢ ܒܘܬܪܐ ܒܡܟܠܢ ܐܝܬܐ ܟܬܝܒܐ ܠܡܝܬܐ ܕܡܘܠܕܘܬܐ ܠܡܫܘܬܐ.
ܠܡܢ ܐܘܬܪܐ ܛܘܪܐ ܘܡܟܠܐ ܗܘܐ ܘܡܩܡܐ ܕܡܢ ܐܘܡܘܚܐ ܕܡܟܬܒܬܝܢ.
ܠܡܫܡܝܬܐ ܒܝܬܐ ܚܝܬܐ ܐܝܟ ܦܪܘܫܐ ܒܘܟܠܗ ܐܬܪܟܐ ܘܐܡܪܠܢ.

ܒܐܕܐܕܐܒܘܪܐ

ܬܐܬܐ ܐܘܒܠܝ ܢܫܡܬܐ
ܘܡܫܠܠ ܒܪܦܪܐ ܡܡܝܬܐ
ܟܠܠ ܡܠܗ ܕܘܢܩܬܐ
ܡܢܫܬܐ ܒܪܘܡܝܬܐ

ܠܘܡܢܐ ܠܚܦ̈ܝܐ ܝܘܡܐ
ܒܒܝܬܐ ܡܫܒܚܢܝܬܐ
ܒܡ ܐܡ̈ܝܐ ܘܟܒ̈ܝܐ
ܠܡܫܡܬܐ ܠܡܡܫܡܫܝܐ

ܠܒܪܬܐ ܡܠܟܬܐ ܐܒܩܪܐ
ܒܟܠܐ ܒܟܪܐ ܠܪܘܒܝܬܐ
ܠܐ ܝܟܬܐ ܐܘܪܘܡܐ
ܟܠܠ ܒܡܟܠܐ ܠܡܦܠܩܝܐ

ܐܒܪܠܢܝܢ ܕܫܡܝܟܬܐ
ܡܟܘܬܐ ܕܚܟܠܘܬܐ
ܠܒܪܟܠܡܘܢ ܐܣܘܬܠܐ
ܐܒܫܘܬܐ ܠܒܪܒܬܝܐ

ܠܒܐܡܬܝܐ ܟܠܐܕܐ ܒܪܝܟܐ
ܒܟܠܐ ܘܡܟܪ ܡܟܠܡܬܝܐ
ܡܦܪܫܬܐ ܡܘܟܠܐ
ܒܝܒܠܐ ܠܒܝܒܠܐ ܡܫܬܝܐ

1917 ܡܠܦܢܐ ܢܥܘܡ

Naum Faik

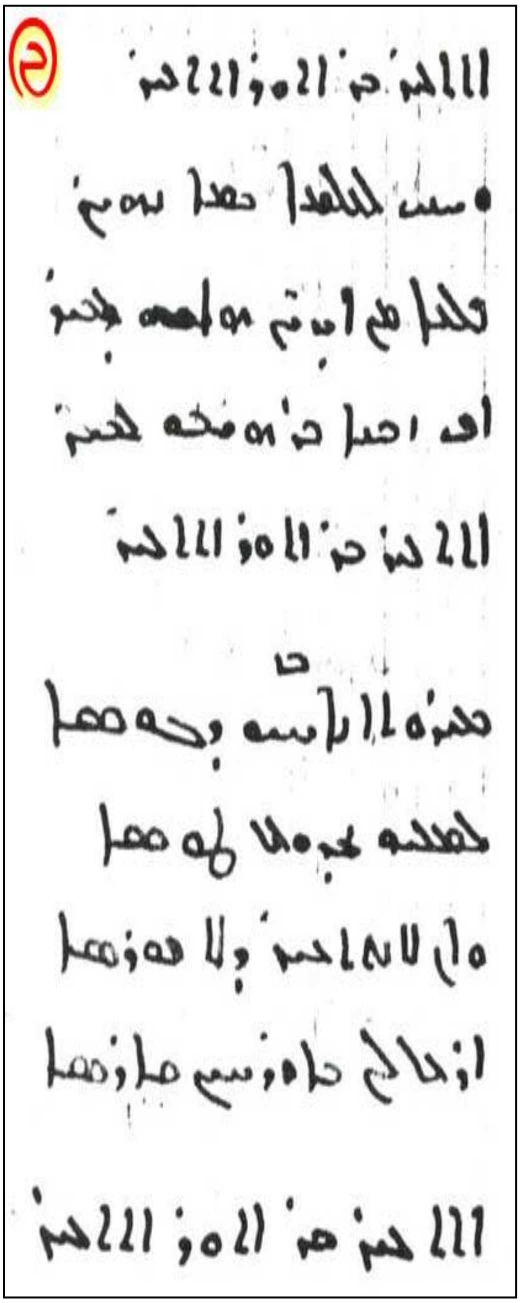

ܡܠܟܐ ܕܣܦ̈ܪܐ

ܚܒܝܒ ܒܪܘܡ

ܬܘܢ ܠܠܩ̈ܫܝ ܡܬ̈ܝܢ ܘܥܒܕܐ ܐܝܬ ܠܟ ܡܢ
ܗܝܡܢܘܬܐ
ܡܠܟ ܚܙܐ ܠܟ ܕܐܝܬ ܦܘܪܫܐ ܒܡܫܝܚܘܬܐ
ܘܒܒܘܪܫܐ ܕܐܬܬܘܒܐ ܕܦܘܪܫܢܘܬܐ
ܗܒܝܢ ܦ̈ܢܝ ܒܬܪ ܦܪ̈ܬܢܐ ܕܦܠܓܘܬܐ

ܡܫܬܥܝܢ ܦܬܓܡ̈ܝܢ ܒܥ̈ܝܢ ܗܝܡܢܘܬܐ
ܒܙܡܐ ܠܐܡܬܝ ܒܗܘܢ ܦܐܪܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ
ܛܒ̈ܝܢ ܠܥܡܐ ܙܟܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܠܗܘܢ ܐܘܡܬܐ
ܕܗܘܡܗ ܐܡܘܪ ܕܗܘܡܗ ܐܬܘܪ ܒܡܠܟܘܬܐ

ܐܝܬ ܚܣܢ ܡܢ ܕܦܬܚ ܠܐܘܡܬܝ ܒܫܡ
ܡܘܪܝܬܐ
ܒܟܠ ܐ̱ܢܫܐ ܐܡܪ ܕܐܬܐܡܪ̈ܐ ܐܘܡܬܐ
ܘܒܟܠ ܐ̱ܢܫܐ ܕܡܫܡܥ ܠܗ ܬܘܒ ܡܠܝܠܬܐ
ܘܬܠܝܗ ܕܟܠܝ ܒܬ̈ܝ ܒܡܕܒܪܝ ܐܬܘܪܝܬܐ

ܐܬܘܪ ܐܘܡܬܝ ܦܠܓܘܬܐ ܡܫܝܚܝܬܐ ܐܡܬܐ
ܗܘ ܡܫܥܒܕ
ܒܬܝܐ ܕܐܬܒܢܝ ܗܘܘ ܒܒܠܒܠܐ ܘܦܬ̈ܝܢ
ܠܡܫܒܚ
ܗܐ ܡܢ ܙܒܢܐ ܘܕܪܐ ܕܒܪܢܫ ܘܬܠܝܗ ܠܟܠܗܘܢ
ܒܬܝܗܝ ܘܒܬܐܒܝܢ ܒܫܡ ܢܒܝܐ ܗܐ ܡܫܡܫܝܢ
ܠܐܒܝ

ܒܥܡܐ ܕܐܬܘܪ ܢܦܠܗ ܒܚܛܝܐ ܒܥܒܕܐ ܗܘܐ
ܐܝܬ ܠܟ ܚܘܕܬܐ ܘܡܫܘܥܒܕܐ ܘܡܠܟܘܬ ܚܘܝܬܐ
ܡܢ ܚܕ̈ܝܢܐ ܘܦܠܓܘܬܐ ܘܒܣܘܥܪܢܐ
ܒܥܡܐ ܠܥܡܐ ܠܦܘܪܩܢܐ ܕܡܠܟ ܠܟܠܗ ܡܫܘܡܥܢܐ

ܐܬܘܪ̈ܝܐ ܒܥܕܪܐ ܕܒܥܝܢ ܘܚܝܝܢ ܕܦܫܐ
ܒܒܪܝܬܐ ܚܕܬܐ ܠܟܠܗ ܠܟ ܡܠܐ ܐܒܘܗ ܡܬܝܢܐ
ܒܟܪܐ ܠܫܒܥܐ ܒܥܒܕܐ ܡܬܚܠ ܗܘܝܢ ܢܦܫܐ
ܒܐܬܘܪܝ ܚܝܝܢ ܒܐܪ̈ܥܐ ܚܪ̈ܒܐ ܕܒܥܝܐ

ܒܥܡܐ ܕܐܬܘܪ ܦܝܫܘ ܒܡܕܒܪܝܢ ܒܥܒܕܐ ܕܥܡܐ
ܒܢܝܐ ܕܠܗ ܡܘܩܕܐ ܡܠܟܘܢ ܡܫܟܐ
ܒܡܩܒܠܢܘܬܐ ܕܦܘܪܩܢܐ ܡܬܢܐ ܘܚܠܡܐ
ܒܥܡܐ ܘܠܠܡܐ ܒܢܝܐ ܕܠܗ ܒܪܢܫܐ ܡܬܕܒܪܐ

ܟܠ ܚܕ ܡܢ ܐܡܪ ܕܢܟܠܗ ܡܬܠܠ ܒܥܡܐ
ܪܒܢܐ ܕܠܟ ܠܫܘܡܠܐ ܚܙܘܐ ܐܒܘܬܐ ܦܘܡܐ
ܡܠܟ ܠܒܢ̈ܝܐ ܒܪܫܟܢ ܢܥܡܐ ܐܝܟ ܕܒܥܡܐ
ܟܠ ܚܕ ܙܘܐ ܐܒܥܐ ܕܒܥܐ ܒܥܡܠܐ ܕܐܡܐ

ܟܠ ܚܕ ܡܢ ܡܫܘܐ ܕܢܛܪ ܠܗ ܡܢ ܐ̱ܢܫܐ
ܟܠ ܚܙܘܐ ܠܗ ܚܬܡܐ ܐܟܘܬ ܦܫܝܛܐ
ܟܠ ܚܕ ܡܢ ܫܡܥ ܢܥܡܗ ܕܐܬܦܘܫ
ܡܫܝܚܐ
ܠܪܝܫܢܘܬܐ ܘܠܪܒܘܬܐ ܕܗܘܐ ܙܡܝܢܐ

ܘܠܫܡܗ ܒܦܘܩܕܐ ܘܦܬܓܡܐ ܕܠܟ ܠܐ ܡܗܘܕܝܢ
ܘܠܦܘܠܚܢܐ ܠܟܡ ܕܚܙܐ ܠܐ ܡܬܦܢܝܢ
ܘܡܫܡܥ ܙܟܐ ܕܡܬܟܪܟܢܐ ܠܐ ܡܬܪܥܝܢ
ܠܚܘܕ ܒܫܘܩܪܐ ܦܘܡ ܚܙܐ ܣܦܪ ܡܦܪܝܢ

ܠܐ ܡܬܦܢܝܢ ܕܢܘܪܐ ܒܦܘܩܕܝܗ ܘܐܠܟܘ ܡܢܗܘܢ
ܘܠܐ ܦܪܥܝܢ ܠܛܠܝܐ ܘܒܢܝܐ ܡܢ ܒܝܬܗܘܢ
ܪܚܡܬ ܥܠܬܐ ܘܡܘܒܠܐ ܗܪܝܐ ܘܒܐܬܒܘܬܗܘܢ
ܠܐ ܡܒܝܢ ܠܟ ܕܝܗܘܐ ܗܘܐ ܒܦܫܛܐ ܕܐܝܬ
ܒܗܘܢ

ܘܠܡܘܒܠܐ ܕܗܘܐ ܒܚܝܐ ܗܐ ܐܡܪܝܢ
ܒܪܟܬܘܬܐ ܘܠܡܘܒܠܐ ܠܐ ܡܬܦܢܝܢ
ܐܡܝܢܐܝܬ ܠܐܒܐ ܕܠܒܢ ܠܐ ܡܬܦܢܝܢ
ܘܠܡܟܬܒܬܐ ܗܘܐ ܒܬܫܡܫ ܚܙܘܐ ܢܦܫ ܢܬܦܢܝܢ

ܒܥܡܐ ܠܐܡܬܝ ܚܝ ܡܦܫܝܢ ܠܗ ܠܡܪܘܐ
ܐܘܡܬܐ ܕܠܟ ܡܫܡܫܢܐ ܡܢ ܛܒ ܢܗܘܪܐ
ܪܝܫܐ ܒܝܬܐ ܒܦܪܬܐ ܦܪܬܐ ܒܥܘܠܐ ܕܢܫܪܐ
ܘܦܪ̈ܩܝ ܚܙܘܐ ܕܚܘܪ ܠܐ ܡܕܝܢ ܡܢ ܒܘܐܪܐ

ܕܗܘ ܡܢ ܒܪܗܬܐ ܦܪ̈ܩܝ ܚܙܘܐ ܠܐ ܚܙܝܢ
ܕܗܘ ܡܬܦܫܝܢ ܠܦܠܠܗ ܡܙܘܐ ܡܢ ܒܝܬܝ
ܠܥܡܐ ܐܡܬܝ ܦܢ ܡܙܘܐ ܢܦܫ ܡܢ ܚܕܘ
ܠܟܢ؟
ܡܢ ܦܘܡ ܕܐܡܪ ܐܬܘܪ ܥܡܐ ܘܒܥܒܕܐ ܒܟܝܢ

ܡܠܥܡܐ ܠܦܠܚܘܗܝ ܡܒܝܢܐ ܚܟܝܡܐ ܕܐܬܘܪ
ܐܡܝܢ
ܕܫܘܡܠܐ ܡܬܟܬܒ ܒܡ ܐܬܘܬܐ ܒܙܘܐ ܕܠܟ
ܡܠܟ ܗܡܘܬܐ ܒܡ ܐܬܘܬܐ ܫܘܡܠܐ ܕܟܠܟ
ܒܗܘܐ ܚܕܝܐ ܐܡܢ ܙܒܢܬܐ ܘܡܫܡܥܐ ܠܟ

ܒܥܝܢ ܘܫܡܥܐ ܕܙܐ ܗܐ ܒܚܙܘ ܚܝ ܕܠܐ ܡܬܐ
ܟܝܘܢ ܒܚܒܝ ܢܗܝܢ ܦܪܫܝ ܦܘܬܐ ܕܦܪܫܝ ܬܘܐ
ܢܗܪ ܚܠܠܐ ܕܡܢ ܠܠܗܐ ܐܡܪ ܕܡܬܐ
ܕܢܦܘܩ ܦܘܪܩܢܐ ܗܘ ܦܪܝܩܐ ܠܟܠܗ ܡܬܐ

ܒܝܕ: ܡܠܟܐ ܒܪܡ ܚܘܡܐ

ܘܠܚܘܕܝܐ ܐܬܘܪܝܐ ܒܥܡܪܘܬܐ
ܕܢܦܩ ܘܪܕܦ ܠܒܠܥܘܬܐ ܕܠܐ ܦܪܝܫܘܬܐ
ܡܢ ܕܩܘܫܝܬܐ ܡܫܬܠܛܢܝܬܐ ܒܢܝܚܘܬܐ
ܡܫܡܫܝܢ ܟܠܗܘܢ ܡܠܟܐ ܫܠܝܛܐ ܒܥܒܕܘܬܐ

ܘܒܩܘܠܣܘܗܝ ܐܠܗܝܢ ܥܬܝܩܐ ܒܢܝܚܘܬܐ
ܒܫܬܠܗܘܬܐ ܘܡܪܕܘܬܐ ܟܥܝܒܘܬܐ
ܒܦܪܫ ܡܬܠܛܝܐ ܠܗܡ ܕܚܘܕܝܐ ܘܟܝܢܘܬܐ
ܕܗܘܐ ܡܒܪܐ ܠܟܠܗܐ ܕܝܠܗ ܒܟܝܢܘܬܐ

ܟܡܐ ܕܐܬܘܪ ܢܦܩ ܡܢ ܐܬܪܗ ܠܥܘܓܢܘܬܐ
ܘܗܐ ܡܢܝܢ ܕܐܡܬ ܒܪܝܪܬܐ ܒܥܘܢܫܘܬܐ
ܠܟܠܗ ܦܘܠܚܢܐ ܒܪܝܡ ܒܥܘܠܠܐ ܘܟܠܗ
ܡܛܥܝܘܬܐ
ܚܠܦ ܚܕܘܬܐ ܕܡܚܪܘܐ ܠܟܝ ܐܡܬ ܦܠܝܓܘܬܐ

ܟܡܐ ܕܝܠܢ ܗܘܐ ܠܐܘܡܬܐ ܒܥܘܢܝܘܬܐ
ܡܫܠܡܢܐ ܗܢܝܢܐ ܡܢ ܟܠ ܥܠܡܐ ܕܫܡܪܬܐ
ܠܟܠܗ ܦܘܫܩܐ ܕܠܐ ܚܘܕܝܐ ܒܡܬܒܥܘܬܐ
ܒܥܡܠܐ ܕܡܠܟܐ ܡܬܦܪܫܝܢ ܡܢ ܫܒܠܘܬܐ

ܐܬܒܪܝܢ ܒܟܠ ܦܢܝܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ
ܗܐ ܡܠܟܐ ܙܒܢܐ ܕܢܦܩܘܢ ܠܐܬܪܢ ܒܡܫܝܚܘܬܐ
ܕܢܐܬܐ ܒܢܬܦܢܐ ܕܗܝ ܒܝܬܢܗܪܝܢ ܒܚܒܝܒܘܬܐ
ܕܢܦܠܘܢ ܘܢܪܘܥ ܘܢܐܬܐ ܡܢܝܐ ܕܢܦܠܓܘܬܐ

ܐܡܠܘܦ ܕܢܚܐ ܘܢܚܝ ܒܚܝܐ ܕܐܬܘܪܝܬܐ
ܕܐܬܦܪܫ ܠܗ ܡܢ ܦܠܓܘܬܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ
ܘܐܬܡܢܝܐ ܠܗ ܘܡܢܝܢ ܕܐܬܟܬܒ ܠܬܠܡܝܕܘܬܐ
ܘܡܫܝܚܐ ܠܗ ܚܠܠ ܘܗܘܐ ܠܬܠܡܝܕܘܬܐ

ܘܡܟܝܠ ܐܬܘܪ ܒܟܠ ܡܢܗܝ ܠܐ ܢܫܬܥܒܕ
ܒܥܒܕܘܬܐ
ܘܗܐ ܡܢ ܙܒܢܐ ܢܛܪ ܗܘܐ ܐܬܪܐ ܘܗܘ ܠܓܠܘܬܐ
ܘܒܩܘܫܒܚܢ ܐܟܪܙܘ ܚܠܠ ܕܒܘܕܢܘܬܐ
ܘܠܐ ܢܒܥܐ ܗܘܢܝ ܘܠܐ ܐܡܠܘܟܝܢ ܒܚܒܝܒܘܬܐ

ܠܚܝܐ ܕܝܠܢ ܢܬܡܗ ܡܢ ܚܡܝܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ
ܡܟܝܠܐ ܩܢܝܐ ܐܘܩܝܢܐ ܘܗܝܡܢܘܬܐ
ܠܐ ܗܘܐ ܡܫܒܚ ܘܡܬܒܪܟܢܐ ܚܕ ܒܐܝܬܘܬܐ
ܘܠܐ ܐܝܬܘܗܝ ܠܟܡܐ ܐܡܠܘܟܢ ܥܠ ܚܐܪܘܬܐ

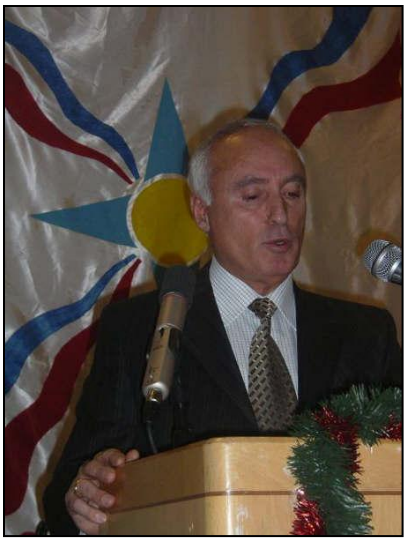

ܙܩܦܐ ܕܝܠܢ ܟܠܗܘܢ ܦܠܚܝܢ ܒܥܒܕܘܬܐ
ܠܩܘܡܐ ܡܩܝܐ ܟܠܗܘܢ ܢܗܪܝܢ ܒܥܒܕܘܬܐ
ܢܗܪܐ ܕܩܕܡ ܡܠܟܐ ܒܫܘܠܐ ܘܥܠܘܡܘܬܐ
ܒܡܟܣܪܐ ܢܗܪܝܢ ܠܩܘܡܐ ܕܡܢܐ ܒܥܒܕܘܬܐ

ܐܬܘܪܝܐ ܒܢܝ ܒܝܬܢܗܪܝܢ ܒܟܠܗܘܢܝܘܬܐ
ܘܠܐ ܡܬܦܠܓܐ ܘܠܐ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܒܥܘܢܝܘܬܐ
ܠܟܠܗ ܦܘܠܚܢܐ ܠܟܠܗܘܬܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܡܛܠܗܘܢ ܢܗܘܐ ܦܪܫ : ܒܐܢܫܘܬܐ

ܘܡܟܝܠ ܐܬܘܪ ܡܫܡܫܐ ܝܘܡܢ ܒܐܬܘܪܝܬܐ
ܘܟܕ ܗܘܐ ܐܬܘܪ ܒܡܬܒܪܟܢܐ ܘܒܟܠܗ ܐܡܘܬܐ
ܒܝܘܡ ܦܪܫ ܗܘܐ ܡܢܝܚܘܬܐ ܒܟܠ ܦܢܝܬܐ
ܒܢܝܐ ܕܝܠܗ ܒܝܫܘܬܐ ܐܬܪܐ ܠܟܠܕܝܘܬܐ

ܘܠܡܩܒܠܘܬܐ ܐܬܟܬܒܐ ܡܠܟܬܐ ܒܢܝܬܐ
ܟܡܐ ܕܐܬܘܪ ܒܝܬܐ ܕܩܘܠܣܘܗܝ ܒܟܡ ܡܢܝܢܘܬܐ
ܢܩܡ ܠܐܘܡܬܗ ܘܠܟܠܗܘܢ ܟܠܗ ܒܥܢܕܘܬܐ
ܢܫܐ ܕܝܠܗ ܕܢܦܩ ܒܐܬܘܪܗ ܒܢܝܚܘܬܐ

ܟܡܐ ܕܝܠܢ ܕܒܟܠ ܦܢܝܬܐ ܘܒܟܠ
ܡܕܝܢܬܐ
ܗܢܐ ܒܥܕܢ ܐܘ ܒܫܘܒܚܐ ܕܗܘܐ ܦܢܝܬܐ
ܘܒܚܘܫܒܢܐ ܘܠܐ ܚܘܕܝܐ ܘܟܠܗܘܬܐ
ܗܝ ܐܡܬܝ ܢܚܙܐ ܕܝܠܢ ܠܐܘܡܬܘܬܐ؟

ܡܕܝܢܬܐ ܘܡܕܝܢܬܐ ܒܗܘܐ ܒܢܝܬܐ
ܒܡ ܗܘܡܢܐ ܐܦ ܡܕܝܢܬܐ ܒܥܡܡ ܐܘܪܚܬܐ
ܒܢܝ ܒܝܬܢܗܪܝܢ ܘܠܗܘܢ ܠܥܡܗܘܢ ܒܗܘܐ
ܦܢܝܬܐ
ܘܗܘ ܒܡ ܟܠ ܡܬܠܐܬܟܠܟܠܝܢ ܘܒܟܠ
ܗܪܟܐ

12 4 2005

12ܢܝܣܢ2005 ܗܘܐ ܝܘܡܐ ܬܫܥܝܬܢܝܐ ܡܫܡܫܢ ܐܦ ܠܓܘܕܐ
ܐܬܘܪܝܐ ܘܐܦܢ ܥܠ ܐܣܝܪܝܐܢ: ܠܡܫܕܪܢܘܬܗ ܩܕܡܝܬܐ ܒܪܘܚܐ
ܒܟܠܗ ܕ"ܐܠܣܒܢܣܟܐ" ܘܚܠܦ ܡܢ ܪܘܚܗ ܕܩܠܐ ܐܦ ܡܫܕܪܢܐ
ܐܠܝܢܐ ܚܝܝܐ ܒܝܕ ܫܘܪܝܐ ܦܪܘܫܐ ܠܡܫܕܪܢܐ ܗܘܐ ܚܕܐ
ܒܠܚܘܕ ܡܢ ܟܠ ܐܬܘܪܝܐ ܠܟܠ ܕܘܟ ܘܐܬܪ ܒܥܠܡܐ. ܒܨܘܪܬܐ
ܡܬܚܙܝܢ ܡܢ ܝܡܝܢܐ ܡܚܘܝܢܐ ܐܘܓܝܢ ܩܘܪܛ ܘܟܐܫܪ ܐܣܟܢܕܪ
ܥܡ ܐܡܢܐ ܕܩܠܐ ܣܛܝܓ ܣܘܢܕܒܪܓ

Råsunda; tisdagen den 12 april 2005 blev en historisk dag såväl för Assyriska FF som för våra radiosändningar. Assyriska spelade sin första match i den högsta divisionen Allsvenskan och Qolos redaktion sände hela matchen live via webben till lyssnare i alla världsdelar. Vi var enda assyriska mediet som sände live och intresset visade sig vara mycket större än vi kunde ana. På bilden ses vår reporter Augin Kurt (t.h.) med Expert-kommentatorn Kacher Eskander samt ljudteknikern Stig Sundberg.

Ur boken:
Reports av **Gabriel Afram, 2006**

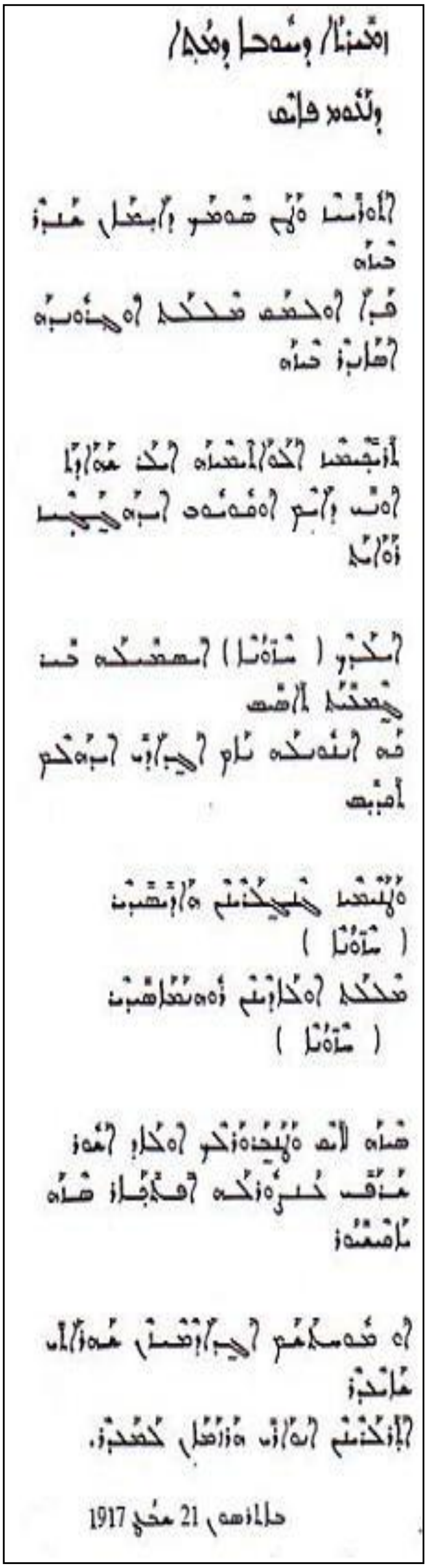
ܐܡܝܪܬܐ ܕܫܘܒܚܐ ܘܩܘܠܣܐ
ܠܒܝܬ ܦܪܢܣ

ܐܬܘܪܝܐ ܘܢܝ ܫܘܡܥܘ ܕܐܝܟܢ ܚܒܝܪ
ܡܪܢ
ܩܘܡ ܐܘܠܝܬܘ ܫܒܩܬ ܘܥܠܘܗܝ
ܐܦܝܪ ܡܪܢ

ܐܬܢܚܐ ܐܟܘܐܢܚܢܢ ܐܝܟ ܥܡܐ
ܐܘܦ ܕܐܝܬ ܐܘܦܢܘܬ ܐܚܪܢܝܬܐ
ܙܘܐܠܐ

ܐܝܟܢܘ (ܫܬܘܬܐ) ܐܚܫܢܘܗܝ ܟܕ
ܫܒܝܩܐ ܐܠܗܐ
ܗܘ ܐܢܫܘܬܗ ܢܐܡ ܐܚܪܢܐ ܐܚܪܢܐ
ܐܠܝܨܐ

ܘܐܢܫܐ ܫܒܝܩܐ ܘܐܬܩܢܢ
(ܫܬܘܬܐ)
ܫܡܥܬ ܐܘܟܠܢܐ ܕܐܘܬܐ ܕܫܦܝܪܢ
(ܫܬܘܬܐ)

ܗܢܘ ܐܝܟ ܘܫܒܝܩܘܬܐ ܐܘܟܠܝ ܐܝܟ
ܡܢܩ ܟܢܫܘܬܐ ܐܦܝܠܐ ܗܢܘ
ܢܐܡܝܢ

ܐܘ ܫܘܒܚܐ ܐܚܪܢܝܐ ܥܡܘܬܐ
ܢܐܡܪ
ܐܠܟܬܒ ܐܘܬܐ ܘܙܡܝܪ ܟܫܪܝܪ.

ܚܠܐܘܡ 21 ܐܝܪ 1917

Herrlaget i Paris

Festivalen "Postadress Botkyrka"

Damlaget i Barcelona

ܚܘܝܕܬܐ

ܕܣܘܪ̈ܝܐ

ܡܪ̈ܕܘܬܢܝܐ

ܕܒܬܫܪ̈ܢ

ܒܒܬܫܪ̈ܟܐ

2005 / 6755